

Odbor administrativy a zpracování informací MZV ČR

Zahraniční politika

České republiky

dokumenty

IV-VI/2012

Ministerstvo zahraničních věcí ČR, červenec 2012

ISSN 1210-5619

Zahraniční politika České republiky – Dokumenty.

Vydává odbor administrativy a zpracování informací

Ministerstva zahraničních věcí ČR, Praha.

Odpovědná redaktorka: Mgr. Jaromíra Borecká

Obsah

Prezident České republiky	8
Duben 2012	8
Prezident zaslal kondolenční telegram prezidentovi Ruské federace.....	8
Projev prezidenta V. Klause na státní večeři při návštěvě prezidenta Ázerbájdžánské republiky ..	8
Projev prezidenta republiky na Žofínském fóru 2012	9
Úvodní projev prezidenta Václava Klause na regionální konferenci Montpelerinské společnosti	13
Květen 2012.....	17
Prezident poblahopřál Françoisi Hollandovi ke zvolení prezidentem Francouzské republiky	17
Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Maďarska.....	18
Prohlášení prezidenta republiky k jednání vlády o Irském protokolu k Lisabonské smlouvě	18
Projev prezidenta republiky na státní večeři u příležitosti návštěvy islandského prezidenta	19
Prezident zaslal blahopřejný telegram zvolenému prezidentovi Republiky Srbsko.....	21
Tisková konference české delegace pod vedením prezidenta republiky po summitu NATO v Chicagu	21
Projev prezidenta V. Klause na Energy Gas Storage Summitu 2012	24
Článek prezidenta republiky Václava Klause v Hospodářských novinách	27
Projev prezidenta republiky na státní večeři u příležitosti návštěvy švýcarské prezidentky	28
Červen 2012.....	29
Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Polské republiky	29
Prezident zaslal kondolenční telegram prezidentovi Nigerijské federativní republiky	30
Prezident obdržel dopis od prezidenta Spolkové republiky Německo.....	30
Prezident vystoupil na konferenci Global Governance vs. National Sovereignty v Los Angeles...	32
Prezident zaslal blahopřejný telegram zvolenému prezidentovi Albánské republiky.....	35
Parlament České republiky	36
Duben 2012	36
Výzva předsedkyně PS adresovaná předsedovi Verkhovnej Rady Ukrajiny.....	36

Červen 2012.....	36
Jan Vidím: Jednání o podobě rozvojové spolupráce mezi ČR a Afghánistánem skončí letos.	36
Vláda České republiky	38
Duben 2012	38
Tisková konference po jednání předsedy vlády se spolkovou kancléřkou SRN	38
Brífink premiéra Petra Nečase na oficiální návštěvě v Albánii.....	42
Tisková konference po jednání předsedy vlády s předsedou vlády Slovenské republiky	43
Brífink premiéra Petra Nečase po setkání s čínským protějškem	48
Květen 2012.....	50
Vyjádření premiéra Petra Nečase k francouzským prezidentským volbám.....	50
Vystoupení premiéra na Evropském jaderném fóru	50
Tisková konference po jednání vlády dne 16. května 2012	52
Společné prohlášení: Česko-izraelské mezivládní rozhovory	56
Tisková konference předsedy vlády ČR a předsedy vlády Státu Izrael	60
Brífink premiéra Petra Nečase po jednání s kanadským premiérem.....	64
Tiskový brífink předsedy vlády Petra Nečase před zasedáním Evropské rady v Bruselu	66
Brífink premiéra Petra Nečase po setkání s papežem Benediktem XVI.	67
Červen 2012.....	69
Komuniké z 22. zasedání ministrů kultury zemí Visegrádské skupiny	69
Článek premiéra Petra Nečase v Lidových Novinách: Koho kritizuje Evropská komise?	71
Společné stanovisko: Summit předsedů vlád zemí Visegrádské skupiny.....	73
Tisková konference po jednání V4	75
Brífink premiéra Petra Nečase před jednáním Evropské rady	84
Komentář premiéra P. Nečase v Právu: Česká "unijní" politika potřebuje racionální debatu	86
Brífink premiéra po prvním dnu červnové Evropské rady.....	87
Ministerstvo zahraničních věcí České republiky	90
Duben 2012	90

Kondolence ministra Schwarzenberga v souvislosti s leteckým neštěstím v Rusku	90
Prohlášení MZV ČR k vypuštění rakety KLDLR dne 13. dubna 2012	90
Prohlášení k propuštění běloruského prezidentského kandidáta.....	90
Úvodní slovo ministra Schwarzenberga na konferenci The Prague Agenda – Accomplishments and Challenges	91
Prohlášení ministrů zahraničí a obrany skupiny V4 „Odpovědnost za silné NATO“	92
Prohlášení zemí V4 k rozhodnutí švýcarské vlády	94
Prohlášení Ministerstva zahraničních věcí k situaci kolem Julie Tymošenkové	95
Prohlášení ministra u příležitosti setkání premiérů zemí SVE s premiérem ČLR	95
Květen 2012.....	96
Společné prohlášení ministra K. Schwarzenberga a izraelského ministra zahraničí A. Libermana.....	96
Prohlášení MZV k sebevražednému útoku v Sanáa	96
Ministr K. Schwarzenberg pro Deník:.....	97
Prohlášení MZV k událostem v syrském městě Húlá	97
Červen 2012.....	98
K. Schwarzenberg: Projev na 40. schůzi Poslanecké sněmovny dne 5. 6. 2012.....	98
Ministr K. Schwarzenberg pro e15.cz	99
Prohlášení MZV k sestřelení tureckého letounu	100
Rozhovor s Karlem Schwarzenbergem pro časopis Ekonom.....	100
Čeští zástupci v evropských strukturách	107
Duben 2012	107
Projev Štefana Füleho před parlamentem v Baku.....	107
Projev Štefana Füleho týkající se Běloruska na semináři ve Varšavě	110
Tisková konference Š. Füleho po setkání Asociační rady EU- Maroko v Lucemburku	111
Tisková konference Š. Füleho po přijetí monitorovací zprávy o chorvatských přístupových jednáních	112
Tiskové prohlášení eurokomisaře Š. Füleho k regionální spolupráci zemí západního Balkánu v otázce uprchlíků a vystěhovalců	113

Tisková konference komisaře Š. Füleho po konferenci International Donors Conference on Durable Solutions for Refugees and Displaced Persons.....	114
Projev eurokomisaře Š. Füleho na dozorské konferenci (International Donors Conference on Durable Solutions for Refugees and Displaced Persóna) v Sarajevu.....	115
Projev eurokomisaře Š. Füleho v debatě o spolupráci v balkánských zemích v EPC v Bruselu ...	117
Květen 2012.....	120
Projev eurokomisaře Š. Füleho v albánském parlamentu v Tiraně.....	120
Tisková zpráva eurokomisaře Š. Füleho ohledně projektu pomoci EU k záchraně kulturního dědictví Kypru.....	124
Stanovisko vysoké představitelky EU C. Ashtonové a eurokomisaře Š. Füleho k parlamentním volbám v Arménii 6. května 2012.....	124
Stanovisko vysoké představitelky EU C. Ashtonové a eurokomisaře Š. Füleho k volbám v Alžírsku	125
Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po 4. schůzi Rady pro stabilizaci a přidružení s Albánií.....	126
Projev eurokomisaře Š. Füleho při obědě s tureckým místopředsedou vlády Ali Babacanem ..	127
Tisková konference C. Astonové a Š. Füleho po zveřejnění balíčků „ENP Package 2012“	129
Projev Štefana Füleho na setkání u příležitosti otevření kapitoly 23 s Tureckem	131
Projev Š. Füleho ve výboru pro zahraniční věci EP	133
Stanovisko Š. Füleho k situaci na Ukrajině, případu Julie Tymošenkové, přednesené v EP.....	137
Červen 2012.....	139
Projev eurokomisaře Š. Füle na fóru ve Vroclavi The Future of Europe 2012	139
Evžen Tošenovský: Rozhovor pro deník Právo	143
Prezentace eurokomisaře Š. Füleho v Evropském inistutu pro Středomoří (IEMED) v Bruselu..	144
Oldřich Vlasák: Založení ESÚS neznamená automatický přístup k evropským dotacím	146
Projev eurokomisaře Š. Füleho u příležitosti inaugurace prezidenta Nikolice v Bělehradu.....	148
Projev eurokomisaře Š. Füleho na schůzi výboru EP pro spolupráci EU a Ukrajiny	149
Projev eurokomisaře Š. Füleho na schůzi výboru EP pro spolupráci EU a Turecka.....	152
Společné stanoviskou eurokomisařů Oettingera a Füleho a tureckých ministrů Bağışe a	155
Společné stanoviskou vysoké představitelky EU C. Astonové a komisaře Š. Füleho	156

Oldřich Vlasák pro „Pravý úhel“: Rozhovor s místopředsedou Evropského parlamentu	156
Projev eurokomisaře Š. Füleho na oficiální návštěvě Kypru	159
Projev eurokomisaře Štefana Füleho na setkání výboru pro parlamentní spolupráci EU a Ázerbajdžánu	161
Projev eurokomisaře Š. Füleho při jeho oficiální návštěvě Kypru (otevření obnoveného trhu v severní části Nikósie)	163
Komentář europoslance M. Ouzkého: Česká bižuterie měla na kahánku, europoslanci chtěli zakázat olovo	165
Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání rady pro přidružení s Tureckem	165
Tisková konference Š. Füleho po Mezivládní konferenci o přistoupení Islandu k EU	166
Článek europoslance Jana Zahradila v Hospodářských novinách	167
Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho po setkání s premiérem Republiky Moldova	168
Úvodní řeč eurokomisaře Š. Füleho při zahájení přístupového dialogu na vysoké úrovni s BaH	169
Článek Jana Krepiny, mluvčího europoslanců ODS, v Lidových novinách	171
Prohlášení Š. Füleho k zadržení bojovníka za lidská práva Osmana İşciho	172
Tisková konference Š. Füleho po zahájení přístupových rozhovorů s Černou Horou	173
Zahraniční politika na ostatních úrovních	174
Duben 2012	174
Blahopřání Českobratrské církve evangelické prezidentovi SRN Joachimovi Gauckovi	174
Květen 2012.....	174
Komentář místopředsedy TOP 09 Marka Ženíška: Svatý stolec a komunistické zločiny.....	174
Červen 2012.....	175
Stanovisko ČSSD k připomínce 70. výročí lidické tragédie	175
Rozhovor s apoštolským nunciem Mons. G. Leanzou	175

Prezident České republiky

Duben 2012

4. 4. 2012

Prezident zaslal kondolenční telegram prezidentovi Ruské federace

Prezident republiky Václav Klaus zaslal ve středu dne 4. dubna 2012 v souvislosti s leteckým neštěstím na Sibiři kondolenční telegram prezidentovi Ruské federace Dimitriji Anatolijevičovi Medveděvovi.

Vážený pane prezidente,

s hlubokým zármutkem jsem přijal zprávu o leteckém neštěstí na Sibiři, které si vyžádalo několik desítek lidských životů.

Dovolu mi, abych v této pohnuté chvíli vyjádřil jménem české veřejnosti i jménem svým hlubokou soustrast Vám i rodinám nešťastných obětí.

S úctou

Václav Klaus

prezident České republiky

www.hrad.cz

5. 4. 2012

Projev na státní večeři u příležitosti návštěvy prezidenta Ázerbájdžánské republiky

Vážený pane prezidente, vážená paní Alijevová, vážené dámy a pánové,

dovolu mi, abych Vás u příležitosti Vaší státní návštěvy zde na Pražském hradě ještě jednou přivítal. Jsem velmi rád, že za méně než rok, který uplynul od mé loňské návštěvy Baku, máme příležitost pokračovat v našem započatém dialogu, diskutovat jak vývoj uvnitř našich zemí, tak aktuální témata v mezinárodních vztazích, ale hlavně možnosti a perspektivy vzájemné spolupráce.

Vím, vážený pane prezidente, že nejste v Praze v roli prezidenta poprvé. Vzpomínám na naše setkání při summitu Východního partnerství před třemi lety, organizovaného v rámci našeho předsednictví Evropské unie. Věřím, že Vaše dnešní návštěva přinese nadějně se rozvíjejícím česko-ázerbájdžánským vztahů nový, velmi potřebný impuls.

Máme v nich na co navazovat. Naše ekonomická spolupráce započala hluboko v dobách komunismu a výrobky českého průmyslu jsou na ázerbájdžánském trhu i ve Vašem průmyslu dobře známy. Přímé vztahy však můžeme rozvíjet až v posledních dvaceti letech, poté, co Vaše republika získala samostatnost. Je velmi potěšující, že intenzita našich vzájemných vztahů na všech úrovních vzrůstá. Velmi tomu napomohlo zřízení našich zastupitelských úřadů v Praze a Baku, dobrá práce velvyslanců a zavedení přímého leteckého spojení mezi Prahou a Baku. Za zmínku stojí rostoucí počet vzájemných návštěv na vysoké politické úrovni i silící kontakty v podnikatelské sféře. Vrcholem jsou pochopitelně prezidentské státní

návštěvy, jako byla má loňská v Baku a jakou je dnes Vaše přítomnost, pane prezidente, zde v Praze.

Loni v květnu jsme měli příležitost poznat, jakým rychlým a dynamickým rozvojem Vaše krásná země prochází. Seznámili jsme se s ambiciózními plány, které připravujete a už realizujete. České firmy mají o účast na Vašem ekonomickém rozvoji velký zájem. Již existuje řada úspěšných příkladů takové spolupráce v oblasti průmyslu, budování infrastruktury, dodávek strojů a technologií i spotřebního zboží, na které můžeme navazovat a nacházet nové příležitosti.

Chci na tomto místě zdůraznit, že pro Českou republiku se Ázerbájdžán stal strategickým partnerem – jedním z nejvýznamnějších dodavatelů ropy pro naše hospodářství. Přejeme si tuto relaci dále rozvíjet. Máme zájem o účast v energetických projektech, které připravujete, máme zájem o stabilní a dlouhodobé vztahy i v dalších oblastech jako je kulturní výměna, školství a turistika, která se velmi slibně rozvíjí.

Přejeme si, vážený pane prezidente, aby se Vaše země, ležící v politicky velmi komplikovaném regionu, těšila stabilitě a mírovému rozvoji. Přejeme Vám, aby se mírovými prostředky podařilo vyřešit konflikt, který komplikuje situaci ve Vaší zemi již tak dlouhou dobu. Přejeme si, aby neeskalovala situace i v dalších ohniscích napětí a nestability, která jsou relativně blízko Vaší zemi. Česká republika vždy podporovala a bude podporovat všechny mezinárodní akce a iniciativy, které k tomuto cíli povedou.

Vážený pane prezidente, jsem přesvědčen, že Vaše návštěva v České republice bude pro naše vzájemné a všestranné vztahy významným impulsem. Věřím, že si z této Vaší návštěvy odvezete stejně příznivé dojmy a pocit přátelství, které jsem já a moje delegace zažil loni v Ázerbájdžánu.

Dovolu mi, vážený pane prezidente, abych pozvedl číši a připil na spolupráci našich zemí, na šťastnou budoucnost občanů Vaší země a na zdraví Vás a Vašich blízkých.

www.hrad.cz

10. 4. 2012

Projev prezidenta republiky na Žofínském fóru 2012

V naší zemi i v Evropě musí nastat radikální změna

Děkuji organizátorům za opětovné pozvání na Žofínské fórum. Nevím, kolikáté mé vystoupení zde na Žofíně to už za ta dlouhá léta je, ale vím, že jsem zde byl naposledy v březnu 2010, tedy před dvěma roky. Během této doby se toho u nás doma, ale i v Evropě a ve světě událo mnoho. Stejně tak ale platí, že se mnohé potřebné věci neudály a že mnohé zůstalo při starém. Chce se mi dodat, bohužel. Stále je – nesmírně populisticky – propagováno, že je třeba změnit lidi, zatímco je třeba změnit systém. Že je třeba změnit lidi a ne systém hlásal už komunismus.

Pozorně jsem si přečetl text svého minulého vystoupení a mám dojem, že bych z něj měl leccos zopakovat. Snad nikoli z důvodu absence nových nápadů, či z důvodu strnulosti a nepružnosti mého myšlení, ale spíše proto, že svou aktuálnost v mnohém neztratil. Tehdy jsem např. řekl, že „dnešní finanční a ekonomická krize nebyla způsobena selháním trhu, jak se nám různí politikové snaží namluvit, ale selháním chování některých ekonomických subjektů pohybujících se v rámci systému státem, resp. právě těmito politiky velmi

podvázaného, pokřiveného a deformovaného trhu“. Na tom nemám co měnit, platí to pořád a nedávná (nebo snad ještě i dnešní) vajíčková krize to jenom potvrzuje. Mnoho lidí tomu však stále nechce rozumět.

Před dvěma lety jsem řekl i to, že „naším skutečným ekonomickým problémem je stav veřejných financí, rychlý růst zadlužení státu a naprostá nemožnost tuto situaci změnit, či dokonce vyřešit pouhým znovunastartováním ekonomického růstu, v což bohužel někteří naši ekonomové a politikové stále doufají. Jestli potřebujeme něco, pak je to vymanění se z dluhové pasti.“ Dnes snad ví už i naše parlamentní opozice, na rozdíl od opozice neparlamentní, že je naše žití na dluh neúnosné a že ho neodstraní pouhé zrychlení ekonomického růstu, nemluvě o tom, že žádné takové, tolik potřebné zrychlení růstu u nás není na pořadu dne a že nemáme žádné nástroje, jak ho vyvolat.

Evropská unie při současných plánech na přetvoření sebe sama v unii fiskální najednou v lednu objevila, že se máme zabývat nikoli celkovým, ale tzv. strukturálním deficitem státního rozpočtu. Nebylo náhodou, že jsem zde před dvěma lety řekl, že „tzv. strukturální, čili nikoli cyklický deficit státního rozpočtu u nás existuje minimálně od roku 1998, kdy došlo k uvolňování laviny rozpočtových deficitů naší první socialistickou vládou“ a že se situace sama od sebe v dalších letech zlepšit nemůže. I to platí dodnes.[1]

V závěru svého vystoupení jsem varoval, že se nemůžeme spoléhat na to, že jsou v některých zemích západní Evropy rozpočtové schodky a státní dluh vyšší než u nás, neboť „otevřenost naší ekonomiky, její relativně malý rozměr a její geografické umístění ji činí vysoce zranitelnou, jakmile by světové finanční trhy ztratily důvěru v naše státní finance.“ Tyto věty je možné rozvíjet, doplňovat, kvantifikovat, ale na jejich podstatě se tím nic nezmění.

Své minulé vystoupení jsem zahájil větou, že „o Evropské unii zde dnes mluvit nehodlám, neboť Žofínské fórum má být o nás.“ To je určitě pravda. O Evropě jsem mluvil např. předevírem v Paříži, ale více a více si uvědomuji, že je stále legitimnější otázkou, co znamená námi téměř podvědomě používaný obrat „o nás“. V současnosti existující velmi rozsáhlé přesunutí pravomocí z České republiky do Evropské unie znamená, že se fakticky nacházíme ve stavu jistého „dvoustátí“, neboť se o nás rozhoduje na dvou místech, ne na jednom. To vede – nevyhnutelně – k rozmazání jednoznačné odpovědnosti a tato specifická nezodpovědnost je jedním z charakteristických rysů dnešního evropského uspořádání. Proto má smysl mluvit o EU i zde.

V listopadu loňského roku jsem na toto téma vydal knihu s názvem „Evropská integrace bez iluzí“. Při jejím představování jsem řekl, že je to kniha aktuální, ale nikoli „aktualistická“. Nepovažuji to za slovní hříčku. Chtěl jsem tím říci, že obsahuje úvahy natolik obecného typu, že je příští summit EU nebo nové ratingové hodnocení toho či onoho státu eurozóny nijak neovlivní. Věřím, že knihu nebudu muset přepisovat.

Nejde mi v ní o jednotlivosti, ale o celek, protože jsem přesvědčen o tom, že se žádnou změnou jednotlivostí tolik potřebný obrat v Evropě dosáhnout nedá. Tento obrat, nikoli malý posun, je však nezbytný. Chtěli-li bychom ho docílit, plyne z toho i něco důležitého pro každého z nás. Měli bychom si uvědomit, že nejsme a zejména nesmíme být pasivními figurkami na šachovnici jakéhosi objektivně se prosazujícího historického procesu, ze kterého není vyhnutí. To, co se dnes v Evropě děje, žádný nevyhnutelný proces není. To děláme my, lidé žijící v Evropě, občané jednotlivých evropských zemí. Proto se i my musíme co nejrychleji stát „figurkami“ aktivními, aby za nás na evropské šachovnici netahal někdo jiný – jako je tomu dosud.

Trápí mne, že si lidé u nás, ale i jinde v Evropě, dostatečně neuvědomují téměř každodenně probíhající zesilování, resp. prohlubování evropské integrace, ke kterému dochází neustále. Zkratky EHS, ES, EU, které etapy jejího vývoje poměrně výstižně popisují, jsou velmi výmluvné samy o sobě a leccos z toho naznačují.

Nyní se nacházíme ve velmi nestabilním mezistavu Evropské měnové unie (EMU), který – jak už dnes snad chápou téměř všichni – dlouhodobě existovat nemůže. Mnozí jsme to věděli už dávno. Před několika dny jsem ve svých starých výpiscích hledal jakýsi pozapomenutý odkaz a objevil jsem přitom svůj výrok na Světovém fóru v americkém Beaver Creek v červnu 1997, kde jsem tehdy, tedy před 15 lety, řekl, že přijetí společné evropské měny bude vést k „nevyhnutelné cestě od EMU k EFU a nakonec k EPU“. Právě to se dnes děje. V současnosti připravovaný tzv. fiskální pakt je velkým krokem k EFU (k Evropské fiskální unii) a lucemburská eurokomisařka Vivian Redingová, viceprezidentka Evropské komise, v polovině letošního března veřejně představila svůj plán jak do roku 2020 vytvořit Evropskou politickou unii s celoevropskou vládou. Tento její návrh u nás nikdo nekomentoval. Ani jeden politik, ani jeden novinář.

Nejviditelnějším symbolem dnešní nestabilní mezifáze evropského integrování se stalo Řecko. Opakovaně protestují proti tomu, abychom si to zjednodušovali a za viníka potíží EMU označovali jednu relativně malou zemi. Řecko EMU nevymyslelo a nezkonstruovalo. Řecko do EMU také nejen vstoupilo, ono tam bylo i lákáno a přijato. Řecko si nejen za nepřiměřeně výhodných podmínek nadměrně půjčovalo, Řecku i bylo půjčováno. Vina, je-li vůbec toto slovo správné, je tedy daleko složitější (a rozloženější). To, co se dnes děje – jak říká velmi trefně viceguvernér ČNB Vladimír Tomšík – není pokusem o záchranu Řecka, je to „spíše zvláštní pokus na Řecku“ (Newsletter CEP, březen 2012). To se mi zdá nesmírně výstižné. Řecko je obětováno, aby byl zachráněn projekt EMU.

Otevírání se zemí a integrování se v ekonomickém smyslu je nepochybně pozitivem, nikdy jsem neřekl opak, ale evropští politikové se dopustili omylu v příliš optimistickém odhadu potenciálních ekonomických přínosů takovéto teritoriální integrace a v tom, kolik toho slibovali voličům svých zemí. Řekněme to jasně a nekompromisně. Výhody liberalizace evropského ekonomického (a nejen ekonomického) prostoru jsou zřejmé a nikdo je nezpochybnuje, ale proti tomu stojí stejně nezpochybnitelné náklady, tedy nevýhody centralizace, násilné homogenizace a standardizace velmi různorodého kontinentu. Výhody plynoucí z toho prvního již byly navíc do značné míry tzv. „zkonzumovány“, nevýhody toho druhého na evropský kontinent teprve (a stále více) doléhají. Ekonomické parametry jednotlivých evropských zemí jsou objektivně existujícími veličinami, nikoli plánovacími čísly v rukou evropských komisařů, které je možné podle potřeby měnit.

Vyvrcholením ambicí násilné unifikace kontinentu bylo vytvoření jednotné měny pro 17 velmi různorodých států, která se pro ně zcela nevyhnutelně stala nepřijemnou „svěrací kazajkou“. Jako hlavní argument ve prospěch volby tohoto měnového uspořádání byl opakovaně uváděn pozitivní efekt tzv. usnadňování transakcí díky jedné měně, ale nikdo nechtěl slyšet o negativních efektech jednotného měnového kursu, jednotných úrokových sazeb, jednotné měnové politiky. Ekonomické subjekty, ale i celé státy díky tomu ztrácely (a ztrácí dodnes) nepostradatelné a ničím nenahraditelné ekonomické signály.

Chybou bylo i mylné chápání údajných pozitiv denacionalizace Evropy, resp. potlačení úlohy států v ní a její tzv. komunitarizace. Mimo standardní demokratické procesy, jako produkt nebezpečné ideologie globálního (v našem případě kontinentálního) vládnutí, vznikající supranacionální evropský stát je nutně vládnutím bez občana, pohrdáním demokracií,

vlastně postdemokracií. To se dnes eufemisticky (a jakoby to vlastně ani moc nevadilo) odbývá slovem demokratický deficit, aniž by bylo jedním dechem dodáváno, že je deficit tohoto typu neméně fatální než deficit státních rozpočtů a že tento deficit není odstranitelný, protože na úrovni kontinentu žádná demokracie být nemůže. Demokracie může být maximálně na úrovni státu, výše ne.

Toto nedoceňovat, resp. si neuvědomovat je umožňováno dosud úspěšným, ale strašlivě mylným útokem dnešních eurokratů a eurofilů (a jak říká John Fonte „transnacionálních progresivistů“) na všechno národní či nacionální, aniž by si tito lidé uvědomovali, že bez národa, bez této důležité složky uspořádání jakékoli větší lidské společnosti, to nejde. Jistý pocit identity a z ní plynoucí elementární sociální koheze je základním tmelem jakékoli komunity, i státu. Tento tmel v Evropě chybí a není ničím umělým či abstraktním nahraditelný. Určitě ne zvětšováním počtu úředníků v Bruselu či zvětšováním rozsahu celoevropské legislativy.

Jsem přesvědčen, že musí dojít k fundamentální změně paradigmatu jak ohledně evropského integrování, tak ohledně evropského ekonomického a sociálního modelu. Nebude-li to provedeno jako organizovaná politická změna, dojde k vývoji spontánnímu, anarchickému a ten bude všemi svými důsledky horší. Je třeba provést natolik hluboké změny, které nemohou být tématem jednání a rozhodování vrcholného summitu evropských politiků v Bruselu či jinde. Jde o něco úplně jiného. Jde o systémové změny, které vyžadují – prostřednictvím politického procesu (nikoli jednoho zasedání) – změnit základní paradigma našeho chování a našeho myšlení. Pokusím se je shrnout do šesti bodů:

1. Osvobodme se od dosud nedotknutelné doktríny evidentně neproduktivní, protože příliš paternalistické sociálně-tržní ekonomiky, která je navíc ekonomicky čím dál tím více neúnosná narůstáním role, kterou v ní hraje zelená ideologie.
2. Smiřme se s tím, že ekonomické přizpůsobovací procesy trvají nemalý čas a že netrpěliví politici svým překotným aktivismem situaci většinou jenom zhoršují. Nechme trh fungovat. Politika se má eventuálně pokoušet pomáhat vytvářet dlouhodobé předpoklady pro fungování trhu a pro zdravý ekonomický růst, nemá se snažit svými zásahy ekonomický růst přímo zabezpečovat.
3. Připravme radikální plán na snížení státních výdajů – což není možné beze změny sociálního systému – a přestaňme s pokusy řešit existující deficity státních rozpočtů zvyšováním daní. To je dlouhodobě, ale i krátkodobě zcela iracionální. Plán snížení státních výdajů se musí primárně orientovat na snižování mandatorních výdajů, neboť na první pohled zdánlivě snadnější omezování výdajů tzv. „ostatních“ je z dlouhodobého hlediska v podstatě nevýznamné a z krátkodobého pro ekonomiku evidentně škodlivé.
4. Zastavme sice plíživý, ale o to trvalejší nárůst zelené legislativy. Zabraňme, aby „zelení“ (poschovávaní v různých politických stranách) do svých rukou převzali celou naši ekonomiku pod praporem tak nesmyslných názorů, jako je doktrína globálního oteplování.
5. Skončeme s centralizací, regulací, harmonizací a standardizací evropského kontinentu a po půl století cesty tímto směrem začněme s decentralizací, deregulací a desubsidizací ekonomiky a celé společnosti.
6. Usilujme o návrat demokracie do Evropy s vědomím toho, že demokracie může existovat pouze na úrovni států, nikoli na úrovni kontinentu. Z výletu k supranacionalismu se pokorně vraťme k intergovernmentalismu, na němž byla Evropa po staletí založena.

Celá tato změna musí být postavena na radikálním omezení úlohy státu v ekonomice a v celé společnosti. Dnešní stát – u nás i jinde v Evropě – vlastní, řídí, reguluje, povoluje nebo zakazuje, dotuje, subvencuje, „grantuje“ a to všechno je zdrojem lobbistického hledání výhod a zvláštních přístupů k politikům a jejich úředníkům, to všechno je ideálním podhoubím pro vznik korupce. Bojovat s ní se dá jedině zmenšováním role státu (a všech jeho odnoží).

Říkám-li stát, myslím tím i stát evropský. Za příklad velmi aktuálního korupčního systému musím uvést systém evropských dotací, v němž naši a bruselští úředníci – tedy vůbec ne politici – bez jakékoli odpovědnosti přerozdělují peníze evropských daňových poplatníků na velmi měkké, a často velmi málo potřebné projekty. Není lepšího příkladu objektivně existujícího korupčního prostředí než právě tento systém.

Nemyslím, že je s tím vším možné dlouho čekat. Musí se to začít dělat hned. Jak už jsem dnes jednou řekl, neprovede-li se to organizovaně, nastane to samo. Samozřejmě s daleko horšími důsledky pro stamiliony obyvatel Evropy, včetně obyvatel naší země.

www.hrad.cz

21. 4. 2012

Úvodní projev prezidenta Václava Klause na regionální konferenci Montpelerinské společnosti

Pane rektore, členové Montpelerinské společnosti, dámy a pánové, rád bych Vám poděkoval za pozvání. Být zde je pro mne velmi inspirující a motivující. V Maroku a v této části světa jsem ještě nikdy nebyl a již první hodiny mého pobytu naznačují, že to bude nezapomenutelná návštěva. A rovněž zdroj poučení.

První regionální setkání Montpelerinské společnosti (MPS) v Africe je velkou, téměř revoluční událostí. Dovolte mi využít této příležitosti i k tomu, abych Vás informoval, že budeme v září tohoto roku v Praze hostiteli celosvětového setkání Montpelerinské společnosti. Doufám, že alespoň některé z Vás tam uvidím. MPS potřebuje nové tváře a nové generace, které by reagovaly na nová nebezpečí a nové výzvy, které přináší současná éra. Nemůžeme očekávat, že se zopakuje velká éra MPS, jako tomu bylo před půl stoletím. Nemáme už mezi sebou taková velká jména jako v minulosti, ale viditelná a slyšitelná být musíme. Když jsem si začal připravovat poznámky pro své dnešní vystoupení, přemýšlel jsem, kdo asi navrhl jeho název, protože působí velmi neskromně a příliš ambiciózně. Já to nebyl. Pravděpodobně jsem udělal chybu, že jsem takto formulované téma přijal. Žádná věda o transformaci, žádná transformologie neexistuje a jsem si jist, že ani existovat nemůže. Proto také neexistuje žádný obecně uznávaný způsob, jak toto téma racionálně strukturovat.

Jednou věcí je obtížnost tématu, nemenším problémem je druhá polovina názvu, který se ptá, „jak se vrátit ke svobodě“. Je však vhodné hovořit o „vrácení se“ v této části světa? Nemělo by se spíše hovořit o tom, „jak jít kupředu“? V případě naší země to bylo v okamžiku pádu komunismu jiné. Příkladně ve 20. a 30. letech dvacátého století jsme žili ve vysoce rozvinuté demokracii, která v té době patřila mezi vyspělé evropské demokracie. Měly by se Egypt, Tunisko nebo třeba Sýrie vrátit ke svobodě? Zažily někdy tyto země politickou svobodnou a demokratickou éru, kterou by teď mohly obnovit? Nejsem si tím jist a pochybuji o tom. K tomu se ještě vrátím.

Mým východiskem pro debatu o tomto tématu je osobní zkušenost s pádem jednoho totalitního režimu, komunismu, avšak nejsem si jist, zda je tato zkušenost dostatečná nebo právě zde plně relevantní. Nemyslím si, že je v této části světa správné hovořit o totalitních režimech. Nezdá se mi, že byly nedávné revoluce v Tunisku a Egyptě namířeny proti totalitním režimům, jako tomu bylo v našem případě. Zde by bylo zřejmě vhodnější hovořit o často velmi represivních, autoritářských, lidskou svobodu likvidujících a lidskou důstojnost ponižujících režimech, spíše než o režimech totalitních. Totalita vyžaduje sjednocenou (a jednotnou) ideologii, naprostou politickou kontrolu, všezasahující systém teroru, absolutní kontrolu nad ekonomikou, a já nejsem přesvědčen o tom, že tomu tak bylo (či je) ve zmíněných zemích.

Má druhá poznámka se týká příčin zdejších změn. Západní země se snaží – obvykle velmi neskromným, nepokorným a necitlivým způsobem – vyvážet svoji demokracii do světa. Když někde demokracie zvítězí, snaží se to západní země interpretovat jako své vítězství a připisují si za to zásluhu. Tomu nevěřím. Naše zkušenost říká, že změny režimů jsou častěji motivovány výlučně z domova a že jsou častěji domácího původu, než že by byly dovezeny zvenčí. Západní země a jejich politici to samozřejmě neradi slyší, ale musíme jim to takto říkat. Platí to pro pád komunismu a předpokládám, že to neméně platí i v nedávném případě změn režimů v některých arabských a afrických zemích. Úloha „vnějšího světa“ je při těchto změnách obvykle velmi malá, ne-li zanedbatelná.

V předcházející době existující přátelské vztahy mezi některými západními demokraciemi a některými autoritářskými a totalitními režimy obvykle nepomáhají. V evropském kontextu nám nepomohl tzv. helsinský mírový proces, jenž byl dílem evropských sociálně demokratických vlád v 70. a 80. letech dvacátého století. Pomohly nám jenom pevné postoje Ronalda Reagana a Margaret Thatcherové. V listopadu 2009 na konferenci v prezidentské knihovně Ronalda Reagana v Kalifornii, která se pořádala u příležitosti 20. výročí pádu berlínské zdi, jsem si dovolil říci, že je podle mých zkušeností při všech různých změnách režimů vždy přítomna směs domácích a zahraničních vlivů a že komunismus padl především kvůli svým již neudržitelným vnitřním slabostem, kvůli hlubokému oslabení jeho síly, kvůli zřetelné prázdnotě a postupnému mizení jeho ideologie, kvůli jeho neschopnosti přinášet lidem jakékoli pozitivní výsledky a kvůli tomu, že obyčejní lidé přestali mít strach.

Zdá se mi, že se ve Vaší části světa odehrálo v roce 2011 totéž nebo něco velmi podobného. Přinejmenším takto to – nepochybně velmi nedokonalým způsobem – chápu já.

Možná je na místě říci, že v okamžiku pádu komunismu nebylo naší snahou změnit pouze politický režim, nýbrž změnit celý systém. To obnáší mnohem více. Museli jsme od základů změnit celý ekonomický systém – z centrálně plánovaného hospodářství s výhradně státním vlastnictvím v tržní systém a soukromého vlastnictví. Proto se jednalo o systémovou změnu, nikoli o pouhou změnu režimu.

V naší části světa soukromé vlastnictví v okamžiku pádu komunismu prakticky neexistovalo, avšak v arabských a afrických zemích je situace jiná. Trhy u nás byly zcela potlačeny. Předmětem privatizace nebyl jen Telecom nebo největší banky a ocelárny, nýbrž i ty nejmenší obchůdky se smíšeným zbožím, pekárny a kavárny. Byl to koncepčně a administrativně obtížný úkol, mnohem obtížnější než politická – v našem případě „sametová“ – revoluce. Česká republika měla tu výhodu, že jsme – přinejmenším naše starší generace – zcela nezapomněli na zkušenosti s demokracií a s trhy z předkomunistické éry a že jsme měli relativně vysokou životní úroveň (výrazně převyšující subsistenční úroveň), obyvatele

s dobrým vzděláním a stabilní a nápomocné sousedy v tehdy ještě stále v podstatě dobře fungující Evropě.

Ve Vaší části světa nebude ekonomická transformace skutečnou systémovou změnou, bude to změna kvantitativní, nikoli kvalitativní – více trhů, méně vlád. Doufejme, že dojde i k určité deregulaci a liberalizaci trhů. Vládnoucí ideologie u Vás v minulosti trhy a soukromé vlastnictví nezakazovala.

Možná u Vás dojde k systémové změně v jiné oblasti. Rozdíl mezi komunistickými a kapitalistickými zeměmi v Evropě nebyl kulturní, civilizační, ani náboženský. Na obou stranách jsme žili ve víceméně sekularizovaném světě. Úloha náboženství v komunistickém Československu a v kapitalistické Francii nebyla příliš odlišná.

Zdá se mi, že arabské (a africké) země stojí před jinou výzvou. V průběhu posledního půlstoletí autoritářské režimy v tomto regionu oslabily některé kulturní a náboženské tradice. Povede svržení jejich vůdců k jakési éře osvícenství (a radikální sekularizaci) jako kdysi v Evropě nebo k zavedení starých náboženských doktrín a životních stylů v ještě fundamentalističtější verzi než dosud? V každém případě to bude systémová změna, kterou jsme my procházet nemuseli.

Pochopili jsme, že bylo snadnější provést rychlou změnu v politické sféře než v jiných oblastech. V době naší sametové revoluce byl komunistický systém již tak slabý, že staré politické elity nebyly schopny klást vážný odpor. vzdaly to a nesnažily se prodloužit svoji existenci na špičce starého režimu. Některé ze svých spoluobčanů provokují tvrzením, že komunismus nebyl poražen, ale že se více méně sám rozpadl. Následkem toho bylo z politického hlediska naším úkolem liberalizovat vstup na politický trh. Téměř nic jiného nebylo v politické sféře zapotřebí.

Velice brzy u nás vznikly a byly založeny nové politické strany (na počátku jich bylo 42) a z nich 5 bylo zvoleno do parlamentu. Jednou z nich byla i mnou založená Občanská demokratická strana (pohybující se jasně napravo od středu, nebyla to středoprávní strana). Těchto pět politických stran bylo ideologicky „dobře definováno“ a tato politická struktura přetrvala až do posledních parlamentních voleb, které se konaly v červnu 2010. Jejich jasný ideologický profil se začal částečně měnit následkem široce pojatého útoku na tradiční politický systém parlamentní demokracie, který je nyní v západním světě tak rozšířený a který považuji za velmi nebezpečný. Evropa vstoupila do post-demokratické éry, politické strany ztrácejí svůj ideologický obsah a k tomu, aby se toto opět změnilo, by byla třeba další sametové revoluce. K mé velké lítosti si mnozí Evropané tento problém stále ještě neuvědomují.

Naprostou zásadní byla naše ekonomická transformace. Instituce starého systému zmizely téměř okamžitě. Zdělili jsme však velmi deformovanou strukturu trhů, semiautarkní ekonomiku, nízkou produktivitu a žádné soukromé vlastnictví. Neměli jsme žádný domácí kapitál a žádné kapitalisty, avšak měli jsme dostatek lidí, kteří chtěli využít nově získané svobody k tomu, aby se pustili do nejrůznějších ekonomických aktivit. Byli k tomu připraveni. Nebylo zapotřebí je učit, jak to mají dělat. Lidé – vždy a všude – jsou „homo economicus“. Potřebují jen dostat možnost využít tyto své vrozené schopnosti.

Vybudovat nový a podstatně odlišný ekonomický systém je složitějším úkolem než liberalizovat politický systém. To je obecně pravda, avšak členové a příznivci MPS v této souvislosti mají nemalý problém ohledně způsobu, jak to provést. Většina z nich patří ke stoupencům Hayeka. Věří proto ve spontánní řád a jsou proti politickému konstruktivismu

jakéhokoli druhu. Misesovský a hayekovský výrok, že „svět je utvářen lidským činem, nikoli lidským úmyslem“, je pro mnohé z nás naprosto zásadní. Nicméně, jak jsem již řekl, systémová změna je zcela nevyhnutelně směsicí spontánnosti a konstruktivismu, přičemž poměry složek této směsi jsou na jednotlivých místech a v jednotlivých historických případech různé. Příznivci Hayeka a zejména příznivci Euckena by nepochybně dodali, že pravidla hry musí být stanovena ve velmi rané fázi transformačního procesu.

Je to sice téměř samozřejmé, ale je třeba zdůraznit, že přechod z jednoho systému do jiného je procesem, nikoli změnou, kterou lze uskutečnit přes noc. Trvá určitý čas a je spojen s nemalými náklady, což je něco, co lidé nemají rádi a co neočekávají.

Úkolem politiků je náklady transformace minimalizovat a vysvětlit lidem onu nepříjemnou pravdu, že náklady transformace nemohou být nulové. Země provádějící tyto změny musí projít specifickou křivkou ve tvaru J, přestože lidé očekávají, že průběh ekonomického růstu bude odpovídat lineární, ne-li dokonce exponenciální, vzhůru směřující křivce.

Je také třeba minimalizovat nevyhnutelně vznikající mezeru mezi očekáváními a realitou. Když tento rozdíl dosáhne velkých rozměrů, vede to k nezvládnutelným politickým problémům. Případy toho můžeme ve svém okolí nalézt v hojném počtu. Jedna věc je proto důležitá: politici by měli slibovat „jen“ svobodu a šanci na prosperitu. Nic více. Neměli by slibovat výsledky. Měli by dát jasně najevo, že výsledky nejsou v rukou reformátorů a politiků, ale že jsou v rukou samotných lidí.

Souhrnně řečeno, politici musí provádět tři důležité věci, a to současně:

1. Musí mít jasnou a přímočarou vizi budoucnosti, což znamená, že musí být schopni zcela jasně a srozumitelně formulovat kam chceme jít;
2. musí prokázat znalosti základních technických aspektů transformačního procesu, musí tedy vědět, jak se tam dostat; a v neposlední řadě
3. musí umět vysvětlit tyto myšlenky lidem ve svých zemích, protože bez jejich aktivní účasti se tento proces nemůže pohnout kupředu.

Celá tato trojice je naprosto zásadní, přičemž všechny tři body jsou stejně důležité. Mnohé země a mnozí politici ztroskotali na tom, že zapomněli (nebo nebyli schopni) splnit jeden z těchto bodů.

Otázka „kam jít“ není jednoduchá. Dnešní situace v některých zemích arabského světa je pravděpodobně podobná naší situaci v jednom důležitém ohledu. Reformní politici mají většinou velmi silnou podporu pro odmítání, opuštění a demontování starého politického režimu, ale už nemají stejnou podporu v tom, kam směřovat. Lidé u nás nechtěli komunismus. Chtěli svobodu a politickou demokracii, avšak nebyli si jisti, zda chtějí kapitalismus a volné trhy. Podařilo se nám je přesvědčit, že to je jediný způsob, jak svobody a prosperity dosáhnout.

Obávám se, že v arabských a afrických zemích zřetelné formulace toho „kam směřovat“ nejsou. Jasně formulované názory na toto téma neznám. Znamená svoboda, o které lidé hovoří, plnohodnotnou parlamentní demokracii? Je svoboda ve smyslu MPS skutečným cílem reformních politiků v této části světa? Existují v zemích severní Afriky, kde lidé protestovali proti „starým režimům“, „reformní politici“? Není výstižnějším výrazem termín „revoluce bez vůdců“? Chce mlčící většina lidí opravdu svobodu? Nejsou náboženské síly organizovanější než jakékoli jiné uskupení ve společnosti? Atd. Odpovědi na tyto otázky neznám, ale mám své pochybnosti.

Otázka „jak se tam dostat“, není o nic méně důležitá. Sofistikovaní, avšak osobně nezajímaví pozorovatelé a komentátoři našich reforem nebo revolucí rádi spekulují o tzv. otázce řazení reformních kroků.

Na začátku, v prvních letech po pádu komunismu, jsme byli konfrontováni s umělým sporem mezi „gradualismem“ a „šokovou terapií“. Lidé jako já byli obviňováni z toho, že vůči obyvatelům našich zemí uplatňujeme šokovou terapii. Nebyla to pravda. V reálném světě žádné takovéto dilema neexistovalo. Reformátoři musí dát dohromady určité „kritické množství“ reformních opatření a realizovat je musí kdykoli, kdy je k tomu sebemenší možnost. Není zapotřebí žádné sofistikované vymyšlení řazení těchto opatření. Není důvod na cokoli čekat. Lidé čekat nechtějí, rychle začnou být nespokojeni. Křivka ve tvaru J má pak více nepříznivý průběh a reformy nemohou být zastaveny. Obávám se, že se arabský svět dostává právě do takovéto fáze.

Jak jsem řekl na počátku, je snadnější zbavit se starého režimu, než vybudovat nový. Přeji zemím v tomto regionu, aby úspěšně zvládly oba úkoly.

Překlad z angličtiny, publikováno v květnovém Newsletteru Centra pro ekonomiku a politiku.

www.hrad.cz

Květen 2012

7. 5. 2012

Prezident poblahopřál Françoisi Hollandovi ke zvolení prezidentem Francouzské republiky

Prezident republiky Václav Klaus zaslal v pondělí dne 7. května 2012 blahopřejný telegram Françoisi Hollandovi ke zvolení do funkce prezidenta Francouzské republiky:

Vážený pane prezidente,

dovolte, abych Vám jménem svým i jménem občanů České republiky srdečně poblahopřál k Vašemu zvolení prezidentem Francouzské republiky.

Dnešní svět stojí před mnoha vážnými výzvami, v němž Francie a Vy osobně budete nepochybně hrát významnou roli.

Jsem přesvědčen, že tradiční přátelské vztahy mezi našimi zeměmi se budou i nadále úspěšně rozvíjet, a věřím, že i my dva budeme přispívat k jejich dalšímu posílení a prohloubení.

Přeji Vám, vážený pane prezidente, mnoho úspěchů a věřím, že Vám budu i osobně moci brzy poblahopřát, například na nadcházejícím summitu NATO.

S úctou

Václav Klaus

www.hrad.cz

10. 5. 2012

Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Maďarska

Prezident republiky Václav Klaus zaslal ve čtvrtek dne 10. května 2012 blahopřejný telegram Jánosí Áderovi v souvislosti s jeho zvolením do funkce prezidenta Maďarska.

Vážený pane prezidente,

dovolte mi, abych Vám jménem svým i jménem občanů České republiky poblahopřál ke zvolení prezidentem Vaší země.

Přátelské vztahy mezi našimi zeměmi se dlouhodobě rozvíjejí ve všech oblastech a jsem přesvědčen, že tomu tak bude i nadále. Věřím, že k tomu budeme moci přispět i my dva ve svých funkcích a že budeme mít brzy příležitost se i osobně setkat.

Přeji Vám, pane prezidente, ještě jednou úspěch při výkonu Vaší funkce.

S úctou

Václav Klaus
prezident České republiky

www.hrad.cz

15. 5. 2012

Prohlášení prezidenta republiky k jednání vlády o Irském protokolu k Lisabonské smlouvě

Na program jednání vlády České republiky dne 16. května byl zařazen materiál s názvem „Návrh na sjednání Protokolu o obavách irského lidu týkajících se Lisabonské smlouvy“. Někteří si vzpomínáme, že občané Irska v červnu 2008 v referendu Lisabonskou smlouvu odmítli. Členské státy Evropské unie – ve snaze tuto smlouvu prosadit – učinily politický závazek, že poskytnou Irsku záruky reagující na obavy, které mohly přispět k irskému odmítnutí této smlouvy. Jedná se především o ochranu práva na život (protipotratová problematika), o daňovou suverenitu a také o neutralitu Irska. Irský protokol a záruky v něm obsažené mají vstoupit v platnost společně se Smlouvou o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii.

Jako prezident České republiky mám pochopení pro obavy Irů z možných negativních důsledků Lisabonské smlouvy, a proto nemám důvod nepodpořit jejich požadavky. Proto také – pokud vláda se sjednáním zmíněného Protokolu vysloví souhlas – neprodleně zmocním velvyslankyni České republiky paní Vicenovou k podpisu tohoto Protokolu.

Považuji však za nezbytné připomenout, že si i Česká republika před svou ratifikací Lisabonské smlouvy vyjednala dodatkový protokol, který garantuje nedotknutelnost poválečných majetkových poměrů v naší zemi. Na rozdíl od Irů, kteří si dokáží své zájmy a priority prosadit, v našem případě sám náš vlastní parlament přijetí podobného dokumentu zkomplikoval.

Proto se v této souvislosti obracím na ústavní orgány a politickou reprezentaci státu se žádostí, abychom nepodporovali pouze zájmy ostatních zemí, byť jakkoliv oprávněné, ale abychom na mezinárodní scéně dokázali prosazovat a chránit i zájmy země své.

Václav Klaus

www.hrad.cz

15. 5. 2012

Blahopřejný dopis prezidenta republiky Jeho Svatosti papeži Benediktovi XVI.

V Praze dne 15. května 2012

Vaše Svatosti,

dovolte, abych Vám touto cestou poblahopřál k životnímu jubileu a k dalším významným výročí, která si v tomto roce připomínáte. Předně Vám přeji pevné zdraví a dostatek síly pro pokračování ve Vašem mimořádně zodpovědném a důležitém úřadě.

V dubnu jste oslavil 85. narozeniny, před nedávnem uplynulo 25 let od Vašeho ustanovení arcibiskupem Mnichova a Freisingu a za několik týdnů uplyne stejná doba od Vašeho jmenování kardinálem. Ve všech těchto funkcích jste prokázal odvahu hájit vlastní – někdy i nepopulární – názor. Stál jste za svými myšlenkami a dokázal je obhájit. Jako představitel veřejného života jste vždy zůstal věrný svým principům, což je hodnota důležitá pro zachování vnitřní síly člověka, ale zejména důležitý impuls navenek pro okolní svět. Dnešní doba potřebuje osobnosti, které svým působením a příkladem dávají jistotu a naději.

Se zájmem sleduji Vaše veřejná vystoupení a projevy. Chtěl bych Vám poděkovat za názory týkající se naší společnosti, za myšlenky, které dokáží oslovit, přimět k zamyšlení a tím také obohatit.

Velmi rád vzpomínám na naše setkání v uplynulých letech ve Vatikánu i v České republice. Vaše návštěva v roce 2009 byla pro naši zemi velmi důležitá a já osobně na ni rád vzpomínám.

Do dalších let Vám přeji mnoho sil, inspirace, radosti a těším se na další setkání.

S pozdravem

Václav Klaus

www.hrad.cz

17. 5. 2012

Projev prezidenta republiky na státní večeři u příležitosti návštěvy islandského prezidenta

Vážený pane prezidente, vážená paní Moussaieffová, vážené dámy a pánové,

dovolte mi, abych Vás dnes večer přivítal na Pražském hradě a vyjádřil svou radost z toho, že Vám, vážený pane prezidente, mohu oplátit pohostinství, kterého se mně a mé delegaci dostalo před již téměř sedmi lety na státní návštěvě Vaší krásné země.

Tehdy jsme měli příležitost setkat se z dnešního pohledu v době téměř idylické, v době vrcholící dlouhodobé ekonomické prosperity ve světě, v Evropě i v našich zemích. Vzpomínám, že jsem mohl větší část svého projevu při podobné příležitosti věnovat svému obdivu k výjimečným přírodním krásám Vaší země či světově uznávaným velikánům islandské literatury.

Bohužel, několik uplynulých let přineslo Západu, Vaší zemi a v současnosti i některým členským státům Evropské unie nepříjemné vystřízlivění z dlouhodobého života na dluh, z nerealistických integračních projektů, z očekávatelných, ale zamlčovaných efektů společné evropské měny. Island, dlouhodobý příklad prosperity a hospodářské expanze, patří mezi země, které mezi prvními zaplatily nebo dosud platí účet za nesnesitelnou lehkost bytí v nedávné minulosti, abych parafrázoval titul knihy českého spisovatele Milana Kundery.

Pozorně jsme sledovali a sledujeme průběh krize a vyrovnávání se s ní ve Vaší zemi. Jsme přesvědčeni, že tato nepříjemná etapa v moderní historii Vaší země je úspěšně překonávána a že Island znovu bude úspěšnou zemí s vysokou životní úrovní, vyhledávanou kvůli svým přírodním krásám turisty z celého světa i z České republiky. Oproti jiným evropským zemím, které dnes plní stránky novin, máte jednu výhodu. Nebyli jste a nejste členy eurozóny. Můžete přijímat racionální opatření ve Vaší hospodářské politice, můžete obnovit konkurenceschopnost Vašeho exportu i celého hospodářství. Prostě máte svůj osud a svou budoucnost ve svých rukách.

Právě to ale nemůže učinit řada zemí v Evropě, které by potřebovaly Váš příklad následovat. Všichni dnes platíme a budeme platit vysokou cenu za politicky nesmírně ambiciózní současný projekt evropské integrace, který neumožňuje nalézat přirozená, schůdná a přijatelná řešení.

Jsem proto rád, že mohu na Pražském hradě přivítat představitele země, která ukazuje, že z hluboké krize existuje cesta ven k nové a perspektivní budoucnosti. Přeji Vám a Vaší zemi, vážený pane prezidente, na této cestě vše dobré.

Chci Vás informovat, že Česká republika prochází touto nelehkou etapou relativně dobře. Naše veřejné finance, které se přesto snažíme reformovat, jsou relativně stabilizované, máme v evropských poměrech nízké vnější i vnitřní zadlužení, český průmysl je konkurenceschopný a nezaměstnanost dramaticky neroste. Přesto vláda nastoupila přísný kurs úspor, který pochopitelně není populární. Jsem přesvědčen, že i v budoucnu bude Česká republika stabilní a prosperující zemí a že bude atraktivním partnerem, který má světu co nabídnout. Doufám, že takový dojem si z této státní návštěvy odvezete i Vy, vážený pane prezidente, a Vaše delegace.

Dovolte mi, abych pozvedl číši a připil na novou prosperitu a šťastnou budoucnost Islandské republiky, na přátelství naší zemi, na zdraví Vás a Vašich blízkých.

Václav Klaus, Rudolfova galerie, Pražský hrad, 17. května 2012

www.hrad.cz

22. 5. 2012

Prezident zaslal blahopřejný telegram zvolenému prezidentovi Republiky Srbsko

Prezident republiky Václav Klaus zaslal v úterý dne 22. května 2012 blahopřejný telegram Tomislavu Nikolićovi v souvislosti s jeho zvolením do funkce prezidenta Republiky Srbsko.

Vážený pane prezidente,

dovolte, abych Vám jménem svým i jménem občanů České republiky poblahopřál k Vašemu zvolení prezidentem Republiky Srbsko.

Stejně jako mnoho mých spoluobčanů si i já velmi cením tradičního přátelství mezi našimi národy a pevně věřím, že také my dva přispějeme ve svých funkcích k jeho dalšímu rozvoji a prohloubení.

Rád vzpomínám na své návštěvy ve Vaší zemi a na milé přijetí, kterého se mi u Vás vždy dostalo nejen od politických představitelů, ale také od obyčejných občanů.

Přeji Vám, vážený pane prezidente, mnoho zdraví a úspěchů jak v osobním životě, tak i ve Vaší prezidentské funkci.

S úctou

Václav Klaus

prezident České republiky

www.hrad.cz

21. 5. 2012

Tisková konference české delegace pod vedením prezidenta republiky po summitu NATO v Chicagu

Václav Klaus, prezident České republiky: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás nejdřív pozdravil, ale za druhé jménem celé naší delegace stručně vyjádřil pocit uspokojení, jak s průběhem tohoto summitu, tak s výsledky, kterých tady bylo dosaženo. Vážíme si toho, že diskuze na těchto posledních 26 hodinách byla věcná, pracovní, k věci, že se tady řešily důležité a vážné věci a že také všichni k tomu přistupovali s plnou vážností. Jsme spokojeni s tím, že NATO potvrdilo svůj kurz. Potvrdilo, že bude pokračovat v kurzu nastoupeném v minulosti, že bude pokračovat v tomto kurzu i v momentu složitostí rozpočtových a dluhových, které zavládly v celém současném světě, nebo zejména v jeho evropské části, a že si je plně vědomo své povinnosti, aby takto dále pokračovalo. Velká část tohoto jednání byla věnována problematice Afghánistánu a i v tomto smyslu myslím, že považujeme za uspokojivé, že si většina účastníků uvědomuje, že není možné promarnit to, co tam bylo vykonáno za posledních 11 let, že není možné pošlapat to, co tomu všechny země NATO věnovaly, jak v počtu lidských obětí, tak v obrovských finančních nákladech a že je tedy povinností, aby bylo zajištěno, že ty výsledky, které byly dosaženy, budou pokračovat i v budoucnu a nedojde k jejich znehodnocení. To považujeme za velmi důležité, a proto Česká republika naznačila svou ochotu podílet se i na tom, co se tady zkratkovitě říkalo Afghánistán 2014. To je pro mě hlavní výsledek tohoto setkání.

Petr Macinka, tiskový mluvčí Hradu: Děkuji, pane prezidente. Poprosil bych o pár slov také pana premiéra Nečase.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové. Jednání, která proběhla, tak proběhla samozřejmě i v realitě stavů veřejných financí a veřejných rozpočtů, které mají na starosti všechny členské země Severoatlantické aliance, což se samozřejmě, nikoliv překvapivě, v poslední době projevilo i na výši obranných výdajů v rámci celé Severoatlantické aliance. Z tohoto pohledu je o to větší důraz nutno klást na sdílení kapacit, na mnohonárodní spolupráci a vytváření podle priorit společných projektů. Já jsem velice rád, že Česká republika v této oblasti je aktivní. Vedle vytvoření mnohonárodního výcvikového leteckého centra, kde se stáváme vedoucí zemí, tak se i již delší dobu podílíme například v oblasti „air policing“ především v Baltských zemích, což je příklad této vzájemné pomoci a sdílení kapacit. A já jsem přesvědčený, že toto je trend, kterým by především menší a středně velké země jako je Česká republika měly jít. To znamená, větší sdílení kapacit, větší nalézání oblastí, kde některá ze zemí má větší schopnosti, větší zkušenosti a může tam převzít i větší zodpovědnost za cenu toho, že v jiných oblastech zase dejme tomu nebude mít zase takové obranné kapacity. Je také velmi důležité, že česká delegace na všech jednáních zdůraznila i podporu politice otevřených dveří, to znamená další rozšiřování Severoatlantické aliance. My vidíme v tomto rozšiřování aliance především rozšiřování pásma stability a bezpečnosti a prosperity a vidíme v něm i silný motivační prvek pro ty kandidátské země, aby pokračovaly i v reformních krocích, které je připraví na vstup do Severoatlantické aliance.

Petr Macinka, tiskový mluvčí Hradu: Děkuji, pane premiére. Nyní poprosím – místopředseda vlády a ministr zahraničí, pan Karel Schwarzenberg.

Karel Schwarzenberg, ministr zahraničních věcí ČR: Zřejmě hlavní mluvčí za nás tady byli pan prezident a pan premiér. Pro mě tady bylo zajímavé také bilaterální jednání, které jsem tady využil s rumunským ministrem zahraničí, s marockým, se zástupcem arabských emirátů. Takové konference se velice hodí na tuto práci v kuloárech. Jinak bych rád pochválil naše lidi zde. V té deklaraci, která vyšla z toho setkání, na tom draftu jsme se samozřejmě podíleli a musím říci, že naši lidé se v tom bezvadně prosadili a já bych jim za to srdečně poděkoval.

Petr Macinka, tiskový mluvčí Hradu: Děkuji, pane ministře. A prosím na závěr ministr obrany Vondra.

Alexandr Vondra, ministr obrany ČR: Tak je to summit, čili schůzka prezidentů a premiérů. Já jako ministr obrany bych se teď omezil jenom na jedno. Chtěl bych poděkovat a ocenit roli našich vojáků, protože respekt, který tu Česká republika má při té obtížné situaci, kdy se všichni potýkáme s rozpočtovými omezeními, tak ten respekt tu máme stále. Je to díky jejich perfektní práci také v zahraničních misích, zejména v Afghánistánu. A včera, když summit začínal a nastupoval na pódium mezi státníky, mezi prezidenty a premiéry symbolický špalír vojáků, kdy každá země tam měla zastoupeno jednoho muže nebo ženu v uniformě, tak tento špalír vedl český voják s českou vlajkou na rameni a také on zvládl tu svou roli perfektně. Myslím si, že stojí za to poděkovat našim vojákům, zejména těm co nasazují život v Afghánistánu, že odvádějí vynikající práci.

Petr Macinka, tiskový mluvčí Hradu: Děkuji a nyní je prostor pro několik vašich dotazů.

Česká televize, Michal Kubal: Pro všechny pány, jestli můžu poprosit. Hodně se tady mluvilo o penězích, mluvilo se o krácení rozpočtů. Jak vidíte budoucnost aliance v této situaci? Je to ve sdílení obrany, je to ve škrtech v obraně nebo je to v omezení i například zahraničních misí, působnosti daleko od území členských zemí aliance?

Václav Klaus, prezident České republiky: My si můžeme odpovědět každý z nás. Je to mixáž toho všeho, co jste tady říkal. Ovšem je naprosto jasné, že si všichni uvědomují, že není možné vynulovat náklady na obranu, že není možné pokračovat ve škrtech, které byly nastoleny. A proto všechno to, co jste říkal, sdílení a podobně.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já bych to doplnil, že určitě především pro země menší a střední velikosti je nezbytné jít cestou větší specializace. Já jsem dokonce přesvědčený, že v dlouhodobém horizontu si v rámci Severoatlantické aliance všechny schopnosti ponechá pouze menší počet armád. Dokonce si troufnu říct, že bychom je spočítali na prstech jedné ruky. A i tak dneska existují celé druhy vojenských kapacit, které třeba mají k dispozici pouze USA, počínaje leteckými tankery až třeba po radio-elektronický boj, tedy umístěný prostředky na letadlech. Takže to jsou ojedinělé kapacity, které dneska zvládá pouze někdo. A pro země naší velikosti je nesmírně důležité se specializovat a vytvořit vzájemně komplementární jednotky, které jsou schopny nasazení v aliančních operacích. Co se týče těch zahraničních misí. Ano, my jsme v posledních zhruba 15-ti letech v rámci Severoatlantické aliance zaznamenali poměrně vysoký počet misí, jak v Evropě především na Balkáně, tak mimo Evropu. Ty postupně, jsou jako kdyby utlumovány, počínaje balkánskými. Teď se počítá i s postupným utlumením afghánské mise a po určitou dobu možná větší orientace na ten základní prvek fungování aliance. To znamená teritoriální obrana jejích členů je podle mého názoru logický krok. Ale samozřejmě je nezbytné být připravený na nové bezpečnostní výzvy. Do Afghánistánu nešel nikdo z plezíru, ale prostě proto, že tam byla vlastně síť Al-Kaidy založená na vládě Talibanu. Takže pokud nebudou nějaké nové tyto bezpečnostní hrozby, tak větší zaměření na klasický jadrový úkol NATO, to znamená teritoriální obrana území jejích členů, je logický krok.

ČTK, Zdeněk Fučík: Já bych se ještě zeptal k tomu příspěvku na afghánské bezpečnostní síly. Jestli je nějak specifikováno, jak dlouho se bude přispívat na ty bezpečnostní síly? Jestli je tam prostě nějaký časový horizont? A potom, jestli to budou nějaké úplně nové peníze nebo se budou přesouvat peníze třeba už alokované na rozvojovou pomoc? A ještě asi na všechny. Vy jste tady zmínili rozšiřování NATO. Jakou tady vidíte perspektivu? Je to záležitost příštích pěti let, příštích deseti let nebo se to vůbec v tuhle chvíli nedá říct?

Václav Klaus, prezident České republiky: Tak první otázka byla na téma, jestli bylo něco specifičtějšího řečeno o penězích. Tady na tomto summitu nikoliv. Bylo několik delegací, které deklarovaly, že jsou připraveni dávat tolik a tolik. Ale pokud se nemýlím, tak tři až čtyři z těch dvaceti osmi členských zemí NATO. Ostatní se obecně přihlásili bez specifikace kolik a jak dlouho.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já bych jenom dodal, že ano, některé země to deklarovaly a musím říci, že u některých, při stavu jejich veřejných financí, je to poměrně překvapivá deklarace. Ale to je teď trochu jízlivá poznámka. Já musím říci, že celý tento proces je vlastně teprve v počátku. Já jsem přesvědčený, že určení těch konkrétních podrobností bude otázkou dalšího vývoje, včetně toho, že v České republice asi velmi těžce můžeme vycházet z toho, že to budou prostředky, které budou brány z rozpočtové kapitoly ministerstva obrany. Protože z rozpočtové kapitoly máme zajišťovat chod naší armády, ne armády jiného státu. Zda to nějak půjde spojit s rozvojovou pomocí je otázkou skutečně dalšího vývoje, dalších jednání. V tuto chvíli je to naprosto předčasné. Co se týče rozšiřování Severoatlantické aliance. Platí to, co jsem řekl ve svém úvodním vystoupení. Rozšiřování aliance je především rozšiřování pásma stability. A z tohoto pohledu některá teritoria mají velkou logiku. Například pokračování v rozšiřování v oblasti západního Balkánu je podle mého názoru logický krok. A samozřejmě jsou tam některé bilaterální problémy některých členských zemí, které pak jakoby brzdí ty

ostatní země, ale to je prostě politická realita. Ale určitě politika otevřených dveří by neměla být pouze deklarovaná politická teze, ale skutečně funkční mechanismus, který v rámci aliance funguje.

Václav Klaus, prezident České republiky: Snad by bylo třeba říci to, co asi víte, že explicitně a výslovně tento summit nebyl summitem rozšiřovacím. To deklarovali všichni. Nicméně my můžeme všichni říci, že z kuloárových jednání řada těch zemí, které se cítí už členy NATO, tak jejich frustrace z toho, že nedochází k žádnému pohybu, tu jsme slyšali na každém kroku.

Český rozhlas, Vít Pohanka: Nezlobte se, já se musím ještě znovu zeptat na ty peníze. Dá se říci alespoň řádově, jestli Česká republika bude každoročně přispívat řádově miliony dolarů, desítky milionů dolarů?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Nedá se v tuto chvíli říci vůbec nic. Všechny tyto věci jsou otázkou dalšího jednání, včetně délky placení tohoto příspěvku.

Český rozhlas, Vít Pohanka: Dobře, ale zeptám se na dlouhodobý trend. V České republice klesá v posledních letech poměr toho, co se dává na obranu, vůči HDP. Za rok 2011 to bylo 1,15 % tuším. Je to trend, který vy jako představitelé vlády a státu, který budete chtít změnit alespoň?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím říci, že to osobně vnímám jako velmi nemilou věc. Nicméně se pohybujeme v nějaké realitě veřejných financí, kde se tyto poklesy v podstatě nevyhýbají žádné z rozpočtových kapitol. Na druhé straně určitě existuje nějaké nepodkročitelné minimum, kdy naše obranná politika, ale i schopnosti armády by byly tímto procesem ohroženy. Takže určitě budeme hledat cesty tak, abychom především vynakládali prostředky na obranu efektivně a účelně. Tam pořád podle mého názoru rezervy jsou.

Český rozhlas, Vít Pohanka: Já vám rozumím. Jenom doplňující otázka. Kde vidíte to minimum v poměru k HDP? Kam by to mohlo ještě dojít?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: To není v konkrétním čísle. Teď řeknu čistě hypoteticky. Kdyby HDP poklesl, tak při nominálním zařazení výdajů na obranu, tak dokonce ten podíl na HDP vzroste. Takže opravdu to je trošku hraní si s čísly.

Václav Klaus, prezident České republiky: Já bych k tomu spíše řekl z jiné stránky. Myslím, o tom jsme samozřejmě tady nejednali na tomto summitu, ale o čem se tady naopak jednalo, byl spíše pokus vázat ten příspěvek členských zemí v NATO i při dalších partnerských zemích na to, co udělá také sama afghánská vláda. Jak ona se k tomu postaví a jaké záruky ona bude dávat, aby všechny peníze byly smysluplně používány. To zaznělo v řadě vystoupení na tomto summitu a myslím, že velmi oprávněně.

www.vlada.cz

24. 5. 2012

Projev prezidenta V. Klause na Energy Gas Storage Summitu 2012

Prezident republiky Václav Klaus vystoupil ve čtvrtek dne 24. května 2012 v 9.30 hodin ve Španělském sále Pražského hradu na Energy Gas Storage Summitu 2012, který ve dnech 23.-25. května 2012 pořádala společnost CE Group. Prezident udělil summitu svoji záštitu.

Dámy a pánové,

dovolte, abych Vás přivítal v historickém Španělském sále Pražského hradu na Vašem dnešním setkání, kterému jsem poskytl svou záštitu. Jsem rád, že zde mohu přivítat zahraniční hosty, kteří sem k nám přijeli, aby se spolu s odborníky z České republiky zabývali energetickou politikou a rozsáhlými změnami, které v současnosti probíhají v plynárenství a v evropské plynárenské infrastruktuře. Dovolte mi, abych promluvil jako neobdobník na problematiku plynárenství.

Energetika je tématem diskutovaným, v mnohém i módním. Je i tématem často zneužívaným – politiky, byznysem i nejrůznějšími zájmovými skupinami a organizacemi. Je odvětvím, v němž se více než kdekoli jinde mísí rovina odborná, politická, zahraničně-politická, ale i navýsost ideologická. Vlády mají tendenci považovat energetické suroviny za „suroviny strategické“ a za klíčový faktor energetické bezpečnosti svých zemí, a proto se toky energií a jejich ceny neřídí jen ekonomickými hledisky. To je samozřejmě velká chyba.

Je smutnou zkušeností, že je energetika jednou z nejvíce regulovaných oblastí hospodářského života. Je to odvětví, ve kterém se možná více než kde jinde politikům zdá, že je v něm role státu nezastupitelná, že tento sektor ekonomiky nelze ponechat trhu a že je nutné podřídit ho právě jim – moudrým politikům.

Omyly tohoto typu se neobjevují poprvé. Zkušenosti z jiných oblastí a z jiných historických okamžiků zejména nám, kteří jsme prožili komunismus, napovídají, že snaha nahradit, opravovat, vylepšovat trh vždy vedla k mnohem horším výsledkům než respektování neosobních sil trhu. Díky regulacím, intervencím státu, existenci státních monopolů a regulovaných cen se ekonomikou šíří falešné cenové signály, ekonomické subjekty činí mylná či neoptimální rozhodnutí, a je tak snižována efektivnost nejen energetického trhu, ale i celého hospodářství.

Ačkoliv se zdá, že v posledních dvou dekadách došlo v oblasti energetiky a dalších síťových odvětví k výraznému deregulačnímu posunu, neměli bychom se s dnešním stavem smiřovat. Odstraňování starých regulací, bariér a zásahů je v Evropské unii nahrazováno vznikem regulací nových – sice méně viditelných a méně přímých, ale v konečném důsledku horších, způsobujících často ještě větší distorze a náklady než v minulosti. Ty evropskou ekonomiku evidentně brzdí.

Patří k nim nejrůznější dotace, subvence, legislativní nařízení, boj s neexistujícím globálním oteplováním, velmi sporný systém přidělování emisních povolenek (který se skutečnými tržními mechanismy nemá nic společného a je pouhou falešnou hrou na trh), ale i kvóty na výrobu energie z obnovitelných zdrojů a ideologicky motivovaný tlak na útlum jaderné energie. Musím k tomu přiřadit i zcela nesmyslný mýtus o rychlém vyčerpávání tradičních energetických zdrojů, ambice zajistit tzv. energetickou bezpečnost prostřednictvím maximální soběstačnosti, úsilí o „udržitelný“ a „bezpečný“ energetický mix, který je ve skutečnosti zcela iracionální a nesmírně nákladný a který má i konkrétní a změřitelný odraz v cenách energií pro konečné spotřebitele. Tomu všemu je třeba se intenzivně bránit.

Platí a bude platit, že energetické potřeby moderní společnosti budou stoupat. Technický pokrok v oblasti energetiky je však ohromný a lidstvu jistě umožní využívat nové alternativy výroby energie. Dnes je to např. otázka tzv. břidlicového plynu. Renesance nepochybně čeká i jadernou energetiku.

Přírodní katastrofa, ke které došlo v loňském roce v japonské Fukušimě, nebyla katastrofou jadernou, což je třeba znovu a znovu opakovat. Jistě je legitimní diskutovat o jaderné bezpečnosti, jistě je správné trvat na tom, že není možné stavět elektrárny – a to jakéhokoli

typu – v lokalitách, které jsou seizmicky nestabilní. Je však omylem používat přírodní katastrofu ve Fukušimě jako argument proti jaderným elektrárnám jinde ve světě za situace, kdy v řadě zemí nemohou být tyto elektrárny nahrazeny jiným stabilním zdrojem. Pro některé evropské země, včetně České republiky, je a bude jaderná energetika nenahraditelným zdrojem energie. Čím větší nejistoty kolem budování nových jaderných elektráren vytvoříme, tím finančně nákladnější bude budování nových elektráren.

Věřím, že i Vy - zástupci plynárenství – jste si vědomi toho, že nelze bojovat proti extrémnímu zvýhodňování jedné, tzv. „alternativních“ zdrojů a zároveň žádat opatření, která zvýhodňují zdroje jiné (byť mnohem stabilnější a efektivnější), ale trh jako takový neméně poškozující. Toto zvýhodňování sice může některým firmám poskytovat velmi lukrativní příležitosti, ale je tím do celého trhu vnášena další nejistota a velká rizika. Rozhodování, kam by soukromé firmy měly směřovat své investice, by – i v energetice – mělo zůstat předmětem rozhodování soukromých firem na bázi tržních signálů. Není na politicích, aby říkali firmám, co mají vyrábět, jaké vstupy používat a za kolik prodávat. Centrálně plánovanou ekonomiku jsme v této zemi po roce 1989 úspěšně nahradili ekonomikou tržní a nestalo se tak proto, abychom podporovali její znovuzavádění na celoevropské úrovni. V předvěčrejším Wall Street Journal píše ředitel Milkenova Institutu, že se v roce 2008 zdálo, že zásoby zemního plynu v USA stačí jen na následujících 12 let. Tomu odpovídaly ceny, které se pohybovaly od 12 do 14 USD za krychlovou „stopu“ (feet). Tato vysoká cena motivovala k výrazné technologické změně. Výsledkem je, že za čtyři roky klesla cena na 2 USD a že se zásoby zemního plynu v USA odhadují na 100 let. A tak je to se vším.

Energetika získala v poslední době nálepku „globálního problému“, který údajně vyžaduje „globální řešení“, tedy rozhodování nikoli na úrovni vlád jednotlivých zemí, ale na celokontinentální nebo dokonce celosvětové úrovni. Tuto argumentaci je třeba jednoznačně odmítnout. Vede ke spoustě tragických chyb – jako je paušální rozhodování o procentních podílech obnovitelných zdrojů v jednotlivých zemích, které nebere a nemůže brát v úvahu potřeby a možnosti těchto zemí.

O energetickém mixu zemí musí primárně rozhodovat tržní mechanismy, nikoli summity státníků, které dohadují právně vymahatelné závazky ke snižování teploty celé planety o několik stupňů Celsia. Fotovoltaické a větrné elektrárny díky tomu vyrostly na místech, kde je možné vyrábět energii pouze díky rozsáhlému subvencování, nikoli díky výhodným slunečním nebo větrným podmínkám. Řada vlád si už dnes snad začíná uvědomovat, jak neefektivní je tato politika. Pod tlakem „zelené“ lobby se v ní však dále pokračuje, bez ohledu na náklady, bez ohledu na to, že to mnohé státy stahuje ještě hlouběji do dluhové pasti.

Dnešní pražská konference však není setkáním státníků, nemá ambici měřit globální teplotu či přidělovat kvóty, ale má ambici diskutovat o budoucnosti energetiky a plynárenského průmyslu z pohledu konkrétních firem, které působí v různých částech světa. Věřím, že se jeho výsledkem stanou nové projekty, které nebudou muset být závislé na jakýchkoli státních nebo evropských dotacích a jejichž důsledkem nebude navyšování cen energie pro konečné spotřebitele.

Návrat k větší racionalitě v oblasti energetiky je pro dlouhodobý ekonomický růst a úspěch nejen naší země naprosto nezbytný. V české ekonomice je tradičně silně zastoupen průmysl. To z ní – v porovnání s ekonomikami jinými – činí ekonomiku tzv. energeticky náročnou. Nechceme-li český průmysl pohřbit vysokými cenami energií, musíme se rozloučit s nerealistickými sny o vysokém podílu tzv. obnovitelných zdrojů energie na její celkové

spotřebě. Musíme přestat tyto nerentabilní zdroje dotovat a díky jejich vysokým cenám zatěžovat spotřebitele – jak podniky, tak domácnosti.

Trh energetiky, a plynu o to více, je spojen s nemalými riziky a nejistotami. Je na politicích, aby tyto nejistoty nezvyšovali a aby vytvářeli stabilní a konkurenční prostředí na základě jasných pravidel. Energetický trh to potřebuje více, než jakékoli jiné odvětví.

Pohybovat se na tomto trhu rozhodně není snadnou oblastí podnikání. Přeji Vám, abyste se i v těchto složitých podmínkách dokázali dobře orientovat a dělat racionální ekonomická rozhodnutí. Byl bych rád, kdyby k tomu přispělo i toto setkání. Přeji mu plný úspěch. Zejména všem zahraničním hostům pak přeji příjemný pobyt v Praze a na Pražském hradě.

www.hrad.cz

25. 5. 2012

Článek prezidenta republiky Václava Klause v Hospodářských novinách

Škrty nebo prorůstová opatření?

Na nedávném pravidelném obědě s 27 velvyslanci zemí EU jsem byl jedním ze západoevropských velvyslanců dotázán, co si myslím o dnešním evropském dilematu, které vidí v protipólu Merkelová-Hollande a které – v jeho terminologii – znělo „austerity vs. pro-growth measures“. Slovo austerity – podle Velkého anglicko-českého slovníku znamená na straně jedné „úsporná opatření“, na straně druhé „strádání“. „Pro-growth measures“ znamená prorůstová opatření.

Dvojí význam slova austerity uvádím záměrně. Řada evropských politiků totiž populisticky nadbíhá různým kritikům přijetím teze, že si můžeme vybrat mezi „strádáním a ekonomickým růstem“. Tento výběr nemáme, takto problém vůbec nestojí. O strádání v Evropě v masovém měřítku dnes nejde. Slovo strádání si nechme na popis jiných, skutečně vážných situací. My řešíme problém, co udělat s tím, že Evropa dlouhodobě žila a i dnes žije na dluh. Nedopustíme, aby prosazování snahy ukončit žití na dluh bylo považováno za výzvu ke strádání.

Protože Evropa žila na dluh dlouho, nastává vážná otázka, kdy a jak nastavit (a v čase rozložit) naprosto nezbytná úsporná opatření. O prorůstových, ve smyslu antiúsporných opatřeních smysl mluvit nemá. Pro taková opatření v Evropě, resp. ve většině jejich zemí, místo a prostor není. Tyto země si v minulosti nevytvářely žádné rozpočtové přebytky, které by teď mohly používat.

Evropa se ale svého dluhu zbavovat musí, a to tempem, který je ekonomicky (a sociálně) únosný. Dělat opak možné není. Začít vytvářet nové dluhy „prorůstově orientovanými“ státními výdaji, na které je nutné si doma či v cizině dále půjčovat, je naprostá iracionalita. Přesto to řada nerozumných politiků (a ekonomů) opakovaně doporučuje.

Česká republika bude mít letos státní rozpočet v deficitu ve výši řádově 100 miliard korun (neboli žijeme si stále nad poměry), což znamená pro každého člověka (včetně miminek) nárůst dluhu zhruba o 10 000 korun (jen za tento jeden, údajně už úsporný rok našeho opatrného ministra financí). Teď ponechám zcela stranou, že se dá předpokládat, že náš letošní deficit bude – díky pravděpodobnému úplnému zastavení ekonomického růstu – ještě vyšší. Znamená tento náš nárůst dluhu, že jsme zahájili „strádání“, jak naznačují naši odboráři, nebo že provádíme jen velmi nesmělé škrty? Ale škrty vůči čemu? Vůči nestrádání?

Nebo spíše jen vůči dalšímu narůstání státního dluhu, který se poněkud nepřesně nazývá dluhem státu, ač jde o dluh součtu občanů tohoto státu.

V dnešní Evropě (ale ani u nás) tedy o žádné dilema „austerity vs. growth“ nejde. Jde jen o bránění se nárůstu dluhu, který už dlouhou dobu bobtná díky zatím ničím nenarušenému růstu všemožných nároků obyvatel Evropy (a České republiky). Problémem je tedy vývoj nároků, nikoli „organizované“ strádání, neboť růst svých nároků lidé považují za samozřejmost. Příčinou toho je mimo veškerou pochybnost evropský ekonomicko-sociální model, který lidem v Evropě – bez ohledu na to, co se v ekonomice děje – slibuje růst příjmů a všech dalších, i od státu přicházejících dávek. Přiznejme si, že viníkem dnešní evropské ekonomické a sociální situace je sám model tzv. sociálně-tržní ekonomiky. Přijetí tohoto modelu, resp. přijetí z něj vyplývajícího způsobu uvažování, prosadili v Evropě politici určitého ideového zabarvení a oni za to musí nést odpovědnost. Musí lidem přiznat, že je klamali a že jim slibovali nemožné. A že je třeba tento způsob uvažování a chování co nejrychleji opustit.

Opustit je třeba i druhý klam, kterým je naznačování existence zásobárny jakýchsi prorůstových opatření v rukou státu. Nic takového stát v rukou nemá. Svou politikou může eventuálně vytvářet prostředí ekonomické svobody, může provádět deregulaci a desubsidizaci ekonomiky, může otevírat trhy, může začít odstraňovat různé nesmyslné zátěže ekonomiky (jakými jsou např. náklady boje proti údajně lidmi způsobenému globálnímu oteplování). Opatření tohoto typu – jakkoli dobře se provedou – však nebudou působit již zítra nebo pozítří. Přesto, že hned nepůsobí, pokusme se o ně už dnes, abychom se jejich působení vůbec dožili.

Shrnuto:

- žádné strádání v Evropě nikdo nikomu neordinuje;
- úsporná opatření jsou nutná, ale škrtů nestačí. Je třeba provést změnu celého ekonomicko-sociálního systému, neboť ten je sám o sobě neúsporný;
- okamžitě působící prorůstová opatření stát žádná nemá. Chce-li dlouhodobě přispívat k ekonomickému růstu, musí vytvořit racionální ekonomický systém, nikoli začít dělat nové dluhy.

Hospodářské noviny

4. 6. 2012

Projev prezidenta republiky na státní večeři u příležitosti návštěvy švýcarské prezidentky

Vážená paní spolková prezidentko, vážené dámy a pánové,

dovolte mi, abych Vás při příležitosti této slavnostní večeře dnes ještě jednou přivítal na Pražském hradě. Vaše dnešní návštěva je symbolickým vyjádřením velmi dobrých tradičních všestranných vztahů mezi našimi zeměmi a tak ji také chápeme. Naše vztahy mají dnes – a stejně tak měly i v minulosti – přirozený a spontánní charakter, a proto máme na čem stavět i jejich vývoj v budoucnu.

Švýcarská konfederace je pro nás příkladem úspěšné země, která vyniká nejen svými přírodními krásami, ale i vyspělou ekonomikou, svou tradiční neutralitou a svým tolerantním a decentralizovaným demokratickým politickým systémem. Švýcarsko je pro nás i příkladem

země, která promyšleně a efektivně buduje své postavení na evropském kontinentě, která si je vědoma svých priorit a zájmů a která je dovede účinně obhajovat. Je příkladem toho, že i malá země může být v dnešním, tzv. globalizovaném světě úspěšná, prosperující a konkurenceschopná.

Naše země mají mnoho společných zájmů. I když Švýcarsko – na rozdíl od nás – není členem Evropské unie, obě země se pohybují ve společném hospodářském prostoru, obě země používají své vlastní měny, obě jsou závislé na vývozu svého zboží či služeb a pro obě má trh Evropské unie klíčový význam.

Ze všech těchto důvodů nás spojuje i zájem na tom, aby evropská integrace postupovala racionálním a realistickým směrem, aby se evropským politikům povedlo správně vyhodnotit příčiny současné vážné krize některých členských zemí EU i celé konstrukce evropského uspořádání a aby byli schopni provést v Evropě tomu odpovídající změnu politiky. Jinak hrozí, že politické důsledky dlouhodobé stagnace či deprese ohrozí mnohé z toho, čím se náš kontinent v posledních desetiletích pyšnil. Již nyní jsme svědky, jak v mnoha zemích získávají na síle extrémistické síly a jak dříve na odív stavěná tolerance, otevřenost a multikulturalismus snadno přecházejí ve svůj opak.

Oceňujeme, že v minulosti, v dobách, kdy naše země byla obětí totalitních režimů, Švýcarsko otevíralo své dveře těm, kteří před těmito režimy z naší země odešli a poskytlo jim nový domov. Bylo jich mnoho, jedním z nich byla i moje sestra a její rodina. Dnes Češi do Švýcarska přijíždějí většinou za odpočinkem jako turisté, relativně málo z nich i za prací. Věřím, že omezení v pracovní oblasti, která Vaše vláda vůči některým zemím nedávno přijala a která se vztahuje i na naše občany, jsou pouhým krátkodobým opatřením, které naše dlouhodobé vztahy nebude narušovat.

Vážená paní prezidentko, dovoluji mi, abych pozvedl číši a připil na to, aby obě naše země mohly žít ve stabilní a prosperující Evropě, aby se naši občané mohli bez omezení poznávat a spolupracovat, dovoluji mi, abych připil na Vaše zdraví a zdraví Vašich blízkých.

www.hrad.cz

Červen 2012

1. 6. 2012

Prezident zaslal blahopřejný telegram prezidentovi Polské republiky

Prezident republiky Václav Klaus zaslal v pátek dne 1. června 2012 blahopřejný telegram prezidentovi Polské republiky Bronisławu Komorowskiemu, který v těchto dnech oslaví 60. narozeniny.

Vážený pane prezidente,

dovoluji mi, abych Vám jménem svým i jménem občanů České republiky co nejsrdčněji poblahopřál k Vašemu významnému jubileu.

Jsem velmi rád, že máme v posledních dvou letech řadu příležitostí se setkávat. Vážím si toho.

Vaši zemi navštěvuji často a vždy se mi u Vás dostalo vřelého přijetí. Díky historické, kulturní a jazykové blízkosti našich národů se u Vás cítím téměř jako ve své vlasti. Pevně věřím, že

hluboké spojenectví, které se mezi našimi zeměmi za minulá desetiletí rozvinulo, vydrží i dlouho v budoucnu.

Přijměte prosím, pane prezidente, mou srdečnou gratulaci a přání pevného zdraví, úspěchů a vytrvalosti ve Vašem profesním a osobním životě a těším se, že se uvidíme ve Wroclawi při příležitosti Mistrovství Evropy v kopané.

S úctou

Václav Klaus
prezident České republiky

www.hrad.cz

5. 6. 2012

Prezident zaslal kondolenční telegram prezidentovi Nigerijské federativní republiky

Prezident republiky Václav Klaus zaslal v úterý dne 5. června 2012 v souvislosti s leteckou katastrofou kondolenční telegram prezidentovi Nigerijské federativní republiky Goodlucku Ebele Azikiwe Jonathanovi.

Vážený pane prezidente,

s hlubokým zármutkem jsem přijal zprávu o letecké katastrofě, ke které došlo ve Vaší zemi a která si vyžádala přes sto lidských životů.

Dovolte mi, abych v této pohnuté chvíli vyjádřil jménem české veřejnosti i jménem svým hlubokou soustrast Vám i pozůstalým.

S úctou

Václav Klaus
prezident České republiky

www.hrad.cz

8. 6. 2012

Prezident obdržel dopis od prezidenta Spolkové republiky Německo

Prezident republiky Václav Klaus přijal v pátek 8. června 2012 na Pražském hradě velvyslance Spolkové republiky Německo pana Detlefa Lingemanna, který mu předal dopis od prezidenta Spolkové republiky Německo Joachima Gaucka:

V Berlíně dne 7. června 2012

Vážený pane prezidente,

Česká republika si připomíná v těchto dnech vyhlazení Lidic a Ležáků, zastřelení jejich mužů a zavraždění žen a dětí. Chtěl bych ujistit Vás i český národ, že bolest nad oběťmi sdílíme a že soucítíme s přeživšími, z nichž někteří ještě jsou mezi námi.

70. výročí odvážného atentátu na Hitlerova místodržitele v Praze a jednoho z hlavních viníků za Holocaust, Reinharda Heydricha, je také důležitým památným dnem. Za smrtí Reinharda Heydricha následovala krutá msta nacistického režimu s nespočtenými oběťmi.

Brutální masakry Lidic a Ležáků se navždy vtiskly do kolektivní paměti lidstva. Na nelítostné zločiny a nevýslovné utrpení, které Němci spáchali na lidických a ležáckých mužích, ženách a dětech, nikdy nezapomeneme. A v paměti uchováme také vzpomínku na odvalu Jozefa Gabčíka, Jana Kubiše, Adolfa Opálky, Josefa Valčíka, Jana Hrubého, Jaroslava Švarce, Josefa Bublíka a jejich pomocníků. Jejich život a jejich odpor proti okupaci a brutální diktatuře jsou povzbuzením pro náš vlastní život. Svět potřebuje takové příklady.

Pane prezidente, myšlenka na opovržením hodné teroristické činy z Lidic a Ležáků mne naplňuje hlubokým zármutkem a studem. Německo je si vědomo své historické odpovědnosti. Proto musí být nejvyšším příkázáním veškerého politického jednání zabránit opakování války a teroru.

Zločinné plány nacistického teroristického režimu, aby se navíc z paměti lidstva vymazala dokonce i jména obcí, se nenaplnily. Lidice žijí dále. Jméno Lidice si zvolily obce po celém světě, umělci jako Bohuslav Martinů nebo Heinrich Mann se chopili martyria Lidic a uchovali vzpomínku na osud obětí.

To, že hrubé násilí nezvítězilo, nás naplňuje nadějí.

Hrůzy druhé světové války vycházející z Německa zanechaly hluboké rány. Máme však i naději, protože Němci a Češi jsou dnes partnery a přáteli ve svobodné a sjednocené Evropě, která se cítí být zavázaná lidským právům a svobodě. Jsme za to hluboce vděční. Doufám, že nás společné vzpomínání na události před 70 lety ještě dále sblíží.

S přátelským pozdravem

Joachim Gauck v.r.

Prezident republiky Václav Klaus na to reagoval svou odpovědí, kterou zaslal prezidentu Gauckovi:

V Praze dne 8. června 2012

Vážený pane prezidente,

velmi pozorně jsem si přečetl Váš dopis k 70. výročí atentátu na Reinharda Heydricha a následné tragédii obyvatel Lidic, Ležáků a tisíců dalších českých vlastenců v tehdejší nacistickém Protektorátu Čechy a Morava.

Tohoto dopisu od Vás, jako politika s vysokou morální autoritou ve své zemi, si velmi vážím. Považuji ho za silný výrok o tragické době okupace a zločinech nacismu. Váš dopis je pozitivním gestem vůči naší zemi.

Velmi si cením Vaší snahy dát nový impuls k překonání zbytků nedůvěry, které ve veřejnosti na obou stranách naší společné hranice přetrvávají.

Vážený pane prezidente,

ujišťuji Vás, že i mně leží na srdci co nejlepší vztahy mezi našimi zeměmi, a proto jsem Váš dopis přijal jako významný signál k jejich dalšímu upevnění a prohloubení. Ještě jednou Vám za něj děkuji a budu se těšit na naši další spolupráci.

Václav Klaus

www.klaus.cz

10. 6. 2012

Prezident vystoupil na konferenci Global Governance vs. National Sovereignty v Los Angeles

Prezident republiky Václav Klaus vystoupil v neděli dne 10. června 2012 v Los Angeles jako hlavní řečník na konferenci Global Governance vs. National Sovereignty s projevem na téma „Global Governance and its European Variant“.

Many thanks for giving me a chance to come again to this very beautiful but also (as seen from Prague) very remote part of the world. Nevertheless, I strongly believe that I will be highly rewarded for the long journey by being here with all of you. Thank you for selecting this topic for the conference. Its title suggests the lack of political correctness but it magnifies my pleasure to be here.

I am proud to belong to the very small group of people who consider both the ideology of global governance and the reality of the rapidly accelerating realization of this scheme to be one of the main threats to our liberty and democracy. The subtitle of the conference asks: “Is it the West’s Next Great Ideological War?” I am not sure. It could eventually be. However, as it looks now, it may become the West’s great ideological defeat. It will turn into an ideological war (waged with words, not weapons) only on condition we enter the arena. If not, global governance will become our reality very soon and without much resistance.

I don’t have many colleagues among acting politicians who see it in a similar way and would be ready to come here. The speakers were asked to send to the organizers of the conference their recent texts devoted to the topic of our gathering. I sent three short pieces, one of which was my speech at the EU-Asia summit in Brussels less than two years ago. There were approximately 50 heads of states or governments from Europe, Asia and Australia there. I expressed my disagreement with global governance. Four people came to me after my speech and said: “excellent”. It was the president of Mongolia, the prime minister of New Zealand, vice-president of India and minister of foreign affairs of Russia. On the other hand, those who openly disagreed were participants from the EU countries. It was not surprising.

The situation is slightly better in the academic world. I do know some people there (such as John Fonte, John O’Sullivan, Keith Windschuttle, Roger Kimball, and a small group of others) who are as concerned as I am. I came here with a hope to enlarge the size of this group.

The people who gathered here feel very strongly about this issue. We came from different parts of the world and have our own historical experiences, sensitivities, biases and

prejudices. I don't hide that my approach is dominantly influenced by my frustrating experience with life in a communist, also globally governed empire. This sharpened my eyes and motivates me to speak out whenever I see symptoms of something similar in our contemporary, nominally still free and democratic world. The ambition to govern without a democratic accountability from a distant city is something I experienced for most of my life. Twenty-two years which have passed since the fall of communism represent only less than one third of my lifetime.

In the moment of the fall of communism we did not expect to lose our new freedom so quickly again in the name of another very dubious ideology. John O'Sullivan says that this is an ideology which doesn't have the courage to be called by its name[1] and in his most recent article speaks about "soft totalitarianism"[2] which is a very appropriate designation of the world we are slowly but certainly entering.

Our task is to seriously look at the substance of the global governance doctrine (or ideology). I have neither the ambition nor – partly due to my presidential duties – enough time and concentration to make an attempt to comprehensively describe and analyze it. It is not necessary. We are lucky to have John Fonte's book where he calls this doctrine "transnational progressivism"[3].

I do not intend to compete with his excellent writing. What I will try to do is to make a few comments on the recent European shift to trans- or supranationalism and to a continental-wide governance which has become the undisputable goal of most of European politicians (and their fellow-travelers) who control the EU and the European way of thinking.

The founding fathers of European integration (mostly French politicians) had similar centralistic and unifying ambitions already in the 1950's but the real move towards such a political regime started a quarter century ago in the era of another, more contemporary French politician – Jacques Delors. His role remains well-known to most of us but it has been slowly forgotten by the majority of ordinary people in Europe. His era brought a fundamental change – integration turned into unification, Europe, till that time based on the cooperation of still dominantly sovereign countries, was transformed into an entity composed of non-sovereign states led, organized, directed, controlled, regulated, standardized and harmonized from the "commanding heights" in Brussels.

In the communist past we looked at the gradual evolution of European integration from behind the Iron Curtain and for many reasons didn't pay much attention to the undergoing changes there. After the fall of communism, after visiting for the first time Brussels, after our first personal contacts with the EU politicians and with the EU institutions, we immediately felt a problem.

Already at that time, I considered the change of the acronym –from EC (European Communities) to EU (European Union) – to be a fundamental change and was surprised that almost nobody paid attention to it or warned against its far reaching consequences. It was evident that Europe had entered a conceptually new era and started moving on a slippery "Road to Serfdom" (to use the famous Hayekian notion) – probably similarly as always in the past, which means unconsciously. The Western European intellectual elites did not criticize it because they – more or less – wanted it. They understood that it gives them an enormous opportunity. As always in similar situations, they became very active and very helpful fellow-travelers.

My current frustration is almost absolute and, again, my dominant feeling is the feeling of powerlessness. My predecessor in office is known world-wide for his essay “The Power of the Powerless” but what is not so well-known is that he was always a hard-core supporter of the ideology of global governance who held the nation states dismissively in contempt. He spoke about us as “čecháčkové”, to translate it as “narrow-minded little Czechs or Bohemians” is a very gentle translation.

Europe is not yet at the end of its journey. The de-democratization process goes on. The acronyms change further, together with the incoming stages of the unification process: EEC – EC – EU – EMU – EFU – EPU. We are now approaching the last but one stage, the European Fiscal Union, which looks for some people like a useful solution to the recent collapse of the previous stage, of the European Monetary Union. And there are further dreams on the side of the global governance adherents in Europe about moving towards the final stage – the full-fledged European Political Union which will undoubtedly become the global governance paradise.

To my great regret, the region of Central and Eastern Europe – with its unfortunate communist experience – isn’t of much help. I expected greater resistance among the citizens of these countries to such plans, but it hasn’t come. The people in these countries misinterpreted the European reality. They were not sufficiently attentive to its nuances and undergoing tendencies. They believed and still do believe that they were marching “back to Europe of democratic nation-states” whereas the direction in which they are going is “avanti into the supranationalist European Union”. The global governance exponents keep telling them that even the slightest criticism of this road is an implicit appeal to return to the Soviet Union-type state of affairs. It is difficult to convince the ordinary people that it is the other way round.

We who lived in communism know that fighting the concept of nation-states is very unfortunate. The current moving away from nation-states in Europe is based on an irrational but very easily embraced story that nation-states are responsible for wars. This is what the children are taught at schools. This is what the politicians in Europe repeat when they run out of arguments. I am afraid that it is much worse than we assume – they probably even believe in it. We must patiently argue that the only guarantee for peace is democracy, freedom and prosperity, not global governance.

Václav Klaus, *Global Governance vs. National Sovereignty: Is it the West’s Next Great Ideological War?*, California, Los Angeles, Intercontinental Hotel, 10 June, 2012

[1] John O’Sullivan, „Global Governance vs. Democratic Sovereignty“, *Quadrant*, March 2012.

[2] John O’Sullivan, „Boarding the Sinking Ship“, *The Spectator*, 12 May, 2012.

[3] John Fonte, „Sovereignty or Submission“, *Encounter Books*, New York, 2011.

14. 6. 2012

Prezident zaslal blahopřejný telegram zvolenému prezidentovi Albánské republiky

Prezident republiky Václav Klaus zaslal v pátek dne 14. června 2012 blahopřejný telegram Bujaru Nishanimu v souvislosti s jeho zvolením do funkce prezidenta Albánské republiky.

Vážený pane prezidente,

dovolte, abych Vám jménem svým i jménem občanů České republiky poblahopřál k Vašemu zvolení prezidentem Albánské republiky.

Albánie má v České republice přítele a spojence a obě naše země pojí dlouhodobé partnerství. Jsem přesvědčen, že tradičně přátelské vazby mezi našimi zeměmi se budou k oboustrannému prospěchu i nadále úspěšně rozvíjet.

Rád vzpomínám na svou návštěvu ve Vaší zemi a na vřelé přijetí, kterého se mi u Vás dostalo.

Přeji Vám, vážený pane prezidente, mnoho zdraví a úspěchů jak v osobním životě, tak i ve Vaší prezidentské funkci.

S úctou

Václav Klaus

prezident České republiky

www.hrad.cz

Parlament České republiky

Duben 2012

4. 5. 2012

Výzva předsedkyně PS adresovaná předsedovi Verkhovnej Rady Ukrajiny

Předsedkyně Poslanecké sněmovny PČR Miroslava Němcová vyzvala poslankyně PSP ČR ke společnému apelu na ochranu lidských práv vězněné Julije Tymošenkové.

Výzvu předsedkyně Poslanecké sněmovny Miroslavy Němcové k připojení podpisu k dopisu adresovanému předsedovi Verkhovnej Rady Ukrajiny Volodymyru Lytvynovi vyslyšelo 34 poslankyň PSP ČR. V listu, který byl dnes odeslán, jej žádají, aby se zasadil o dodržování lidských práv a humánního zacházení s expremiérkou Ukrajiny Julijí Tymošenkovou.

„Vážený pane předsedo, obracíme se na Vás jako členky Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Jsme zneklidněny posledními zprávami o situaci, ve které se ocitla bývalá ukrajinská premiérka Julija Tymošenková. Tyto zprávy jsou provázeny pochybnostmi, zda v případě paní Tymošenkové jde o skutečné hledání spravedlnosti a nikoliv o likvidaci politického protivníka. Vážený pane předsedo, žádáme Vás, abyste své pravomoci využil ve prospěch dodržování lidských práv a humánního zacházení v případě vězenkyně-ženy, paní expremiérky Julije Tymošenkové,“ píše se v dopisu.

Kancelář předsedkyně Poslanecké sněmovny

www.psp.cz

Červen 2012

27. 6. 2012

Jan Vidím: Jednání o podobě rozvojové spolupráce mezi ČR a Afghánistánem skončí letos.

Strategické důvody přítomnosti mezinárodních sil v Afghánistánu byly dány bezpečnostní situací v této zemi. V rámci NATO jsme se zapojili do mezinárodní mise ISAF (International Security Assistance Force) a vyslali naše vojáky do této země na podporu demokracie s cílem podílet se na zajištění bezpečnosti lidem žijícím na tomto území.

Od prvopočátku bylo zřejmé, že přítomnost zahraničních vojáků je pouze dočasná k zajištění momentální bezpečnosti, ale v budoucnu převezme zodpovědnost za své území afghánská strana. K převzetí zodpovědnosti však bylo nezbytné vytvořit podmínky, kterými jsou stabilita území a reformy zajišťující bezpečnost země a její demokratický vývoj. Součástí záměru byl tedy i program výcviku Afghánců, aby byla vybudována afghánská armáda plné síly a akceschopná policie.

Na základě vyhodnocení situace v zemi a dohody uzavřené v červenci 2010 s afghánskou stranou v Kábulu přijal lisabonský summit NATO v listopadu 2010 rozhodnutí o postupném ukončení misi ISAF do konce roku 2014. Rizika spojená s ukončením mezinárodní mise v této oblasti vedla k rozhodnutí o postupném předávání zodpovědnosti za bezpečnost při současné

pomoci a podpoře ze strany mezinárodního společenství s provedením potřebných reforem v zemi tak, aby byly dány nezbytné podmínky pro zajištění budoucí bezpečnost v této oblasti. Členské státy NATO a tedy i my, se zavázaly i k hledání nové podoby partnerství pro mezinárodní pomoc a podporu afghánské straně, která by plynule navázala na pomoc i po roce 2014.

Sněmovna v souladu s tím v listopadu 2010 schválila plán našich zahraničních misí do roku 2012, který dočasně navýšil z těchto důvodů náš kontingent v Afghánistánu. České jednotky se zapojily do třech oblastí pomoci, kterými jsou oblast rekonstrukce a podpory sociálního a ekonomického růstu, oblast posilování bezpečnosti a oblast podpory regionální spolupráce. Úkolové uskupení AČR ISAF na základně KAIA (Kabul International Airport) organizačně zastřešuje všechny naše jednotky a prvky AČR působící na tomto území v rámci operace ISAF. V centrální části provincie Wardak je umístěna naše jednotka poradního a výcvikového týmu OMLT (Operational Mentoring and Liaison Team). Na severu provincie Wardak máme 12 vojenských policistů, kteří v NPTC (National Police Training Center) mentorují zdejší vyučující instruktory a dohlížejí nad organizací a přípravou výcviku na této Policejní akademii. Vojenská policie ČR zde tedy pomáhá vybudovat silnou Afghánskou národní policii. V provincii Lógar na základně Shank, která je několik kilometrů od hlavního města provincie Pol-e Alam, je dislokovaný český PRT (provinční rekonstrukční tým) složený z civilních expertů Ministerstva zahraničních věcí a vojenské jednotky v současnosti čítající 293 našich vojáků. Pomoc afghánským ozbrojeným silám, aby se mohly postarat o Afghánistán vlastními silami, je a bude doménou všech aliančních vojáků.

Nyní Sněmovnou schválený plán našich zahraničních misí na další dvouleté období navazuje na předchozí plán. Počítá s postupným stahováním našich vojáků z této oblasti a přítomností AČR v podobě omezeného civilního elementu pro řádné předání a pomoc s převzetím odpovědnosti afghánskou stranou za tuto oblast. Již v letošním roce dochází k postupnému předávání odpovědnosti za bezpečnost země afghánské straně a tím postupnému stahování našich vojáků z této oblasti. Bude docházet k významnému útlumu našeho PRT v provincii Lógar a v prvním čtvrtletí roku 2013 úplně opustíme tuto lokalitu. V rámci rozvojové spolupráce by se měla stát postupně dominantní ČRA (Česká rozvojová agentura), která se bude postupně zapojovat do monitoringu a vyhodnocování rozvojových projektů PRT pro možnost jejich další podpory a šíření. Do ukončení činnosti PRT bude ČR i pokračovat v realizaci projektů rychlého dopadu (QIP). Poté bude podporovat v rámci konsolidované humanitární výzvy OSN i nadále projekty realizované nevládními organizacemi registrovanými v ČR. Jednání o konkrétní podobě rozvojové spolupráce mezi ČR a Afghánistánem budou s afghánskou stranou ukončena během letošního roku. Prioritami jsou z našeho pohledu zemědělství, školství a podpora malých a středních podnikatelů.

www.ods.cz

3. 4. 2012

Tisková konference po jednání předsedy vlády Petra Nečase se spolkovou kancléřkou SRN Angelou Merkelovou

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Začíná tisková konference po přijetí spolkové kancléřky Spolkové republiky Německo Angely Merkelové premiérem České republiky Petrem Nečasem. Pane premiére, poprosím vás o úvodní slovo.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dámy a pánové, jsem velice rád, že jsem dnes mohl přivítat v Praze po více než třech letech spolkovou kancléřku paní Angelu Merkelovou. Jsem velice rád, že se tato návštěva uskutečnila i v kontextu dvacetiletého výročí podpisu československo-německé smlouvy a také patnáctiletého výročí podpisu česko-německé deklarace. Česká republika a Spolková republika Německo jsou dobrými partnery a dobrými sousedy. Máme velice dobré vzájemné politické vztahy. Jsme velice intenzivními ekonomickými partnery a jsme také dobrými partnery na půdě Severoatlantické aliance a Evropské unie. Chtěl bych také doplnit, že k tomu se přičítá i velmi intenzivní přes-hraniční spolupráce našich krajů a také obcí a měst. Dnešními hlavními tématy jednání byly samozřejmě bilaterální vztahy, ale také především evropská problematika, a to znamená spolupráce našich zemí v rámci Evropské unie. Co se týče evropských otázek, můžu říci, že se naše pohledy do značné míry shodují. Obě dvě země patří mezi země, které jednoznačně razí rozpočtovou odpovědnost. To znamená konsolidační strategii vedoucí k vyrovnaným rozpočtům. A obě dvě země patří také mezi státy, které jsou si vědomy, že dlouhodobým řešením těchto rozpočtových problémů je důraz na konkurenceschopnost našich ekonomik. To znamená dokončení vnitřního trhu a povzbuzení konkurenceschopnosti evropských ekonomik. My jsme přesvědčeni, že samozřejmě fiskální disciplína je klíčovým prvkem, který musí být zaveden, ale k dlouhodobému růstu musíme skutečně projít přes dokončení vnitřního trhu a přes podporu konkurenceschopnosti našich ekonomik. V mnoha ohledech se naše názory také překrývají v pohledu na víceletý finanční rámec Evropské unie, kde obě dvě naše země patří mezi státy, které nechtějí navyšovat evropský rozpočet a chtějí klást důraz nikoliv na to, abychom utráceli více, ale aby vynaložené evropské prostředky byly vynakládány efektivně a skutečně velmi účelně. A chceme také, aby především kohezní politika se zaměřila na povzbuzení konkurenceschopnosti a ekonomického růstu. Ve vzájemných bilaterálních vztazích jsme se samozřejmě zabývali i problematikou energetiky. Já chci zdůraznit, že my plně respektujeme německé rozhodnutí odstoupit od provozování jaderných elektráren a jsme rádi, že je respektováno české rozhodnutí naopak v provozování jaderných elektráren pokračovat. Chtěl bych také velmi zdůraznit, že zde máme zájem na otevřeném sousedském dialogu. Jsme dobří sousedé, a proto v této oblasti nechceme mít žádné skryté záležitosti před našimi německými sousedy. A to je i důvod, proč jsme připraveni sdílet všechny nezbytné informace, proč jsme připraveni uskutečnit veřejné diskuze, které se budou týkat například dostavby jaderné elektrárny Temelín, které proběhnou na německém území. Zabývali jsme se také problematikou propojení jednotlivých energetických sítí. Já chci zdůraznit, že politikou mé vlády není výstavba nějakých oddělovacích transformátorů a oddělování našich energetických sítí, jakkoliv s přes-hraničními přetoky, především díky obnovitelným zdrojům na severu Německa, máme objektivní problémy. Naši sousedskou politikou je naopak posílení české

přenosové soustavy a poměrně významné investice v následujících letech. Chceme Evropu integrovanou hospodářsky, s integrovaným trhem včetně trhu s energiemi. Tou cestou tedy není oddělování našich energetických soustav, ale naopak jejich intenzivnější propojení. Já jsem velice rád, že návštěva paní spolkové kancléřky jednoznačně potvrdila velice pozitivní vývoj česko-německých vztahů nejenom v poslední době, ale troufám si říci, jejich velmi vysokou úroveň, která dosáhla možná historické úrovně. Děkuji.

Angela Merkelová, spolková kancléřka SRN: Děkuji moc, děkuji za pohostinnost. Je velmi dobře, že máme dvacetileté výročí sousedské smlouvy a patnáct let po podpisu společné česko-německé deklarace. Je to východisko pro návštěvu opět v Praze. Na této návštěvě jsme mohli diskutovat o bilaterálních otázkách a také o spolupráci v rámci Evropské unie. Co se týká bilaterálních vztahů, tady bych chtěla potvrdit hodnocení českého premiéra, že naše vztahy jsou výjimečně dobré. Pozitivně se vyvíjely v posledních dvaceti letech. Na tomto místě bych chtěla také poděkovat těm, kteří stáli svého času před 15-20 lety u jejich zrodu. Mezi nimi máme také jednoho velkého Evropana, bývalého českého prezidenta Václava Havla, a chtěla bych tady připomenout jeho význam pro tento vývoj. Dostali jsme se obrovskými kroky vpřed. Stačí se tady podívat na výměnu mezi Českou republikou a Německem, jak se přístup a vstup České republiky do Evropské unie vyvíjel také v našich vzájemných vztazích. V této dynamice bychom chtěli pokračovat a dnes jsme také hovořili o vzájemné provázanosti a závislosti obou našich ekonomik. Co se týče spolupráce v oblasti energetiky, tak jsem zdůraznila za německou stranu, že je nám velmi dobře vědomo, že výstavba přenosových sítí je velmi důležitá. Jsme si vědomi toho, že Česká republika očekává konzultace. Máme k tomu k dispozici i příslušná evropská grémia a jsme velmi rádi, že Česká republika se nechce oddělovat, ale chce integrovaný trh s elektřinou. Dále jsme hovořili o tématech, která jsou aktuální v evropském hledisku. Tedy velmi důležité, že Česká republika sdílí s námi zásady evropské hospodářské politiky. Znamená to na jedné straně solidní finance, dodržování paktu stability a růstu, ale také zlepšení konkurenceschopnosti. V této souvislosti máme také vzájemné porozumění v tom, že země, které mají společnou měnu, tak musí dosáhnout toho, aby měly podobnou konkurenceschopnost. A chtěla bych tedy říci na tomto místě, že Česká republika nepodepsala fiskální pakt, tak víme, že česká vláda, Česká republika si toto nechala otevřené. Myslím si, že je nejdůležitější, že česká vláda hájí také cíle tohoto fiskálního paktu. Tady jsme naprosto shodného názoru, a také v případě budoucího finančního rámce máme podobné cíle a velmi úzce spolupracujeme. Dále jsme hovořili o několika zahraničně-politických otázkách. Tady jsme byli podobného názoru. Například se chceme zasazovat na obou stranách o další transatlantické úzké obchodní vazby. Jsou to dvě země, které se hodně snaží o volný obchod. To je pozice, kterou budeme hájit také společně na mezinárodní úrovni. Mockrát děkuji. Vcelku, nehledě na to, že se vždy velmi ráda vracím do Prahy, myslím si, že to dnes byla velmi dobrá přátelská jednání. A zdůrazňuji to, že spolupráce je velmi dobrá nejenom na úrovni vlády, ale musím říci, že tyto vztahy se neodehrávají pouze mezi Prahou a Berlínem, ale máme úzkou spolupráci na všech úrovních našich zemí. Z toho důvodu máme také velmi dobré vztahy mezi jednotlivými spolkovými zeměmi k České republice anebo také mezi obcemi navzájem.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Na úvod poprosím zástupce tisku, aby položili stručnou a jednu otázku. Děkuji.

Česká televize, Eva Pláničková: Ráda bych se zeptala, zmiňovali jste, že jste hovořili o energetice, potažmo o Temelínu. Je pravda, že je německé ANO Temelínu podmíněno souhlasem, českým ANO, tedy fiskálnímu paktu, jak se o tom spekulovalo?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Tuto spekulaci nepotvrdím a musím ji jednoznačně vyvrátit. Ani česká vláda a musím říci, že ani spolková vláda ani na okamžik nenaznačila žádný podobný politicky výměnný obchod. Čili musím jednoznačně tyto spekulace vyvrátit, není to zkrátka pravda. My se vzájemně respektujeme, respektujeme své pozice ve vazbě na provozování jaderných elektráren a vzájemně se respektujeme i ve svých pozicích k fiskálnímu paktu.

Angela Merkelová, spolková kancléřka SRN: Upřímně řečeno, až k této vaší otázce jsem o tom nikdy neslyšela. Nehledě na to, že bych na to vůbec někdy pomyslela. Ne, mluvili jsme o Temelínu a to v té souvislosti, že české rozhodnutí respektujeme, tak jak to řekl i pan premiér. Hovořili jsme o tom, že jsme rádi, že budeme mít velmi transparentní diskuzi o bezpečnostních otázkách. Vím, že se v Temelínu již investovalo. To už bylo v rámci vstupu do Evropské unie. A na druhé straně respektujeme politická rozhodnutí našich zemí a oba stojíme za snahami o společný trh s elektřinou.

Německá televize: Paní kancléřko, trochu se smáli tomu, že si prý můžete objednat řízek. Dostala jste dneska řízek na oběd? To byla tedy ta otázka na začátek. Hovořili jste při obědě o obavách Čechů před fiskálním paktem? Mohla byste, nebo rozumíte trochu těm otázkám? Proč říká česká strana NE k fiskálnímu paktu?

Angela Merkelová, spolková kancléřka SRN: Tak moc se omlouvám. Ta otázka řízku. Nevím, jestli bych to ještě uměla takhle objednat správně. Dneska jsme to nevyzkoušeli. Měli jsme skvělou perličku a před tím ještě zvěřinovou paštiku. Takže z toho důvodu jsem nemohla tolik vycházet z těch českých slov, která ještě umím. Nicméně co se týká fiskálního paktu. Hovořili jsme o fiskálním paktu, ale tady neexistuje žádný nátlak nějakým způsobem. Pro nás v Německu je důležité, že fiskální pakt podepsaly všechny země eurozóny. A co se týče celkového zaměření – ekonomické a hospodářské, finanční politiku, tady se cítíme na velmi podobných cestách. Pokud Česká republika ještě nepodepsala, možná to podepíše později. Nejdůležitější je, že pakt stability a růstu se v České republice bere extrémně vážně. Z toho důvodu máme velmi shodné představy a není to téma, které by nás nějakým způsobem tížilo. Česká republika zvládne tři procenta deficitu v roce 2013 podle všeho a bude velkým příkladem pro evropské země, které skutečně dodržují to, na čem se dohodly.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já chci zdůraznit, že Česká republika má silný zájem na stabilitě eurozóny. Jsme s eurozónou velmi silně ekonomicky propojeni. Koneckonců malá, otevřená, proexportně orientovaná ekonomika, jako je ta česká, nemá jinou variantu. A chci jenom připomenout, že prakticky jedna třetina našeho exportu směřuje do Německa. Čili všechno co směřuje ke stabilitě eurozóny je v našem zájmu. My také uznáváme, že má-li se zachovat měnová unie, musí se změnit ve fiskální unii. Jednoznačně se ukázalo v těch uplynulých letech, že je to nutná cesta a že také musí vést k hlubší integraci členských zemí eurozóny, včetně vyšší koordinace hospodářských politik. To je prostě politická a ekonomická realita. Já musím říci, že my bez ohledu na to, zda jsme nebo nejsme podepsáni pod fiskálním paktem, tak v podstatě jeho ustanovení plníme. To znamená, směřujeme k tomu, abychom v příštím roce plnili maastrichtská kritéria. V loňském roce jsme měli deficit veřejných financí 3,7 % HDP, v letošním roce budeme pod 3,5 % HDP a příští rok pod 3 % HDP. Náš celkový vládní dluh je 41 %, čili jsme bezpečně pod maastrichtskou hranicí. Velice intenzivně jednáme, abychom ještě letos zavedli do naší Ústavy proti-dluhovou brzdu, která bude vytvářet účinné opatření proti budoucím případným deficitům. Čili to co je obsahem fiskálního paktu v podstatě vláda České republiky plní. Bez ohledu na to, jestli je pod ním podepsána nebo ne. Takže já jsem dnes dokonce použil termín, že jsme stínový signatář fiskálního paktu, vzhledem k tomu, že fakticky ho plníme. Musím říci, že také v České

republice v tuto chvíli neexistuje širší politická shoda i nad způsobem ratifikace tohoto dokumentu. Čili dokud tyto věci nebudou vyjasněny, tak nemůžeme učinit kroky dále. Na druhé straně nikoho neblokujeme a sami v podstatě ta klíčová ustanovení plníme sami od sebe, aniž k tomu potřebujeme mezinárodní tlak, například v podobě fiskálního paktu.

ČTK, Lucie Petrová: Já jsem se chtěla zeptat paní kancléřky, jak hodlá Německo řešit přetoky energie z obnovitelných zdrojů v Německu do české sítě? Kdy budete investovat do zlepšení vaší vlastní sítě a zda případně Německo je připraveno podílet se finančně na posílení české energetické sítě, tedy na spojení těch soustav? Děkuji.

Angela Merkelová, spolková kancléřka SRN: O nějaké účasti na českých energetických soustavách jsme nehovořili. Na druhé straně půjde také o investice soukromých investorů. V Německu se snažíme, abychom co nejvíce urychlili schvalovací řízení pro další výstavbu přenosové soustavy. Schválili jsme k tomu zvláštní zákon pro urychlení výstavby energetické infrastruktury, kde lze vynechat nějaké instance v soudech. Učinili jsme významné kroky, abychom urychlili tato řízení a tuto výstavbu zejména na severu Německa. Jinými slovy, máme tedy jednak předpoklady předpisů a zákonů, ale také se domnívám, že faktická výstavba se urychlí v nejbližší době. Samozřejmě jsme uvažovali také o tom, zda je někdy možné například vypnout větrnou elektrárnu, když jsou sítě přetížené. My jsme uvažovali o tom, zda by se mohly vypínat takové větrné elektrárny i tehdy, když je dejme tomu přetížená jiná síť. Jinými slovy, že by cizí přenosové soustavy považovaly za podobné, co u nás. Jsme tady v dobré diskuzi.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já mohu potvrdit tato slova, že vedeme velmi užitečnou diskuzi a znovu opakuji, je tady jednoznačně vůle obou stran tento problém vyřešit a je vedena nejenom na politické úrovni, ale i na expertní úrovni a také na úrovni národních operátorů trhu.

Agentura DAPD: Stojím tady vzadu v rohu. Měl bych ještě jeden dotaz ohledně Temelína. Pane premiére, existuje několik tisíc námitek od různých ochránců přírody proti nové výstavbě reaktoru. Myslíte si, že s těmito námitkami se můžete vypořádat v této otevřené diskuzi? A paní kancléřko. Vy jste hovořili před touto cestou o různých pozorovateli bezpečnostních, podobných. Hovořili jste i tady něco konkrétního?

Angela Merkelová, spolková kancléřka SRN: Z mé strany mohu říci, že jsme nehovořili o tom velmi konkrétně, protože existuje dostatek různých fór a grémií, kde se hovoří. Například probíhá diskuze mezi našimi ministerstvy životního prostředí. Potom jsme se dohodli také na evropské úrovni, že bezpečnostní prověrky jednotlivých elektráren musí probíhat transparentně, že se toho můžou zúčastnit také pozorovatelé z jiných států a pan premiér mě stále přesvědčoval o otevřenosti. Nikdy jsem neslyšela žádnou stížnost z Německa proti tomuto.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já mohu potvrdit, že je naším zájmem pokračovat maximálně transparentně ve všech těchto procesech. Nám jde o bezpečnost vlastních občanů. Provozování bezpečných jaderných elektráren je prvořadou prioritou České republiky a samozřejmě chceme přesvědčit své dobré sousedy, že dbáme i na jejich zájmy a na jejich bezpečnost. Co se týče námitek, ty jsou pochopitelné. V každém podobném velkém infrastrukturním projektu se promítají podobné zájmy, ať se jedná o významnou dopravní stavbu, výstavbu paro-plynové elektrárny nebo i výstavbu jaderné elektrárny. Běží standardní procedury, včetně procedury vyhodnocení dopadů na životní prostředí, která je v České republice upravena zákonem, který je v souladu s evropskými normami. Čili my předpokládáme standardní a transparentní proces.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Dámy a pánové, tisková konference je u konce. Děkujeme vám za vaši účast. Hezké odpoledne.

www.vlada.cz

16. 4. 2012

Brífink premiéra Petra Nečase na oficiální návštěvě v Albánii

Dotaz: Pane premiére, s premiérem Albánie jste mluvil o problémech, které tu má ČEZ. Říkali jste, že ty problémy vyřešíte v brzké době, můžete být trošku konkrétnější?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím říci, že máme zájem na úspěšné investici ČEZu tady v Albánii. Pan premiér Berisha mě ujistil, že je zájmem albánské vlády, aby ČEZ tady byl úspěšný. Je tady celá řada problémů a nedorozumění a jsem přesvědčený, že jednáním je možné je vyřešit. Takto mě ujistil i pan Berisha, protože samozřejmě odchod jedné z pěti největších energetik v Evropě z albánského trhu by byl velice negativním znamením pro všechny investory v Albánii.

Dotaz: Je tam nějaký časový termín, do kdy by se to mělo vyřešit?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Ty problémy se musí řešit poměrně rychle právě proto, že i díky postupu některých albánských orgánů, například regulačního orgánu, má vlastně tato akvizice ČEZu v Albánii ekonomické problémy.

Dotaz: Hraje v tom případě nějakou roli intervence Světové banky, která tam má garance na tu investici?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Samozřejmě že Světová banka má zájem na úspěšném vyřešení tohoto problému mimo jiné ze dvou důvodů. Za první – má v tom vlastní peníze. Za druhé – největším akcionářem Světové banky jsou Spojené státy americké a ty mají zájem na tom, aby ekonomicky i politicky byla Albánie stabilní a odchod tak velkého investora z tak klíčového sektoru jako je energetika, určitě nepřispívá ekonomické stabilitě.

Dotaz: Dovolte ještě otázku na domácí politiku. Vít Bárta podle zdrojů České televize zatím zůstává v poslaneckém klubu VV. Můžu vás poprosit o komentář?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Musím říci, že tady zazněla docela jednoznačná prohlášení jak od Víta Bárty, tak od představitelů VV před vynesením rozsudku, která v podstatě dávala jasně najevo, že Vít Bárta odejde z vysoké politiky. Představa, že poslanecký mandát není vysoká politika, je samozřejmě velmi úsměvná.

Dotaz: A jeho členství v poslaneckém klubu VV, vadí vám? Můžete to komentovat?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Musím říci, že je to porušení veřejně daných příslibů jak ze strany vedení VV, tak ze strany Víta Bárty. Nicméně koaliční partneři kromě jednání nemají žádný prostředek postupovat podle svého. Z tohoto pohledu musím říci, kdyby se jednalo o poslance za ODS, tak již v době sdělení obvinění by s největší pravděpodobností členem ODS vůbec nebyl. A vůbec ne ani členem poslaneckého klubu.

Dotaz: A Věci veřejné ještě vyzývají ministra Dobeše, který je dnes s vámi v Albánii, k tomu, aby rezignoval na post ministra dopravy. Máte k tomu nějaký komentář?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Musím říci, že jsem nesmírným způsobem, a to nikoliv poprvé, ze strany VV zaskočen. Je to tradiční způsob jejich chování. Já jsem nedostal jednu

jedinou oficiální informaci, jako předseda vlády, od kohokoliv z VV o tom, že něco podobného se chystá. Vůbec nechápu, proč by pan ministr Dobeš měl odcházet z vlády. Jestliže proto, že nepodal demisi, tak já mohu pouze konstatovat, že to byla v podstatě moje slova, která chtěla dále jednat, tu demisi zakázala.

Dotaz: Jemu vlastně hrozí, že by mohl být vyloučen ze strany VV. Může to nějakým způsobem ohrozit koalici? Protože on už nebude koaliční ministr.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím říci, že jsem pevně doufal, i po té zkušenosti z minulých dvou týdnů, že Věci veřejné přestanou se sebevražednými praktikami. Zcela zjevně nepřestaly.

Dotaz: A kdyby vám dali návrh na jeho odvolání, učiníte tak?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Nechci říkat, co by bylo, kdyby bylo. Žádný návrh na jeho odvolání jsem nedostal.

Dotaz: A jste s jeho prací spokojený?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Jsem.

www.vlada.cz

20. 4. 2012

Tisková konference po jednání předsedy vlády Petra Nečase s předsedou vlády Slovenské republiky Robertem Ficem

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Začíná tisková konference po setkání premiéra České republiky Petra Nečase s premiérem Slovenské republiky Robertem Ficem. Pane premiére Nečasi, prosím o úvodní slovo.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové. Já jsem velice rád, že do České republiky a do Prahy přijel pan premiér Fico jako na svou první zahraniční návštěvu. Já mohu jenom připomenout, že i má první zahraniční návštěva v pozici premiéra České republiky vedla samozřejmě do Bratislavy a i naše dnešní jednání jednoznačně potvrdilo, že máme vynikající úroveň vzájemných vztahů ve všech oblastech politiky, až po ekonomiku, že tato úroveň vynikajících vzájemných vztahů nijak nesouvisí s tím, jaké konkrétní stranické či politické zabarvení vládne v Praze nebo v Bratislavě. Koneckonců po vlastně velkou část, nebo většinu československých vztahů od roku 1992 to zpravidla byly dokonce strany spíše opačně zabarvené vzájemně, přesto ty vztahy jsou rozvíjeny velmi dynamicky. My jsme dnes probírali celou řadu konkrétních témat. Zabývali jsme se velice intenzivně ekonomickou problematikou. Máme tady celou řadu společných zájmů a společných možností rozšířit spolupráci, například v oblasti energetiky. To je jedna z klíčových záležitostí z hlediska konkurenceschopnosti našich zemí, ale také z hlediska energetické bezpečnosti České republiky a Slovenska. Zabývali jsme se také problematikou dopravní infrastruktury, která je opět z hlediska ekonomického růstu velmi důležitá pro obě dvě země, a identifikovali jsme celou řadu oblastí nejenom společných zájmů, ale i možností vzájemné spolupráce.

Samozřejmě jsme se logicky zabývali i problematikou Evropské unie a evropského rozpočtu, kde naprosto logicky na celou řadu záležitostí máme stejné pohledy, někde pohledy rozdílné, ale plynoucí opět z logiky toho, že Slovensko je členskou zemí eurozóny. Česká republika stojí mimo. Nicméně jak jsem již tady řekl, chci zdůraznit, že v každém případě i tato dnešní

jednání potvrdila, že je tady velký zájem společně postupovat, společně spolupracovat a že Česká republika a Slovensko jsou skutečně nejbližší spojenci. Takže, pane premiére, ještě jednou vítejte v Praze.

Robert Fico, předseda vlády Slovenské republiky: Děkuji pěkně. Vážený pane předsedo vlády, vážené dámy a pánové. Jako předseda vlády Slovenské republiky si velmi vážím toho, jaké vztahy jsou mezi Českou republikou a Slovenskou republikou a udělám vše, co je možné, proto aby tyto vztahy měly tuto kvalitu a aby se dále zlepšovaly. Bez ohledu na to, kdo stál v čele vlády České republiky, jsme dokázali v minulosti, a věřím, že tak to bude i v budoucnosti, mít velmi osobní vztahy. Ať už to byl předseda vlády pan Paroubek, pan Topolánek, pan Fischer. Věřím, že budeme k sobě mít stejně blízko a že v přátelské rovině budeme schopni o mnoha věcech hovořit intenzivněji, lépe než v případě vztahů s jinými zeměmi. Vážený pane předsedo vlády, přestože Slovenskou a Českou republiku neruší žádné momenty, přece jen bude poměrně důležité soustředit se v nejbližších měsících na několik symbolů. Blíží se dvacáté výročí vzniku samostatné České republiky a dvacáté výročí samostatné Slovenské republiky. A když se z vnitropolitických důvodů na Slovensku nepodařilo zorganizovat minulý rok společné zasedání české vlády a slovenské vlády, velmi bych přivítal, kdyby se právě s blížícím se jubileem – dvacátým výročím, takověto společné setkání, které bude současně pracovní, neboť je o čem hovořit, zorganizovalo. Máme vícero možností. Buďto bude v době, kdy zasedala federální vláda a rozhodovala o smlouvách mezi Slovenskou republikou a Českou republikou anebo když federální vláda zasedala vůbec naposledy. Stejně tak bych byl velmi rád, kdybychom připomenuli 150. výročí setkávání na Javořině. Doufám, že nám to pracovní povinnosti umožní. Velmi rád bych poprosil také pány prezidenty, já tak učiním v případě Slovenské republiky, aby takověto setkání proběhlo a dalo příslušný rámec významu našich vztahů. Potvrzuji slova pana předsedy vlády, že jsme skutečně hovořili o významných ekonomických projektech. Myslím si, že neřeknu nic nového, protože věci se dost medializují. Hovořili jsme o možném vstupu českého investora do slovenského plynárenského průmyslu, kde jsem jasně zformuloval postoje slovenské vlády. Slovenská vláda bude určitě nápomocná, pokud bude vše probíhat v souladu s příslušnou slovenskou legislativou a pokud budou zohledněny také zájmy Slovenské republiky jako většinového akcionáře v tomto významném slovenském podniku. Ještě v letech 2006-2010, když jsem byl předsedou vlády Slovenské republiky, jsme intenzivně otevírali téma vytvoření společného podniku v oblasti nákladní železniční dopravy. Nyní spojení slovenského a českého carga do společného podniku. Opětovně prohlašuji, že jsme připraveni o tomto tématu velmi otevřeně a velmi jasně hovořit a pokud by vznikl společný podnik česko-slovenský slovensko-český, můžeme používat jakékoliv názvy, takovýto podnik má podstatně větší šance na přežití v regionu, ve kterém se nacházíme, než samostatné individuální železniční společnosti. Pojdme tedy o tom hovořit. Já jsem dnes symbolicky na jednání řekl, že zkusíme nazvat dnešní setkání jako stlačení toho pomyslného politického tlačítka. Nastartujeme procesy a uvidíme, kam se dostaneme. Třetí téma, neuvěřitelně důležité pro obě dvě krajiny, a to je spolupráce v oblasti jaderné energetiky. Slovensko nedokáže přežít bez jádra. Říkám to velmi jasně a přesvědčivě a nikdo nám nemůže dát žádné argumenty ani důkazy, že se dá přežít bez jaderné energetiky. Také proto dokončujeme třetí a čtvrtý blok v Mochovcích a máme velký zájem na realizaci projektu výstavby úplně nového jaderného bloku v Jaslovských Bohunicích na základě mezinárodní dohody, kterou jsme podepsali mezi Českou republikou a Slovenskou republikou v letech 2006-2010. Bylo to přesně v květnu 2009. O tomto projektu jsme s panem premiérem hovořili velmi intenzivně. Budeme o něm určitě hovořit i v nejbližších dnech, ale především jsem přivítal slova pana předsedy vlády, že musíme společně vyjadřovat pozitivní postoj k jaderné energetice. Také proto budu velmi rád, když panu premiérovi jeho pracovní

povinností umožní, aby přijel do Bratislavy na zasedání Jaderného fóra, které se bude konat v květnu. My jinak budeme mít množství příležitostí k setkání. Uvidíme se nejdříve ve Varšavě příští týden, potom to budou zasedání při příležitosti evropských rad, ale možná budou i na naší i na vaší půdě organizovány aktivity, kde bude stát za to poslat si navzájem pozvánky a já tyto pozvánky budu rád akceptovat. Na závěr mi dovoluji říci několik slov k Evropské unii. Slovenská republika se bude chovat k jiným zemím v souladu s pravidlem nezasahovat do vnitřních záležitostí a nekomentovat suverénní rozhodnutí. Slovenská republika je součástí eurozóny a má společnou evropskou měnu euro. Česká republika si zachovala svou národní měnu a každý to respektuje. Proto nemáme zájem v žádném případě hledat rozdíly v názorech na Evropskou unii, ale tam, kde máme stejné názory, postupovat společně. Například dnes jsme zjistili, že máme stejný názor na evropskou zemědělskou politiku, která není nastavená pro takové státy jako Slovensko a Česká republika, protože je nastavená na malé a střední podniky. My potřebujeme podpořit i větší podnikání v této oblasti. Proto věřím, že formát V4, formát setkávání se na Evropské radě, nás bude přibližovat v těchto tématech a tam, kde má každá země svůj suverénní postoj, Slovenská republika tento postoj bude bez jakéhokoliv komentování vždy respektovat a tento princip chceme velmi přesně nadefinovat také na našem dnešním prvním setkání. Pane předsedo, děkuji za pohostinnost. Opravdu to bylo velmi příjemné setkání. Děkuji za velmi zajímavý dialog, který jsme vedli a opravdu se těším na další společné setkání. Děkuji pěkně.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji pánům premiérům za úvodní vyjádření a nyní je čas pro vaše dotazy. Prosím, Česká televize.

Česká televize: Dobrý den. Pánové premiéři, zmínili jste otázku evropské integrace. Porozuměl jsem tomu dobře, že rozdílné postoje například k otázce evropského fiskálního fondu jsou vašim jednáním vyřešeny, že se nestanou tématem pro česko-slovenské vztahy do budoucna?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím říci, že se nikdy ani nestaly. My jsme nikdy nezpochybňovali to, že monetární unie vyžaduje vytvoření fiskální unie. Je to nutný krok, má-li euro přežít. Větší koordinace hospodářských politik je zkrátka realitou. Jiná věc je, zda z jistých obsahových důvodů, ale i ústavně procedurálních důvodů v České republice, Česká republika tento dokument nepodepsala. My jsme ale také nikdy neřekli, že je to rozhodnutí definitivní a rozhodnutí navždy. Čili tady není žádný důvod pro rozdílné postoje, protože v podstatě to, co je důležité, je, že se tento fiskální kompakt týká států, které jsou v eurozóně. V nečlenských zemích se jedná pouze o symbolický podpis a platné se pro ně stane toto ustanovení až v okamžiku vstupu do eurozóny. Ale já chci zdůraznit jednu věc, která je podle mého názoru velmi důležitá. Česká republika de facto ustanovení tohoto fiskálního kompaktu plní. My konsolidujeme veřejné finance. Náš deficit veřejných financí za loňský rok byl 3,1 % HDP, v příštím roce chceme být pod 3 % HDP. Ještě v letošním roce chceme mít hotovou finanční ústavu, čili proti-dluhovou brzdu, kde se mimochodem velmi silně inspirujeme slovenskou verzí, která byla schválena na konci loňského roku. Čili Česká republika proto, aby konsolidovala své veřejné finance, nepotřebuje nějaký mezinárodní tlak. My to děláme sami ze své vůle a sami ze svého rozhodnutí.

Robert Fico, předseda vlády Slovenské republiky: Rozdílný pohled na tento mezinárodní dokument nás nikdy nemůže rozdělovat ani stavět proti sobě. Jsme dostatečně vyspělými krajinami a chápeme význam našich vztahů, proto my s plným pochopením hodnotíme rozhodnutí České republiky. Chápeme toto rozhodnutí jako suverénní rozhodnutí suverénní vlády. Za Slovenskou republiku musím však říci, že my máme euro a euro nemůže přežít. Není možné mít společnou evropskou měnu a současně mít velký počet rozdílných fiskálních

hospodářských politik. To jednoduše nejde. Není možné, aby někdo měl povolený deficit 8 % a někdo 2 %. Není možné, aby někdo měl dluh 60 % a někdo 120 %. Otázky, které se týkají daní a hospodářských politik. Z těchto dvou důvodů jsme považovali za prospěšné pro záchranu, zachování a podporu eura podepsat dokument, který například kromě jiného vyžaduje, aby při přípravě státních rozpočtů země komunikovala obsah státního rozpočtu s příslušným komisařem nebo s Evropskou komisí. Ať tak či tak, nakonec tento rozpočet musí schválit národní parlament daného státu. Proto my hodnotíme náš pohled k evropské fiskální unii především z pohledu, že máme euro. Česká republika euro nemá, dívá se na tento projekt jinak. Ale je to pouze velmi zajímavá diskuse, nevnáší to mezi nás žádné bariéry, ani žádná nedorozumění.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji za odpovědi. Další dotaz. Slovenský rozhlas.

Slovenský rozhlas: Dobrý den. Pan premiér Fico hovořil o tom, že nejdříve se setkáte ve Varšavě, v třetí zemi z V4. Měli jste čas mluvit i o nedávném opatření Švýcarska? Regulačním opatření, které se týká pracovního pobytu ve Švýcarsku a reguluje právě tyto země? Hodláte nějak společně postupovat a ohradit se vůči tomu?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím říci, že dnes explicitně jsme o tomto tématu nemluvili, ale obě dvě země tradičně jsou velice silní podpůrci volného pohybu pracovní síly a koneckonců negativní stanovisko vyjádřili společně ministři zahraničních věcí celé V4. Čili na toto je pohled České republiky a Slovenska prakticky totožný.

Robert Fico, předseda vlády Slovenské republiky: Podporuji slova pana premiéra a věřím, že při příležitosti setkání premiérů zemí V4 se toto stanovisko může zopakovat z hlediska našich funkcí.

ČTK, Petrová: Já bych se chtěla zeptat pana premiéra Fica. Vaše vláda vznikla po předčasných volbách poté, kdy padl pravicový kabinet. V České republice nyní máme také docela takovou nejistou situaci, co bude dál, takže jsem se chtěla zeptat, jestli vidíte nějakou paralelu v této věci? Dále jsem se chtěla zeptat obou premiérů, jak si myslíte, že by se mohla obnovit důvěra lidí po těch různých korupčních skandálech jak v Česku, tak na Slovensku samozřejmě. A zda si myslíte, že by k tomu tady mohly přispět předčasné volby? Zda si myslíte, že ty předčasné volby na Slovensku té atmosféře prospěly? Děkuji.

Robert Fico, předseda vlády Slovenské republiky: Paní redaktorko, mohu mluvit jen za Slovenskou republiku a nikdy nebudu komentovat politickou situaci v České republice. Je to vnitřní věc suverénního státu. Pokud jde o Slovensko, předčasné parlamentní volby přispěly k uklidnění situace. Když porovnáváme například duben s listopadem, zářím anebo říjnem 2011, určitě atmosféra v zemi je jiná, protože vláda je sestavená, jde se ucházet o důvěru v Národní radě Slovenské republiky. Vysíláme jasná poselství, co chceme dělat a jak se budeme chovat. Proto nikdy nebudeme komentovat ani hodnotit situaci v České republice. Já samozřejmě mohu jen popřát politikům v České republice, aby situaci vyřešili. To je jediné, co můžu v daný okamžik udělat. Pokud jde o vaši druhou otázku. Ano, byly tu kauzy, které měly určitě vliv na to, jaké byly výsledky parlamentních voleb na Slovensku a jsou tu kauzy v celé Evropě, které mají vliv na politický život v jednotlivých státech. Pokud jde o nabytí větší důvěry lidí v schopnost vlády bojovat s korupcí a netransparentností. Já chci jen připomenout, že jako předseda vlády v letech 2006-2010 jsem odvolal 11 ministrů. A jsem připraven velmi tvrdě postupovat vůči členům mé vlády, pokud selžou. Ať už selžou profesionálně anebo morálně anebo eticky. Ale budu i konkrétnější. Ministr vnitra pod dohledem předsedy vlády připravuje balík opatření, která mají ještě víc otvírat dveře do těch tajemných komnat, do všelijakých zákulisních jednání, kterých se někdy účastní i politici, což

je velmi nebezpečné a věřím, že postup, který jsme zvolili od prvního okamžiku, kdy vznikla vláda Slovenské republiky, uklidní slovenskou veřejnost, bude mít pocit, že intenzita boje proti těmto nekalým jevům je určitě vyšší. O nějakých detailech nechci zatím hovořit, ale Slovensko je například země, která má velmi kontroverzní zákon o prokazování původu majetku. Pod tou kontroverzností vnímám pozitivní kontroverznost, ne negativní. A chceme vytvořit všechny podmínky pro příslušné orgány, aby tento zákon v praxi využívaly, protože co nejvíc vadí lidem v zemi jako je Slovensko, s mimořádně nízkými příjmy a nízkými platy je, když vidí někoho, o kom prokazatelně vědí, že nemohl nabýt svůj majetek normální prací a ještě když se tento člověk ostentativně vyjadřuje a hájí svůj nelegálně získaný majetek a povyšuje se nad ostatní lidi. V takovém případě musí být stát schopen reagovat. Proto budeme vytvářet podmínky pro prokuraturu, pro finanční policii, aby tento mimochodem ne trestný, ale civilní zákon o prokazování původu majetku se mohl v praxi aplikovat. Lidé potřebují důkaz, že stát si umí s takovými lidmi poradit. Pokud tato neschopnost státu bude dále přetrvávat, tak bude přetrvávat i velká míra nedůvěry veřejnosti.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já jsem přesvědčený, že k obnově důvěry přispěje především tvrdá systematická práce politiků a méně hašteření. To k tomu velmi přispívá, protože hádka není něco, co vzbuzuje důvěru v politický systém a v politiku jako takovou. Přestože v mnoha ohledech politika je založena na vlastně civilizovaném řešení konfliktů, sporů a rozdílných postojů, tak to musí zůstat na té civilizované úrovni a nikoliv se to svrhnout v hádku, hašteření a podobně.

TV TA3: Čekají Českou republiku poměrně zásadní nátlakové akce. Jak je oba dva vnímáte ze svého politického pohledu? Stačí obecně. Nátlakové akce ano nebo ne?

Robert Fico, předseda vlády Slovenské republiky: Pokud vnímáme základní ústavní dokumenty, hovořím za Slovenskou republiku, jako dokumenty, které jsou civilními Biblemi, musí se respektovat, tak je v nich zakotveno i právo na stávkou, právo na shromažďování, právo na vyjadřování svého vlastního názoru. Pokud lidé nejsou spokojeni, a takové situace byly i na Slovensku a zažil jsem je já jako předseda vlády v letech 2006-2010, mají možnost svá ústavní práva realizovat a nikdo jim v tom nemůže bránit. Pokud si však někdo myslí, že je jeho ústavním právem rozbít, podněcovat násilnosti anebo jiným protizákonným způsobem vyjadřovat nesouhlas s politikou anebo s událostí, která se stala, v takovém případě je povinností státu tvrdě zasáhnout, protože právní rámec musí platit pro všechny. Má odpověď je tedy – ano. Určitě lidé, odboráři, profesní sdružení, lékaři, kdokoli má právo na protestní shromáždění, ale musí být principiálně v souladu se zákonem. Toto je odpověď na vaši otázku.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já odpovím velice podobně. Jsme svobodní lidé ve svobodné zemi a máme právo svobodně vyjadřovat své názory, včetně nesouhlasných názorů na to nebo ono, co dělá vláda. Máme právo to vyjadřovat i ve společnosti lidí, kteří mají stejný názor, jako mám já nebo jako má někdo jiný. Čili je to přirozená věc, patří to k demokracii a drží-li se to v zákonných mantinelech, tak na tom nevidím nic, co by bylo špatného nebo protisystémového. Děje se to všude v Evropě a je to přirozená věc.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Dámy a pánové, čas vyhrazený pro dnešní tiskovou konferenci vypršel. Já vám děkuji za účast a přeji hezké odpoledne.

Robert Fico, předseda vlády Slovenské republiky: Děkuji pěkně.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Na shledanou.

26. 4. 2012

Brífink premiéra Petra Nečase po setkání s čínským protějškem

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dohodli jsme se především na tom, že máme zájem na rostoucí vzájemné obchodní výměně. Ta za loňský rok dosáhla 20 miliard dolarů, samozřejmě se záporným saldem pro Českou republiku. Já jsem se především snažil podpořit vzájemný obchod, ale také vzájemné investice, v tomto případě i investice českých firem v Číně.

Dotaz: Které konkrétní projekty tam byly zmiňovány?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Musím říci, že my tam máme velmi kvalitní zastoupení, protože například Škoda Mladá Boleslav je vlastně globální firmou a je v Číně velmi úspěšná. Jsou tam i licenčně vyráběné vozy, ale máme tam i firmy, které investují v oblasti například obráběcích strojů – TOS Varnsdorf, v oblasti trakčních motorů, ale například i finančních služeb v oblasti úvěrů domácnostem – firma PPF, čili všechny tyto projekty jsem podpořil.

Dotaz: Existuje z čínské strany nějaký zájem o investice v Česku?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: V České republice působí několik firem v oblasti telekomunikací, elektroniky a v oblasti potravinářského průmyslu. Jsou tu poměrně úspěšné, čili příchod kvalitních investorů Česká republika vítá.

Dotaz: Zmiňuje se zájem čínských investorů o ČSA a o otevření linek do České republiky? Zaznělo to tam taky?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Tento konkrétní bod jsme neřešili. Na druhou stranu platí, že oblast turistiky byla zmíněna jako velmi perspektivní při vzájemných hospodářských vztazích a je evidentní, že oblast turistiky, když se jedná o Čínu, tak velmi úzce souvisí i s leteckým provozem.

Jakub Střihavka, ČTK: Čínský premiér tady mluvil o investici deseti miliard do střeoevropského regionu, zejména do nových technologií, zelených technologií. Padlo i na té vaší bilaterální schůzce, zdali se tohle týká i České republiky, případně jak konkrétně?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Týká se to celého střeoevropského regionu, tedy i České republiky. Tím, že jsme zemí se silnou průmyslovou tradicí a také s tradicí inovativního podnikání, tak tady máme velkou šanci uspět. Bude to především záležitost aktivity českých firem.

Dotaz: V jakém časovém horizontu vidíte možnost těch investic, jestli je to za rok, během pěti let?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Ptáte se českého premiéra. To je dotaz na čínského premiéra. Takže bude samozřejmě záviset na pozici čínské strany. Na druhou stranu, ten region, který tady byl dnes zastoupen, tzn. region střední, východní a jihovýchodní Evropy, tak v sobě zahrnuje prakticky 100 milionů lidí, čili 100 milionů potenciálních spotřebitelů, čili je to již ekonomicky zajímavý region.

Dotaz: Pane premiére, ještě k aktuálním věcem – ministr vnitra dnes řekl, že přezkoumá výběrové řízení na policejního šéfa. Odbory už chtějí jednat přímo s vámi. Budete to nějak řešit?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já chci zdůraznit, že pan ministr vnitra měl a má moji politickou a jasnou podporu. Já věřím, že on přesně ví, co dělá a já s ním o této věci povedu jednání.

Dotaz: A neznedůvěryhodňuje to policii?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já jsem přesvědčen, že nikoliv. Pan ministr vnitra nese odpovědnost za chod celého rezortu, čili včetně chodu Policie ČR, a jeho tlak na kvalitní fungující policii je oprávněný.

Dotaz: Zítra se bude hlasovat o vládě. Zvažujete nějaké personální změny nebo výměny ministerstev mezi koaličními partnery?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím v první řadě říci, že zítra hlasujeme o důvěře vládě, to je ten klíčový okamžik. O všem dalším se budeme bavit až poté, kdy vláda obdrží důvěru.

Dotaz: A můžete ty změny vyloučit? Nebo zvažujete je?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Tak v mé vládě už došlo k tolika výměnám, že kdybych vylučoval, tak mi to ani neuvěříte přece, pane redaktore.

Dotaz: A zvažujete aspoň, pane premiére?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Vždycky zvažuji. Samozřejmě, že ano, ale nevidím v tuto chvíli žádný důvod tuto politickou debatu otevírat. V každém okamžiku hodnotíte práci všech členů vlády a vyhodnocujete si, zda úkoly zvládají dobře a zda jsou přínos pro vládu nebo ne.

Dotaz: Můžete říct, jak bude vypadat váš zítřejší den? Bude něčím jiný od těch ostatních? Budete se na to nějak zvlášť chystat?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Pokud se nepletu a teď skutečně to číslo jenom odhadnu, tak jako člen vlády, toto už bude minimálně desáté hlasování o důvěře nebo o nedůvěře vládě, které jsem zažil, protože v tom minulém volebním období to bylo, tuším, také pět nebo šest hlasování. Takže neoznačím to za rutinu, ale bude to z tohoto pohledu běžný den, kdy je agenda v Parlamentu a kdy své povinnosti plním primárně v Poslanecké sněmovně.

Dotaz: Pane premiére, já bych se potřeboval zeptat na pana Veselého, jestli to jeho...

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Jakého Veselého? Kterého? Já jich znám víc.

Dotaz: ...pardon, Dlouhého, omlouvám se. Člena výkonné rady ODS Dlouhého, jestli jeho vysvětlení je pro vás dostačující.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím říct, že jsem zatím nestudoval žádné jeho vysvětlení. To v tom pracovním shonu, co já mám, jsem neměl možnost, ale předpokládám, že jako člověk, který působí v politice, je schopný objasnit a zdůvodnit své majetkové poměry.

Dotaz: Ještě se chci zeptat k prezidentské kampani, jestli je nějaká shoda na 50 milionovém stropu, jestli ODS plánuje využít beze zbytku, nebo jestli máte už nějakou představu, kolik byste do té prezidentské kampaně investovali?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím říci, že teď koncept prezidentské kampaně není na pořadu dne. My jsme připravovali kampaň na případné předčasné volby. Ty také ještě úplně vyloučeny nejsou, to se rozhodne tento a příští týden. Pak se primárně soustředíme na krajské volby a teprve poté, co bude znám kandidát občanských demokratů, tak budeme vytvářet koncept volební kampaně, protože do toho si musí své silné slovo říct i prezidentský kandidát občanských demokratů.

7. 5. 2012

Vyjádření premiéra Petra Nečase k francouzským prezidentským volbám

Novému francouzskému prezidentovi Françoisovi Hollandovi blahopřeji. Následující dny ukáží, co bude znamenat tento výsledek nejen pro Francii, ale pro celou eurozónu a nedávno dohodnutou evropskou smlouvu o fiskální odpovědnosti. Česká vláda nadále preferuje rozpočtově zodpovědnou a reformní politiku. Jakýkoliv ústup od této strategie a pokusy povzbudit ekonomický růst za cenu prohloubení rozpočtových schodků a dluhů by byl krokem zpět a mohl by v blízké budoucnosti ohrozit fungování nejen eurozóny, ale i celé Evropské unie.

Petr Nečas, předseda vlády

www.vlada.cz

14. 5. 2012

Vystoupení premiéra na Evropském jaderném fóru

Premiér Petr Nečas v pondělí 14. května vystoupil na Evropském jaderném fóru v Bratislavě. Ve svém projevu zmínil zejména důležitost zachování energetického mixu, ale i nutnost komunikace s veřejností. Energetická bezpečnost podle českého předsedy vlády závisí též na celoevropské propojenosti energetických sítí.

Vážené dámy, vážení pánové, milí hosté,

úvodem bych chtěl říci, že vítám organizaci fór tohoto druhu, protože otevřená mezivládní a nadnárodní diskuse o energetické bezpečnosti je nutná. Diskuse je velmi potřebná už jen proto, že toto téma je mimořádně významné a týká se nejen dnešních, ale i budoucích generací. Žádná zodpovědná vláda se nemůže v otázce zajištění dostatku energií pro své spoluobčany dívat jen za nejbližší roh, ale musí uvažovat ve střednědobém i dlouhodobém výhledu.

Na 6. zasedání Evropského jaderného fóra, které se konalo v květnu loňského roku v Praze, jsme projednávali pojetí celoevropské komplexní bezpečnosti a hodnocení rizik jaderných elektráren v rámci přípravy takzvaných zátěžových testů. O provedení těchto testů rozhodla Evropská rada v březnu 2011.

Dnešní 7. zasedání Evropského jaderného fóra se koná v předvečer zasedání Evropské rady, na kterém bude projednávána zpráva skupiny ENSREG (European Nuclear Safety Regulators Group) o výsledcích těchto zátěžových testů.

Rád konstatuji, že se podařilo naplnit cíle, které jsme si vloni stanovili. Zátěžové testy proběhly podle stanovené metodiky ve všech členských státech Evropské unie s provozovanými jadernými elektrárnami. A nejen v nich, ale i ve Švýcarsku a na Ukrajině.

Jsem rád, že mohu toto jaderné fórum informovat, že na jaderných elektrárnách v České republice nebyly zjištěny žádné důležité skutečnosti, které by vážně ohrožovaly bezpečnost jaderných elektráren a vyžadovaly okamžitý zásah ze strany českého dozorového orgánu.

V návaznosti na provedené zátěžové testy jsou mezi Státním úřadem pro jadernou bezpečnost a společností ČEZ diskutována další opatření ke zvýšení úrovně bezpečnosti. V ČEZ se rovněž dokončuje upřesněný seznam některých opatření směřujících ke zvýšení úrovně bezpečnosti, včetně jejich prioritizace a harmonogramu realizace.

Evropské jaderné fórum má zřízenou pracovní skupinu pro otevřenost, která hledá cesty k transparentnímu informování veřejnosti o jaderné problematice. Myslím si, že zveřejnění zprávy skupiny ENSREG o provedených zátěžových testech lze zařadit mezi dobré praktiky, které tato pracovní skupina shromažďuje.

Zvláště nyní je nutné usilovně hledat další způsoby a metody komunikace s veřejností při objektivním vysvětlování budoucnosti jádra v evropském energetickém mixu, o jeho příležitostech i rizicích jeho využití.

Na 4. zasedání Evropského jaderného fóra bylo vzdělávání v jaderné oblasti shledáno jako nedostatečné, což vedlo k návrhu do budoucna více tuto oblast podporovat. V České republice byla v uplynulých letech vytvořena síť v oblasti jaderného vzdělávání (sdružení CENEN), která je nyní českým koordinačním orgánem zabývajícím se jaderným vzděláváním a odbornou přípravou. Toto sdružení už navázalo spolupráci s obdobnými institucemi ve Francii, Spojených státech amerických a dalších zemích s cílem zatraktivnit výuku v jaderných oborech.

Česká republika vnímá jako vhodný prostředek pro naplnění dekarbonizačních cílů rovněž využití jaderné energie. V podmínkách České republiky hraje jaderná energie klíčovou roli s ohledem na naplnění klimatických cílů. To z toho důvodu, že Česká republika má silně exportně orientovanou ekonomiku s vysokým podílem průmyslu - včetně energeticky náročného - oproti západním zemím. Dále má limitované podmínky pro rozvoj obnovitelných zdrojů energie a v palivovém mixu pro výrobu elektřiny i tepla má významný podíl uhlí.

Události na Jaderné elektrárně Fukušima nezměnily záměr České republiky dostavět jadernou elektrárnu Temelín. ČEZ předal v říjnu loňského roku kvalifikovaným dodavatelům zadávací dokumentaci a očekává nabídky do 2. července letošního roku.

Pro Českou republiku je prioritou pohlížet na energetickou budoucnost Evropské unie na zcela neutrálním základě, pokud jde o technologie stejně jako o zdroje energie. Jsme toho názoru, že je vhodné zachovat všechny možnosti otevřené pro budoucnost. To platí i vzhledem k nejistotám spojeným s dlouhodobým plánováním. Nesmí se z toho stát ideologická otázka.

Pro ponechání rozhodnutí o využívání jaderné energie na jednotlivých členských státech, což je v souladu s Lisabonskou smlouvou, je důležité, aby v závěrech Rady k Energy Roadmap 2050 byla zachována technologická neutralita. A to jak v redukci skleníkových plynů (tedy nízkouhlíkové technologie – obnovitelné zdroje energie, jaderné elektrárny, zachytávání a ukládání uhlíku), tak i v dlouhodobé udržitelnosti zdrojů (tedy udržitelné technologie - obnovitelné zdroje energie, jaderné elektrárny s přechodem na rychlé reaktory, zachytávání a ukládání uhlíku s přechodem na jadernou fúzi). Tak, jak bylo identifikováno ve studii DG Research VLEEM 2 (Very Long Term Energy-Environment Model).

Jsem rád, že postoje České republiky jsou v Evropské unii respektovány. Tak jak respektujeme například odklon německé vlády od jaderné energetiky, tak respektuje také německá vláda naše rozhodnutí jadernou energetiku rozvíjet.

Platí to obecně: Pokud jde o energetickou bezpečnost, nezavírejte si žádné dveře. Rozhodujeme totiž o mantinelech energetického mixu a bezpečnosti na desítky let dopředu.

Rozhodujeme také do značné míry o ceně nejen elektrického proudu, a to nejen pro menší spotřebitele. V sázce je významná nákladová položka firem, a tedy buď koule na noze, anebo naopak stimul pro konkurenceschopnost národního hospodářství a tím i celé země, a to na dlouhá léta dopředu. Tak vážná rozhodování, jaká v současnosti vedeme, vyžadují naprosto chladnou hlavu a ty nejlepší expertní analýzy, v první řadě bezpečnostní.

Stejný postoj se snažme propagovat nejen ve svých zemích, ale také navenek. Energetická bezpečnost menších ekonomik – jako je ta naše nebo slovenská – totiž do značné míry také závisí na celoevropské propojenosti energetických, ale i produktovodních sítí. Jedině tato propojenost vede k liberalizaci trhu a možnosti výběru dodavatele a tím i cen. A jedině tato svobodná možnost výběru vede ke spravedlivé soutěži a všeobecnému pokroku a růstu.

Dostavba dalších jaderných bloků není jen otázka českého rozhodování. A to pro nás znamená dvojí. Nejenže budeme mít jistější domácí zdroje, a to i v souladu s pokračující snahou Evropské unie snížit emise CO₂. České jaderné inženýrství a strojírenství má velmi dobrou tradici a zvuk a má co nabídnout. Když se rozhlédneme i jinde po světě, mimo Evropu či Severní Ameriku, uvidíme rostoucí zájem o jaderné reaktory především v dynamicky se rozvíjejících ekonomikách Asie. Tohoto obrovského potenciálu by Evropa mohla a měla využít. Česká republika chce být u toho.

Pro Českou republiku je ze všech zmíněných důvodů stěžejní, aby závěry Rady dostatečně akcentovaly roli jaderné energetiky, zachování technologické neutrality, nutnost dojednání globální dohody v oblasti klimatu či zachování konkurenceschopnosti evropské ekonomiky. Jaderná energetika by měla zůstat standardní součástí evropského jaderného mixu a její využívání by mělo být nadále ponecháno na rozhodnutí jednotlivých členských států.

Děkuji vám za pozornost.

www.vlada.cz

16. 5. 2012

Tisková konference po jednání vlády dne 16. května 2012

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Začíná tisková konference po jednání vlády a o úvodní slovo poprosím pana premiéra Petra Nečase.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dobrý den, dámy a pánové. Vláda České republiky dnes projednávala některé legislativní návrhy, ale také návrhy, které se týkají zahraniční a bezpečnostní politiky. V prvé řadě vláda dnes projednala návrh na sjednání protokolu o obavách irského lidu, týkající se Lisabonské smlouvy. Vláda tento návrh schválila. Chci zdůraznit, že z obsahového hlediska představuje tento protokol smluvní instrument deklaratorní povahy, to znamená, neobsahuje žádné nové závazky pro Českou republiku, pouze potvrzuje výklad určitých ustanovení Lisabonské smlouvy. Týká se vlastně výkladových záruk, které se týkají oblasti svobody, bezpečnosti a práva na život, ochrany rodiny a ochrany práv týkajících se vzdělání tak, jak jsou zaručeny v Ústavě Irské republiky a také záruk vůči společné bezpečnostní a obranné politice. Já zmiňuji tento bod i proto, že nás čeká vlastně symetricky projednávání tzv. českého protokolu k Lisabonské smlouvě. Dále jsme mimo jiné projednali návrh na působení sil a prostředků rezortu ministerstva obrany v zahraničních operacích v letech 2013-2014. Podrobnosti představí pan ministr obrany Vondra. A také vláda dnes rozhodla poslat do PS návrh zákona, kterým by byl zrušen zákon o úrazovém pojištění zaměstnanců, který je platný od roku 2006, ale není právně účinný. To chci

zdůraznit. To znamená, že by vláda dále již neprodložovala jeho neúčinnost, ale navrhla ho zrušit. Mimo jiné proto, že tento zákon by v podstatě znamenal komplikaci ve veřejných financích. Vedl by k prohloubení deficitu státního rozpočtu. Byl schválen ještě za vlády sociální demokracie na jaře 2006 a od té doby byla jeho účinnost neustále odkládána a my jsme se rozhodli nepokračovat tou cestou neustálých odkladů, ale tento návrh i jako nekoncepční a prohlubující deficit zrušit. Podrobnosti k tomu řekne pan ministr práce a sociálních věcí Drábek.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji, pane premiére a poprosím pana ministra obrany Alexandra Vondru.

Alexandr Vondra, ministr obrany ČR: Tak děkuji. Také zdravím, dámy a pánové. Mandát, který dnes schválila vláda, bude postoupen samozřejmě oběma komorám parlamentu. Tak tento mandát pro působení našich vojáků v zahraničních misích je již podruhé předložen na dvouleté období. Tentokrát tedy na roky 2013 a 2014. Ten postup toho dvouletého plánování a mandátování sil se plně osvědčil a to jak z hlediska vnitřních potřeb plánování v rezortu ministerstva obrany, tak i s ohledem na naše spojenecké závazky v rámci aliance. Předložený návrh je nepochybně realistický. Reflektuje jak naše aktuální možnosti, tak také na druhé straně naše mezinárodní závazky a mezinárodní situaci. Klademe důraz na jedné straně na kontinuitu našeho působení v operacích a usilujeme také, aby Česká republika zůstala pro mezinárodní společenství čitelným a spolehlivým partnerem. Pokud jde o charakter toho mandátu, tak dochází k postupné transformaci s tím, že to soustředění sil zejména v Afghánistánu, kterého se to týká, řekl bych dominantně, má charakter zaměření se více na výcvik tak, aby afghánské ozbrojené síly – jak jejich armáda, tak policie co nejdříve, určitě po tom roce 2014, byly schopny si zajišťovat bezpečnost své země samy. Pokud jde o ty konkrétní počty, tak mandát je definován tak, že naše zapojení do mise ISAF v roce příštím nepřesáhne 539 osob. Je to tedy počet maximální, odpovídající zhruba situaci na začátku příštího roku. A pokud jde o rok 2014, tak ten počet nepřesáhne 340 osob s tím, že předpokládáme, že ke konci roku 2014 to bude zhruba 170 osob s tím, že asi 150 v Afghánistánu. Tady je takový graf, kde vlastně vidíte tu gradualitu postupného snižování po jednotlivých čtvrtletích, čili asi k nejvýznamnější redukci dojde po prvním kvartálu příštího roku, kdy předpokládáme, že postupně bude končit zejména působení našeho provinčního rekonstrukčního týmu. Zároveň ale říkám, že ten mandát není jen otázkou Afghánistánu. Chceme i nadále přispívat ke stabilizaci západního Balkánu v rámci aktivit Severoatlantické aliance a Evropské unie přítomností několika důstojníků jak v Kosovu, tak v Bosně a Hercegovině. Plánujeme v roce 2014 také se zapojit do ochrany vzdušného prostoru Islandu formou „Air Policing“ nikoliv po čtyři měsíce, jak tomu bude letos v druhé polovině roku v Pobaltí, ale v zásadě na několik týdnů, tak jak je na Islandu zvykem. Naše angažmá v zahraničních operacích, především v Afghánistánu, nelze vnímat bych řekl pouze v rovině nákladů. Ty náklady na mise jsou samozřejmě v mandátu také podrobně jako vždycky vyčísleny. Jsou nižší, než tomu bylo řekněme v těch uplynulých letech, kdy ta částka dosahovala třeba 2,5 miliardy. Nyní jsme skromnější, čili na ty dva roky se to pohybuje v řádech 1,3 až 1,6 s tím, že v těch nákladech jsou samozřejmě obsaženy částky na to stěhování domů. Takže tohle bych řekl asi je klíčová informace k materiálu, který dneska vláda projednala.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji, pane ministře. O vyjádření poprosím pana ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka.

Jaromír Drábek, ministr práce a sociálních věcí ČR: Dobré odpoledne. Jak už říkal pan premiér, vláda dnes projednávala návrh na zrušení zákona o úrazovém pojištění, který měl nabýt účinnosti k 1. lednu 2013. My po mnoha měsících diskuze o tom, jak ten zákon uvést do

praxe tak, aby ten krok byl k lepšímu, tak jsme museli konstatovat, že oprava toho zákona není reálná, není možná. Nakonec konstatovala to i legislativní rada vlády. Proto se vláda rozhodla navrhnout tento zákon parlamentu ke zrušení s tím, že bude vypracován nový koncept úrazového pojištění, vycházející z toho dosavadního principu. Z principu v uvozovkách komerčního pojištění, kdy ten systém úrazového pojištění bude z dosavadních dvou pojišťoven, tedy české Kooperativy a České pojišťovny rozšířen do standardního prostředí tak, aby na principu, který známe například z povinného ručení u automobilů, byl přístupný i dalším pojišťovnám tak, aby byly zajištěny rovné podmínky na trhu a také rovný přístup zaměstnavatelů k této službě. Dovolte mi, abych se zastavil ještě u dvou položek, které vláda projednávala. Jednak je to zpráva o rovnosti žen a mužů v roce 2011, kde vláda vzala ten materiál na vědomí a uložila úkoly pro následující období. A poslední bod, který bych chtěl zdůraznit, to byl návrh mého rezortu na podnět NKÚ na prošetření nakládání s tzv. důchodovým účtem. My jsme totiž byli před několika dny svědky bezprecedentního napadení na tiskové konferenci ČSSD, kdy zazněly spekulace o tom, že údajně ty prostředky, ze kterých mají být vypláceny důchody, tak že je s nimi nakládáno nějakým způsobem, který není transparentní. To samozřejmě není pravda. Já to naprosto jednoznačně odmítám, ale pro ujistění veřejnosti jsem předložil vládě návrh na podnět k NKÚ, aby tuto záležitost překontroloval.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: I vám, pane ministře, děkuji a nyní je čas pro vaše dotazy, dámy a pánové. První dotaz prosím?

Česká televize, Jana Čermáková: Dobrý den, pane mistře Vondro, já bych měla dotaz na vás. Ministerstvo obrany se letos už podruhé chystá nakupovat zbraně a munici přes agenturu NAMSA. Proč právě přes ni, když právě v tuzemsku také jsou obchodníci se zbraněmi a proč ministerstvo obrany vůbec bude v téhle době nové zbraně nakupovat? Děkuji.

Alexandr Vondra, ministr obrany ČR: Ano, i to je předmětem informačního materiálu pro vládu, který byl v tom balíčku vzat v zásadě na vědomí s tím, že my jsme se loni touto cestou vydali poprvé. Nakupovali jsme munici a ověřili jsme si, že touto cestou jsme byli schopni ušetřit zhruba 25 % finančních prostředků při stejném objemu. A já si myslím, že to je velice dobrý, že skoro fantastický výsledek a úspěch a skoro se divím, že ministerstvo obrany tuto cestu nevolilo dřív. Je to standardní použití nákupní agentury, která je součástí systému NATO, která to soutěží a máme s tím, musím říct, velmi dobrou zkušenost. Bylo důležité samozřejmě upravit příslušný nákup, zákon o nákupu vojenského materiálu. K tomu jsme přikročili, tato vláda záhy poté, co se ujala své funkce a loni to bylo schváleno v parlamentu. Nyní tento rok poučení zkušeností z roku minulého tuto praxi rozšiřujeme a hodláme nakoupit na jedné straně opět munici, na druhé straně chceme zakoupit kulometry touto cestou a za třetí plánujeme, pořídit touto cestou náhradní díly na vozidla Iveco. Ve všech třech případech soudíme, že ušetříme prostředky, protože nebudeme používat zdejších prostředníků pro nákup takového zboží a touto cestou ta praxe byla, že se to často velmi prodražovalo. V některých těch případech my dneska už nemusíme používat prostředníky, to jsme eliminovali tou zákonnou změnou, ale často ty firmy tu mají své prostředníky na té tzv. exkluzivní bázi a nákup formou přes agenturu NAMSA je skutečně cestou, jak se tady této pasti vyhnout a jdeme do toho znovu.

Mediafax, Jan Kálal: Mě by zajímalo, pane premiére, jednak jak dopadla debata o penězích pro vězeňství a pokud nedopadla, co bránilo jejímu uzavření? A dále jestli byste mohl ještě okomentovat bod 21, jeho výsledek? Tam bylo březnové usnesení vlády, na základě kterého byste měli schvalovat každou smlouvu za právní a poradenské služby od jednoho milionu korun výše, ale ministerstvo financí to navrhovalo na podnět vlády změnit.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Tak já začnu tím bodem 21. Tam spíše šlo o upřesnění formulace, která přesněji zachytí to, co jsme se na té vládě fakticky dohodli a co bylo nepřesně zachyceno v tom původním usnesení. To znamená, že to zůstává tak, jak to je. Akorát musí každé ministerstvo dopředu, dříve než vypíše podobnou zakázku, tak vlastně informovat vládu. Není to tak, že by vláda každou dílčí smlouvu schvalovala, protože to by snímalo zodpovědnost z konkrétního rezortního ministra. Co se týče materiálu, který se týkal vězeňství. Ten byl podroben velmi důkladné a zevrubné diskuzi. Byl na dva týdny přerušen, protože samozřejmě chceme, aby byla přijata i některá systémová opatření, která změní některé věci ve vězeňství, aby to nefungovalo pořád tak, že vždycky každý rok se přijde s dodatečnými požadavky na navýšení výdajů v řádech stovek milionů korun, zatímco v jiných rezortech vážeme nebo škrtneme finanční prostředky. Jenom abych to uvedl na konkrétních příkladech. V našich věznicích je prakticky jedna třetina vězňů, kteří mají trestní sazby do jednoho roku. Dokonce je tam více než 3 000 vězňů, kteří mají trestní sazby nižší než devět měsíců. To znamená, že například větší překlopení do systému domácího vězení, které umožňuje i silnější resocializaci těch lidí, je levnější z hlediska fungování věznic, protože každý den vězně stojí jeden tisíc korun. To znamená, že je to poměrně drahý systém. A pak samozřejmě je to otázka některých méně vážných trestných činů, protože například více než pětina vězňů v českých vězeních jsou tam například za neplacení výživného nebo za maření úředního úkonu, například tím, že někdo opakovaně řídil bez řidičského průkazu. Opět překlopení například do systému domácího vězení je z tohoto pohledu vhodnějším trestem, levnějším trestem a přitom umožňuje tomu člověku resocializaci a vydělávat si na svoji obživu. Čili nechceme jít pouze cestou extenzivního nalívání finančních prostředků, ale i jistých reformních systémových změn v systému vězeňství.

ČTK, Jakub Dospiva: Já bych se k tomu vězeňství v podstatě trochu vrátil. Zda má pan premiér komentář k osudu středočeského hejtmana Ratha, který byl tedy zatčen za ty úplatky. Zda byste to mohl komentovat? A ještě jedna. Dnes Ústavní soud zrušil pro soudce platovou základnu na léta 2012-2014. Zda na to vláda bude tedy nějak reagovat? Tam bude, jestli to chápu dobře, potřeba přijmout novou úpravu, jaké peníze tedy soudci budou dostávat. Děkuji. Jo a ještě jedna otázka na pana ministra Vondru. Nasazení vojáků v jižních Čechách u rybníka Jordán, jestli si to dobře pamatuji. Jestli to bylo přijato? Děkuji.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Co se týče rozhodnutí Ústavního soudu, nezbyvá než v tomto případě opakovaně s pokrčením ramen a zdviženým obočím ho prostě vzít na vědomí. Je to prostě tak a musíme se tomu přizpůsobit i rozpočtově. To znamená, že to samozřejmě bude znamenat zvýšené výdaje do státního rozpočtu, nicméně rozhodnutí Ústavního soudu musíme respektovat. Co se týče pana hejtmana poslance Ratha, je to v rukou orgánů činných v trestním řízení. Jedná se o informace, které jsou dostupné z médií, o závažný případ a já pevně věřím, že orgány činné v trestním řízení dovedou tento případ až do konce a kompletně rozpletou celou tuto záležitost.

Alexandr Vondra, ministr obrany ČR: Pokud jde o tu poslední otázku, tak vojáci mohou být ze zákona povoláni k plnění úkolů Policie ČR, pokud o tom rozhodne vláda svým nařízením. Typický příklad je, když vojáci pomáhají při povodních.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já chci zdůraznit, že se u rybníka nebude jednat o námořní cvičení. Ten rybník bude vypuštěn a právě proto tam ti vojáci jdou.

Alexandr Vondra, ministr obrany ČR: Přesně. Proto rybník Jordán bude vypuštěn a čištěn. Existuje předpoklad, že by se v tom bahně mohla ukrývat nějaká munice ještě z druhé světové války, a proto vojáci tady budou při těchto úkolech pomáhat.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Ano, bylo to vládou schváleno.

TV Nova, Adam Halmuši: Dobrý den. Já bych se přece jenom ještě vrátil jednou ke kauze pana Ratha. Žije tím opravdu celá Česká republika. Jak moc je to podle vás rána pro českou politiku a jaký je to pocit, dozvědět se teď o člověku, že má 7 milionů v krabici od vína, 30 milionů doma pod podlahou a byl to on, jeden z nejhlasitějších kritiků této vlády, že málo bojuje proti korupci a tak dále. A přitom hle, máme tu teď to, co sledujeme všichni. Děkuji.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Ano, tak já jsem u té scénky, která je popisována různě v médiích, i včetně vyjádření pana poslance Ratha, podávaná krabička s tím, že v té krabičce má být sedmička. Někdo tvrdí tedy, že sedmička vína, někdo měl na mysli jinou sedmičku milionů. To nechť právě rozpletou orgány činné v trestním řízení. Skutečně je to zpráva, která je šokující, to nebudu zastírat. Mimo jiné i právě proto, co sociální demokraté hlásali, co konkrétně ještě na minulých schůzích hlásal i pan poslanec Rath. Takže já znovu opakuji, pevně věřím, že tato záležitost bude objasněna a orgány činné v trestním řízení ji dovedou důsledně do konce. Nemám důvod pochybovat, že by tomu bylo jinak a nezbývá, než doufat, že je to věc, která nehodí špínu na celou českou politickou scénu, že je to věc, která se ukáže jako osobní selhání konkrétního jedince. Tak jak to koneckonců deklaruje i vedení ČSSD. Znovu opakuji, bylo by nesmírně špatné, kdyby vznikl dojem, že jako Rath jsou všichni politici. Já myslím, že i ze způsobu vyjadřování je zjevné, že někteří z nás nejsou Rathové a myslím si, že i v těchto věcech nejsme jako on.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Dámy a pánové, děkujeme za vaši účast. Tisková konference končí. Na shledanou.

www.vlada.cz

17. 5. 2012

Společné prohlášení: Česko-izraelské mezivládní rozhovory

Dnes, 17. května 2012, se v Praze konají rozhovory mezi představiteli vlád České republiky a Státu Izrael.

Předsedové vlád České republiky a Státu Izrael, pánové Petr Nečas a Benjamin Netanjahu, s uspokojením konstatují, že mezi jejich zeměmi panují vztahy přátelství, historického partnerství, neochabující vzájemné podpory, vzájemného respektování svrchovanosti svých států a společného uznání politických, obranných a hospodářských požadavků svých zemí. Předsedové vlád zdůrazňují svoji touhu dále posilovat těsné vztahy mezi vládami svých zemí a jedinečná pouta mezi jejich národy, založená na tisícileté spřízněnosti českého a izraelského lidu.

Předsedové vlád by rádi poděkovali všem, kdo neúnavně pracují na dalším rozvoji těchto pojitků.

Rozhovorů se účastní následující vládní představitelé:

Na straně České republiky:

Předseda vlády Petr Nečas

první místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg

ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba

ministr školství, mládeže a tělovýchovy Petr Fiala

ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek

ministr dopravy Pavel Dobeš

ministr místního rozvoje Kamil Jankovský

ministryně kultury Alena Hanáková

Na straně Státu Izrael:

předseda vlády Benjamin Netanjahu

místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí Avigdor Lieberman
ministr průmyslu, obchodu a práce Šalom Simchon
ministr vědy a techniky Daniel Hershkowitz
ministr sociálních věcí a komunikací Moše Kachlon
ministr dopravy, národní infrastruktury a bezpečnosti silničního provozu Jisra'el Kac
ministr bydlení a výstavby Ariel Atias
ministryně kultury a sportu Limor Livnat
Zahraniční věci

Jedinečné, pevné a hluboké vztahy mezi Českou republikou a Státem Izrael se zakládají na tisícileté výrazné přítomnosti Židů v Čechách a na Moravě, kterou nacistický holocaust v podstatě ukončil. Tato pouta byla ukována během izraelské války za nezávislost a nově definována poté, co Češi po sametové revoluci opět získali svobodu. Česká republika podporuje právo Státu Izrael na sebeobranu proti teroristickým útokům a stejně jako celý svět

ji znepokojují snahy Íránu obohacovat uran pro vojenské účely a jeho výhrůžky zničením Izraele.

Ve světle těchto pevných vazeb Česká republika a Stát Izrael znovu stvrzují svůj závazek posilovat své strategické partnerství a nadále podporovat vztahy mezi Izraelem a Evropskou unií. Vlády obou zemí si jsou vědomy důležitosti a oboustranného prospěchu plynoucího pro Izrael a EU z dalšího rozvoje jejich partnerských vztahů v rámci evropské sousedské politiky (European Neighbourhood Policy, ENP).

Na mezinárodní scéně a v Organizaci spojených národů budou Česká republika a Stát Izrael společně hájit hodnoty, k nimž se oba naše státy při svém vzniku přihlásily. V tomto ohledu budou Česká republika a Stát Izrael nadále úzce spolupracovat na mezinárodních fórech. Vlády obou zemí prohlašují, že výzvy ke zničení Státu Izrael a jakékoliv popření holocaustu jsou zcela nepřijatelné.

Vláda České republiky se připojuje k izraelské vládě v jejím rozhodném odporu proti jakýmkoliv projevům zpochybnění legitimacy Státu Izrael a jeho bojkotování.

Česká republika a Stát Izrael sdílejí přesvědčení, že spravedlivého a trvalého řešení izraelskopalestinského

konfliktu je nutné a možné dosáhnout pouze přímým vyjednáváním. Takovéto řešení musí spočívat na zásadě svů států, ztělesňující právo židovského a palestinského národa na sebeurčení, mírové soužití, bezpečnost a vzájemné uznání.

Vlády obou zemí budou prostřednictvím svých ministerstev zahraničních věcí nadále podporovat a zdokonalovat dialog v oblastech strategie, hospodářství a výzkumu. Společnými silami budou také podporovat rozvojové projekty ve třetích zemích, pokud bude možné takovéto projekty nalézt. Uvedená ministerstva též prozkoumají programy podněcující výměnu delegací mladých diplomatů, veřejných osobností, novinářů a mládeže.

Ministerstva zahraničních věcí budou též aktivně podporovat rozvoj trvalé spolupráce akademických institucí a intelektuálních center („think-tanků“) na poli zahraniční politiky a bezpečnosti, včetně podpory česko-izraelského fóra, jehož ustavující zasedání se konalo v listopadu 2011 v Praze. Česká strana vítá ochotu izraelské strany uspořádat příští setkání v Izraeli během roku 2012/2013.

Obrana

Obě vlády považují spolupráci na poli obrany a bezpečnosti za klíčovou oblast vztahů mezi Českou republikou a Státem Izrael. U vědomí historických vojenských pojittek mezi českým a izraelským národem, a s ohledem na Zásadní memorandum o porozumění, jež podepsala jejich ministerstva obrany, jsou oba státy odhodlány podporovat a prohlubovat svoji vzájemnou strategickou spolupráci. V souladu se zásadami reciprocity, vyšší technologické přidané hodnoty a trvalé udržitelnosti společných projektů prozkoumají odborníci obou stran ve věcech vojenství a obrany příležitosti ke spolupráci v oblastech vzdělávání a výcviku, programů modernizace průmyslu, výzkumu a vývoje. Sféry společného zájmu se budou týkat zejména: robotického zařízení, ochrany vzdušného prostoru, vzdušné obrany, ochrany ozbrojených sil, dělostřeleckých systémů, jaderných, biologických a chemických zbraní (NBC) a zvláštních sil.

Národní bezpečnost a mimořádné (nouzové) situace

Vlády se dohodly, že budou posilovat a rozšiřovat spolupráci při obraně na domácí frontě, zvláště v boji proti radikalizaci a teroru. V tomto rámci si budou vlády vyměňovat poznatky z oblasti informačních systémů pro zabezpečení svých hranic, hraničních přechodů, letišť a přístavů.

Vlády budou spolupracovat a vzájemně si pomáhat v mimořádných situacích způsobených pohromami.

Vlády vyhlásí svůj záměr završit vyjednávání o dohodě o spolupráci v boji proti zločinnosti, a podepsat tuto dohodu do konce roku 2012.

Průmyslový výzkum a vývoj

Vlády budou spolupracovat na poli průmyslového výzkumu a vývoje prováděného soukromým sektorem, v souladu s následujícími cíli:

- a) podpořit činnost soukromého sektoru ve svých zemích, s cílem intenzivnější dvoustranné spolupráce při průmyslovém výzkumu a vývoji;
- b) napomáhat identifikaci konkrétních projektů, partnerství nebo spolupráce mezi subjekty obou zemí, které mohou vést ke spolupráci při průmyslovém výzkumu a vývoji;
- c) koordinovat a zaměřovat se na vhodné vládní zdroje a programy s cílem podpořit průmyslovou spolupráci a komerční využití výsledků výzkumných a vývojových projektů;
- d) podpořit společné projekty průmyslového výzkumu a vývoje realizované subjekty v obou zemích, schválené oběma stranami.

Kultura

Vláda Státu Izrael vítá pořádání festivalu „Dny Prahy v Izraeli“ v Jeruzalémě během roku 2012, ve spolupráci s Izraelským festivalem (Israel Festival) a velvyslanectvím České republiky v Izraeli. V rámci tohoto projektu se v Izraeli představí přední čeští umělci a umělecké soubory. Podobně i vláda České republiky chválí záměr uspořádat v roce 2013 festival „Jeruzalémské dny v Praze“.

Vlády vyjadřují svoji vděčnost dárcům a velvyslanci České republiky v Tel Avivu, kteří iniciovali a umožnili představení „Vzdorné requiem: Verdi v Terezíně“, uspořádané na památku Židů deportovaných do terezínského ghetta, v rámci „Dnů Prahy v Izraeli“. Česká strana oceňuje finanční příspěvek izraelské vlády.

Vlády vítají iniciativu sjednat smlouvu o filmové koprodukcii mezi Českou republikou a Státem Izrael.

Mládež

Vlády se dohodly rozšířit výměnné akce pro mládež Státu Izrael a České republiky, s cílem vytvářet přátelské vztahy mezi příslušníky mladé generace obou zemí. Proto podpoří tuto výměnu a podníti vzájemné projekty mladých profesionálů a odborníků. Příslušné podrobnosti budou dohodnuty mezi Izraelskou radou pro výměnné akce mládeže (Israel Youth Exchange Council) a Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky. Izrael je aktivním partnerem programu EuroMed Youth již od jeho vzniku. Vlády zdůrazňují důležitost účasti organizací mládeže obou zemí na společných projektech v rámci tohoto programu.

Akademická pojítka

Vláda České republiky sponzoruje zřízení katedry nesoucí jméno Tomáše Garrigua Masaryka při Mezioborovém centru ve městě Herzlija. Izraelská vláda pomůže nalézt dárce se záměrem zřídit katedru nesoucí jméno Theodora Herzla při Masarykově univerzitě v České republice.

Vlády obou zemí vyjadřují své uspokojení nad dlouholetou spoluprací na poli vyššího vzdělávání a zdůrazňují důležitost udržení současné úrovně vzájemné výměny stipendistů.

Vlády vítají úsilí institucí vyššího vzdělávání v obou zemích o posílení svých vztahů prostřednictvím dohod o přímé spolupráci.

Obě strany vítají výsledky dosažené při spolupráci mezi izraelským ministerstvem vědy a techniky a českým ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, a společné prohlášení těchto ministerstev, které vytváří příznivé podmínky pro další rozvoj vzájemných vztahů a spolupráce.

Obě strany též vítají a podporují těsnou spolupráci mezi památníkem Jad Vašem a Ústavem pro studium totalitních režimů.

Vzdělávání o holocaustu

Vlády prohlašují, že vyvinou veškeré úsilí, aby zajistily, že příští generace si budou připomínat památku české židovské komunity, která byla téměř zcela vyhlazena během ohavné genocidy spáchané nacistickým Německem, která byla součástí holocaustu evropského židovstva.

Vlády se dohodly, že budou ještě větší měrou spolupracovat na zařazení tématu holocaustu do výuky na školách, pomocí vyškolení českých učitelů v této tematice v památníku Jad Vašem.

Obě strany si jsou vědomy významu založení Evropského ústavu pro odkaz šoy (European Shoah Legacy Institute, ESLI) a těší se na podstatnou spolupráci s ním.

Vlády chválí Vojenský historický archiv České republiky a podporují uspořádání výstavy „Operation Anthropoid“ (která bude instalována v Izraeli u příležitosti 70. výročí atentátu, provedeného českými odbojáři, na Reinharda Heydricha, nacistického válečného zločince a jednoho z hlavních architektů holocaustu).

Vlády vítají společnou dlouhodobou podporu, jíž se dostává muzeu Beit Terezin v kibucu Givat Chaim Ichud.

Dvoustranný obchod

Vlády oceňují vysokou úroveň vzájemných hospodářských vztahů a neustálý růst zahraničního obchodu a investic.

Vlády budou nadále vytvářet pozitivní podnikatelské prostředí, včetně opatření napomáhajících obchodu a investicím, a budou odstraňovat stávající administrativní překážky.

Věda, technika, kosmický výzkum a technologie

Vědě a technice obě vlády přikládají prvořadý význam. Proto zvýšily své úsilí maximalizovat přínosy dohody o vzájemné spolupráci v oblasti výzkumu a vývoje - programu Gesher-Most - a přejí si, aby se při vyhlášení jeho dalších dvou kol významně zvýšil počet schválených projektů.

Po implementaci stávajícího programu Gesher-Most v aplikovaném výzkumu vlády konstatují, že se rozšířila spolupráce i v jiných oblastech výzkumu, a vítají výzvu k předkládání návrhů v rámci pracovního plánu na léta 2013 až 2015.

Obě strany též oceňují vzájemné zapojení do technologické spolupráce prostřednictvím projektu Czech Accelerator, jenž umožňuje českým firmám získávat zkušenosti a kontakty ve Státě Izrael. Obě strany zvažují možnost zřídit systém pro konzultace týkající se izraelských zkušeností s podporou průmyslového výzkumu a malých začínajících podniků.

Obě strany pokládají kosmické technologie za zásadně důležitý nástroj posílení konkurenceschopnosti národních ekonomik. Proto považují spolupráci na národních a mezinárodních kosmických programech, zvláště pokud jde o průmyslový vývoj, výměnu dat a praktické aplikace kosmických technologií, za nepostradatelnou dimenzi dvoustranných vztahů, která si zaslouží další intenzifikaci.

Aby bylo dosaženo žádoucích cílů, Česká republika, jakožto členský stát Evropské unie a Evropské kosmické agentury, a také hostitelská země Agentury pro evropský GNSS, řídicí projekt Galileo, se pro Stát Izrael stane „vstupní bránou“ k účasti na práci těchto mezinárodních platforem.

Obě strany budou intenzivně spolupracovat na meziinstitucionální úrovni při podpoře užších pojitků mezi svými průmyslovými sektory, které se zaměřují na vývoj kosmických aplikací s vedlejšími účinky na každodenní život a další hospodářská odvětví.

Obě strany se zavazují, že budou spolupracovat na vytvoření společné platformy poskytující přímé rozhraní pro představitele průmyslu obou zemí, s cílem připravit půdu pro společné podnikání při vývoji a výrobě kosmických technologií.

Obě strany vítají návštěvu čtyř izraelských vědců, laureátů Nobelovy ceny, kteří se v květnu 2012 zúčastní v České republice vědecké konference a odborných setkání. Tato významná návštěva je součástí úsilí, jež vyvíjejí vlády obou zemí s cílem zvýšit vědeckou spolupráci mezi svými zeměmi a umožnit jim vzájemně těžit ze svých zkušeností.

Sociální věci

Vlády považují další spolupráci a výměnu informací za prospěšnou pro rozvoj sociálních služeb, sociální a právní ochranu dětí a mládeže a důchodové reformy, stejně jako pro podporu rovných příležitostí pro osoby s postižením.

Doprava

Obě strany vítají výsledky, jichž dosáhly národní úřady pro letectví. Jejich spolupráce vedla k podpisu protokolu mezi vládami České republiky a Státu Izraele o změnách ve stávající vzájemné dohodě o letecké dopravě. Tento protokol vytváří vhodné podmínky pro další rozvoj letecké dopravy mezi Českou republikou a Státem Izrael.

Vlády se dohodly na společném rozšiřování svých vzájemných kontaktů a na ochotě podpořit vzájemnou spolupráci při tvorbě dopravní politiky v oblasti inteligentních dopravních systémů, elektrické mobility a dalších inovací přispívajících k trvale udržitelné mobilitě.

Výstavba a bydlení

Vlády si budou vyměňovat informace týkající se stavebních standardů, metod industrializace výstavby, energeticky úsporné výstavby, cenově dostupného bydlení atd.

Vlády si budou vyměňovat informace týkající se renovace budov a příbuzných technologií, úspor energie a hospodaření s vodními zdroji v souvislosti s výstavbou.

Závěr

Předsedové vlád zdůrazňují nesmírný význam, který přičítají pojitkům mezi svými zeměmi, a dohodli se, že představitelé České republiky a Státu Izrael se v roce 2013 sejdou ke vzájemným mezivládním rozhovorům v Jeruzalémě.

Jeho excelence Petr Nečas, předseda vlády České republiky

Jeho excelence Benjamin Netanjahu, předseda vlády Státu Izrael

www.vlada.cz

17. 5. 2012

Tisková konference předsedy vlády ČR Petra Nečase a předsedy vlády Státu Izrael Benjamin Netanjahua po společném zasedání vlád

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Dobré odpoledne, dámy a pánové, začíná tisková konference po jednání předsedy vlády ČR Petra Nečase a předsedy vlády Státu Izrael Benjamin Netanjahua. Nyní prosím předsedy vlády obou zemí, aby přistoupili k podepsání společného prohlášení. Prohlášení předsedů vlád potvrzuje přátelství a historické partnerství mezi ČR a Státem Izrael, vytrvalou vzájemnou podporu, oboustranné respektování suverénního postavení obou zemí a uznání společných politických, obranných a ekonomických požadavků. Děkuji předsedům vlád za podpis společného prohlášení. A nyní prosím k podpisu společného prohlášení místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí ČR Karla Schwarzenberga a místopředsedu vlády a ministra zahraničních věcí Státu Izrael Avidgora Liebermana. Prohlášení má za cíl rozšířit a dále prohloubit dialog mezi zeměmi, rozšířit vzájemnou výměnu názorů a informací prostřednictvím pravidelného setkávání odborníků a výzkumníků zabývajících se zahraniční politikou a bezpečností. Další spolupráce se týká společného poskytování rozvojové pomoci třetím státům a rozvoje kultury. Páni ministři, děkuji za podpis. Dále prosím českého ministra dopravy Pavla Dobeše a izraelského ministra infrastruktury a národní bezpečnosti silničního provozu Izraela Katzeho, aby přistoupili k podpisu protokolu. Protokol upravuje dohodu o letecké dopravě uzavřené mezi státy v roce 1991, cílem je liberalizovat stávající rámec pro provoz leteckých služeb mezi státy. A zajišťuje širší přístup česko-izraelskému přepravnímu trhu. A nyní bych požádal ministra školství Petra Fialu a ministra pro vědu a technologie Státu Izrael Daniela Herschkovitze, aby podepsali společné prohlášení v oblasti výzkumu a vývoje. Prohlášení se týká společných česko-izraelských projektů základního výzkumu v oblastech neuro-generativních onemocnění a pokročilého programování. Podpora společných projektů pomůže prohloubit vzájemnou spolupráci a může být vhodným nástrojem pro přípravu dalších výzkumných projektů. Nyní

poprosím ministra pro místní rozvoj Kamila Jankovského a izraelského ministra pro výstavbu a bydlení Ariela Atlase, aby přistoupili k podpisu dokumentu. Dokument, který podepisují, se týká témat cenově dostupného bydlení, obnovy a rekonstrukce. Spolupráce bude založena na sdílení informací k rozvoji politiky bydlení a územního plánování. Děkuji pánům ministrům obou zemí za podpisy společných prohlášení a nyní prosím předsedu vlády ČR Petra Nečase o úvodní vyjádření.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Dámy a pánové, vážený pane premiére, jsem skutečně rád, že mohu konstatovat, že vztahy mezi ČR a Státem Izrael jsou vynikající, silné a stále se prohlubující. Že se jedná o skutečně strategické partnerství. Coby země s dlouholetou a pevnou demokratickou tradicí je Izrael klíčovým partnerem naší země v regionu. Tomu odpovídá intenzita vztahů mezi našimi zeměmi. Byl jsem velice rád a potěšen, že jsem mohl před rokem přivítat pana premiéra tady v Praze na první historické návštěvě izraelského premiéra v ČR. A byl jsem velice rád, že v září jsem mohl společně s ministry obrany, průmyslu a školství navštívit Izrael, kde jsme projednali široké spektrum našich vztahů a kde jsme se dohodli, že velice přínosným formátem další spolupráce bude společné jednání vybraných ministrů vlády. Jsem velice rád, že toto historicky první jednání členů vlád se mohlo uskutečnit právě dnes v Praze. Partnerství ČR a Izraele má celou řadu rovin. Velmi úspěšně se rozvíjí kulturní vztahy. V těchto dnech budou probíhat v Izraeli Dny Prahy a my budeme velmi rádi, když v roce 2013 naopak proběhnou v ČR Dny Jeruzaléma v Praze. Těší mne, že roste vzájemná výměna mládeže mezi našimi zeměmi, že se podepsal program spolupráce ve školství, že jako součást mezioborového centra v Berylii byla v únoru 2012 zahájena činnost Masaryk-Distinguished-Chair a v rámci tohoto programu bude podporován i společensko-vědní výzkum česko-izraelských vztahů. Doufám, že v brzké době dojde i k ustavení Herzell-Distinguished-Chair na Masarykově univerzitě v Brně. Klíčová v našem partnerství je také oblast spolupráce v oblasti výzkumu a vývoje. Protože Izrael patří mezi země, které mají vysoce kvalitní oblast spolupráce mezi výzkumnými centry a univerzitami na straně jedné a průmyslem. Tady máme vycházet z izraelských zkušeností, které jsou pro nás inspirativní, a protože obě ekonomiky staví na inovacích, je pro nás v tomto Izrael nesporně perspektivním partnerem a v rámci programu Gescher – Most podporujeme s Izraelem od roku 2009 společné výzkumné a vývojové projekty českých a izraelských firem a rádi bychom v dalších letech počet těchto projektů rozšířili. V roce 2001 byl také na Izrael rozšířen projekt Czech-Accelerator, sloužící k podpoře českých inovativních firem na zahraničních trzích a dohodli jsme se na tom, že budeme do budoucna uvažovat o zavedení mechanismu konzultací, při kterých by Izrael s ČR sdílel zkušenosti s podporou inovací. Já jsem dnes ujistil izraelskou delegaci o naší podpoře Státu Izrael. Podporujeme rozvoj vztahů mezi našimi zeměmi, ale také rozvoj vztahů mezi EU a Izraelem, které jsou podle nás velmi přínosné pro obě strany. Vzájemně se podporujeme v mezinárodních institucích při prosazování našich společných hodnot. Musím říci, že zásadně odmítáme nelegitimizování a jakýkoliv bojkot Státu Izrael. Jednoznačně podporujeme právo Státu Izrael na obranu proti teroristickým útokům. Společně sdílíme obavy z iránského jaderného programu. Pokud jde o izraelsko-palestinský konflikt, jsme přesvědčeni, že trvalého míru lze dosáhnout pouze přímým jednáním obou stran. ČR nepodporuje a nebude podporovat jednostranné kroky, které nemohou přispět k řešení mírového procesu. Stabilní řešení musí být nalezeno na principu dvou států, které budou naplněním práva židovského a palestinského národa na sebeurčení a kde vedle sebe bude žít palestinský a židovský stát. Pane premiére, jsem skutečně rád, že se mohla vaše návštěva v Praze uskutečnit a že jsme přispěli k dobrým česko-izraelským vztahům. Vítejte.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: A o slovo teď poprosím předsedu vlády Státu Izrael Benjamin Netanjahua.

Benjamin Netanjahu, předseda vlády Státu Izrael: Děkuji, pane premiére Nečasi. Dvakrát za rok jste mi poskytl velmi vřelé přijetí a nyní také naší delegaci. Rádi jsme jednali s vašimi ministry a myslím, že Izrael nemá lepšího přítele v Evropě, než je ČR. Domnívám se, že je to díky tomu, že na žádném místě v Evropě nejsou výzvy pro Izrael lépe chápány. Lidé chápou v Praze, co znamená být ohroženou demokracií v nepřátelském regionu. Čeští lidé si váží svobody a podnikatelství, vědy a iniciativy a to vytváří bezprostřední vazbu mezi námi. A Češi si také váží, a mnoho národů to nedokáže, proč pouze bezpečný Izrael může dosáhnout míru. Pane premiére, přátelství mezi Čechy a Židy sahá tisíc let do historie a jsme oba starodávné národy s výhledem do budoucna. Vážíme si naší minulosti, našich hodnot, ale chceme i vidět cestu do budoucna. To je další základ našeho partnerství. Jednali jsme o řadě věcí, ale jedna z nich je, jak uchopit budoucnost. Izrael má vyspělé technologie, vy máte také konstrukci a výrobu a jste schopni věci vyrábět a to mizí v rozvinutých společnostech a my si toho vážíme a my se chceme podělit o naše technologie a chceme se také seznámit s průmyslovým designem a odborným školstvím, jak postupujete v těchto oblastech. Velmi si vážíme vašeho přátelství v politické podobě našeho obchodu a rozvíjející se spolupráce. Mezivládní jednání je výrazem hlubší vazby. Máme tu delegaci složenou z ministra zahraniční, dopravy, průmyslu, komunikace, sociálních věcí, výstavby bytů, kultury a vědy a moc oborů nezůstává mimo. Chceme postupovat dopředu ve všech těchto oblastech. Podepsali jsme právě řadu dohod a toto setkání nám dává možnost jednat o řadě výzev, kterým čelí jak Evropa, tak Blízký východ. Chceme pokračovat s vámi v těchto jednáních dnes večer. A chci říci, že máme společný cíl, dosáhnout bezpečnosti, prosperity a míru. Chci vám ještě jednou poděkovat za to vřelé přijetí.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Dámy a pánové, je čas pro vaše dotazy.

Česká televize: Já bych měl otázku pro oba pány. Pana premiéra Netanjahua bych se chtěl zeptat, mluvil jste o přátelství mezi ČR a Izraelem, zajímalo by mne, jestli to přátelství má nějakou hmatatelnou hodnotu pro Izrael, když čelí kritice ze strany EU? Pomáhá vám podpora ze strany ČR, která patří k menším zemím v rámci EU? A premiéra Nečase bych se chtěl zeptat, jestli přes všechno spojenectví přeci jen v izraelské politice, myslím vůči Palestincům, jsou nějaké aspekty, na které hledí česká vláda kriticky?

Benjamin Netanjahu, předseda vlády Státu Izrael: Odpověď je ano. Je to velmi cenné mít důstojného a spravedlivého přítele, jako je ČR. Máme přátele na celém světě, ale nemyslím si, že bychom měli lepšího přítele v Evropě. Musím říci, že si toho velmi vážíme. Všichni si toho váží.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím říci, že mezi přáteli je zvykem mít otevřenou diskusi a my samozřejmě nemáme důvod měnit nic na tom, co jsem tu řekl, že základem naší podpory je především to, že je to dlouhodobě stabilní demokratický stát, který respektuje lidská práva a občanské svobody. Jsou věci, které diskutujeme, my jsme dnes při jednáních probírali otázku oblastí „C“ podle smlouvy z Osla, kde jsme se snažili vysvětlit našim přátelům, že proto, abychom získali pro náš postoj širší podporu v rámci EU, tak při respektu k zabezpečení zájmů Izraele by bylo dobré hledat cesty většího ekonomického rozvoje těchto oblastí, že by to mohl být signál i dovnitř EU proto, aby ta skupina států podporujících Izrael byla větší. Jak jsem řekl, podstatou přátelství je to, že si dokážeme řadu věcí říci otevřeně.

Chanel 1: Izrael a také Evropa a ČR mají před sebou výzvu s imigranty, kteří přicházejí bez povolení. Můj dotaz je, jak řešíte tuto krizi, která platí jak pro Izrael, tak pro Evropu? Ministr

vnitru navrhl, že všichni nelegální přistěhovalci by měli jít do vězení a vidím, že pan premiér je na obálce časopisu Time, je tam král Bibi, nevím, jestli je to něco, že byste měnil politický systém v Izraeli, ale já bych rád znal vaši reakci, dělají chybu, když vám říkají takto?

Benjamin Netanjahu, předseda vlády Státu Izrael: Máme tlumočení z hebrejštiny? Na začátku bylo naší strategií zastavit ten příliv. Izraelské úspěchy přitahují z Afriky davy. Tento problém začal přibližně před sedmi lety, a když jsem vstoupil do vlády, tak jsem řekl, že se tomu musíme bránit. Začali jsme stavět plot. Pamatuji si, že kolem toho plotu byly neshody. Neshody skončily a stavba plotu bude do několika měsíců hotova. Prvním krokem je jednoduše zastavit příliv cizích a nelegálních prvků do Izraele. Jedná se o nelegální pracovní přistěhovalce. Současné odhady hovoří o 60 až 70 tisíc takových lidí. Tento údaj může jednoduše vzrůst na 600 nebo 700 tisíc, a konsekvence pro tak malý stát jako Izrael jsou strategické. Ten příliv se musí zastavit. Pro začátek znemožníme vstup těmto novým imigrantům. Jako druhý krok máme připraven rozsáhlý plán, jak vyřešit problém cizích pracovníků v Izraeli. Tento problém má právní a diplomatické aspekty. Ministr zahraničních věcí a všichni zde přítomní ministři na tom pracují a snaží se minimalizovat problém těch přistěhovalců, kteří jsou již v Izraeli. Nejdůležitější věc je zastavit desetinásobný příliv přistěhovalců, a to teď děláme. Izrael to zastaví. Do několika měsíců budete všichni moct přijít k novému hraničnímu plotu. Ten hotový plot uvidíte. Ten plot zabrzdí příliv přistěhovalců, a jestli bude nutno, tak ten plot rozšíříme i na další místa.

A teď k druhé otázce, jaká byla druhá otázka? (nesrozumitelná nahrávka) Jsem nesmírně rád, že se naše vláda rozšířila, a že existuje podpora velké koalice, která nám umožní čelit největším výzvám státu Izrael. Jednota je pro Izrael dobrá věc. Je to dobrá věc pro naše obrovské ekonomické cíle, je to dobrá věc pro alternativu Talova zákona, pro lepší rozdělení břemena, je to lepší pro státní rozpočet, je to lepší pro změny vládního systému, které chceme ustanovit. Jednota je pro Izrael dobrá věc. Chci vám ale připomenout, že ani s rozšířenou koalicí se izraelský základní politický systém se nezmění. Izrael je demokratický stát, není to monarchie. Nemylte se, a já se určitě nemýlím, ani na vteřinku ne. Jsem rád, že mám možnost reprezentovat Izrael. Snažíme se vysvětlit náš pohled na situaci a není to jednoduché, jak může potvrdit český premiér a další. Každá příležitost vysvětlit naše záležitosti je důležitá.

ČTK: Já bych se rád zeptal pánů premiérů, jestli řešili nějaké konkrétní projekty také v obranné spolupráci? Izrael má například protiraketové systémy, které by mohly být zajímavé i pro některé členské státy NATO, jestli třeba toto či jiné bylo na stole?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Samozřejmě, že oblast obrany nemohla zůstat stranou. My se Státem Izrael již rozvíjíme. Chtěl bych připomenout, že kolové obrněné transportéry Armády ČR jsou vyzbrojeny věžovým kompletem od firmy Rafales z Izraele, řízené protitankové střely a automatický kanón včetně nočního vidění a dalších specialit. Izrael je světovou špičkou v oblasti zbrojního průmyslu a ČR také historicky v oblasti zbrojního průmyslu patřila k zemím s kvalitním vývojem zbraní. Vidíme tu velký prostor pro vzájemnou spolupráci především v oblastech, kde mluvíme o špičkových technologiích a kde mluvíme o oblastech s vysokou přidanou hodnotou. To je součástí naší spolupráce a i dnes jsme o tom hovořili i v souvislosti s minulou návštěvou pana premiéra Netanjahua, kdy během našeho jednání dostal pan premiér oznámení, že byl poprvé použit izraelský protiraketový systém s úspěšným zásahem. I to byla demonstrace kvality izraelského zbrojního průmyslu. Toho jsme si nemohli nevěšmout.

Benjamin Netanjahu, předseda vlády Státu Izrael: Čekali jsme, až budeme v Praze, byla to dobrá ukáзка.

Chanel 2: Pane premiére, dovoluji mi 2 otázky k tématu Izraele. První otázka – existují zprávy nebo tvrzení o tom, že, potom co jste nás v poslední době opakovaně překvapil, nás máte v úmyslu překvapit ještě jednou a opustit stranu Likud. Prý se připravuje velká změna a nová struktura strany Likud. Jaká je vaše reakce na toto tvrzení? A druhá otázka – před měsícem jste říkal, že evakuace čtvrti Givat HaUlpana je příliš bolestivá pro izraelskou veřejnost, pořád si za těmito slovy stojíte?

Benjamin Netanjahu, předseda vlády Státu Izrael: Nemám v plánu opustit Likud. Rozhodně neopouštím stranu Likud, ani o tom nepřemýšlím. Strana Likud je mým domovem a názory Likudu nejsou jen názory voličů Likudu, jsou to i názory rostoucí části Izraelské veřejnosti. Likud je široká a velká strana, je v ní celé spektrum názorů, ale názory jádra strany reprezentují velice velkou část Izraelské populace. Tak aby bylo jasné, taková tvrzení jsou neopodstatněná.

Jaká byla vaše druhá otázka? – ano, myslím si, že je to opravdu velmi vážná výzva. Pořád hledáme rozumné a lidské řešení tohoto problému a stále jej ještě hledáme. Víte co, jestli vás dokážu překvapit v této záležitosti, tak i vy i já budeme spokojeni.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji, dámy a pánové. Čas pro dnešní tiskovou konferenci se naplnil. Já mám pro vás poznámku, že pokud budete chtít oslovit pány ministry, můžete využít jejich přítomnosti zde v tiskovém sále. Jinak děkuji oběma předsedům vlády, Petru Nečasovi a Benjaminu Netanjahuovi za jejich vystoupení. Hezký večer.

www.vlada.cz

20. 5. 2012

Brífink premiéra Petra Nečase po jednání s kanadským premiérem

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Jednání se týkalo jak problematiky vzájemných kanadsko-českých vztahů, ale také jejich vlivu na politiku Evropské unie. Jsou tady dvě klíčové oblasti. První je samozřejmě obnovení vízové povinnosti vůči českým občanům. Já jsem opakovaně panu premiérovi Harperovi vyjádřil nesouhlas s tímto krokem a požadoval jsem řešení této situace. Pan premiér Harper přislíbil, že ještě do konce prvního pololetí letošního roku by do parlamentu měl být předložen návrh reformy azylového systému v Kanadě, který by zavedl systém zemí bezpečného původu. To znamená zemí, ze kterých by se nepřijímali žadatelé o politický azyl. Vedle toho jsme se samozřejmě bavili i o problematice uzavření obchodní a ekonomické smlouvy mezi Evropskou unií a Kanadou, která by liberalizovala obchod. My jsme silní zastánci liberalizace obchodu a vytváření zón volného obchodu s Kanadou a Spojenými státy, Japonskem, Jižní Koreou a dalšími oblastmi. Nicméně jsem považoval za svoji povinnost korektně informovat kanadského premiéra, že samozřejmě za situace, kdy tady není změna vízového režimu, tak se sjednání této dohody ze strany České republiky může setkávat s celou řadou problémů a potíží, včetně možných potíží s ratifikací v parlamentu, které jsou z politických důvodů naprosto pochopitelné.

Dotaz: To jednání se uskutečnilo na žádost kanadské strany. Co chtěli Kanadčané?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Toto jednání se uskutečnilo na žádost kanadské strany právě proto, abychom probrali problematiku vízového režimu, ale také uzavření smlouvy o ekonomické, hospodářské a obchodní spolupráci mezi Evropskou unií a Kanadou, která vyžaduje souhlas samozřejmě členských zemí Evropské unie, a já jsem byl ujištěn kanadským

premiérem Harperem, že je maximální snahou kanadské vlády problém vízového režimu řešit účinně novou legislativou.

Dotaz: Zeptám se takhle. Pokud bude ta reforma azylového systému schválena v Kanadě, padá tím hlavní překážka zrušení té vízové povinnosti, nebo jsou tam ještě nějaké další problémy, které je potřeba vyřešit?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: S vysokou pravděpodobností to bude vyžadovat jistý čas, jistou náběhovou křivku. Já jsem vyjádřil přesvědčení, že například návrat odmítnutých žadatelů o azyl je možné dělat naprosto běžně podle vzájemné re-admisní smlouvy, kterou máme z roku 1997, že to nevyžaduje žádné legislativní změny. A především jsem vyjádřil ten názor, že žádný občan České republiky nemá důvod hledat politický azyl kdekoliv a že i v rámci Evropské unie se vzájemně uznáváme jako bezpečné země.

Dotaz: To téma té nové smlouvy se objevilo také, o které jste mluvil myslím včera? Kanada chce novou smlouvu o vydávání?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Tam je spíše úvaha, dneska jsme to neprojednávali, ale byly zaznamenány diplomatické signály z kanadské strany, že by chtěli ještě nějakou smlouvu v podstatě, když to řeknu zjednodušeně, o návratu odmítnutých azylantů mezi Evropskou unií a Kanadou, nebo některými zeměmi Evropské unie a Kanadou. Ale my k tomu nevidíme vůbec žádný důvod. My jsme přesvědčeni, že stačí stávající re-admisní smlouva. Navíc uzavření podobné smlouvy neumožňuje protokol 24 k Lisabonské smlouvě.

Dotaz: Po všech těch krocích, co jste vyjmenoval, dá se říct nějaký horizont, kdy by mohlo dojít skutečně k tomu zrušení víz, nebo ne?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já považuji za klíčové především to, aby v Kanadě v průběhu léta byl schválen nový zákon, reforma azylového systému a jeho součástí by měly být i příslušné časové harmonogramy, které budou hotové, až teprve kanadský parlament schválí tyto návrhy. Ale my jsme se také dohodli na tom, že budeme mít spolu kontakt v této věci, že si případně budeme telefonovat a budeme si upřesňovat všechny tyto záležitosti.

Dotaz: Takže v tuto chvíli nelze říct ten horizont, to je brzo ještě?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: V tuto chvíli nelze říct tento horizont, protože již včera bylo pozdě.

Dotaz: Jestli se můžu zeptat, já to nechci posouvat příliš, ale přece jenom, když jednáte přímo s kanadským premiérem, cítil jste z toho, že on to bere opravdu upřímně, jako že by ty víza chtěl pro Čechy zrušit?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím říci, že můj, ano máte pravdu, že je to pocit, instinkt, tušení je, že skutečně kanadský premiér má zájem tuto věc vyřešit. Nicméně Kanada je komplikovaná země i z hlediska státního zřízení ve smyslu velkých pravomocí provincií a tam jsou například provincie, které přímo zvou azylanty, mají velkorysejší systém. Oni jsou si vědomi, že když se jedná o Českou republiku, že se primárně jedná o turistiku za sociálními dávkami. Jakkoliv nechci bagatelizovat situaci romské komunity u nás, tu musíme řešit. Ale není důvodem k politickému azylu. Všichni víme, že primárně se jedná o sociální dávky a oni mají problémy s některými provinciemi, které se nedají přesvědčit k tomu, aby zpřísnily svůj sociální systém ve vztahu k azylantům.

Dotaz: To jednání bylo poměrně stručné. Řekl byste, že je to důsledek toho, že mezi sebou máte jasno?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já myslím, že vzhledem k tomu, že se jedná pouze o dva problémy, to znamená problém nové ekonomické a obchodní dohody a o azylový systém a že máme v těchto názorech jasno i například z naší strany, tak to sdělení je poměrně přímočaré. Včetně sdělení, že v případě, že nedojde k viditelnému pokroku v odbourávání víz, tak já samozřejmě mohu velmi těžko garantovat úspěšný proces dojednání nové ekonomické a obchodní smlouvy s Kanadou, včetně ratifikace v českém parlamentu.

Dotaz: Zaznělo tedy jasně něco za něco?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: To se v politice nedělá. To je přeci ošklivý politický obchod. Nicméně přímočarost je něco, co šetří čas a vzájemnou energii.

www.vlada.cz

23. 5. 2012

Tiskový brífink předsedy vlády Petra Nečase před zasedáním Evropské rady v Bruselu

Text přepisu dosud neprošel korekturou. Děkujeme za pochopení.

Dotaz: Máte nějaký plán B pro případ, že by Řecko z eurozóny odešlo?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já jsem přesvědčený, že je to reálná varianta odchod Řecka z eurozóny a dokonce za určitých okolností bude podle mého názoru, osobního to chci zdůraznit, jedinou možností.

Dotaz: Proč zdůrazňujete Vy i ministr financí, že je to Váš osobní názor? Česká vláda k tomu nemá nějaký jakoby jednotný postoj?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: My nejsme členskou zemí eurozóny, neúčastníme se jednání Eurogroup a podobně, takže to není věcí, kterou by česká vláda měla řešit, zda Řecko má zůstat nebo nemá zůstat. To je věcí eurozóny.

Dotaz: Budete tento osobní názor i dnes večer prezentovat na večeři?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já jsem ho prezentoval několikrát. Samozřejmě by bylo lepší, kdyby řecko plnilo úsporný program a zůstalo v eurozóně, protože bychom neměli mít žádné iluze, že to samozřejmě otřes bude, že nelze vyloučit zastavení finančních toků ve smyslu zamrznutí mezibankovního trhu, snížení půjček do podnikatelské sféry a podobně. Čili ono to bez následků a nákladů nebude.

Dotaz: Eurozóna se dohodla na tom, že by každá země měla připravit nějaký krizový plán v případě, že Řecko z eurozóny vystoupí. Samozřejmě, že Česko v ní není, ale i Česka se může taková situace dotknout.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Samozřejmě že ano. Já jsem i před chvílí řekl, že představa, že by se případný odchod Řecka z eurozóny nás nedotknul je naivní a nepravdivá. Takže my bychom samozřejmě určité konkrétní kroky ve spolupráci s Českou národní bankou museli připravit a v podstatě jsou připravené.

Dotaz: Jaké to jsou?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: To opravdu v tuto chvíli nebudeme říkat.

Dotaz: Pane premiére, tento summit je také o pro-růstových opatřeních. Myslíte, že je třeba dělat nějaká zvláštní aktivní opatření, nebo by stačilo využívat toho dobrodiní, které Evropská unie poskytuje, jako je třeba volný trh.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: V žádném případě si nedovedu představit, že bychom šli cestou uvolnění fiskální disciplíny a fiskální stimulace růstu za cenu navýšení veřejných dluhů. To považuji za nesmírně krátkozrakou a pro nás vyloučenou cestu. Na druhé straně je tady obrovský potenciál například dokončení vnitřního trhu představuje podle našeho názoru obrovský potenciál ekonomického růstu.

Dotaz: Francois Holland přijel s tím, že na večeri vznesl už staronové téma eurobondů. Co si o nich myslíte?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím říci, že primárně opět rozhodnutí bude na členských zemích eurozóny, ale my se stavíme vůči tomuto námětu velmi skepticky. Podle našeho názoru by jenom zvýšil morální hazard některých členských zemí, protože by dostávali vlastně své dluhopisy za příznivější cenu, než mají teď a je otázkou, zda by to nevedlo rozvolnění fiskální disciplíny.

Dotaz: Španělsko teď na tom není příliš dobře. Tamní ekonomika je v recesi a mají rekordní nezaměstnanost v rámci Evropské unie. Na druhou stranu by měli splnit unii dané cíle, co se týče snížení deficitu rozpočtu. Zatím z unie zaznívalo, že by měli dostát svým závazkům, které i oni schválili. Nicméně teďka se ozývají hlasy po tom, aby se to nějakým způsobem zmírnilo. Myslíte si, že takové zmírnění v případě Španělska, ale i některých dalších zemí je na místě a že by bylo správné vzhledem k těm úsporným opatřením, které Evropa v poslední době přijímala.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já jsem přesvědčen, že ten nebo onen drobný posun tady může být. Protože i vzhledem k tomu, že například podíl deficitu na hrubém domácím produktu je dán nejenom samotnou výší deficitu, ale i danou nominální výší hrubého domácího produktu, která se může pohybovat mírně nahoru, hodně nahoru, mírně dolů. Tak by se z těch čísel a především z těch čísel za desetinou čárkou, nemělo dělat tabu. Na druhé straně tam musí být jednoznačný tah na branku, jednoznačné nezpochybnitelné fiskální úsilí, nikoliv pohyby deficitu směrem dolů o pár desetinek procenta, to by vedlo k velké nedůvěře na finančních trzích.

Děkujeme.

www.vlada.cz

25. 5. 2012

Brífink premiéra Petra Nečase po setkání s papežem Benediktem XVI.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Mluvili jsme samozřejmě o vztazích českého státu a církve. Samozřejmě jsem velice ocenil poslední návštěvu svatého otce v České republice v roce 2009, která měla velký úspěch a skutečně velký ohlas. My bychom byli velice rádi, kdybychom svatého otce znovu přivítali v České republice. Je tady pozvání od prezidenta republiky jako hlavy státu a České biskupské konference. Příští rok slavíme 1150. výročí příchodu svatého Cyrila a Metoděje, takže bude velká oslava. Samozřejmě to není tak jednoduché pozvat svatého otce do České republiky, respektive uskutečnit jeho návštěvu, protože ho chtějí na celém světě. Takže je to z tohoto pohledu teprve věc, která se bude řešit.

Dotaz: Příslib v kapse nemáte?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Svatý otec velice pozitivně vnímal svojí poslední návštěvu v České republice. Velice hezky na ni vzpomíná a velice rád by určitě přijel. Ale jak říkám, na celém světě chtějí svatého otce.

Dotaz: Probírali jste s kancléřem Bertonelem také ostatní témata, která se týkají církvi a církve a českého státu, tj. restituce? Informoval jste o stavu projednávání zákona? Podpořili jste ho v česko-vatikánské smlouvě?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Jednali jsme samozřejmě o vztazích mezi Českou republikou a katolickou církví. Bavili jsme se o restituci církevního majetku. Bavili jsme se samozřejmě i o česko-vatikánské smlouvě, která byla podepsána, ale nebyla ratifikována parlamentem. Budeme na těchto věcech pracovat. Já jsem ujistil pana kardinála Bertoniho, že parlament projednává tento restituční zákon, že prošel prvním čtením a my uděláme všechno proto, aby byl schválen.

Dotaz: Znamená to, že bez ratifikace, restituce církevního majetku nebude ani ta smlouva? Na to se čeká? A potom se teprve začne projednávat znova ta smlouva s Vatikánem?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Tyto dvě věci spolu bezprostředně nesouvisí. Jakkoliv je teoreticky možné, že něco, co nebude upraveno v tom restitučním zákoně, nebo spíše o zákonu, který upravuje a vyrovnává vztahy mezi státem a církvemi, tak to je přesný název. Tak to může být třeba teoreticky upraveno v této smlouvě, ale podstata toho zákona je, že vymezuje vztahy mezi státem a všemi ostatními církvemi včetně katolické a včetně například židovské obce. Čili je to zákon, který má širší záběr než pouze restituci majetku katolické církve.

Dotaz: Bavili jste se o nějakém časovém rámci? Nebo jestli by raději, aby to prošlo co nejdříve?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Vzhledem k tomu, že tento návrh zákona skutečně narovná vztahy mezi státem a církvemi, všemi, nejenom katolickou církví, že vlastně vede de facto k odluce státu od církve, mizí naprosto nesmyslný stav, kdy duchovní jsou v podstatě placeni jako státní úředníci. Kdy vlastně dokonce ve střednědobém a dlouhodobém výhledu ten návrh zákona je výhodnější pro české veřejné rozpočty než stávající stav. Tak vázat to na nějakou ekonomickou krizi, když je to navíc řešení na 30 let, tak nikdy nevíte, co bude za 10 nebo za 15 let. To bychom ten zákon neodstartovali nikdy. Čili já si myslím, že toto by nebyla dobrá cesta.

Dotaz: Jaký význam má podle vás osobně tato záležitost? Zapojuje to nějakým způsobem více náboženství nebo církve do aktivit státu?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Příchod Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu nebyl pouze náboženským svátkem, náboženskou událostí, která přinesla do naší země křesťanství, ale má to širší kulturní přesah. Znamenalo to liturgii v domácím jazyce, nebo jazyce, kterému bylo rozumět. Znamenalo to první písmo hlaholici, ve které byla psána staroslověnština. Takže jsou to i kulturní kořeny našeho národa. A nejenom našeho. Týká se to vlastně celé střední Evropy a ve svém přeneseném významu vlastně celé střední a východní Evropy. Minimálně slovanských národů. Takže je to událost, která má širší kulturní ale i geografický rozsah, než pouze něco, co se týkalo Velké Moravy. Pro mě je to něco, co cítím ve svých kořenech, protože i tím, že jsem se narodil a vyrůstal v Uherském Hradišti, kde vlastně nedaleko byla jedna z možných pozic, kde údajně mohl být známý Veligrad. Teď nechci rozehrávat archeologický spor mezi tím, jestli to bylo v Mikulčicích nebo ve starém městě Uherského Hradiště.

Nicméně ta Velkomoravská přítomnost v kraji, ve kterém jsem vyrůstal a studoval základní školu a gymnázium, tam byla vždycky přítomna. Já dokonce shodou okolností jsem vlastně vyrůstal vzdušnou čarou asi dva kilometry od vykopávek v sadech Uherského Hradiště, kde podle celé řady odborníků byl právě katedrální chrám sv. Marie, kde podle těch letopisů měl být pohřben sv. Metoděj. Vpravo od oltáře ve stěně opravdu v těch vykopávkách se tam našla pohřební komora. Takže to je něco, kolem čeho já jsem v dětství a mládí vlastně chodil. Kousek o d toho, takže mám to i v tomto osobním prožitku.

Dotaz: Takže otevírají nám slovanští věrozvěsti dveře Vatikánu ještě dnes?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Cyril a Metoděj v roce 867 odcestovali do Říma a vlastně symbolicky nás tehdy přivedli do západní civilizace, kdy jsme se stali součástí západní křesťanské civilizace. Myslím si, že to opět ukazuje ten širší kulturní a civilizační přesah této misie. Nejenom dopad náboženský, ale jak jsem řekl, civilizační a kulturní.

Dotaz: Ještě v souvislosti s jubileem. Já vím, že jste o tom mluvil tady na návštěvě papeže, ale neřekl vám třeba papež v souvislosti s jubileem, že přemýšlel, že by mohl přijet?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Svatý otec by samozřejmě potěšen, velmi potěšen jak vzpomínkou na jeho poslední cestu, tak tím pozváním. Ale to je, ten charakter toho rozhovoru je soukromý.

Dotaz: Ještě se hovoří o tom, že by měl přijet prezident Klaus na sklonku svého funkčního období.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Ano. Svatý otec mě požádal, abych předal pozdrav panu prezidentovi Klausovi. Velmi vzpomíná na jejich setkání v roce 2009 během jeho návštěvy v České republice. Je plánovaná návštěva pana prezidenta na diplomatické úrovni do konce letošního roku.

www.vlada.cz

Červen 2012

1. 6. 2012

Komuniké z 22. zasedání ministrů kultury zemí Visegrádské skupiny

Dne 1. června 2012 se v Praze uskutečnilo 22. zasedání ministrů kultury Visegrádské skupiny. V rámci zasedání podepsali ministři kultury Komuniké, které shrnuje dosavadní výsledky visegrádské spolupráce v oblasti kultury a formuluje návrhy nových projektů pro budoucí období.

Komuniké z 22. zasedání ministrů kultury zemí Visegrádské skupiny, Praha, 1. června 2012

Zasedání ministrů kultury zemí Visegrádské skupiny se konalo v Praze dne 1. června 2012.

Zasedání ministrů kultury předcházelo pracovní jednání ministerských expertů, které se konalo dne 31. května 2012. V souvislosti s přípravou Zprávy expertů pro zasedání ministrů kultury, konané příštího dne, byla projednávána následující témata:

1. Pokrok v implementaci kulturních programů dosažený od 21. zasedání ministrů kultury zemí Visegrádské skupiny v Bratislavě v roce 2011.
2. Pokračující Kolokvium knihovnických a vědecko-informačních odborníků ze zemí V4.
3. Informace o Pracovní skupině pro kulturní dědictví ve státech V4 a její nové návrhy.

4. Pokračování Semináře o Využití strukturálních fondů a programů EU pro kulturu.
5. V4 konference „Začlenění kultury do budoucí kohezní politiky“ a konference o roli divadla v zemích Visegrádu po roce 1989.
6. Návrhy nových projektů.
7. Výběr kandidáta pro „Mezinárodní visegrádskou cenu 2011“.

Na zasedání ministrů byly přijaty následující závazky:

1. Ministři přijali Zprávu expertů a vyjádřili své uspokojení nad pokrokem dosaženým při implementaci jednotlivých programů a vyjádřili souhlas s doporučeními expertů.
2. Ministři uvítali informace o aktivitách a úspěších Mezinárodního visegrádského fondu.
3. Ministři uvítali projekty a aktivity, které jsou v souladu s prioritami Předsednictví České republiky V4, především přípravu konference V4 o Začlenění kultury do budoucí kohezní politiky, konané v Mikulově ve dnech 5. – 6. října 2011, a podpis Společného prohlášení o podpoře role kultury v budoucí kohezní politice EU a všech finančních instrumentů pro programovací období 2014 – 2020, postoupeného prostřednictvím Polského předsednictví Výboru pro kulturní záležitosti Rady ministrů EU a všem členským státům EU.
4. Byly podpořeny nové a pokračující projekty: Seminář o hodnocení využívání fondů EU v oblasti kultury, Propagace literatury pro mládež v zemích V4, Systém postnapoleonských pevností v habsburské říši, Země V4 jako čestní hosté Pařížského knižního veletrhu, PACE.V4, Performing Arts Central Europe – Focus on Visegrad Countries, Mezinárodní pracovní porada pro střední Evropu o implementaci doporučení pro Historickou kulturní krajinu, Pracovní porada o implementaci Úmluvy o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů pro vybrané země Střední a Východní Evropy
5. Ministři ocenili pokračování Kolokvia knihovnických a vědecko-informačních odborníků v zemích V4 a vyslovili svou podporu pro organizaci 4. kolokvia v Maďarsku v roce 2013.
6. Ministři vyjádřili své uznání aktivitám pracovní skupiny pro kulturní dědictví ve státech V4, jako například letnímu kurzu managementu památek UNESCO a 2. Heritage Forum of Central Europe, které se bude konat v roce 2013 v Krakově.
7. Byl zdůrazněn význam fondů EU pro rozvoj kulturní infrastruktury, ochranu kulturního dědictví a pro implementaci kulturních programů. Ministři vyjádřili přání prohloubit spolupráci při hledání způsobů a metod pro efektivnější využití fondů EU pro kulturní účely a pro zajištění zdrojů EU pro kulturní dědictví.
8. Ministři podpořili sdílení zkušeností mezi zeměmi V4 s ohledem na přípravy slovenského města Košice na titul Evropské hlavní město kultury 2013. Spolupráce týkající se Evropského hlavního města kultury bude pokračovat v České republice pro Plzeň 2015 a v Polsku pro Vroclav 2016.
9. Ministři vysoce ocenili myšlenku zviditelnit spolupráci V4 v zahraničí.
10. Ministři podtrhli význam kulturních a kreativních průmyslů s ohledem na jejich přínos národním ekonomikám v zemích V4.
11. Ministři podpořili budoucí spolupráci zemí V4 v souvislosti s nominacemi na získání Evropské známky kulturního dědictví.

12. V návaznosti na Mezinárodní visegrádkou cenu 2011, která bude předána na příštím zasedání, ministři schválili kandidáta „Museum Jana Ámose Komenského v Uherském Brodě.

Strany se dohodly, že se příští zasedání ministrů kultury zemí Visegrádké skupiny uskuteční v Polsku v roce 2013.

Podepsáno v Praze dne 1. června 2012

Alena Hanáková
Ministryně kultury České republiky

Marek Maďarič
Ministr kultury Slovenské republiky

Géza Szócs
Státní tajemník pro kulturu
Ministerstva lidských zdrojů Maďarska

Bogdan Zdrojewski
Ministr kultury a národního dědictví Polské republiky

www.mkcr.cz

4. 6. 2012

Článek premiéra Petra Nečase v Lidových Novinách: Koho kritizuje Evropská komise?

Když Evropská komise před několika dny zveřejnila návrh specifických doporučení pro jednotlivé členské státy Evropské unie, byl v médiích interpretován v tom smyslu, že je Česká republika kritizována za údajně nedostatečnou důchodovou reformu, především konkrétně za zavedení předdůchodů, dále za nedostatečně dostupná zařízení péče o děti apod.

Téměř by se z této interpretace mohlo zdát, jako bychom byli vládou, která se dostala do hledáčku Evropské komise jako problematická.

V těchto souvislostech však nelze opomíjet charakter doporučení Evropské komise i ve srovnání s ostatními státy. Je nutné uvést na pravou míru, že posuzována není pouze česká vláda, a musíme vzít přitom v potaz celou zprávu, nikoli jen její jednotlivé části, možná mediálně atraktivní.

Především upřesněme, že Evropská komise nikoho nekritizuje, ale pouze svým pohledem identifikuje strukturální problémy v ekonomikách a doporučuje kroky k jejich odstranění. Doporučení, která Komise navrhuje České republice, jsou přitom téměř zcela v souladu s kroky, které navrhla i česká vláda a které se snažíme nyní uskutečňovat. Evropská komise nám doporučuje pokračovat ve snaze o fiskálně střídmy rozpočet, o strukturální reformy, o podporu nerodičovských forem péče o děti, o právní úpravu státní služby, posílení boje proti korupci či zlepšení hodnocení kvality vědy a výzkumu. Nejde tu o nic jiného než o potvrzení kurzu, který si vláda sama v reformním programu stanovila. Žádné závažnější rozpory tu nelze najít, snad s výjimkou mediálně vypíchnutých předdůchodů, kde se ovšem jedná o

výsledek dohody se sociálními partnery.

Program ČSSD jde proti doporučení Komise

V této souvislosti nelze nezmínit nedávnou demonstraci, kterou uspořádaly odbory a Rada seniorů. Společně vyslovují nesouhlas s úspornými opatřeními vlády, odmítají zpomalení valorizace důchodů a chtějí důchodovou reformu úplně odložit. To je zcela v protikladu s tím, co doporučuje Evropská komise, a zpozornět by měla především "proevropská" ČSSD, která protesty podporuje a zároveň se hlásí k evropské rozpočtové úsporné politice. Místo aby ji podpořila, chová se populisticky zcela opačně. Kdybychom i zde šli cestou doporučovanou Komisí, odpor na domácí scéně by byl ještě větší. Přechodným zpomalením valorizace důchodů se snažíme vyhnout potenciální vážné krizi penzijního systému už v blízké budoucnosti. Důchody přitom stále porostou na rozdíl od řady jiných zemí, kde stagnují nebo se snižují, v některých zemích dokonce o desítky procent.

Ještě zajímavější je potom srovnat hodnocení České republiky s ostatními státy. Zjistíme totiž, že na tom v tomto porovnání vůbec nejsme špatně. Hned devíti státům, u nichž Evropská komise již před časem identifikovala makroekonomické nerovnováhy, jsou doporučována velmi detailní opatření, za jejichž neplnění dokonce hrozí sankce. Nic takového u nás nepřipadá v úvahu. Několik dalších států, včetně dvou velkých, má velmi závažné problémy s konkurenceschopností. Doporučení pro Českou republiku nejsou strukturálně o nic tvrdší než pro velmi konkurenceschopné ekonomiky, jako je například německá. I Německu, které již několik let masivně podporuje zařízení péče o děti, Evropská komise doporučuje jejich rozvoj. To opět dokládá, že se nejedná vždy o kritiku, ale o potvrzení trendu. Když se ovšem podíváme na některé jiné země, nalezneme i velmi dalekosáhlá a detailní doporučení, která jsou spíše v rozporu s plánovanými záměry na národní úrovni a mohou působit na některé státníky, hlásající nyní mantru fiskálních pobídek a bujení sociálního státu, spíše jako velmi studená sprcha. To však rozhodně není případ České republiky.

Zpráva identifikuje slabá místa a potřeby zlepšení

Komu se tak názory Evropské komise zřejmě nebudou líbit, budou především právě ti, kdo se dnes domnívají, že je nutné opustit strategii úspor a rozpočtové disciplíny a nastoupit cestu zadlužování. Já naopak pokládám celou zprávu Evropské komise jako dokument poměrně dobře identifikující slabá místa a potřeby zlepšení. Dokonce i v takovém detailu, jako je nutnost posílení přenosových sítí v sousedním Německu tak, aby okolním státům nehrozilo riziko blackoutu.

Jediné, v čem se zásadněji neshodneme, jsou navrhované kroky v oblasti bankovníctví, zejména vytvoření tzv. bankovní unie. Ta by pouze oslabilo výborně fungující dohled na národní úrovni, který nás dosud ochránil od nákazy našeho finančního sektoru lépe, než by to učinila jakákoli nadnárodní instituce. Ničméně v tom podstatném, tedy v tom, že jsou to dnes především národní vlády, které musí odvést svůj kus práce a jasně pokračovat ve strukturálních reformách, se tentokrát s Evropskou komisí zcela shodneme.

www.ods.cz, Lidové noviny

22. 6. 2012

Společné stanovisko: Summit předsedů vlád zemí Visegrádské skupiny

22. června 2012 se v Praze konal oficiální summit premiérů zemí Visegrádské skupiny (Česká republika, Maďarsko, Polsko a Slovensko), kterým se uzavřelo české předsednictví a zahájilo polské předsednictví Visegrádské skupiny.

Premiéři zhodnotili končící české předsednictví, které se zaměřovalo na dlouhodobé prioritní záležitosti Visegrádské skupiny v oblasti zahraniční politiky, jako například Východní partnerství, západní Balkán, jakož i na klíčové strategické a odvětvové problémy, jako je Víceletý finanční rámec EU, energetika, budování vojenské kapacity nebo soudržnost uvnitř střední Evropy.

Pro posílení role Visegrádské skupiny v mezinárodních otázkách na regionální i evropské úrovni a zvýšení soudržnosti v rámci střední Evropy se uplatnila vyšší míra koordinace, více iniciativ, nová spolupráce s třetími zeměmi a inovativní přístup. Tyto snahy vedly mimo jiné:

- ke zřízení nového programu „Východní partnerství visegrádské čtyřky“ v rámci Mezinárodního visegrádského fondu za účelem podpory procesů transformace a integrace zemí Východního partnerství s EU a za účelem posílení spolupráce mezi V4 a členy Východního partnerství. Tento konkrétní přínos Visegrádské skupiny k politice EU Východního partnerství byl podpořen spoluprací s vládami USA a Nizozemska na bázi projektů. Program zvýší přítomnost V4 ve východní Evropě. Myšlenka založit Visegrádské informační centrum na Ukrajině sleduje stejný cíl.
- k iniciativě k zřízení zvláštního západobalkánského fondu založeného na modelu Mezinárodního visegrádského fondu, která byla představena partnerům ze západního Balkánu. Nyní probíhají rozhovory mezi mezinárodním visegrádským fondem a zeměmi západního Balkánu;
- k přijetí deklarace „Odpovědnost za silné NATO“ a následnému společnému prohlášení ministrů obrany, které vyjadřuje zásadní rozhodnutí V4 prosazovat regionální a euroatlantickou bezpečnost posílením našeho politického závazku a zvýšením obranných kapacit, včetně vytvoření společné bojové skupiny V4 v prvním pololetí roku 2016;
- ke schválení platformy myšlenkového trustu V4 (think tank platform), která je schopna dodávat dlouhodobé analýzy a zpracovávat naléhavé úkoly vlád V4, a zahájení kroků k jejímu založení;
- k úzké spolupráci zemí Visegrádské skupiny týkající se záležitostí EU, včetně jednání ohledně víceletého finančního rámce; v této souvislosti premiéři vyzvali všechny členské státy a instituce EU, včetně Evropského parlamentu, aby zesílily úsilí směřující k přijetí Víceletého finančního rámce nejpozději ke konci roku 2012.
- ke koordinaci implementace politiky soudržnosti v rámci stávajícího programového období a

jednání o regulačním rámci politiky soudržnosti na období 2014-2020. V době českého předsednictví se visegrádské země dohodly na několika důležitých bodech na pracovní i politické úrovni, mezi jiným na společných deklaracích a neoficiálních dokumentech, které našly pozitivní odezvu v kompromisních textech dánského předsednictví EU.

Kromě toho premiéři diskutovali o dvou zásadních stávajících problémech: o konkurenceschopnosti a vnitřním trhu EU a energetické politice, zejména energetickém mixu.

Konkurenceschopnost – vnitřní trh

Vnitřní trh Evropské unie je základním kamenem evropské integrace a hlavním motorem růstu a konkurenceschopnosti v Evropě. Při současném zpomalení evropské ekonomiky je nyní role vnitřního trhu větší než kdykoliv předtím.

Země V4 přispějí k dohodě o klíčových prioritách Aktu o jednotném trhu, zejména těch, které mají největší potenciál pro podporu růstu a zaměstnanosti. Konkrétně podporujeme náležitou implementaci směrnice o službách v EU s cílem zvýšit její přeshraniční dimenzi a dokončení evropského digitálního vnitřního trhu.

Rovněž vítáme iniciativu Evropské komise předložit další návrhy zaměřené na posílení vnitřního trhu ještě letos.

Energetický mix

Národní podmínky, východiska a specifika by měly tvořit hlavní rámec energetické politiky EU.

Z tohoto důvodu země V4 intenzivně prosazují výhradní kompetenci členských států s ohledem na výběr a strukturu jejich národních energetických mixů. Právo členských států stanovit podmínky pro využívání zdrojů energie, vybrat si z různých zdrojů energie a stanovit celkovou strukturu dodávek energie by mělo být jasně reflektováno v evropské legislativě, v souladu s ustanoveními Lisabonské smlouvy.

Země V4 budou společně zdůrazňovat roli bezpečné jaderné energie v Evropě, která i nadále zůstává pro Evropskou unii významným zdrojem energie. Neoddělitelnou součástí výroby musí být vysoké standardy jaderné bezpečnosti, aby si jaderná energie uchovala svoji roli efektivní a udržitelné technologie a dokázala se vypořádat se změnami klimatu. Země V4 berou na vědomí skutečnost, že uhlí si zachová své místo v národních energetických mixech. Země V4 zdůrazňují potenciál plynu (konvenční i nekonvenční) za předpokladu, že problém externí závislosti bude dostatečně vyřešen diverzifikací zdrojů plynu a tranzitních cest, včetně jižního koridoru. Potenciál plynu by bylo rovněž možné plně využít, pokud by řádně fungoval trh s plynem. Stávající politika subvencí obnovitelných zdrojů by měla být přeformulována tak, aby se snížily deformace trhu, minimalizovalo zvyšování cen energie, ale současně byly zachovány očekávané dopady obnovitelných zdrojů na růst a zaměstnanost. Budoucí strategie týkající se obnovitelných zdrojů energie by měly být vypracovány v souladu s energetickou politikou jednotlivých států a specifickými národními podmínkami.

Vzhledem k obavám o budoucí bezpečnost dodávek ropy země V4 zdůrazňují svůj zájem na posílení stávající soustavy ropovodů a na prozkoumání stávajících alternativních tras a zdrojů.

Země V4 berou na vědomí záměr iniciovat proces přechodu na konkurenceschopnou nízkouhlíkovou ekonomiku. Tento proces je třeba zasadit do kontextu nezbytných redukcí u skupiny vyspělých zemí. Všechny aktivity související s dosažením schválených klimatických cílů by kromě toho měly být prováděny tak, aby byla zajištěna konkurenceschopnost evropských ekonomik. V tomto kontextu se země V4 toho názoru, že energetická efektivnost

energie je důležitým nástrojem pro dosažení klimatických cílů při současném zachování energetické bezpečnosti.

Premiéři také schválili program polského předsednictví, které začíná 1. července 2012 a jehož cílem je dále prohlubovat vzájemnou spolupráci a posilovat pozici zemí Visegrádské skupiny na mezinárodním poli. Členské státy Visegrádské skupiny jsou připraveni poskytnout nadcházejícímu polskému předsednictví V4 veškerou podporu.

Praha, 22. června 2012

www.vlada.cz

22. 6. 2012

Tisková konference po jednání V4

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Začíná tisková konference po jednání předsedů vlád členských zemí Visegrádské skupiny. Vítám premiéra České republiky Petra Nečase, předsedu vlády Polské republiky Donalda Tuska, premiéra Maďarska Viktora Orbána a předsedu vlády Slovenské republiky Roberta Fica. O úvodní vyjádření prosíme předsedu vlády České republiky Petra Nečase.

Petr Nečas, předseda vlády České republiky: Vážení páni premiéři, dámy a pánové. Jsem velice rád, že jsme dnes mohli pokračovat ve formátu Visegrádské čtyřky, která se jednoznačně osvědčila jako dobrá platforma pro koordinaci našich postojů v celé řadě oblastí. Mě také těší, že jsme dnes završili roční předsednictví České republiky v rámci Visegrádské čtyřky a jsem rád, že máme z toho pozitivní výsledky. Dnes jsme se zabývali celou řadou témat v průběhu dnešního jednání i celého ročního předsednictví České republiky ve Visegrádské čtyřce. Spolupracovali jsme samozřejmě nad evropskými tématy, nad problematikou kohezní politiky, ale vyjádřili jsme také společný zájem nad naším sousedstvím. To znamená, že všechny naše čtyři země spustily program Visegrád for Eastern Partnership v rámci Visegrádského mezinárodního fondu, který je zaměřen na východní partnery Evropské unie. Naše pozornost z hlediska okolí Evropské unie je samozřejmě také zaměřena na západní Balkán. Všechny čtyři naše země podporují vstupní rozhovory a vyjednávání se zeměmi západního Balkánu a jejich vstup do Evropské unie. Klíčovým tématem minulého roku našeho předsednictví, ale i tohoto dnešního jednání byla i energetika. Tady jsou velmi podobné postoje všech čtyř našich zemí. Počínaje tím, že máme zájem na dobudování energetické infrastruktury, propojení našich zemí dalšími plynovody a ropovody, podporou severojižního spojení. Máme také společný zájem na diverzifikaci zdrojů plynů a ropy a také přepravních tras do našich čtyř zemí. Všechny čtyři naše země mají také naprosto jednoznačný názor, že složení energetického mixu musí zůstat v národních rukou, tak jak to garantuje Lisabonská smlouva. Podporujeme společně rozvoj jaderné energetiky, ale také energetiky, která je založena na uhlí. Zabývali jsme se také samozřejmě i otázkami přenosových sítí a energetické infrastruktury. Jsem také rád, že spolupráce Visegrádských zemí běží i ve vojensko-bezpečnostní oblasti. Tady bych chtěl připomenout, že vytvoříme společnou battlegroup v rámci Evropské unie o síle tři tisíce vojáků, která bude k dispozici v první polovině roku 2016. Zabývali jsme se také samozřejmě programem následujícího ročního předsednictví Polska v rámci Visegrádské čtyřky. Velice intenzivní jednání jsme dnes vedli na téma přípravy Evropské rady, která proběhne ve čtvrtek a pátek příští týden, kde je naším zájmem, aby nadále byla zdůrazněna otázka pokračování strukturálních reforem, ale

také zvyšování konkurenceschopnosti a podpory růstu v Evropské unii. My vidíme obrovský potenciál v dokončení vnitřního trhu pro ekonomický růst. Samozřejmě intenzivně jsme debatovali také o víceletém finančním rámci a o kohezní politice. Opět máme velký zájem na tom, aby finanční prostředky Evropské unie primárně přispívaly ke zvýšení konkurenceschopnosti unie a jejich členských zemí a také samozřejmě, aby tady byla velmi efektivní a silná kohezní politika. V tom máme velmi podobné, nebo takřka totožné postoje. Bavili jsme se samozřejmě i o některých otázkách typu navýšení kapitálu Evropské investiční banky, tzv. projektových bondů. Jsem také ale především rád, že mohu představit dva konkrétní výstupy z dnešního jednání. Prvním je společný dopis čtyř premiérů, který dnes zasíláme předsedovi Evropské rady, předsedovi Evropské komise a předsedovi Evropského parlamentu. Tento dopis shrnuje naše společné klíčové priority v předvečer jednání Evropské rady a zejména pokud jde o růst, konkurenceschopnost, vnitřní trh, kohezní politiku a evropský rozpočet. Druhým konkrétním výstupem z dnešního jednání je společné prohlášení, v němž připomínáme ty priority, které jsme dosáhli v uplynulém roce. Já považuji toto jednání za velmi přínosné a chtěl bych poděkovat svým kolegům za velmi konstruktivní a přátelskou atmosféru.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji. O vyjádření prosím předsedu vlády Polské republiky Donalda Tuska.

Donald Tusk, předseda vlády Polské republiky: Pánové premiéři, drazí přátelé, vážené dámy a pánové. Dovolte mi, abych začal událostí, která vzrušuje Evropu a Polsko stejně jako blížící se Rada, a to mistrovství Evropy ve fotbale. Chtěl bych jménem všech Poláků poblahopřát českému týmu, který po sobě zanechal velice dobrý dojem. Včera většina Poláků na národním stadionu fandila Čechům v tom obtížném zápase s Portugalskem, což bylo i vidět a slyšet. Rád bych vám řekl, že v naší paměti zůstanou dlouho i čeští fanoušci, které zvu už jako turisty do dalších měst Polské republiky, ale také čeští fotbalisté. Nejen ti nejslavnější, jako Jiráček, Pilař a další, kteří jsou dnes hrdiny vlastně také v naší zemi. Takže ještě jednou vám blahopřejeme. Gratulujeme k takovému skvělému týmu, také ke skvělým fanouškům. Ta atmosféra solidarity byla patrná i dnes během dnešního setkání v rámci Visegrádské skupiny. To, co jsme považovali za jednu z priorit, to je rozhodné a solidární stanovisko Visegrádské skupiny pokud jde o podporu politiky soudržnosti. Když hovoříme lidsky, Evropa potřebuje růst. Finanční odpovědnost, disciplína bude možná v případě, bude-li provázena realistickou agendou růstu. A proto zástupci Visegrádské skupiny budou v Bruselu velmi tvrdě hovořit o tom, že každý, kdo usiluje o růst v Evropě, musí stejnou větou říci, že podporuje politiku soudržnosti, kohezní politiku. Visegrádská skupina má v úmyslu vydávat peníze ještě efektivněji, vydávat peníze na investice, udělat takový standard Visegrádu a chceme přesvědčit všechny naše evropské partnery, a to bez výjimky, že dobře vydávané prostředky z politiky soudržnosti jsou dnes klíčovým nástrojem k růstu. A proto tolik místa a času věnujeme naší solidární spolupráci. Ta solidarita se odrazí také v našem hromadném úsilí, bude-li to v zájmu některého z členů Visegrádské skupiny. Jsme přesvědčeni, že dnes už máme na tu solidaritu, protože máme pravdu. Máme pravdu v diskuzi o budoucím rozpočtu Evropské unie. Přivítali jsme iniciativu našeho slovenského kolegy, aby se obnovila setkání přátel politiky soudružnosti. Pravděpodobně takové setkání zorganizuje právě Bratislava. Polské předsednictví udělá vše pro to, aby opravdu skvělé výsledky českého předsednictví prodloužilo, aby v nich pokračovalo. Chceme ještě více času věnovat naší spolupráci v oblasti vojenství, abychom si udělali čas na další krok, na posílení společných akcí, především v rámci smart defence, což by měl být skutečný obranný projekt, nejenom na papíře, ale skutečně se přičiní k růstu našich obranných možností. A všechny státy Visegrádské skupiny na tom mají zájem.

Viktor Orbán, premiér Maďarské republiky: Zdravím srdečně, přeji vám všem dobrý den. Předseda vlády České republiky nemohl říct to, co teď řeknu já. On nemůže chválit vlastního koně. Naše dnešní setkání začalo tím, že my tři v roli hosta jsme vyjádřili hluboké uznání vůči České republice i vůči osobě pana premiéra. Zorganizoval pro nás skvělý rok po všech stránkách s nemalými úspěchy. Kromě toho již odvedl skvělou práci, byl i naším skvělým leaderem na této úrovni. Takže jestli mohu poděkovat panu premiérovi na této veřejné platformě za práci, kterou odvedl za loňský rok. Co se týče podstaty našich rozhovorů. Když člověk stráví dostatek času v tomto kruhu, tak po čase v něm vznikne přesvědčení, že zde jsou premiéři, kteří jsou si vědomi toho, že ten západní svět včetně Evropy, nebude po té krizi nikdy takový, jako byl před tím. Ani náš život nebude takový jako před krizí. A proto, když se o tom bavíme a jednáme, tak nechceme bránit minulost, ale chceme učinit kroky, abychom zajistili budoucnost. A pro ty změny, které probíhají v našich zemích, mimo jiné v Maďarsku, nejsou to pouhé reformy, jedná se o mnohem více. Jsou to mnohem hlubší a vážnější věci. V podstatě se jedná o politiku renovace nebo obnovy, a pokud všichni odvedeme své úkoly, Maďarsko se o to snaží, tak spatříme za několik let zcela novou střední Evropu díky naší spolupráci. K pravdě patří skutečnost, že co se týče nejúspěšnějších zemí, Maďarsko nepatří mezi nejúspěšnější země. Takže stojíme ve společnosti zemí, ty tři země jsou mnohem úspěšnější než Maďarsko. Česká republika, respektive leaderi České republiky, Polsko a Slovensko viděli lépe tu budoucnost a byli schopni ochránit vlastní lid od toho neštěstí, čím trpí dnešní Evropa, a to je zadlužení. Takže Maďarsko dnes má takovou roli dovést Maďarsko na úroveň těch zemí, ohledně ekonomické vyspělosti, v níž je zadluženost pouze padesátiprocentní. Čili dá se říci zhruba poloviční než v Maďarsku. Já osobně i Maďaři učiníme vše, abychom prosadili tuto obnovu Maďarska, aby ta krize v budoucnu v zájmu našeho regionu, prostě aby Maďarsko rovněž patřilo mezi úspěšné země. Mám v sobě i takové přesvědčení, že po těch setkáních s kolegy, že budou úspěšní ti, kteří hlavně už v současnosti mají tu budoucnost. A když poslouchám slova pánů premiérů, tak možná všichni čtyři máme v hlavě již tu budoucnost, takže naším úkolem je pouze to, abychom provedli ty úkoly, které z toho vyplývají. České předsednictví bylo úspěšné z toho důvodu, že se zaměřilo na témata budoucnosti a postavilo to do centra pozornosti. Energetická bezpečnost, otázka levnější energie. Činili jsme nemalé kroky směřující k nezávislosti střední Evropy a k vytvoření levnější energie. Děkuji panu premiérovi, že otevřel otázku spolupráce na vojenské úrovni, na úrovni V4 a jelikož na tom vyrostlo podobné téma, že si myslím, že to přispělo i k rozvoji naší spolupráce. Českému předsednictví chci poděkovat, že i rozvoj ekonomiky zůstane na pořadu dne a musíme ochránit kohezi pro naše země, protože k dalším úspěchům hospodářství, infrastrukturální investice, musíme uskutečnit z nějakých zdrojů. Z maďarského pohledu bylo české předsednictví úspěšné. To, co jsem zde viděl a slyšel, potvrdilo mne osobně i politiku mé vlády. Dospěl jsem k přesvědčení, že Maďarsko musí pokračovat v té obnově. Děkuji českému předsednictví rovněž, že V4 v rámci Evropské unie nezůstala na periferii, ale naše váha vzrostla a doufám v to i během polského předsednictví, abychom zase získali skvělého leadera a pomohl nám prosadit naše zájmy. Děkuji pěkně za pozornost.

Robert Fico, předseda vlády Slovenské republiky: Děkuji pěkně, vážené dámy a pánové. Po asi dvacetiměsíční přestávce jsem měl opět možnost být účastníkem summitu V4 a s velkým potěšením konstatuji, že význam této instituce mimořádně narůstá. Chtěl bych poděkovat panu premiérovi Nečasovi nejen za pohostinnost, stejně tak celé české vládě a České republice, ale i za to, že roční české předsednictví bylo maximálně pragmatické a věcné. Když čtu program polského předsednictví, tak jsem přesvědčen, že pragmatický rozměr našich setkání bude pokračovat nadále. Slovenská republika je členským státem nejen Evropské unie, ale i eurozóny. Musíme čelit nejen výzvám, které přináší hospodářská a finanční situace

v Evropské unii, ale také se musíme podílet na krizových mechanismech, které reagují na různé jevy v rámci eurozóny. Proto vítám, že jsme na dnešním setkání hovořili i o situaci v těch členských státech Evropské unie, které používají společnou evropskou měnu. Vítám i to, že jsme o tomto tématu společně psali i v listě, který zasíláme nejvyšším představitelům Evropské unie v našem společném stanovisku. Nežijme, prosím, v představě, že je možné oddělit eurozónu od Evropské unie. To co se děje v eurozóně se absolutně dotýká každého členského státu Evropské unie. Podporuji návrh, který byl už několikrát zopakován, že eurozóna by neměla jednat o svých tématech sama, ale o významných rozhodnutích by se měla radit se všemi členskými státy Evropské unie, protože propojení je podstatně hlubší, než by někdo očekával. Vítám společné postoje zemí V4. Samozřejmě, že máme na některé věci své vlastní národní pohledy, protože každá země má nejen právo, ale i povinnost chránit si své vlastní národní státní zájmy. Jsou však témata, kde když budeme postupovat společně, tak můžeme více dosáhnout. Prvním tématem je rozpočet Evropské unie na roky 2014-2020. Postoj V4 je jasný. Bez politiky odstraňování regionálních rozdílů, tedy bez politiky soudržnosti, nejsme schopni zabezpečit hospodářský růst, o kterém se dnes tak hovoří v rámci Evropské unie. Proto nemůžeme tolerovat výzvy a návrhy, které hovoří o snižování rozpočtu unie na roky 2014-2020 a o snižování, které má jít na úkor kohezní politiky soudržnosti. Země, které jsou méně rozvinuté, země, které mají často zaostalé regiony, přispěly k hospodářskému růstu celé Evropské unie. A proto by nebylo fér, kdyby to, na čem Evropská unie stojí, bylo porušeno a kdybychom šetřili v rámci Evropské unie právě na této politice. Pokud škrty, tak na úkor všech politik, které jsou v Evropské unii dnes financované. Děkuji za akceptování návrhu, abychom se sešli první týden v říjnu v Bratislavě a jednoznačně opětovně vyslali signál Evropské unii před schvalováním rozpočtu, že bez politiky odstraňování regionálních rozdílů není možné dosahovat ty hospodářské výsledky, po kterých dnes Evropská unie touží. Druhým tématem, kde musíme mít společné postoje, je energetika. Musíme hledat společné cesty, jak diverzifikovat dodávky plynu, elektřiny a ropy, protože jasná odkázanost pouze na některé trhy je pro země Evropské unie nebezpečná. Proto severojižní propojení, na kterém intenzivně pracujeme, je životně důležité pro všechny čtyři členské státy Visegrádské skupiny. Máme stejný názor na atomovou energii, přímo o tom hovoříme v našich dokumentech. Respektujeme právo každé země stanovit si svůj vlastní energetický mix, tedy jakou bude tvořit produkci elektrické energie. Stejně tak jsme toho názoru, že nesmí být žádné pochybnosti o bezpečnosti jaderných zařízení na našem území. Jak Slovensko, tak Česká republika prošly zátěžovými testy z hlediska fungování atomových elektráren a zjistilo se, že naše elektrárny jsou nejbezpečnější elektrárny v celé Evropské unii. Proto odmítáme jakékoliv pokusy prodlužovat tyto procesy a stále vytvářet nějaký obraz, že by mohl přijít úspěšný útok na atomové elektrárny v tomto regionu. To si naše země jednoduše nemohou dovolit. Samozřejmě třetí okruh, na který musíme společně reagovat, je okruh zásadních institucionálních změn, ke kterým má dojít jak v celé Evropské unii, tak v eurozóně. Vláda Slovenské republiky a Slovensko je proevropská země a proevropská vláda. Jen pro vaši informaci, dámy a pánové, před několika okamžiky jsme schválili na Slovensku v parlamentu trvalý euroval, poměrně velkým počtem poslanců Národní rady. Samozřejmě, že to přináší i důsledky pro Slovenskou republiku, především zvyšování veřejného dluhu. Jsme však připraveni hovořit s partnery nejen v situaci v Evropské unii, ale také v eurozóně. Vláda Slovenské republiky podporuje návrhy na vyšší míru integrace, ale jak už jsem dnes řekl ve svém vystoupení, ďábel je vždy skrytý v detailech, proto musíme být mimořádně opatrní při akceptování jakýchkoliv návrhů. Dovolím si alespoň jeden údaj. Velice se hovoří o bankovní unii. Klademe si však otázku, jestli bankovní unie nemá být o tom, aby si matky v zahraničí, které jsou v katastrofální finanční situaci, nezačaly řešit své finanční problémy na úkor dcer.

Znám situaci v České republice a na Slovensku, kde absolutní většina bank je zprivatizovaných a je v postavení dcer. Tyto banky dosahují vynikající hospodářské výsledky. Nechceme, aby bankovní unie sloužila na to, aby si matky v zahraničí řešily své problémy na úkor našich bank. Budeme proto sledovat každý návrh, který bude přicházet. Budeme se k těmto návrhům stavět evropsky, ale současně budeme hledět i na naše vlastní zájmy, protože ty jsou pro nás pro všechny důležité. Děkuji ještě jednou panu předsedovi vlády Nečasovi, přeji panu předsedovi Tuskovi úspěšný rok v předsednictví Visegrádské skupiny a přeji všem čtyřem zemím, které jsou součástí této instituce, jen to nejlepší. Děkuji pěkně.

Michal Schuster, tiskový mluvčí vlády ČR: Děkuji pánům premiérům za jejich prohlášení a nyní je čas pro vaše dotazy, dámy a pánové.

ČTK, Jakub Dospiva: Já bych navázal na slovenského pana premiéra a zeptal bych se i jeho kolegů. Jak vidíte tu diskuzi o prohlubujících se integračních snahách třeba směrem k federalizaci Evropy, které se teď před tím summitem objevují? A v této souvislosti, když tady prezentujete společné postoje, jak se to projevuje v praxi? Česká republika nepodepsala fiskální pakt. Polsko je tradičně daleko více pro užší integraci, než my jsme. Slovensko je zemí eurozóny. Má spolupráce ve čtyřech skutečně reálný dopad na fungování, na dohody v rámci Evropské unie? Jste funkční nátlakovou skupinou? Děkuji.

Petr Nečas, předseda vlády České republiky: Já jsem přesvědčen, že naše spolupráce funguje velmi efektivně. Samozřejmě je přirozené, že úplně ne ve všem se shodneme, ale ve většině klíčových témat ano. Musím říci, že v tuto chvíli žádná konkrétní představa o dalších krocích, o kterých se zatím mluví v podobě různých mediálních balónků, neexistuje a my jsme se dnes i shodli na tom, že nechceme připustit, abychom byli někdy pozdě v noci tlačeni k tomu, abychom na místě rozdali materiály nebo materiály, které přijdou těsně před summitem, byli vlastně tlačeni k tomu, abychom na ně kývli, nebo přijali z nich nějaký politický závazek. Čili je nezbytné vyčkat, jaké budou ty konkrétní návrhy. Pečlivě je zanalyzovat, pečlivě je podrobit diskuzi, a pak teprve učinit rozhodnutí. Myslíme si, a takhle bych si dovolil i shrnout závěr naší diskuze, že jsme pod takovým časovým tlakem, aby byla okamžitě přijímána nějaká rozhodnutí již na této Evropské radě.

Viktor Orbán, premiér Maďarské republiky: Jestli dovolíte, přidám k tomu pouze jednu myšlenku k odpovědi pana premiéra České republiky. Máte plně pravdu. Na první pohled, obzvlášť když se na to díváme z pohledu Bruselu, na ten region středoevropský, tak ty rozdíly jsou výrazné. Protože Slovensko je v eurozóně, Česká republika nepodepsala fiskální pakt. I o nás se dá říci hodně věcí, jen ne to, že sledujeme tradiční linii. Je pravda, že vaše otázka byla odůvodněná. Ovšem za uplynulých deset let jsem se naučil někdy jako opoziční politik, někdy jako premiér, že tyto rozdíly jsou důležité. Ale politika se musí přizpůsobit faktům našeho konkrétního života a životy v našich zemích mají ten fakt, že jsme mezi Ruskem a západní Evropou, Německem. A tento fakt nemůže předčít žádná jiná skutečnost. Jsme tam, kde jsme a z toho faktu, že jsme ve střední Evropě, z toho vyplývají určité důsledky a následky, a proto máme společné cíle a společné zájmy a kromě uchování národní suverenity se snažíme prohlubovat vzájemnou spolupráci. A to bude dnes i v budoucnu, ať proběhnou jakékoliv institucionální změny na našem kontinentu, vždycky to bude základem života v tomto regionu. A proto mluvíme stejným tónem, přes stávající rozdíly v některých oblastech.

Donald Tusk, předseda vlády Polské republiky: Možná několik slov. Kdyby nikdy nebyly žádné rozdíly mezi námi, nebylo by potřeba, abychom tady byli čtyři, stačil by jeden. A to by znamenalo, že začínáme mít vážné problémy. Takže to, že občas prezentujeme různé názory, neznamená, že Visegrádská skupina nedokáže jednat solidárně. Rozdíly jsou něčím

objektivním a úkolem politiků, v tomto případě premiérů států Visegrádské skupiny, je umět spolupracovat a budovat společné cíle a solidární taktiku jednání i přes to, že se občas objevují rozdíly. České předsednictví a dnešní výsledky v podobě dopisu považují za důkaz toho, že dokážeme stále lépe se dohodnout na společných zájmech v rámci Visegrádské skupiny a stále účinněji prezentujeme tyto výsledky v Bruselu. To je výsledek práce, která ne vždy byla přijata. Ještě nedávno v Bruselu se ozývali skeptické a nedůvěřivé hlasy vůči Visegrádské skupině, ale dnes už všichni bez výjimky, všichni evropští partneři s velkým soustředěním a zájmem naslouchají názoru Visegrádské skupiny. V otázkách energetiky není, řekl bych, žádný rozdíl. Chceme reálně mít společný trh s plynem, chceme podporovat naše iniciativy týkající se jaderné energetiky, chceme působit společně v otázce dobývání břidlicového plynu, podporujeme čistou uhelnou energii. Za tím jdou praktické projekty, které dokončujeme. To je jenom jeden z příkladů, který ukazuje, že visegrádský formát je takovým kapitálním skvělým způsobem, jak ty rozdíly překonat. Je to moderní příklad solidarity mezi státy v rámci Evropské unie.

Petr Nečas, předseda vlády České republiky: Je potřeba říci, že některé rozdíly, které jsou mezi námi, přetrvávají. Například všichni tři moji kolegové jsou aktivními fotbalisty, já se aktivním fotbalistou už nikdy nestanu.

Robert Fico, předseda vlády Slovenské republiky: Myslím si, že v oblasti jako je energetika, v oblasti jako je odstraňování regionálních rozdílů, jsou naše názory a postoje prakticky totožné a tady vidíme šanci na prosazení našich názorů. Nebyl bych skeptický k budoucnosti V4. Dnes je V4 vnímaná jako velmi solidní regionální mechanismus, který funguje, a budeme dále pokračovat v setkávání před Evropskými radami, čtyři země dohromady představují více než jedna země. Proto vláda Slovenské republiky má eminentní zájem na pokračování tohoto mechanismu.

Polská tisková kancelář: Pane premiére, otázka se týká toho dopisu, který se týká povzbuzení růstu evropské ekonomiky. Máte nějaký způsob na to, jak přesvědčit ty státy, které se snaží spíše o omezení vydání prostředků, tak jak je přesvědčit, aby tak nečinily? Ještě taková sportovní otázka. Jestli se Visegrádská skupina dohodla na tom, když Polsko a Česko už nejsou v EURU, tak komu budou společně fandit? Děkuji.

Donald Tusk, předseda vlády Polské republiky: K té první otázce, jestli dovolíte. Ten dopis obsahuje argumentaci, která podle našeho hodnocení bude velice dobře podporovat dosavadní persvazi týkající se politiky soudržnosti. Jak jistě víte, z iniciativy nového francouzského prezidenta pana Rollanda doplňujeme fiskální pakt o prvky týkající se růstu. Na poslední Evropské radě snad každý politik bez výjimky řekl, že je potřebná finanční disciplína a růst, a proto je potřeba hledat takové řešení, což není tedy snadné. Čili takové řešení, které by vzalo v úvahu finanční odpovědnost a disciplínu, ale současně nás uchrání před falešným dogmatem, jehož důsledkem by mohlo být to, že zabijeme růst. A proto mimo jiné naše argumentace pro politiku soudržnosti dnes, a to v dopise zdůrazňujeme, získává nový rozměr. Stejně tak naše argumentace pro jednotný trh. Pokud seriózně chceme dosáhnout to, čeho se během krize podařilo dosáhnout některým státům, Polsko je toho příkladem. Vytvořili jsme systém, který garantuje finanční disciplínu, a současně jsme udrželi růst na relativně vysoké úrovni, čili to lze. Politika soudržnosti je takovým nástrojem. Samozřejmě ne sama o sobě, ale je to vynikající nástroj, který umožňuje myslet na zvýšení růstu, nebo udržení růstu v těch zemích, kde se růst udržet zatím podařilo, ale současně nebude překážet tomu druhému nadřazenému cíli, což je finanční disciplína. Proto všichni hledáme takový kámen mudrců, ten mechanismus, který nám dá i disciplínu i růst, a v dopise velice jasně ukazujeme, jaký nástroj k tomu slouží. Politika soudržnosti je takový evidentní

nástroj, který má sloužit oběma těmto cílům tím spíše, že my všichni jsme přesvědčeni, že by bylo vhodné vypracovat materiál týkající se ekonomičtějšího, racionálnějšího vydávání peněz. My nechceme promrhat peníze z politiky soudržnosti. My chceme, aby Vísegrádská skupina byla regionem, kde standardy vydávání prostředků z politiky soudržnosti byly těmi nejvyššími standardy v Evropě. Domnívám se, že k tomu máme velice blízko a že to může být taková značka pro celou naši čtyřku. To, že dobře vydávané peníze na politiku soudržnosti budou garantovat zdravý růst bez zadlužování a bez ztráty disciplíny. To považuji za nejvýznamnější poslání tohoto dopisu. Současně tedy nevím, komu fandí kolegové. Dnes všichni budeme se zatajeným dechem sledovat nejpolitictější zápas, jaký si umíme představit, čili Německo a Řecko. Bude to u mě, v mém městě v Gdaňsku náhodou a při té příležitosti paní kancléřce Merkelové předám hlavní teze tohoto dopisu a budu ji přesvědčovat, aby projevila zájem o otázky v tomto dopisu obsažené, stejně jako my. A budeme samozřejmě držet palce jak Řecku, tak Německu, alespoň dneska.

Petr Nečas, předseda vlády České republiky: Co se týče rozpočtu Evropské unie. Vláda České republiky si samozřejmě dovede představit úsporný rozpočet. Ale to, na čem trváme, co tady už formuloval můj slovenský kolega pan premiér Fico, je, že v případě úspor nemůžou tyto úspory jít pouze na úkor kohezní politiky. To znamená, musely by se týkat všech oblastí rozpočtů Evropské unie. Není naším zájmem, aby opět největší suverénně položkou na další sedmileté období byla položka například společné zemědělské politiky a byla vlastně zmenšena kohezní politika. To je něco, co velmi těžko dokážeme akceptovat. A co se týče toho fandění, my jsme se všichni čtyři shodli, že nadále budeme fandit hezkému a dobrému fotbalu.

Viktor Orbán, premiér Maďarské republiky: Právě mám pouze jedinou myšlenku, kterou budu opakovat v příštích měsících několikrát a je centrem toho zmíněného dopisu. Celá Evropa mluví o tom, jak dosáhnout vyššího růstu. Činí návrhy na všechny možné nástroje, přitom jediný evropský nástroj, který zaručeně vede k růstu, jsou kohezní fondy. Takže naše stanovisko je takové, že pokud Evropa chce skutečně růst, nesmí sahat na kohezní fondy. Je to evidentně nástroj přinášející růst. A zkušenosti musejí předejít filosofii, alespoň v politické oblasti. Díky kohezním fondům vzniklo několik milionů pracovních míst. Lze prokázat, o kolik procent by Evropa dostala v uplynulých deseti letech méně, pokud by nebyly tyto kohezní fondy. Já si myslím, že je to dopis, v němž je toto dostatečně zdůrazněno.

Robert Fico, předseda vlády Slovenské republiky: V evropských dokumentech se někdy používá výraz, že členské státy eurozóny a Evropské unie by měly ozdravovat své veřejné finance tak, aby to bylo přátelské k hospodářskému růstu. To je fikce. Není možné na jedné straně ozdravovat veřejné finance, to znamená dělat příslušná opatření, a na druhé straně očekávat, že hospodářský růst bude vyšší a vyšší. Je obrovským úspěchem, jak při konsolidaci veřejných financí dokáže zabezpečit příslušná vláda nulový dopad na hospodářský růst. Proto vítáme všechny iniciativy, pokud jde o využití evropských peněz. Věřím, že se nikomu nepodaří rozdělit nás čtyři, pokud jde o postoj k evropskému rozpočtu. Vítáme, že na základě zkušeností, které máme s využíváním evropských fondů, by tyto mohly být významným impulzem pro další hospodářský růst. Přivítali bychom však, a doufám, že hovořím za všechny čtyři premiéry současně, pokud by existovala větší míra pružnosti při zacházení s penězi, které jsou přidělené konkrétní zemi. My jsme například vzhledem k vysokému podílu nezaměstnaných mladých lidí na Slovensku využili nabídku předsedy Evropské komise pana Barossa a přemístili jsme v rámci fondů Evropské unie 345 milionů eur, na české koruny asi 11 miliard korun, přímo na zaměstnávání mladých lidí. Ale narazilo to na obrovské množství byrokracie jak na národní úrovni, tak na úrovni evropské. Je potřebné, aby fondy sloužily na

podporu růstu, aby se tyto fondy daly kombinovat, aby se v rámci jedné země mohly používat peníze na různé projekty. Proto budeme žádat v rámci Evropské unie určitě nejen využívání strukturálních fondů a politiku odstraňování regionálních rozdílů jako hlavní nástroj hospodářského růstu, ale budeme určitě žádat o větší pružnost při využívání těchto zdrojů.

Maďarská tisková kancelář: Pana premiéra Nečase bych se chtěl zeptat. Jelikož byly problémy s použitím evropských peněz na podporu, tak Brusel zastavil vyplácení podpor a teď probíhají termíny i mezi Českou republikou a Bruselem. Já bych se rád zeptal pana premiéra, v jakém stavu jsou tato jednání a do kdy očekáváte, že Brusel obnoví vyplácení podpor? Dalších ministerských předsedů bych se rád zeptal, zda jsou takové problémy i v jejich zemích a jaká je situace v této oblasti? Děkuji.

Petr Nečas, předseda vlády České republiky: V současné situaci řešíme velmi závažný problém plynoucí z nedostatku v čerpání v evropských fondech. Vláda pracuje na tomto úkolu velmi intenzivně. Probíhají také velice intenzivní jednání s Evropskou komisí. Byl vypracován konkrétní akční plán s konkrétními úkoly a konkrétními daty, které plníme. Situaci průběžně konzultujeme s klíčovými představiteli Evropské komise a my doufáme, že ty programy se znovu rozběhnou nejpozději v létě či na konci léta letošního roku. Je to samozřejmě závažný problém i s dopady do stavu veřejných financí a státního rozpočtu. Na druhé straně se chceme poučit z této problematiky mimo jiné i v tom, že v žádném případě pro nové programovací období nepřistoupíme na velmi komplikovaný systém 24 operačních programů. Chceme toto číslo radikálně zmenšit zhruba na 5 operačních programů. Chceme více centralizovat systém kontroly a auditu. Čili bereme to také jako nemilou, ale užitečnou lekci pro nové programovací období.

Donald Tusk, předseda vlády Polské republiky: Polsko poměrně dobře využívá evropské prostředky. Jsme jedním z leaderů, pokud jde o úroveň využití evropských prostředků. Rád bych řekl, že jsme sami na vlastní zodpovědnost zavedli velice přísný systém kontroly, pokud jde o hodnocení náležitosti využití evropských prostředků, kontroly jak preventivní na úrovni projektů, a také kontroly během vydávání těchto peněz. Situace, které se dnes řeší v Bruselu, to jsou případy nahlášené polským státem, a proto o ničem nejednáme, pouze jsme sami jednali o těch případech, které jsme sami považovali za pochybné. Domníváme se totiž, že ta naše společná strategie pro politiku soudržnosti a udržení pokud možno vysokého rozpočtu v této části investic vyžaduje od členských států, zejména od takových, jako jsou ty naše, naprostou transparentnost a pokud možno co nejvyšší standardy pokud jde o ohrožení korupcí anebo nesolidním jednáním. Proto se ty případy řeší ne jako konfrontace mezi polskou vládou a Bruselem, nýbrž společně usilujeme o eliminaci takových projektů, které jsou ohrožené buď korupcí, nebo špatnou přípravou. Děkuji.

Viktor Orbán, premiér Maďarské republiky: V Maďarsku, myslím si, tak jako ve všech jiných zemích, jsou stovky kontrol. Ten systém dobře odolává, ale nejsme s tím systémem spokojeni. V roce 2010 jsme zdělili velice složitý systém, který připravili naši předchůdci. Naše zkušenosti jsou obdobné jako ty české. V následujícím cyklu po roce 2014 chceme mít mnohem transparentnější a jednodušší, mnohem méně byrokratický systém, který musíme provozovat a teď už na tom pracujeme. Přes to všechno, pokud otázku klademe tak, že jaké peníze lze použít přes veřejné zakázky a jaké jsou největší související otázky, tak já na první místo bych dal tu okolnost, že je ještě pořád málo maďarských vítězů. Vidím, že pokud porovnáme poměr použití peněz, ať už z Evropské unie, nebo z jiných zdrojů, nakolik to využívají tuzemci nebo zahraniční uživatelé, a když to porovnáme s tím, co vidím ve Francii, Německu nebo jiných zemích, tak já musím říci, že naše domácí podniky mají mnohem menší podíl, než jak je tomu v těch větších členských zemích. Otázka tedy zní takto. Jak my můžeme pomoci tomu a

podporovat podle evropských norem maďarské podniky, aby mohly čerpat v mnohem větším poměru, než doposud a aby mohly být konkurenceschopnější i v získání evropských zdrojů. A pak další věc je předělání tohoto systému po roce 2014.

Robert Fico, předseda vlády Slovenské republiky: Slovenská republika v letech 2007-2013 obdržela z evropských fondů více jak 11 miliard euro. Celkově jsme země, která více dostává z Evropské unie, než platí do rozpočtu Evropské unie, toho si vážíme a pokoušíme se ukázat schopnost čerpat tyto evropské zdroje. Samozřejmě, že i u nás jsou nějaké problémy, které se týkají vztahu Evropské komise a Slovenské republiky, ale celkově považujeme vyčerpání těchto zdrojů za jednu z vládních priorit v následujícím období. Proto využívám tuto příležitost, abych pověděl, že chceme nastavit v nejbližších týdnech a měsících velmi tvrdou kontrolu na úrovni čerpání z evropských fondů s tím, že pokud bude evidentní, že daný operační program je nevyčerpatelný, využijeme všechny možnosti na přemístění těchto zdrojů na různé projekty, především na podporu hospodářského růstu a otevírání nových pracovních míst pro mladé nezaměstnané lidi. Jeden z programů jsem zmínil před chvílí ve výši 345 milionů eur. Potvrzuji i to, že na nové období 2014-2020, kdy by Slovensko mělo získat z evropských peněz ještě větší objem než 11 miliard. Chceme podstatně zjednodušit systém čerpání finančních prostředků jako Česká republika. Především chceme snížit počet operačních programů, přes které se budou tyto finanční prostředky distribuovat. Děkuji.

Slovenská televize: Poprosila bych o názor všechny čtyři premiéry. Slovenský parlament dnes schválil evropský stabilizační mechanismus. Tak jaký na to máte názor, jaký to má podle vás smysl a jakou to má budoucnost? Děkuji.

Petr Nečas, předseda vlády České republiky: Je to očekávatelný krok, protože pokud se nepletu, tak s výjimkou jednoho politického uskupení v Národní radě Slovenské republiky tento návrh měl podporu všech ostatních politických uskupení. Od člena eurozóny se schválení tohoto evropského stabilizačního mechanismu, ratifikace celé dohody očekává. Čili z tohoto pohledu to je pochopitelný nepřekvapivý krok.

Donald Tusk, předseda vlády Polské republiky: Každý příklad takové solidární odpovědnosti za to, co se děje v Evropě, je velice významný zejména v situaci, kdy se to týká země z eurozóny. Je jasné, že ta konkrétní odpovědnost spočívá právě na eurozóně, protože problémy této eurozóny je potřeba co nejrychleji vyřešit. Polsko není nuceno žádnými okolnostmi, přesto přistoupilo ke všem těm evropským aktivitám, jejichž cílem je podpořit eurozónu v době této krize a já jsem přesvědčen, že i v ostatních zemích i v Polsku budeme mít podporu parlamentu. Možná ne stoprocentní podporu parlamentu, ale jsem tady mírným optimistou.

Viktor Orbán, premiér Maďarské republiky: Já mám spíše radikální názory a v zájmu klidu a míru, já vám je vyprávět nebudu. Ale můj názor jinak je, ta část, kterou vám mohu říci, zní tak, že nás rozlaďuje to, co my už dva roky jako evropští leadeři děláme. Já si dobře pamatuji, že v létě 2010 jsem se zúčastnil znovu jako ministerský předseda na zasedání ministerských předsedů a od té doby, od toho setkání až dodnes mám pořád stejný pocit, že průběžně běháme za událostmi s časovým skluzem. Dnešní političtí vedoucí neumí schvalovat taková opatření, abychom chránili naše trhy. Jenom slýchávám trhy tak a trhy tak. A když řekneme tohle, trhy budou reagovat takhle. My nejsme pány událostí, a proto není náhodou, že evropští lidé jemným jazykem evropského práva, ale přece jenom to cítí a vnímají. Maďarsko je v takové situaci, že pokud máme změnit tuto situaci, tak naše šance je veliká. Naše váha je taková, jaká je, a navíc nejsme členy eurozóny. To znamená, že to co my Maďaři očekáváme, že členové eurozóny konečně budou mít takovou hospodářskou a ekonomickou strategii,

která nejenom že pořád šije záplaty na náš kabát a ne se pořád jenom přizpůsobuje činům ostatních, ale konečně stanoví směr, že konečně budeme pány situace a že evropští leadeři skutečně budou leadeři i co se týče evropské ekonomiky. Takový směr bude Maďarsko vždycky podporovat. To co nás bude odvádět od tohoto směru, tak vždycky budeme proti.

Robert Fico, předseda vlády Slovenské republiky: Dovolte mi na vaši otázku odpovědět ve dvou rovinách, nejdříve mezinárodní a poté v rovině slovenské národní. Navážu na slova pana předsedy vlády Maďarské republiky Viktora Orbána, který hovoří o tom, že finanční trhy reagují často jinak, než bychom očekávali. Buďme však upřímní a řekněme, jestli se dostatečně umíme vůči těmto finančním trhům postavit. Jak je možné, že ratingové agentury, které v roce 2008–2009 dávaly bankám, které potom zkrachovaly, nejvyšší známky a teď ti stejní lidé bez problémů snižují ratingy zemí a finančních institucí. Já jsem v tomto ohledu velký zastánce jedné profesionální evropské ratingové agentury, která bude určovat na základě objektivních kritérií, jestli jednoduše instituce je anebo není v dobré kondici. Ne moc dobře vnímáme tyto vzkazy, které dostáváme od různých expertů na finanční trhy. Pokud jde o národní slovenský rozměr. Paní redaktorko, já nepřevlékám kabáty. Na Slovensku jsou politici, kteří, když bylo přijaté euro, tak křičeli hosana, vítěj na nebesích, nejlepší věc na světě. A teď když nastaly první problémy, tak z toho vytloukají politický kapitál a doporučují slovenské veřejnosti, aby si vyměňovali eura za nějakou jinou měnu. Moje vláda a já osobně věřím v euro. Euro je dobrý projekt. Euro nemůže za to, že jsou tu nedisciplinované země, nebo že někdo neustále útočí na společnou evropskou měnu. Proto pokud věříme v euro, jsme součástí eurozóny, musíme také být součástí procesu solidarity. Není možné v Evropské unii takto natahovat ruce a říkat dejte nám, dejte. Ale pokud má být země také solidární, tak se postavíme do kouta a řekněme, že s tím nechceme mít nic společného. Já proto velice oceňuji a vítám, že slovenská politická reprezentace napříč vládními a opozičními stranami s výjimkou takových podivínů, všichni souhlasili s tím, že euroval permanentní je životně důležitý jak pro Slovensko, tak pro euro. Ne pro Řecko, ne pro Itálii, ne pro Španělsko, abychom je zachraňovali. Slovensko nikdy nezachrání ani Itálii, ani Španělsko, ani Řecko, ale kvůli tomu, abychom si chránili euro, ke kterému jsme se přihlásili. Pokud někdo neplní podmínky členství v eurozóně, je to klub. Abych to řekl obrazně, pokud jdete hrát golf, tak vám nedovolí na ten trávník jít v kopačkách, ale musíte mít na to připravené vhodné boty. Jste v klubu, tak plňte podmínky. Řekli jsme to velmi jasně v souvislosti s Řeckem. Pokud si Řecko nebude plnit domácí úlohy, pokud Řecko bude způsobovat další problémy v rámci eurozóny, tak se přidáme k těm zemím, které budou trvat na tom, aby existoval řádný proces vyřazení Řecka z eurozóny. Proto my se hrdě hlásíme k tomuto projektu se všemi starostmi a radostmi, které přináší, a přivítal jsem, že 118 ze 150 poslanců Národní rady hlasovalo pro trvalý permanentní euroval. To si myslím je pro Slovensko a pro stabilitu slovenského politického systému velmi důležité.

www.vlada.cz

28. 6. 2012

Brífink premiéra Petra Nečase před jednáním Evropské rady

Text přepisu dosud neprošel korekturou. Děkujeme za pochopení.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: V první řadě musím zdůraznit, že dnes předpokládáme, že bude pouze zahájena diskuze nad tématem fiskální politické bankovní unie a že nebudou přijímány žádné závěry. Není k tomu ani žádný důvod, jsou to příliš důležitá témata. Co se

týče bankovní unie, tak samozřejmě některé záležitosti jsou pro nás poměrně nebezpečné, protože oslabení například bankovního dozoru z České republiky by ve vazbě na to, že 95% našeho bankovního trhu je obsazeno dcerami zahraničních bank, mohlo vést k problémům a my v tomto velmi vycházíme ze stanoviska České národní banky, která z toho má obavy. Na druhé straně jsou tam i věci, které jsme připraveni diskutovat. Například pravidla tzv. belinu, to znamená jak hradit ztráty. To znamená, první akcionáři, teprve pak daňový poplatníci, harmonizovat tyto věci, my považujeme za hodné diskuze. Čili není to tak, že apriory odmítáme úplně všechno, ale odmítáme skutečně ty věci, které by potenciálně byly proti zájmu České republiky a českých daňových poplatníků.

Dotaz: Pokud jde o ten společný fond pojištění vkladů?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Ten my vidíme velmi skepticky, protože by mohl vést ke zvýšení morálního hazardu, Navíc by byla otázka problematické definice, na koho by se vztahoval. Jestli na všechny banky, jenom na banky z eurozóny. Co teď s námi, jestli všechny matky českých bank jsou v zemích eurozóny, ale ty dcery jsou u nás mimo eurozónu. Takže pro nás poměrně komplikovaná situace.

Dotaz: Vy jste pane premiére na minulém summitu řekl, že Váš soukromý názor je ten, že Řecko nakonec bude muset z eurozóny odejít. Vzhledem k tomu, jak teď vypadá situace na trzích, myslíte si soukromě, že třeba nezůstane jenom u Řecka?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já musím říci, že stabilita eurozóny je v našem národním zájmu. My jsme s eurozónou velmi silně ekonomicky propojeni. Uvítáme každý krok, který povede ke stabilitě eurozóny. Odchod kterékoliv členské země si nikdo nepřeje a my věříme, že budou využity všechny možnosti, aby eurozóna byla stabilizována.

Dotaz: Takže na odchod žádné země nedojde podle Vás?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já teď nechci spekulovat, zda ano nebo ne. U té jedné země je to velmi komplikované, to víme. Ale znovu opakuji, je v českém národním zájmu, že přestože nejsme členskou zemí eurozóny, aby eurozóna se stabilizovala.

Dotaz: Právě bankovní unie je považována za jeden z léků, jak vlastně zabránit rozpadu eurozóny. To znamená, že podpoříme vzhledem k tomu, co jste právě řekl i bankovní unii, nebo prostě s ní máme problém?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Vy jste řekl, že bankovní unie je považována za jeden z léků nemocné eurozóny. Já musím říci, jakým a jak kdy. I v rámci eurozóny na to přece není jednotný návrh a jednotný názor a bude se o těchto věcech diskutovat. Říkám, i pro nás jsou tam některé věci, které považujeme za rozumné. Třeba ta pravidla belinu. Na druhé straně je oslabení například národních regulátorů České národní banky, by mohlo být velmi nebezpečné. Vemte si, že i v té bankovní krizi v minulých letech Česká republika byla jednou z mála členských zemí Evropské unie, která vůbec nemusela poskytnout pomoc svým bankám, protože náš bankovní sektor je stabilní. Takže jakýkoliv krok, který by vedl k destabilizaci je samozřejmě proti našim zájmům.

Dotaz: Jaké jiné kroky by teda měla eurozóna přijmout vzhledem ke své stabilizaci, pokud ta bankovní unie je viděna rozpolceně nejenom Vámi, ale mluví se o řadě jiných krátkodobých opatření, jako že by záchranný fond mohl nakupovat dluhopisy, nebo získat bankovní licenci. S tím by Česká republika souhlasila, nebo ne?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: My v první řadě nebudeme ti, kteří budou eurozóně házet klacky pod nohy. My jsme připraveni podpořit všechna rozumná opatření, která povedou ke

stabilitě eurozóny. Jakkoliv o některých z nich můžeme mít své pochybnosti, nebo námitky. Ale není v našem zájmu, aby eurozóna nějakým způsobem se dále destabilizovala.

Dotaz: Je to i pro Vás kontroverzní zásadní summit, jak se o něm píše?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: To mám pocit, že každý druhý summit se píše, že je klíčový, zásadní, přelomový a podobně. Takže v tomto pořadí vždycky jeden je přelomový, další je klíčový a třetí je zásadní. Já budu losovat, který z nich to je.

www.vlada.cz

28. 6. 2012

Komentář premiéra P. Nečase v Právu: Česká "unijní" politika potřebuje racionální debatu

V posledních dnech se opět v české politice objevila debata o oblíbeném tématu bytí či nebytí v evropském „hlavním proudu“, neboli mainstreamu. Zjevně se tak stalo v souvislosti s nadcházejícím summitem evropských státníků.

Již poněkoliť musím říci, že toto zplošťování diskuse na téma být „uvnitř“ či „venku“ pokládám za znak jisté nevyspělosti národní debaty o budoucnosti Evropské unie.

Namísto otázek obsahu řešíme neustále pouze symbolické a formální záležitosti. Již u fiskálního paktu kdekdo volal po připojení dříve, než znal jeho obsah a dopady. To pokládám za nešťastné. Otázku připojení se k čemukoli nelze řešit zbrkle a pocitově, ale na základě podrobných analýz a hlubší debaty.

Jistě, budoucí vývoj evropské integrace nevyhnutelně směřuje k „vícerychlostní“ Evropě. Měnová unie cítí logicky potřebu se integrovat více než státy mimo ni. Řada chystaných nových opatření se bude proto dotýkat jen eurozóny.

Diskutovat tu, zda chceme být v hlavním proudu či nikoli, je absurdní. Otázka stojí, kdy budeme chtít přijmout euro, a všechny s tím spojené důsledky.

Některá budoucí opatření budou zřejmě otevřená i státům mimo eurozónu. Na stole je například návrh na zavedení daně z finančních transakcí jen pro některé státy na dobrovolném principu.

Dokonce i nová bankovní unie by se zčásti mohla vztahovat jen na některé státy. Zatím ale nelze říci, kde bude použit tento model, a kde se půjde naopak cestou spolupráce celé sedmadvacítky.

Ovšem pokud bude v některých dílčích tématech skutečně uplatněn model užší spolupráce některých zemí, je skutečně možné se předem hlásit, že budeme „uvnitř“, aniž bychom věděli, čeho se taková spolupráce bude týkat? Chceme dobrovolně zavést daň z finančních transakcí jen proto, že tak učiní možná i většina ostatních? Chceme se zbavit národního dohledu nad finančním trhem jen proto, že tak učiní někteří další? V tomto druhém případě dokonce zcela bezpochyby platí, že by to bylo ku škodě ekonomických zájmů České republiky.

Nadcházející summit bude řešit skutečně stěžejní témata. Hodlám konstruktivně přistoupit k projednání nového Paktu pro růst. Podpořím i využití nových nástrojů, jež doplní dosavadní kroky na podporu fiskální disciplíny. V diskusi o budoucí podobě eurozóny jistě podpořím využívání koordinace hospodářských politik i hlubší zapojení národních parlamentů do

rozhodování. Jsem připravený vést diskusi o vzniku fiskální unie v eurozóně, včetně omezení rozpočtových pravomocí členských států měnové unie a povinnosti žádat předem o schvalování zadlužování. Eurozóna se nachází na rozcestí, z něhož vede jedna cesta k jejímu rozkladu a druhá k posílení integrace fiskálních politik. Měli bychom se ale bavit o realistických cílech a nestanovovat předem před jednáními v Evropské unii mety, jejichž dosažení je nepravděpodobné – jinak bude pouze narůstat zklamání. I v případě realistických kroků na cestě k fiskální unii je ovšem jasné, že půjde o zásadní posun integrace, který mění obsah našeho závazku přijmout euro.

Nejproblematičtější jsou pro Českou republiku návrhy „bankovní unie“, jež by ohrozily účinnost národního dohledu a vedly by k možnosti vyvádět snadno prostředky z českých bankovních domů do jejich mateřských společností v cizině. Chápu, že je to zajímavé pro západoevropské státy, ale pro nás to má nebezpečné důsledky.

Na všechna tato témata budu rád na národní úrovni nadále debatovat se sociálními partnery, s opozicí i s odbornou veřejností. Ovšem nejsem připraven na povrchní, rádoby koncepční debaty na téma hlavní versus vedlejší proud.

Mluvit musíme o konkrétních návrzích a jejich dopadech. Pak můžeme zaujmout postoj k evropské integraci na základě pečlivého zvážení podle konkrétních důsledků na naši ekonomiku a naše občany.

www.vlada.cz

29. 6. 2012

Brífink premiéra po prvním dnu červnové Evropské rady

Text přepisu dosud neprošel korekturou. Děkujeme za pochopení.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já začnu tím, že se v tuto chvíli opět prokazuje jedna z výhod, že jsme mimo eurozónu, protože neeurozónní země jdou spát a eurozóna dále jedná.

Dotaz: No a není to naopak škoda, protože nebudeme teďka u toho klíčového a o čem se vlastně na té eurozóně jedná?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Budou se probírat především problémy, jako je problém španělských bank a podobně. Tyto konkrétní záležitosti, které se týkají fungování eurozóny.

Dotaz: Italský a španělský premiér údajně požadují nějaké kroky, které by snížily výnosy z italských a španělských dluhopisů, o čemž má tedy zřejmě jednat eurozóna. Jste nějak informováni o tom, nebo můžete nastínit, co konkrétně by to mohlo být?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Tak je tam několik možností, ale je to právě výsledkem dalších jednání. Tradiční způsob je například výkup prostřednictvím Evropské centrální banky.

Dotaz: Nicméně Španělé kvůli tomu blokují, jestli jsme tedy tomu správně rozuměli, vlastně přírůstový pakt. Je to tak nebo ne? Protože ty vyjádření na hlavní tiskové konferenci byly trošku protichůdné.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Tak byla to prohlášení, že ne všichni se na tom shodují. Všimněte si prosím, že někdo se hned automaticky nepřidá, že se to nepovažuje za žádnou záškodnickou proti-evropskou činnost. Takže bylo dobře si to připomenout, i když to někdy

byla zase Česká republika. Podle mého názoru se podaří nejpozději zítra dosáhnout rozumného kompromisu.

Dotaz: Vy jste mluvil o tom, že standardní metodou jsou nákupy ze strany Evropské centrální banky. V evropské krizi standardní. Nicméně Evropská centrální banka je nezávislá, nepřímá instrukce od summitu. Takže co jiného by mohlo nastat. Mohl by záchranný fond eurozóny přímo vykupovat ty dluhopisy, nebo jedná se třeba i o tom, že by mohl nakupovat na primárním trhu přímo?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Je tam, jak jsem řekl, několik možností. Která z nich se zvolí, bude záležet samozřejmě i na právním výkladu a i konkrétních ekonomických možnostech.

Dotaz: A pane premiére, vy jste tady chtěl prezentovat zájmy české republiky z hlediska možného přenosu dohledu nad bankami na evropskou úroveň. Byla o tom nějaká konkrétnější debata a případně s jakými ohlasy se to setkalo.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Byla. Tento problém jsem vznesl, upozornil jsem na to, že jsou tady členské země, jako je Česká republika, kde 95% bankovního trhu je v rukou zahraničních matek českých bank a shodou okolností prakticky všechny klíčové mají sídlo v členských zemích eurozóny. Čili jak by vypadala ta regulace. Vztahovalo by se na ně regulace patřící pro eurozónu na ty dcery, nebo ne? Myslím si, že tento problém je vnímán, protože naopak zase u starých členských zemí eurozóny je zase drtivá většina jejich bankovního sektoru v jejich vlastních rukou. Ty banky mají zpravidla domácí Dominici. Takže tato vize je vnímaná a o těchto věcech se bude dále jednat.

Dotaz: Jak myslíte, že ten summit dopadne, aby tomu diváci rozuměli jednoduše. Co z toho vzejde, jak to vypadá teď?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: My jsme vždycky varovali před tím, aby byla před summitem vzbuzována velká očekávání, protože přestože v Evropě neznají Járu Cimrmana, tak zpravidla platí, že po velkém očekávání následuje velké zklamání. A my jsme přesvědčeni, že se má jít spíše cestou pragmaticky stanovených cílů, které lze dohodnout a realizovat tady a teď. Takže uměřenost podle mého názoru bude lepší. Na druhou stranu já jsem přesvědčen, že se podaří dosáhnout konečné dohody.

Dotaz: Nicméně pane premiére, co říkáte o tom, ten přírůstkový pak vlastně neobsahuje zmínku o navýšení kapitálu EIB. Defakto nic nového. Je to jakási úlitba Francoisovi Rollandovi a přesto se Evropská unie, která chce utišit svým jasným a razantním postojem finanční trhy, není schopna na něm, ač to vypadá, že je to relativně jednoduchá věc, dohodnout. Jak hodnotíte tady to a jaký myslíte, že to signál vyše právě na finanční trhy.

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Platí, že celý ten balík, který je představován a který má podpořit růst, navíc představuje všeho všudy jedno procento hrubého domácího produktu celé Evropské unie. Čili ten praktický dopad do reálné ekonomiky je spíše symbolický, nebo symbolicko-psychologický. Je skutečností, že celá řada dohod na evropské úrovni je prostě výsledkem kompromisu a vzájemných ústupků a toto je ten případ, to je potřeba si říct otevřeně. To znamená reálný dopad do reálné ekonomiky je velmi omezený a hlavní smysl tohoto kroku je, že je to politický kompromis.

Dotaz: Pane premiére, neexistuje možnost, že by něco z těch peněz doteklo k nám například?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Samozřejmě že existuje, protože například navýšení kapitálu Evropské investiční banky by mohlo vést i k tomu, že právě Česká republika, malé a střední firmy v České republice, by si mohly sáhnout na tyto prostředky.

Dotaz: Všichni novináři sledovali ten západ Itálie-Německo. Když tam byli evropští státníci a leaderi, také jste tam měli zprávy, jak to probíhalo ten zápas. A jestli ano, komentoval to třeba někdo. Byl tam odlehčený okamžik?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: No tak jak kdo. Když někdo prohrává, tak třeba moc odlehčený okamžik pro něj není. Samozřejmě, že ty zprávy tam byly. V podstatě tam byl i přenos. Dneska na tabletu můžete sledovat prakticky všechno.

Dotaz: Takže Angela Merkelová byla smutná v průběhu jednání?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: To bych neřekl. Tak určitě každý, kdo to sledoval, tak to nějakým způsobem prožíval. Někdo více a někdo méně.

Dotaz: Komu jste fandil vy?

Petr Nečas, předseda vlády ČR: Já se skoro bojím to říci. Já jsem fandil nevím proč Německu.

www.vlada.cz

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky

Duben 2012

3. 4. 2012

Kondolence ministra Schwarzenberga v souvislosti s leteckým neštěstím v Rusku

V souvislosti s tragickou nehodou letadla, ke které došlo dne 2. dubna 2012 v Rusku nedaleko západosibiřského města Tjumeně, zaslal ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg kondolenční telegram svému ruskému protějšku Sergeji Lavrovovi. Vyjádřil v něm svoji hlubokou soustrast ministrovi a rodinám obětí.

www.mzv.cz

13. 4. 2012

Prohlášení MZV ČR k vypuštění rakety KLDK dne 13. dubna 2012

Ministerstvo zahraničních věcí ČR je hluboce znepokojeno vypuštěním severokorejské rakety dlouhého doletu dne 13. dubna 2012.

Tento akt je v rozporu s mezinárodními závazky Korejské lidově demokratické republiky, porušuje rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1874 a zvyšuje napětí v regionu.

Ministerstvo zahraničních věcí ČR vyzývá Korejskou lidově demokratickou republiku k okamžitému dodržování všech mezinárodních závazků a naplňování příslušných rezolucí OSN.

www.mzv.cz

16. 4. 2012

Prohlášení k propuštění běloruského prezidentského kandidáta

Ministerstvo zahraničních věcí České republiky vítá rozhodnutí běloruské vlády propustit z vězení bývalého prezidentského kandidáta Andreje Sannikova a jeho spolupracovníka Dmitrije Bandarenku a velmi doufá, že běloruské úřady propustí i další politické vězně.

Takovýto vývoj by byl důležitým krokem ke zlepšení vztahů mezi Evropskou unií a Běloruskou republikou.

www.mzv.cz

17. 4. 2012

Úvodní slovo ministra Schwarzenberga na konferenci The Prague Agenda – Accomplishments and Challenges

Ladies and Gentlemen,

It is my pleasure to open this distinguished gathering of top experts in nuclear portfolio here at Czernin Palace.

With the 2009 President Obama's announcement of his nuclear agenda, the 2010 US-Russia Summit concluding the New Start Treaty, and our last year's Prague Agenda conference, you may say that the month of April and the city of Prague are the time and place to be when you want to discuss nuclear issues.

We would like this conference to provide an opportunity to summarize the achievements as well as short-comings in what is - since President Obama's speech in our capital three years ago - referred to as „Prague Agenda“.

Yesterday, at the workshop, some of you were discussing the issue of nuclear transparency and of its current and future place in arms control and disarmament. Your debate today will focus on the agendas of nuclear security and the Non-Proliferation Treaty.

This Treaty is more important today than ever. It remains a cornerstone of the global nuclear non-proliferation regime, as well as an essential foundation for the pursuit of nuclear disarmament and for the development of nuclear energy for peaceful purposes. We are well aware of the need to preserve and strengthen its authority and integrity.

Vis-à-vis the latest developments on the Korean Peninsula as well as in Iran, it needs to be said that we do not question the rights of any country to develop research, production and use of nuclear energy for peaceful purposes on the assumption that it makes use of them in a responsible way. However, it is entirely unacceptable if some countries, while ignoring approved and recognized international standards, endanger stability in their regions and raise the risk of proliferation.

It is of utmost importance for all states to take concentrated and resolute measures to ensure strict compliance with their non-proliferation obligations and respond quickly and effectively to non-compliance.

Dear Colleagues,

I had the special privilege of heading our national delegation at the Nuclear Security Summit in Seoul three weeks ago. Its outcome robustly underlined the need for global action. The world leaders confirmed there the importance of the nuclear security measures to protect us against terrorism or illicit trafficking of nuclear and radioactive materials.

www.mzv.cz

18. 4. 2012

Prohlášení ministrů zahraničí a obrany skupiny V4 „Odpovědnost za silné NATO“

Declaration of the Visegrad Group “Responsibility for a Strong NATO”

We, the Ministers of Foreign Affairs and Defence of the Czech Republic, Hungary, Poland and Slovakia, declare our decisive resolve to promote regional and Euro-Atlantic security by strengthening our political commitment and enhancing defence capabilities. NATO, founded on strong bonds between North America and Europe and offering the assurance of collective defence, will continue to remain the cornerstone of our security. Keeping the transatlantic partnership strong and stable is in our shared and vital interest.

The shifting focus of U.S. foreign and security policy as a response to evolving conventional and emerging threats lends urgency to the need to contribute adequately to countering these threats through European political will and military capacity. The upcoming NATO Summit in Chicago will be a good opportunity to clarify mutual obligations on both sides of the Atlantic: a lasting and substantial U.S. commitment to Europe and Europe’s more coherent and visible investment in defence capabilities.

We adhere to our commitment to continuing the implementation of the 2010 NATO Strategic Koncept and its three core tasks – Collective Defence, Crisis Management and Cooperative Security. We must ensure that NATO capabilities meet the full spectrum of requirements arising from those tasks and remain in line with the agreed Level of Ambition of the Alliance. We expect the Defence Package for Chicago to further this objective. Our experience from the operations and missions of the past two decades constitutes an important parameter for further transformation.

The NATO Response Force is a crucial operational tool of the Alliance and a means for increasing credibility and interoperability of our defence capabilities, as well as a driver for their transformation. We strongly support conducting exercises based on Article 5 scenarios, including live exercises of the NATO Response Force on our territories. In this respect, we urge Exercise Steadfast Jazz 2013 to be conducted as a live exercise. We encourage Allies to actively engage in this exercise. On our part, we reaffirm our determination to provide robust force contributions to this exercise, as well as to other multinational military exercises in the region, covering, among other things, military police activities, logistics and engineering.

Capability development in NATO and the EU must be mutually supportive in order to avoid duplications. We see the concepts of the NATO Response Force and the EU Battlegroups as complementary. We are committed to setting up the 2016 Visegrad Group EU Battlegroup to increase our collective and individual combat capacity to be used either by the EU or NATO. We welcome the Allied Command Transformation-European Defence Agency efforts to ensure synergies between the Smart Defence and Pooling & Sharing projects. NATO’s Deterrence and Defence Posture should continue to rely on the balanced mix of conventional, nuclear and missile defence capabilities in order to meet the challenges of the evolving security environment. A continued and adequate presence of U.S. capabilities in Europe is an integral part of this posture. The Deterrence and Defence Posture Review should also reconfirm NATO’s readiness and willingness to engage Russia on the basis of reciprocity on

all topics, including transparency of tactical nuclear weapons. NATO should also discuss the consequences of increased defence spending and acquisition of advanced capabilities by some traditional and emerging powers.

The Smart Defence initiative is an important driver for maintaining and increasing both our collective and national defence capabilities. We see NATO's Alliance Ground Surveillance as a fundamental pillar of allied Intelligence, Surveillance and Reconnaissance capabilities. We therefore support the common funding of its operational and related security investment costs. These financial arrangements should be applied to other similar NATO capabilities too. Missile Defence is another core element of our collective defence that will contribute to the indivisible security of the Alliance. It is critical to declare Interim Operational Capability in Chicago. We will continue to support the extended Baltic Air Policing mission.

Furthermore, together with our partners in the region we are going to contribute to Smart Defence through concrete individual commitments in the following areas: air controller training (FAC/JTAC); Chemical, Biological, Radiological and Nuclear defence (CBRN); helicopter pilot training (MATC); joint logistics; medical treatment facilities; multinational experimentation; pooling maritime patrol aircraft; training in Counter Improvised Explosive Devices (C-IED), and others. In order to complement Smart Defence and to substantiate the Connected Forces Initiative, we are ready to contribute to enhancing NATO's education and training capabilities by making greater use of existing ACT training centres as well as national and multinational facilities.

In Afghanistan, we remain committed to the principle of "in together – out together." Our primary focus will be to ensure the sustainability of the Afghan National Security Forces through continuing training and mentoring and with steadily growing Afghan ownership. It is important that all nations taking part in the operation coordinate closely their future plans in Afghanistan. It is essential for the Visegrad Group that the military and civilian engagement in Afghanistan leads to a successful transition.

Our own experience confirms that the ability of NATO to welcome new members is one of the most important and successful tools for spreading stability and security, contributing to the objective of creating a Europe whole, free and at peace. Therefore we will continue to support those countries that are willing and able to assume responsibilities of NATO membership and whose inclusion can contribute to our security. We commend the efforts of these countries and express our sincere hope that we will welcome them in the Alliance as soon as possible.

The Alliance's partnership policy has been one of the most successful tools in our cooperative approach to security. Coping with current and future risks and threats requires a global network of partner nations and organisations. We should further cooperate with nations that share our common values and contribute significantly to NATO's fundamental tasks. The NATO Summit in Chicago should reconfirm this approach.

The Visegrad Group countries are ready to shoulder their share of responsibility for maintaining a coherent and effective NATO. The task ahead is to face the challenge posed by a dynamic security environment, building upon the credibility of our Alliance. To achieve this objective, we will work constructively to reinforce political solidarity and advance capability development. To meet this goal, we are open to pragmatic and result-oriented cooperation with our Allies and partners. We are looking forward to discussing and pushing forward these issues through concrete decisions taken at the Alliance's Chicago Summit. Among other topics discussed at the summit in Seoul was the increasing threat to the global security

presented by terrorism targeted at sensitive nuclear information. We have chosen this concern to be treated as one of the main issues also today and I am looking forward to your inspiring ideas and conclusions in this area and all the others on your agenda. I am especially happy to see many young faces in the audience. This makes me believe that our conference agenda is still up-to-date and attractive for young people, which is a great promise for the future.

Let me wish you all a good day of discussions and a pleasant stay in Prague.

Thank you for your attention

www.mzv.cz

19. 4. 2012

Prohlášení zemí V4 k rozhodnutí švýcarské vlády

Statement of the V4 countries – the Czech Republic, Poland, Hungary and Slovakia on the

decision of the Swiss Government to re-establish quantitative limitations for certain

categories of residence permits as regards EU citizens who are nationals of eight of the EU Member States

We express our deep regret at the Swiss government's decision. It undermines Switzerland's traditional stance as an open and friendly country.

We deplore this measure firstly because the Swiss authorities differentiate among EU Member States by singling out selected countries – even though some of our states did not fulfil migrant worker quotas – and, secondly, because we see this as a purely political decision, with our countries representing only 10% of the EU migrant workers in Switzerland.

Thirdly, we are convinced that at a time of crisis, we must strengthen – and not weaken – European economic freedoms. Indeed, many Swiss companies profit from the common market and are active in our respective countries with their 65 million consumers.

Moreover, we note the firm position of High Representative Cathy Ashton as reflected in her statement that this measure is in breach of the Agreement on the Free Movement of Persons as amended by the Protocol of 2004.

We trust that in the light of these arguments the Swiss government will reconsider its decision soon.

www.mzv.cz

25. 4. 2012

Prohlášení Ministerstva zahraničních věcí k situaci kolem Julie Tymošenkové

Ministerstvo zahraničních věcí ČR zaznamenalo zprávy, že Julie Tymošenková zahájila hladovku v reakci na své tvrzení, že během transferu z vězeňské cely do nemocnice dne 20. dubna byla zbita.

Ministerstvo žádá ukrajinské úřady o okamžité objasnění stávající situace kolem Julie Tymošenkové, a aby k ní byl nezávislým pozorovatelům, včetně velvyslance EU na Ukrajině, pana J. M. Pinto Teixeiry, a také právníkům Julie Tymošenkové umožněn okamžitý přístup.

www.mzv.cz

26. 04. 2012

Prohlášení ministra u příležitosti setkání premiérů zemí SVE s premiérem ČLR

Ministr zahraničních věcí České republiky vítá konání neformálního setkání předsedů vlád 16 zemí střední a jihovýchodní Evropy s premiérem Wen Jiabao, které se uskuteční dne 26. 4. 2012 ve Varšavě, během návštěvy čínského premiéra v Polské republice.

Pro Českou republiku je Čínská lidová republika prioritní zemí v Asii a významným strategickým partnerem, obě země spojuje dlouhodobé přátelství a dobrá spolupráce. Ministr zahraničních věcí České republiky je proto potěšen, že dojde rovněž k bilaterální schůzce premiérů Petra Nečase a Wen Jiabao, která přispěje k dalšímu rozvoji česko-čínských vztahů a oboustranně výhodné spolupráce v řadě oblastí společného zájmů.

www.mzv.cz

Květen 2012

17. 5. 2012

Společné prohlášení ministra K. Schwarzenberga a izraelského ministra zahraničí A. Libermana

JOINT DECLARATION
OF
THE FIRST DEPUTY PRIME MINISTER AND MINISTER OF FOREIGN
AFFAIRS OF THE CZECH REPUBLIC, MR. KAREL SCHWARZENBERG, AND
THE DEPUTY PRIME MINISTER AND MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS OF
THE STATE OF ISRAEL, MR. AVIGDOR LIBERMAN
PRAGUE, 17 MAY 2012

The Czech Republic and the State of Israel have excellent relations based on longstanding genuine friendship over the years, both in the political-diplomatic sphere and in the sphere of relations between both peoples. This friendship is founded on a wide spectrum of ties and broad cooperation in a variety of areas, as well as on a direct and candid dialogue between both countries.

In order to widen and deepen further the dialogue between both countries, it has been decided to establish additional frameworks which will constitute a structure for increasing the exchange of views, assessments, and information.

1. Czech-Israeli Forum. Both Ministers support the establishment of a think-tank forum in the field of foreign policy and security, in which researchers, decision-makers, and experts in the relevant areas from both sides will participate. It is intended to hold its meetings every year intermittently in Prague and Jerusalem. The first such meeting took place in Prague in November 2011, the second is planned for 2012 in Jerusalem.
2. Political-Bilateral Dialogue. The Foreign Ministries of both countries will hold annual consultations headed by the Directors - General of the Foreign Ministries. These consultations will include exchanges of views and assessments on a variety of subjects which will be mutually decided upon at each meeting. These meetings will be held annually, rotating between Prague and Jerusalem.
3. The Foreign Ministries will examine the possibilities for cooperation in the area of development assistance to third countries. The examination of the possibilities in this area will be done by the professionals in both Ministries.
4. The Ministers decided that their respective Embassies will be given the task of enhancing their current work in the fields of cultural, academic, and public diplomacy with the aim of offering the Czech and Israeli public the opportunity to strengthen the understanding of their respective cultures and history.

Karel Schwarzenberg
First Deputy Prime Minister and
Minister of Foreign Affairs
of the Czech Republic

Avigdor Lieberman
Deputy Prime Minister and
Minister of Foreign Affairs
of the State of Israel

www.mzv.cz

21. 5. 2012

Prohlášení MZV k sebevražednému útoku v Sanáa

V souvislosti se sebevražedným teroristickým útokem při vojenské přehlídce v jemenském hlavním městě Sanáa dne 21.5.2012 vyslovuje Ministerstvo zahraničních věcí ČR své rozhořčení a vyjadřuje upřímnou soustrast a účast rodinám a blízkým všech obětí i zraněným osobám.

Česká republika jednoznačně odsuzuje tento teroristický čin, který si vyžádal smrt desítek lidí, a ujišťuje jemenskou vládu a jemenský lid o své solidaritě.

28. 5. 2012

Ministr K. Schwarzenberg pro Deník:

Schwarzenberg je k očekáváním sudetských Němců zdrženlivý

Český ministr zahraničí Karel Schwarzenberg se staví zdrženlivě k očekávání sudetských Němců na „výrazný průlom“ ve vztazích s českou vládou. Prohlásil to v rozhovoru pro agenturu DPA. Schwarzenberg zároveň podotkl, že v posledních letech se v Česku zvýšilo povědomí o poválečném odsunu sudetských Němců z Československa.

Naději na „velký krok“ ve vztazích s Prahou vyjádřil o víkendu v Norimberku předák sudetských Němců Bernd Posselt.

„Není mi jasné, co očekávají,“ reagoval na to Schwarzenberg. Připomněl, že už v roce 1990 vyjádřil tehdejší československý prezident Václav Havel lítost nad vyhnáním sudetských Němců. „Teď by to bylo jen opakování téhož,“ řekl ministr.

„Nejsem velkým přítelem prázdných gest,“ řekl také Schwarzenberg k očekáváním, která Posselt vyjádřil. Český ministr uvedl, že za důležitější považuje nyní skutečnou spolupráci sudetských Němců s Čechy.

Schwarzenberg také připomněl, že v posledních letech se zvýšilo povědomí o odsunu sudetských Němců z Československa po druhé světové válce. Toto téma se objevilo v mnoha knihách a filmech. „Už tu není taková nevědomost, jaká panovala ještě před čtvrt stoletím,“ řekl šéf české diplomacie.

ČTK

30. 5. 2012

Prohlášení MZV k událostem v syrském městě Húlá

Česká republika je hluboce otřesena tragickou smrtí více než stovky civilistů, včetně mnoha dětí v syrském městě Húlá. Odsuzujeme tento čin nejsilnějšími možnými slovy.

Žádáme všechny strany konfliktu, aby dodržovaly své závazky vyplývající z mezinárodního práva a aby realizovaly šestibodový plán Kofi Annana, který pokládáme za nejlepší dostupný způsob ukončení nesmyslného krveprolití v zemi. Česká republika svou podporu Annanova mírového plánu vyjádřila i vysláním tří pozorovatelů do pozorovatelské mise OSN v Sýrii (UNSMIS).

Ministerstvo zahraničních věcí předvolalo dne 30. května syrskou chargé d' affaires a. i., aby jí sdělilo rozhořčení nad vraždami ve městě Húlá, jejich jednoznačné odsouzení a potřebu, aby viníci byli pohnáni k trestu.

5. 6. 2012

K. Schwarzenberg: Projev na 40. schůzi Poslanecké sněmovny dne 5. 6. 2012

Není v zájmu žádného členského státu EU ratifikačnímu procesu bránit

Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci,

dovolím si ještě jednou po přerušení přednést vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro. Zabývali jsme se jím na minulé schůzi Poslanecké sněmovny, dovoluji mi proto, prosím, omezit se na shrnutí základních faktů.

Přijetím tohoto Rozhodnutí Evropské rady bude článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie doplněn o následující odstavec:

Členské státy, jejichž měnou je euro, mohou zavést mechanismus stability, který bude aktivován v případech, kdy to bude nezbytné k zajištění stability eurozóny jako celku. Poskytnutí jakékoli požadované finanční pomoci v rámci tohoto mechanismu bude podléhat přísné podmíněnosti.

Rád bych zdůraznil, že ačkoliv se jedná skutečně o jediný odstavec, toto doplnění Smlouvy o fungování Evropské unie má zcela zásadní interpretační hodnoty. Jejím účelem je předejít možným právním pochybám a s konečnou platností potvrdit, že není v rozporu s primárním právem Evropské unie, pokud členské státy vytvoří stálý mechanismus, jehož prostřednictvím bude možno poskytnout finanční pomoc členskému státu eurozóny, který bude mít závažné problémy s financováním, a bude tím ohrožena stabilita eurozóny jako celku.

Změnou článku 136 Smlouvy o fungování Evropské unie ovšem vlastní mechanismus stability nevzniká. Evropský stabilizační mechanismus bude zřízen na základě samostatné mezinárodní smlouvy sjednané mezi státy eurozóny a podepsané 2. února 2012. Česká republika se vyjednávání o podobě této smlouvy rovněž účastnila. Během poslední diskuse zde zazněly určité pochybnosti o vhodnosti novelizace Smlouvy o fungování Evropské unie necelé tři roky po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost. Rád bych vás ujistil, že pro pochybnosti tohoto druhu není žádný důvod.

Proceduru změn zakládajících smluv unie upravuje podrobný článek 48 Smlouvy o Evropské unii, který mimo jiné umožňuje i zjednodušený postup pro přijímání změn v případech, jako je tento. To znamená, jedná-li se o ustanovení týkající se vnitřních politik unie, a změnou se nerozšiřují pravomoci unie. Jedná se tedy o zcela standardní proceduru předjímanou primárním právem unie. Potřeba zajištění právní jistoty v otázce souladu stabilizačního mechanismu s primárním právem unie, kterou změna článku 136 Smlouvy o fungování Evropské unie přináší, se může primárně jevit jako otázka právní. Nicméně její dopad na vnímání unie navenek je nesporný. (V sále je stále značný hluk.)

Je zřejmé, že případné snahy o zpochybňování legality nového mechanismu, s nímž je bez časté ratifikace znění článku 136 Smlouvy o fungování evropské unie nutno počítat, mohou velmi negativně ovlivnit věrohodnost aktuálního reformního úsilí celé eurozóny, potažmo Evropské unie jako celku. Evropský stabilizační mechanismus bez toho přispěje k uklidnění

situace na finančních trzích, což bude mít pozitivní dopad na Českou republiku. Je potřeba mít stále na vědomí, že Česká republika je se zeměmi eurozóny ekonomicky zcela propojena.

Rád bych proto zdůraznil, že není v zájmu žádného členského státu Evropské unie ratifikačnímu procesu bránit a prodlužovat jej s rizikem prohloubení krize eurozóny. Vzhledem ke zmiňovanému výraznému napojení české ekonomiky na trh eurozóny a enormnímu zájmu České republiky na jeho stabilitě není skutečně vhodné schvalování rozhodnutí Evropské rady již dále odkládat.

Na závěr mi dovoluji připomenout, že pokud Česká republika v budoucnu přijme euro, pak její přístup ke smlouvě, ustanovující stabilizační mechanismus, bude předmětem separátních jednání a přístupová dohoda se stane předmětem řádné ratifikační procedury. Do té doby se Česká republika nebude tohoto mechanismu zúčastňovat a nebude do něj tedy ani přispívat.

Dnes se jedná pouze o to, abychom potvrdili, že evropský stabilizační mechanismus, který v případě potřeby poslouží ke stabilizaci eurozóny, není v rozporu s primárním právem Evropské unie.

S ohledem na nastíněný odklad předkládaného rozhodnutí Evropské rady si dovoluji navrhnout, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s jeho ratifikací.

Děkuji vám za nepozornost.

www.top09.cz

11. 6. 2012

Ministr K. Schwarzenberg pro e15.cz

K. Schwarzenberg vzkázal Němcům: Vaše kritika Temelínu je nemístná

Ministr zahraničí Karel Schwarzenberg se ohradil proti německé a zejména bavorské kritice dostavby jaderné elektrárny Temelín. Pro Süddeutsche Zeitung uvedl, že nezná jiný případ, kdy by na sousedy byl vyvíjen takový nátlak, aby ustoupili od svých záměrů.

Česko podle něj respektuje německý odklon od jádra, i když to přináší komplikace tuzemské přenosové síti. Čeká proto, že náš soused bude naopak respektovat svrchované právo Česka rozhodnout o své energetické koncepci.

„Dnes se často a mnohdy emocionálně diskutuje o německém odklonu od jádra a o jeho důsledcích – stejně jako o českém rozhodnutí dále rozvíjet jadernou energii. Důležité přitom je brát ohled na svrchovanost v rozhodování každé země,“ zdůraznil šéf české diplomacie.

Schwarzenberg poznamenal, že Česko není jedinou zemí v Evropě, která získává elektřinu z jádra. „Neznám však jiný podobný případ, kdy by soused vyvíjel tak velký tlak, aby druhou stranu odradil od jejího záměru, jako je tomu proti Temelínu. Nemluvě o často přehnaných zprávách v bulvárním tisku o výpadcích,“ píše ministr.

Schwarzenberg také připomněl, že Česko respektuje a podporuje německé rozhodnutí nahradit využívání jaderné energie obnovitelnými zdroji. „A to i navzdory skutečnosti, že životně důležité dodávky energie ze severu na jih Německa proudí přes Česko, a extrémně přetěžují českou přenosovou síť,“ dodal Schwarzenberg.

Nehlasitějšími kritiky dostavby Temelína jsou Bavoři

Výstavbu dalších dvou bloků temelínské elektrárny v Německu nejhlasitěji kritizují Bavoři; odmítavé stanovisko k elektrárně vedle tamních ekologických aktivistů zaujalo i mnichovské ministerstvo životního prostředí.

Právě bavorské straně český ministr vzkázal: „Zaujmout hned od počátku odmítavé stanovisko budoucí debatě nijak nepomůže. Tady mají povinnost zejména politici, aby to, čeho se v posledních letech dosáhlo, se lehkovážně nedávalo v sázku, čímž by se vyslaly špatné signály.“

Schwarzenberg svůj příspěvek zveřejnil den před konáním veřejné debaty Němců s českými odborníky o Temelínu, která se uskuteční v bavorském Pasově. Ministr doufá, že tato diskuze, kterou Němcům stejně jako Rakušanům nabídla česká vláda, se setká s větším pochopením.

www.top09.cz , www.e15.cz

27. 6. 2012

Prohlášení MZV k sestřelení tureckého letounu

První místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí České republiky Karel Schwarzenberg odsoudil incident, ke kterému došlo v pátek dne 22. června 2012 a při kterém byl syrskými vzdušnými silami v mezinárodním vzdušném prostoru a bez předchozího varování sestřelen turecký letoun.

Ministr zahraničí vyjádřil Turecku solidaritu a jednoznačnou podporu v souladu s postoji ostatních spojenců NATO. Na adresu Sýrie Karel Schwarzenberg uvedl: „Mezi sousedy považují sestřelení letadla, byť by to bylo i po narušení vzdušného prostoru, za velmi nezvyklý krok. Tento přístup odsuzuji a doufám v nastolení normálních vztahů mezi oběma zeměmi“.

www.mzv.cz

28. 6. 2012

Rozhovor s Karlem Schwarzenbergem pro časopis Ekonom

K. Schwarzenberg: Jsem havlovec, což je smrtelný hřích

Šéf TOP 09 kandiduje na českého prezidenta s cílem vést zemi k evropské federaci. Nevidí důvod, proč by unie měla dopadnout jako Rakousko-uherská monarchie.

Vrtí se v křesle, co chvíli si prohlédává kapsy a nakonec se začne procházet po kanceláři. Původně jsme se domnívali, že viditelná nervozita Karla Schwarzenberga je vyvolána aktuálními problémy stranické kolegyně Vlasty Parkanové, exministryně obrany, o níž se zajímá policie kvůli někdejšímu nákupu letounů Casa pro českou armádu. Brzy se ale ukázalo, že dotěrní novináři, kteří šéfa TOP 09 a ministra zahraničí v této kauze bombardují dotazy, původci neklidu nejsou.

Do pohody téměř pětasedmdesátiletého vicepremiéra navrátila znovunalezená dýmka, do níž si poté začal pěchovat tabák. Schwarzenberg má nejradši pravý americký, který si kupuje v sypké podobě ve specializovaném obchodě ve Washingtonu. Jako šéf české transatlanticky orientované diplomacie má dost příležitostí si pro něj doletět.

S nadsázkou ho lze dokonce podezírat, zda toto není pravým důvodem, proč chce nyní získat i post českého prezidenta. Muž, v jehož žilách koluje modrá krev a který podstatnou část života prožil v zahraničí (Rakousko, Bavorsko, Švýcarsko), se ale dušuje, že jeho zájem o post hlavy České republiky je nefalšovaný. Cítí povinnost udržet zemi v Evropské unii, jejíž základy i přes současnou krizi považuje za daleko pevnější než svého času Rakousko-uherské monarchie, s níž je jeho rod historicky spjat.

Nemáte někdy pocit, že Čechům chybí monarchie? S posvátnou úctou hledí na pražský Hrad, zajímají se o osudy evropských panovnických rodů...

Myslím, že nechybí. To si Češi vyřešili už před 90 lety. Máme ale specifický vztah k prezidentskému úřadu, který je velice silný. Silnější než v řadě evropských států. Snad je to i tím, že prezidentskou tradici zakládal opravdu mimořádný člověk, tedy T. G. Masaryk.

Jak se vlastně díváte na konec Rakousko-uherské monarchie a vznik samostatného Československa? Ptáme se i proto, že jste zástupcem šlechty, a ta dlouho byla oporou habsburské říše.

Jakým zástupcem šlechty, ta u nás přece neexistuje. Z toho, co vím – a dějinami 19. a 20. století jsem se docela zabýval –, říkám, že staré Rakousko spáchalo sebevraždu. Neměli bychom si dělat iluze o tom, že mocnářství rozbila zahraniční akce T. G. Masaryka a Edvarda Beneše. Ta hrála jistou roli při ovlivňování amerického prezidenta Woodrowa Wilsona. Prvním krokem k oné sebevraždě bylo ale takzvané vyrovnání s Maďary z roku 1867, tedy po prohrané bitvě s Pruskem u Hradce Králové. Rozdělení říše na dvě poloviny ve svém důsledku přineslo uspořádání, kde byly dva velice privilegované národy, vedle nich některé poloprivilegované, tam jsme patřili my, Italové či Poláci, a pak i národy, které na tom byly opravdu špatně. Slovinci, Rusíni, Rumuni a další. Něco takového nebylo dlouho udržitelné, ale František Josef I. se cítil zavázán dohodnuté uspořádání dodržovat. V západní polovině říše, v Předlitavsku (podle říčky Litava – pozn. red.) pak došlo k souboji mezi německojazyčnými oblastmi a těmi dalšími, a skončilo to špatně.

Podle vás to jinak než rozpadem skončit nemohlo?

Vídeňské vlády vzniklou situaci opravdu často nechápaly. Když čtu dopisy svého prapradědečka a pradědečka – ti byli českými vlastenci a zároveň chtěli říši zachovat – tak je z nich patrné čiré zoufalství nad tehdejší vídeňskou politikou. Poslední nadějí byl asi následník trůnu František Ferdinand. Chtěl provést ráznou reformu, ale bylo mu jasné, že by to šlo jen prostřednictvím převratu, k němuž by muselo dojít ještě před korunovační přísahou. Bez takového převratu, a k němu samozřejmě nikdy nedošlo, Rakousko nemohlo být zachráněno.

Vy věříte, že současná Evropská unie stojí na pevnějších základech než ona mnohonárodnostní monarchie?

V Evropě nemáme ono rozdělení národů na privilegované a neprivilegované. Alespoň teoreticky jsme si všichni rovnoprávní. Navíc je Evropa postavena na demokratických základech. A v tom je oproti monarchii rozdíl, i když alespoň v její západní části se vývoj demokracii stále více blíží. Po osobní intervenci Františka Josefa tam bylo zavedeno všeobecné volební právo. Jenomže císař sice byl asi dobrý správce, ale pro řešení problémů mu chyběla fantazie.

A Evropa sílu k reformám má?

Pořád si myslím, že ano.

Co ale bude výsledkem? Skutečně evropská federace?

Na konci ano. Bez toho to nepůjde. S tímto cílem bych v zásadě neměl problém. Obávám se však, že kvůli neutěšené hospodářské situaci přijde daleko rychlejší vývoj, než jaký jsme schopni strávit. Lidé, a nejen v Čechách, potřebují vždy jistý čas, než si na nové věci zvyknou. Když k tomu čas nemají, začnou se bouřit. Typickým příkladem z trošku jiného soudku je silná imigrace do Nizozemska. Ani tam nebyli přece jen zvyklí v takové míře na soužití s úplně odlišnými lidmi. Náhlá změna poměrů vedla k tomu, že v politice jednoho z nejtolerantnějších národů dnes drží trumfy nacionalisté. Kdyby stejný vývoj trval 100 let, vše by proběhlo daleko klidněji.

Jaká je vůbec alternativa ke sjednocené Evropě? Může se unie skutečně rozpadnout?

Kdyby se EU rozpadla, tak zde vnější síly budou mít daleko větší vliv.

Myslíte třeba Čínu?

Myslím na daleko bližší okolí. Rusko například. Na Balkáně je zase Turecko. Pak bychom čuměli, kdo by se nám sem dral a kdo by rozhodoval o našich záležitostech.

A silné evropské státy by k těm malým přistupovaly daleko bezohlednějším způsobem. To jsme již v minulosti zažili a byl bych nerad, kdybych si to ještě jednou zopakoval.

Narážíte na Německo?

Každý by se pak pokoušel urvat vše, co je možné, a vytyčovat sféry vlivu. Železným pravidlem je, že mocenské vakuum vždy někdo zaplní. A já mám radši, abychom si rozhodovali sami. A při vší nedokonalosti a byrokracii Evropské unie – hodinu bych tu mohl proti ní uvádět argumenty – přesto tvrdím, že spojená Evropa je tou nejlepší možností.

STAŘÍ KÁMOŠI KLAUS SE ZEMANEM

Současný prezident Václav Klaus byl opakovaně nařknut, že je jakýmsi velvyslancem Moskvy. Takové názory zaznívaly třeba i v nejbližším okolí expremiéra Mirka Topolánka, v jehož vládě jste také byl. Díváte se na Klause stejně?

Takhle bych to neřekl. Každý člověk je ale ovlivněn zážitky ze svého mládí, zásadní postoj ke světu si udělá v mladých letech. Pak už se vše jenom piluje, zdokonaluje a lépe odůvodňuje. V zásadě je člověk kolem 20 let hotový. A na pana prezidentovi se podepsalo, že vyrostl v někdejší komunistickém Československu, což volky nevolky, vědomě i nevědomě ovlivňuje jeho názory.

V Československu ale vyrostl i Václav Havel.

To je pravda, ale ten vyrostl ve velmi vyhraněné rodině, která hrála velkou roli za první republiky. Jeho otec, diplomat Hugo Vavrečka a další, ti všichni na něho měli silný vliv. U Havlů to bylo velice jasné, ale o rodině Václava Klause vlastně nic nevíme.

Co říkáte na to, že současný prezident nedávno nepřímo podpořil kandidaturu Miloše Zemana?

Naprosto ho chápu. Jsou to staří kámoši, znají se dlouhá léta. Je to stejná generace, spolupracovali spolu v době opoziční smlouvy. Navzájem o sobě vědí a mohou se na sebe spolehnout. Ostatní prezidentští kandidáti už nejsou tací, aby mohli splnit nějaké Klausovo přání. V ODS kandidátem asi bude místopředseda Senátu Přemysl Sobotka, který měl k Václavu Klausovi vždy kritický vztah. Což platí i obráceně. Klaus je profesionál a asi ho moc nepřesvědčují ani lidé, kteří jsou v politice tak trochu na úrovni amatérské ligy. Například

Jan Švejnar. Je to sice i profesor ekonomie, ale pochybuji, že by jeho názory s těmi Klausovými nějak korespondovaly. Expremiér Jan Fischer je zase pro současného prezidenta málo jasná a vyhraněná osobnost. Navíc byl léta v KSČ, pak se překabátil, a když vládl, tak podle zásady „kdo nic nedělá, nikoho neurazí“. A proti mně má Klaus něco od první chvíle, kdy jsem se tu objevil.

Proč vás nemá rád?

Už proto, že jsem havlovec, což je v jeho pojetí smrtelný hřích. Navíc, jak už jsem řekl, je výrazně ovlivněn tím, co se na českých školách v dobách našeho mládí učilo. Když je někdo vychován v jiráskovskonejedlovském pojetí českých dějin, tak je pro něho jakýkoli člověk, který patří ke katolické, pobělohorské šlechtické rodině tím posledním, koho by v domácí politice chtěl vidět. A za třetí, a to mi sám říkal, mě považuje za levičáka.

Lidé na Hradě vám vyčítají i určitou nadnárodnost a neukotvenost a připomínají například i vaši účast na tajemných jednáních Bilderbergu. Co je to vlastně za uskupení?

Hlavně je to mýtus. Bilderberg je hotel v Holandsku, kde různí pánové před desítkami let tento spolek založily. Prvním hostitelem byl manžel královny Juliány, princ Bernhard (princ Bernhard z Lippe-Biesterfeldu, podle nizozemské novinářky a historičky Annejet van der Zijl někdejší člen NSDAP a SA – pozn. red.). Jde o setkání různých politiků, ekonomů a intelektuálů, obvykle se tam scházejí lidé mimo funkce, často důchodci. Na programu mají přednášky a docela zajímavé diskuse.

Říkáte důchodci, ale v roce 1991 se tam například objevil Bill Clinton a o rok později už byl americkým prezidentem.

Bill Clinton byl velice nadaný. Vzpomínám si, jak se mi můj dobrý kamarád, rakouský diplomat a někdejší velvyslanec ve Washingtonu Friedrich Hóss omlouval, že na mě nemá čas. „Objevil jsem v zapadlém Arkansasu velice zajímavého guvernéra, a tak za ním jedu na exkurzi,“ říkal. Byl jsem docela naštvaný, protože jsem od něho chtěl informace před první návštěvou Václava Havla v USA. Co tím chci říci: inteligentní lidi, a Hóss nikdy v Bilderbergu nebyl, okamžitě vyzozorovali, že Clinton je osobnost. A to bylo už na počátku roku 1990, dávno před tím, než budoucí americký prezident na jednání spolku vystoupil.

Takže opravdu mýtus?

Jistě. Existují ovšem obskurní noviny, které žijí právě z článků na téma spikleneckých teorií.

PODPOROVAT RŮST TEĎ NEMÁ SMYSL

Považujete za důležité, aby Evropa zůstala integrována, ale teď tu vyvstává i ekonomický spor velmocí. Na jedné straně německá kancléřka Merkelová, která chce šetřit. A proti ní nový francouzský prezident Hollande, jenž chce podporovat růst. Kdo má pravdu?

Názor, že lze uměle vyvolat konjunkturu, je podle mě iluze. Přinese to jen další zadlužování. Můžeme vypomáhat jen v jisté době. Když ale pořád evropská a světová ekonomika klesá, tak vyhazováním peněz si moc nepomůžeme. Růst lze podpořit teprve tehdy, když ta křivka dosáhne dna. Potom to má smysl, ale nikoli předtím, to je zbytečné plýtvání. A je třeba také pořádně rozmyslet do čeho ty peníze dávat. Já bych je jako první asi uvolnil tam, kde bolestně zaostáváme, kde šetříme na úkor našich dětí, to je věda a výzkum. Jsou podfinancovány, a na to doplatíme.

To ale říkají všechny vlády a nic s tím nedělají.

To vím samozřejmě také. Protože to většinou rozfofrují na různá populistická opatření. Říkám, co je nutné.

Co vám brání podíl zvýšit?

Ale jeden člověk, co zmůže?

Vždyť jste předsedou koaliční strany, místopředsedou vlády, máte ministra financí Kalouska, který sestavuje rozpočet...

To ano, ale jsme menší koaliční strana, tady vidím jisté mantinely. Já ale také říkám, že úspěch či neúspěch české ekonomiky je dán kvalitou a cenou české produkce, zda obstojí v konkurenci nejen s Evropou, ale i Koreou a Čínou. Bez toho nic nezmůžeme. Základem naší malé ekonomiky, výrazně exportně orientované, je to, že pro zboží tady vyrobené se někde ve světě najde kupec. Bez toho to nejde. Vnitrozemskými opatřeními moc nezmůžeme. Co ale můžeme udělat, to je právě podpora vědy a výzkumu.

Vidíte i jiné možnosti, jak s krizí bojovat?

Popravdě řečeno, o mnohých jiných mám pochyby. Mluví se například o investicích do dopravní infrastruktury. Ano, to byl ještě v první polovině 20. století osvědčený recept, po němž poklesla nezaměstnanost. Stavěly se silnice, dálnice, železnice. Oproti tomu, co jsem se ještě já učil na vysoké škole, je tu ale podstatná změna. Když „führer“ svého času začal budovat dálnice, tak tisíce lidí pracovalo s krumpáčem. Dnes tam ale stojí pár ohromných strojů, které navíc patří nějaké rakouské či německé stavební firmě. Když se podíváte, kolik je na stavbě dělníků, tak je to sotva tucet. S nezaměstnaností se tímto způsobem moc bojovat nedá.

MĚSTA A KLÁŠTERY – LEPŠÍ VLASTNÍCI

Vy jste lesník, vaše orlické panství zahrnuje i tisíce hektarů lesních pozemků. Co kdyby stát nezaměstnané posílal třeba do lesů? Tam je podíl lidské práce stále poměrně vysoký.

To nevím, jestli by zafungovalo, ale pravdou je, že Lesy ČR by se o své porosty mohly starat daleko lépe. Kupodivu třeba porosty spravované Vojenskými lesy a statky jsou v daleko lepším stavu. Máte-li čas, jeďte se někdy podívat na západ od Prahy, do vojenského újezdu v Brdech a potom popojedte pár kilometrů dál, do oblasti kolem Rožmitálu pod Třemšínem, kde jsou státní lesy. A porovnejte to. I slepý vidí rozdíl.

Co vy byste s tím dělal, kdybyste o tom mohl rozhodovat? Předal byste snad všechny státní lesy vojákům?

Já bych každopádně nezachoval ten ohromný komplex Lesů ČR, který je nesmyslně veliký. Za rozumnější bych považoval vrátit se k tomu, co se dříve osvědčilo. I v 19. či 20. století tu existovaly městské a obecní lesy. Někde jsou i nadále. Víím třeba, že královské město Písek se o lesy vždy staralo vzorně. A i naši schwarzenberští lesníci – kteří byli hrozně namyšlení – vždy uznávali, že písecké lesy jsou velmi dobře spravované. To bych si dovedl představit. Stejně tak věřím, že pokud proběhnou církevní restituce a lesy se vrátí ke klášterům, tak to bude dobře fungovat. Když se podívám do Bavorska a Rakouska, vidím spoustu pozitivních příkladů. Stačí, když vyjedete těsně za hranici, do hornorakouského premonstrátského kláštera Drkolná (německy Schlägl – pozn. red.), uvidíte, jak se tam hezky hospodaří. Stejně třeba do cisterciáckého kláštera Světlá (Zwettl – pozn. red.) v Dolním Rakousku. Města i kláštery, to jsou dlouhodobí vlastníci, špatné je, když se někdo dívá na lesy jako na krátkodobý byznys.

Myslíte si, že restituce církevního majetku a klášterních nemovitostí by mohly jít i před rok 1948? Existují přece spory o některé části majetku, třeba cisterciáckého a Řádu německých rytířů.

Podívejte se, my jsme podaření ptáci. Oběma, cisterciákům a dnes už Německému řádu byl přece majetek konfiskován ve prospěch Velkoněmecké říše. Když prezident Beneš v roce 1938 objížděl Šumavu, tedy německojazyčné oblasti, tak ho právě cisterciácký opat ve Vyšším Brodě vědomě slavnostně přijal. I proto pak Hitler cisterciáky zkonfiskoval. Podobně to bylo v případě Německého řádu. Ale po válce se stejně řeklo: vždyť to jsou Němci. Je čistě právní fikcí, že tu mezi rokem 1945 až únorem 1948 vládlo právo. Prdlajs.

Když mluvíte o bezpráví před rokem 1948, máte na mysli i „Lex Schwarzenberg“ z roku 1947, tedy zákon o převodu majetku hlubocké větve Schwarzenbergů na stát? Myslíte si, že zůstane v platnosti napořád?

Naděje umírá poslední, ale podle střízlivého odhadu tuším, že tu nadále bude převládat postoj, co jsme si nakradli, to si necháme. Jak známo, Lex Schwarzenberg byl namířen vůči mému strýci Adolfovi. Ten byl za války v emigraci v USA, předtím pomáhal financovat československé opevnění a ještě Jan Masaryk mu potvrdil, že se choval nezávadně a podporoval vládu v exilu. Za své dobré činy byl po zásluze „odměněn“.

KORUPCE? JDE O PROCENTA

S kradením souvisí i téma korupce, které je teď v české politice hodně frekventované. Považujete korupci jako prezidentský kandidát za vážný problém?

S českou historií korupce samozřejmě souvisí. My jsme si před 70 lety navykli, že můžeme každému něco sebrat a můžeme si to ponechat. Proč by to teď mělo být jinak.

Jeden člověk, s nímž se i vy dobře znáte, nám říkal, že prý jste autorem výroku „kradlo se vždycky, krást se bude, ale je třeba s rozumnou marží“. Skutečně jste to řekl?

Není to úplně správně, ale obsahově ano.

A opravdu považujete za největší problém výši korupční marže?

Já to samozřejmě nechci zlehčovat, ale pravdou je, že se kradlo vždycky. To je lidská vlastnost. Už za první republiky existovala krásná písnička (zpívá): Nade Hradem, pode Hradem, krađu, kradeš, krade, krademe. A to je ta republika od tatíčka Masaryka... I tehdy byly různé aféry, třeba lihová, ale srovnání s tou současnou nestydatostí je alarmující, od těch 90. let se to hodně posunulo k horšímu.

Vy můžete srovnávat i s Rakouskem. Tam politici tolik nekradou?

Tam se taky kradlo, ale právě více v míře. U vojenských zakázek si obě strany, které tam vládly nekonečně dlouho, lidovci a socani, taky pašalíky rozdělily. Každý věděl, že u zakázek na ministerstvu obrany bere strana lidová vše kromě letectva, kde od dob Bruna Kreiskyho (někdejší rakouský kancléř, sociální demokrat – pozn. red.), který měl dobré spojení se Švédy a vyjednal pro rakouské letectvo dodávky ze švédského Saabu, byli zaangažováni socialisté. Zase třeba u zakázek města Vídně, to většinou šlo ve prospěch socanů, lidovci měli jen skromný podíl, aby drželi hubu. Jenomže, jak říkám, jde o procenta.

V Rakousku to bylo jako u nás na začátku těch 90. let, jak mi jeden člověk, který byl tehdy činný, říkal. Tehdy se podle něho bralo v průměru 10 procent ze zakázky. Z toho šlo tak osm devět procent na stranu, jedno až dvě si vzal dotyčný, který to celé zorganizoval. Ovšem ten podíl později vzrostl z 10 na 30 až 40 procent, přičemž podíl strany zůstal stejný.

Když už mluvíte o zbrojních zakázkách, co říkáte na nynější kauzu kolegyně Vlasty Parkanové? U armádních tendrů byl dlouhá léta i váš nejbližší stranický kolega Miroslav Kalousek.

Já k tomu v současné době mohu říci jedině, že zbrojní zakázky jsou skandalizovány všude na světě. Připomínám kauzy firem Bofors či British Aerospace.

Mluvil jste ale také o nestydatosti současných českých korupčníků. Máte v tomto nějaké osobní poznatky?

Spíše postřehy. Minulý rok mě navštívila v Praze moje dcera, která jinak bydlí v Londýně. Ukazovala dětem Prahu. Já měl spoustu práce, ale potom jsme si spolu dali kafe na Starém Městě vedle Španělské synagogy. Ona mi říká: „Poslouchej, ta Praha musí být ohromně bohatá. Já parkuju tři sta metrů odtud a viděla jsem cestou jeden rolls, dva bentlíky, tři mercedesy té nejvyšší třídy a dva land rovery. To ani v Londýně neuvidím...“ Proto si myslím, že jsme vlastně dosáhli ohromného úspěchu. Když se totiž podívám, jak ta země vzkvétá, když srovnám Prahu i další města, jak vypadají dnes a jak před 25 lety. Když vidím, že i valná část obyčejných lidí si žije velmi dobře, a zamyslím se, jak jsme toho všeho dosáhli, že neskutečné částky zmizely na Kypr, na nějaké Panenské ostrovy či kýho čerta, tak si říkám, že jsme vlastně velice úspěšný národ.

A takového „úspěšného“ národa chcete být prezidentem?

Samozřejmě (smích). Být v centru dění, to je můj celoživotní koníček.

Ekonom

Čeští zástupci v evropských strukturách

Duben 2012

3. 4. 2012

Projev Štefana Füleho, komisaře pro rozšiřování a susedskou politiku EU před parlamentem v Baku

I am happy to be here, in Baku, 21 years after Azerbaijan, as well as Armenia, Belarus, Georgia, the Republic of Moldova and Ukraine regained their independence.

I am thankful for the invitation and I want to express my gratitude to Azerbaijan's Milli Mejlis for hosting our meeting. I am also pleased to see here representatives of Armenia's parliament. The resolution of the Nagorno-Karabakh conflict and reconciliation between the two nations is not easy. But I believe that dialogue between both parliaments may help overcome this sore issue. In this context, let me stress the importance of ensuring that all opportunities are used to establish and strengthen contacts across boundaries and within the region as whole. For instance, culture that per definition has no boundaries provides such an opportunity. I sincerely regret that Belarus' parliamentarians are not with us today. Yet, I think that they will one day join your Assembly.

Let me assure you that we are strengthening our ties with Belarus' civil society and we have reiterated our commitment to the policy of critical engagement with authorities.

I am guided by the long-term vision of a democratic and prosperous Belarus, free of political prisoners and strongly anchored in a common space of European values. Let me here stress the following: there is no place for prisoners of conscience or for political prisoners in the Eastern Partnership region. And let us resist the temptation to turn the debate about this important issue into a discussion about who is a political prisoner and who is not. History has given us many lessons here.

The Euronest Parliamentary Assembly is an important element of the Eastern Partnership. There are high expectations regarding your contribution to the implementation of the Eastern Partnership. You represent people and you hold your governments to account. I believe that you can foster democratic values on which our partnership is founded and urge your governments to undertake painful, although necessary reforms.

About values. By making the values of liberty, democracy, human rights and fundamental freedoms and the rule of law a central part of our partnership we wish to extend the area of stability and security to the Eastern part of the continent.

To make this happen, we— have strengthened the Eastern Partnership following the review of our policy towards neighbours. As a result, we have now an instrument that allows us to make our support better tailored to the ambitions, needs and aspirations of the partners— not only for those who have EU aspirations but also for those who want a strategic partnership with the EU.

We plan to increase our assistance to the partners based on the so called “more for more” principle: the more reforms the partners do, the more support they get from us. Let me make it clear once again, “the more for more” is not for Southern neighbours only. It does not reflect the Arab Spring only. It applies to the Eastern partners as well.

About reforms. We want to bring Eastern partners as close to the EU as possible. We want to assist our partners in completing political and economic reforms and adopting the European model of development that will guarantee long term stability.

Political stability requires good governance and the rule of law. Moreover, any political regime must enjoy the support of its people to sustain itself over the longer term.

There is no better way of achieving this support than free and fair elections. There is no better way of encouraging societies to freely develop than to promote respect for human rights and fundamental freedoms, including freedom of the media and freedom of assembly.

Ladies and Gentlemen,

Economic stability needs sustainable and inclusive growth. That is why we encourage partners to develop small and medium size enterprises, to fight against corruption and to further regular approximation to EU standards in order to attract investments and make business in their countries more transparent.

The leading role in ensuring that values are reflected not only in political declarations but also on the ground falls on governments. The same applies to the implementation of reforms. However, it does not mean that other actors have no significant role to play. On the contrary, parliaments are an indispensable element of this endeavour.

It is up to parliaments to keep governments accountable and to ensure that the will and expectations of the people are taken on board when political decisions are being made. Parliaments are well placed to advocate for reforms, to promote democratic values and to defend citizens' rights.

So the Euronest is much—more than just the latest institution established under the Eastern Partnership. It is a tool to advance democratisation and to exchange best practice among parliamentarians from partner countries and EU Member States.

Importantly, the strength of the Euronest depends on the strength of its elements: national parliaments and the European Parliament. That is why the issue of democratic legitimisation is of paramount importance. Free and fair elections in line with international standards are a condition sine qua non of increased EU political and financial support.

That is why the forthcoming elections in four partner countries will be under the close scrutiny of the international community. I believe that these elections will prove that Eastern partners are part of the European family also in terms of conducting free and fair elections.

It is important that the electoral process is fair and provides equal opportunities for all political forces standing for elections. Allowing the opposition to conduct electoral campaigns without any interference, ensuring equal access to media, inviting international observers as early as possible – all these elements count.

It is equally essential to ensure that our societies can freely grow and take part in the discussion about the main developments in their countries.

Our goal is simple; we want to create the conditions for a stronger dialogue between civil society and the authorities. This is why we have established an Eastern Partnership Civil Society Forum. I am glad to see members of the Forum in the room.

We should harness the courage and determination of civil society representatives to advance the implementation of our goals. We must not ignore their point of view. The values of

democracy, human rights and fundamental freedoms to which we have subscribed, oblige us to foster the development of civil society.

We will continue to facilitate the regular structured dialogue between civil society and governments that was launched in September 2011. I would also like to encourage you to strengthen your ties with the Civil Society Forum and its national platforms. I believe that both institutions, the Euronest and the Forum can jointly foster democracy and promote reforms in Eastern European countries.

The main challenge that we currently face is to vigorously implement the ambitious agenda set by the Warsaw Summit. To maintain the momentum of the Summit, we intend to establish informal Eastern Partnership Dialogues. Through these Dialogues we would like to strengthen links with partners and when appropriate, to deepen sector cooperation. It will be an instrument of political steering. It will also strengthen sense of ownership of the Eastern Partnership on the side of our partners.

To streamline the implementation of the agreed objectives, we are working on a road map of the Eastern Partnership. The road map will list agreed objectives and actions and indicate EU support, including financial assistance. It will provide us with a means of monitoring of the progress. So, in addition to the instrument of political steering, we will also have a clear and detailed agenda of our cooperation.

Ladies and Gentlemen,

Euronest's contribution is much needed in both aspects of our work: the implementation of agreed objectives and assessing the progress. That is why it is so important that this assembly is efficient and effective. I am pleased that measures have been taken to enable Euronest to conduct vigorous parliamentary debates on the positive Eastern Partnership agenda.

Before I conclude, let me say few words about our host and it does not matter if it is done without the presence of the President. Azerbaijan has come a long way over the last 20 years. It has even come a long way since I last visited Baku in 2010. A model of secularism and tolerance, the country has developed into a strong economy, upgrading its infrastructure and engaging in processes of economic diversification. Beyond those internal transformations, it has also gained clout on the international scene: it seats as a non-permanent member in the UN Security Council. I believe it is not by chance that today Baku hosts the first Euronest Session outside Brussels and will soon host the Eurovision song contest. And it is also not by chance that expectation is high to make domestic developments sustainable through the adoption and the implementation of inclusive and full-hearted reforms. And it is also not by chance that there are legitimate aspirations of people of Azerbaijan that their wish to fully benefit from democracy, the rule of law and respect for human rights will be met.

To fully embark on the path towards modern 21st century country, Azerbaijan should unwrap the entire potential of its people.

I wish you a successful session. I wish that the Euronest contributes to the strengthening of the Eastern Partnership as a joint project with joint ownership to the benefit of people of six partners and the European Union. I look forward to the resolutions that you are going to adopt and await our future cooperation.

Thank you.

www.europa.eu

16. 4. 2012

Projev Štefana Füleho týkající se Běloruska na semináři "Privatisation and private entrepreneurship in Belarus – scope for international assistance" ve Varšavě

Dear Minister,

Excellencies,

Ladies and gentlemen,

It is appropriate that we should gather here today in Poland, the birthplace of Solidarity. Like my own country, Poland knows a lot about the transition to democracy. Poland has also made a major contribution in shaping the European Union's policy towards its

eastern neighbours.

□ Nobody can be happy about the way in which the relationship between the European Union and Belarus has developed after the 19 December 2010 Presidential elections. The respect for human rights, the rule of law and democratic principles has deteriorated seriously and so have our bilateral relations.

These developments are unfortunate. However, the European Union's policies are principled and we have reacted to the increasingly repressive policies in Belarus. We will continue with our tough approach, including restrictive measures, until all political prisoners are released and rehabilitated and steps taken towards human rights and democracy. Talking about steps, let me join the Foreign Minister Radek Sikorski and say that the release of two political prisoners Mr Sannikaw and Mr Bandarenka was a step in the right direction. What is important now is that the rest of the political prisoners is released.

A silent and almost invisible fear has gripped the country and has deprived the people of a vision of a better future. That is why it is so important to set out a positive vision, a vision that can be achieved for the future of the country. This is what the European Dialogue on Modernisation is all about.

□ Against the background of the strained relations with the authorities, the European Union is increasing its efforts to reach out to the Belarus' population, civil society and democratic opposition.

□ The Eastern Partnership is a concrete example of these efforts. I am thinking in particular of the important role played by the Eastern Partnership Civil Society Forum and its Belarusian national platform. At the launch of the European Dialogue on Modernisation in Brussels

on 29 March, there was a broad representation from civil society and the opposition, as well as from the European Union institutions and some other international organisations. We had a first discussion on a number of key themes including the upcoming parliamentary elections, visa issues, Belarusian accession to the Bologna process and economic reform.

□ In our discussion, I sensed a great interest by both sides to discuss real, substantial issues which are key to the development of Belarus. As you will be aware, some participants were prevented by the authorities from coming to Brussels. However I made it clear that this will not prevent the views of these people from being taken into account.

Staying on the subject of the free movement of people, I have been working closely with my colleague, the Commissioner for Home Affairs, Cecilia Malmström, to find ways to make it much easier for ordinary Belarusian citizens to travel to Europe.

□As a result of our efforts, the member states' foreign affairs ministers have recently decided to fully exploit all the possibilities offered by the Schengen Visa Code. This sends a strong message of support and solidarity from the European Union to the people of Belarus. And indeed, it will be followed-up.

The European Dialogue is an innovative exercise. I hope that our point and committed work will help to clarify our understanding on the vision of what a modern and democratic Belarus could look like and about what is needed to take us there.

The Dialogue will assist the European Union to update and extend the draft Joint Interim Plan into what could become a draft “European Modernisation Plan for Belarus”, for discussion with the Government, if and when the situation so allows.

At the same time, it would allow civil society and the democratic opposition to feed information about the prospects of substantive cooperation and incentives into the domestic political debate.

It is important that the European Dialogue is real and interactive. We seek a bottom-up approach, focussing on four thematic working groups which will mainly meet locally in Belarus.

□Supporting thematic seminars on topical issues for the modernisation of Belarus is a key component of the Dialogue. This seminar – on the key issue of privatisation and entrepreneurship – is the first of what I hope will be a set of events organised by interested European Union member states within the framework of the Dialogue.

□As for the substance of the seminar, we believe that reforms such as restructuring of state owned enterprises – including through privatisation should be at the centre of efforts to move towards a more liberal and competitive economy. The European Union is ready to support such reforms – once the situation allows.

□One word on the involvement of the authorities: Obviously, we are not interested in a theoretical exercise. In the end, any reforms would have to be assimilated and implemented by the authorities. Therefore, representatives from the authorities may be invited at experts' level on an ad-hoc basis to our Dialogue.

I look forward to our constructive discussions about how to support Belarus' future transformation towards democracy and into a country which is strongly anchored in a common space of European values.

www.europa.eu

23. 4. 2012

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po setkání Asociační rady EU-Maroko v Lucemburku

Remarks by Commissioner Füle at the press conference after the EU-Morocco Association Council

“Morocco and the EU share the objective of a deepening and strengthening their relations on the basis of the “advanced status”. Today we took note of the very good progress achieved in the discussions on a new comprehensive EU-Morocco Action Plan which will provide us with an operational roadmap for our bilateral relations in the next five years (2012-2016). The new Action Plan will be fully in line with the political, economic and social reform agenda of Morocco and with the EU’s renewed approach to the European Neighbourhood Policy. In particular regarding our Southern partners

The Action Plan contains orientations for progressive alignment to EU legal and regulatory acquis in key areas in order to establish closer economic integration with the EU with benefits for Morocco in terms of: foreign investment, market access, competitiveness and job creation. It also contains important objectives for the consolidation of the respect of human rights and democratic principles, improved governance and a more active involvement of the civil society.

Our bilateral relations are currently in a positive dynamic phase and I would like to highlight in particular the following the areas:

The forthcoming entry into force (by 1st July 2012) of the Agreement on liberalisation of trade in agriculture. This is a balanced agreement that will contribute to the development of Morocco’s agriculture and trade while opening new market opportunities for the EU operators.

The on-going important bilateral negotiations, such as on liberalisation of trade in services and establishment and for a mobility partnership. The former one would pave the way for negotiations for the DCFTA while mobility partnership would allow us to better manage migration.

Technical and financial assistance continues at a high level (190 € million per annum). Furthermore, I’m happy to announce today a first additional allocation of 80 € million under the new “Spring” facility for Morocco in order to promote economic and social development and human rights/governance.

We are still going to discuss some other issues related to regional issues. Morocco is playing very important role in the regional cooperation; we are going to talk also about the Union for Mediterranean and about Maghreb Arab Union and its cooperation with the EU. Let me also say that in this context we welcome the positive trend in Algeria-Morocco relations. The EU looks forward to further progress in this process of regional integration.”

www.europa.eu

24. 4. 2012

Tisková konference Š. Füleho po přijetí monitorovací zprávy o chorvatských přístupových jednáních

The European Commission has adopted its Monitoring Report on Croatia’s accession preparations today. This is a part of the regular 6-monthly monitoring as foreseen by the Accession Treaty.

The Monitoring Report assesses the progress made by Croatia in its preparations for accession to the European Union. It covers the period between the 1st September 2011 and 29th February 2012, provides an overall assessment of the level of preparedness for membership, and highlights the areas where further efforts are necessary in order for Croatia to be fully ready for membership on 1 July 2013.

Croatia has reached a considerable degree of alignment with the acquis. In most areas of the acquis, preparations for membership are well advanced. Nevertheless, the Commission has identified a limited number of issues requiring further efforts.

“The report shows that Croatia is on track. I am convinced that Zagreb will take all the final steps necessary to ensure that the country is fully prepared for membership,” Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy Štefan Füle said after the adoption of the report. “We want Croatia to be a success story for EU enlargement and we will continue closely monitoring its progress up to the date of accession. Although in the final stage before entry into the European Union, Croatia’s hard work in credibly preparing for membership did not end with the signature of the Accession Treaty last December. It continues right up until the date of entry in July 2013. This is a joint endeavour, important both for the Union and for Croatia,” he added.

The Commission will continue monitoring Croatia’s accession preparations with all available instruments, including the regular meetings under the Stabilisation and Association Agreement. The Commission will present the next, more comprehensive Monitoring Report to the European Parliament and the Council in autumn 2012.

www.europa.eu

24. 4. 2012

Tiskové prohlášení eurokomisaře Š. Füleho k regionální spolupráci zemí západního Balkánu v otázce uprchlíků a vystěhovalců

EU supports historic step in regional cooperation between Western Balkan countries on refugees and displaced persons

Bosnia and Herzegovina, Croatia, Montenegro and Serbia have renewed their commitment, in Sarajevo today, to finding durable solutions for refugees and displaced persons of the 1991–1995 conflict in the region. On this occasion, the international donor community has pledged 261 million in support of the Regional Housing Programme at the International Donors Conference on Durable Solutions for Refugees and Displaced Persons.

The joint Regional Housing Programme aims at ensuring voluntary return and reintegration, or local integration of refugees and displaced persons. It will provide durable and sustainable housing solutions to some 74,000 individuals. The programme demonstrates the countries’ renewed commitment to regional cooperation, which yields concrete and positive results for the people in the region. Regional cooperation is a key element of EU’s stabilisation and association process for the Western Balkans, and refugee return is one of the pillars in this cooperation. The new impetus for regional cooperation is a clear step forward in the EU integration process of the four countries.

"I very much welcome the renewed commitment to the Sarajevo Process by all participating states. It is a clear sign that the region wishes to leave the past behind, without forgetting it, and move on towards the future as good neighbours. I call upon the international donors to support the region in this important endeavour", said European Commissioner for Enlargement and Neighbourhood Policy Štefan Füle.

The overall EU pledge, about EUR 230 million will reach about half of the necessary amount EUR 501 million for the entire duration of the programme; which is expected to last for five years. This pledge remains subject to the pending decision on the overall EU budget for the period 2014–2020. The other international donors have pledged an amount of EUR 31 million in Sarajevo today.

www.europa.eu

24. 4. 2012

Tisková konference komisaře Š. Füleho po konferenci International Donors Conference on Durable Solutions for Refugees and Displaced Persons

Good afternoon ladies and gentlemen,

Today's conference is important in many respects:

it is a clear sign that the region wishes to leave the past behind, without forgetting it and move on towards the future as a good European neighbour.

it is an excellent shining example of effective regional cooperation of the 4 countries involved

it also shows that the commitments of the regional cooperation delivers to the people's needs of the countries concerned

regional cooperation is a clear step forward in the European integration process and refugee returns is one of the pillars of regional cooperation.

The Regional Housing Programme will benefit some 74,000 refugees and displaced persons in those four countries. This may be considered a model for the resolution of long-lasting refugee and displacement crises worldwide.

The European Union is strongly committed and together with the international community will support this flagship regional initiative. I am proud to announce that the Union has pledged to devote some 230 million Euro over the next five years, which is a part of the amount requested by the international donors.

I want to thank the international donors for the pledges they have made, for an initial amount of more than 31 million with some indications that a similar amount will be available during the remaining period of the Programme. The Commission will not miss the opportunity to make the point that the international support is indeed needed throughout the period of implementation.

The task ahead is huge and challenging and we can only succeed by joining forces and pooling our resources. The Commission, together with other international stakeholders, stands firmly behind with the Partner Countries to ensure adequate implementation of the Programme.

Let me say few word on another important issue: Croatia. The Commission has today adopted the monitoring report on Croatia's accession preparations. The report shows that Croatia is on track. I am convinced that Zagreb will take all the final steps necessary to ensure that the country is fully prepared for membership, in the interest of Croatia and the EU.

We want Croatia to be a success story and we will continue its close monitoring up to the accession. Although in the finishing stage before EU entry, Croatia's hard work in credibly preparing for the membership did not finish with the signature of the Accession Treaty but continues right up until the date of entry – July 2013.

www.europa.eu

24. 4. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füleho na dozorské konferenci (International Donors Conference on Durable Solutions for Refugees and Displaced Persóna) v Sarajevu

Mr Chairman, Ministers, distinguished guests,

As you know, I have taken a great personal interest in the Sarajevo Process, which aims at finding durable solutions for the hundreds of thousands of refugees and displaced persons from the 1991–1995 conflicts on the territory of the former Yugoslavia.

Let me begin by making three remarks about today's conference.

First, the timing is significant. 20 years after the start of hostilities on the territory of the former Yugoslavia, 20 years after despair and destruction, the Partner Countries and the International Community are gathered here together in a spirit of hope and construction. We are turning a page in the history book.

Second, the programme will transform people's lives. It means that 27,000 households or approximately 74,000 refugees and displaced persons can look forward to permanent solutions to their housing needs.

Third, when I look at what has been achieved and how it has been achieved by the four countries, supported by the international community, I can only say that this is a shining example of regional cooperation. Regional cooperation underpins and enhances reconciliation and is of huge significance in the enlargement process as a whole.

Last November, I witnessed the signing by the four Foreign Ministers of the Partner Countries of the "Joint Declaration agreeing on establishing a Regional Housing Programme." This marked a historic step towards a solution to issues born in the most painful of recent histories.

The Joint Declaration and the Joint regional programme demonstrate that good neighbourly relations exist among the countries in South Eastern Europe. They also show that the commitment to regional cooperation can yield very concrete and positive results for the people in the region.

This new impetus for regional cooperation in the countries of South East Europe is a clear step forward in the EU integration process. Regional cooperation is one of the key elements

of our stabilisation and association process, and refugee returns is one of the pillars of regional cooperation.

I very much welcome the renewed commitment to the Sarajevo Process by all participating states. It is a clear sign that the region wishes to leave the past behind, without forgetting it, and move on towards the future – and I would say: "towards their European future" - as good neighbours.

Today's conference marks another historic step in the process, building on what was achieved in November 2011. The task ahead is huge and challenging and we can only succeed by joining forces and pooling our resources.

The European Union stands firmly behind the Regional Housing Programme of the four Partner Countries, and I would like to reconfirm our readiness to provide political, technical and, this is why we are here today, financial support, throughout the implementation of the Programme.

I am proud to confirm that the European Union intends devoting 230 million Euro over the next five years – subject, naturally, to the pending decision on the overall EU budget for the period 2014–2020. This amounts to almost half of the total amount requested from the donors.

It is already a success that we are all present here today to confirm our support for this very important and symbolic project.

I want to thank the international donor community for the pledges that they have made today. The pledges are concrete evidence of the political will to find long lasting solutions for the most vulnerable of the remaining refugees and displaced persons. The pledges will help to ensure that the regional programme is successfully implemented. Successful implementation of the programme will help to stabilise the region, boosting local economies and creating new job opportunities for many people.

Of course we would have liked to collect today an even higher contribution from the international donor community. But the amounts pledged today allow the project to turn from an idea to a reality. The door is not closed for further pledges and I would hope that today's conference will convince some of you to come forward with additional amounts in the near future.

I do not want to mention any individual countries and their pledges, but I want to thank the ex-UN High Commissioner for Refugees, Ms Sadako Ogata, for her personal contribution.

Let me close with a broader observation:

In 2005, when we started this Sarajevo process, what linked the four countries of this region to the European Union was their common European Perspective. We have come a long way since!

- Today, Croatia is ready to join the EU.

- Montenegro is likely to start accession negotiations this year.

- Serbia is now a candidate country

- and Bosnia and Herzegovina knows clearly what needs to be done for a credible Membership application.

I am looking at the Partner Countries here today, and I am proud of what has been achieved.

Mr Chairman,

The positive outcome of today's conference is thanks in no small way to the intense activities of the past two years and the strong commitment not only from the governments participating in the Sarajevo Process, but also the international organisations who have been involved all the way up until this day (UNHCR, OSCE and the European Commission). I have no doubt that there will be satisfactory results over time so that refugees and displaced persons can return to normal lives and so that all Partner Countries can enjoy a stable and prosperous future.

www.europa.eu

30. 4. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füleho v debatě o spolupráci v balkánských zemích v EPC v Bruselu

Cooperation in the Balkans: time for a new boost EPC Policy Dialogue on Regional

Dear friends,

Today's European Policy Centre debate on regional cooperation in the Balkans comes at a crucial juncture for the region and for the structures of regional cooperation. The momentum is positive.

- Croatia will become a Member State of the European Union on 1 July 2013.
- Serbia has been granted candidate status.
- Montenegro is sustaining its course towards European Union membership. I look forward to accession negotiations being opened still under the Danish presidency.

I am convinced of the importance of continuing with this process so that the Balkan countries, as well as the EU, can benefit from the transformative power that enlargement brings to their societies and economies.

Just last week, at the international Donors' Conference in Sarajevo, an important page in the history of the region was turned. I had the opportunity to see at first-hand how Regional Cooperation can transform the lives of ordinary people by solving the housing needs of approximately 74,000 refugees and displaced persons. This is a shining example of the region's ability to achieve ownership of the solution to common issues.

Before turning to the more recent developments on regional cooperation, allow me to say a few words on the progress achieved to-date, which is anything but negligible. Sometimes it is easy to forget how far the region has travelled since the end of the wars in the 1990s.

The first instance of political regional cooperation after the end of the war came with the formation of the South East European Cooperation Process in 1996, which has developed into the "voice of the region" and is now also the political umbrella of the Regional Cooperation Council.

The enlarged Central European Free Trade Agreement which entered into force in November 2007 is helping to open the economies of the Balkans, bringing in trade and investment and creating conditions for economic and social development.

Let me mention a number of recent examples:

- The institutionalisation of the Regional School for Public Administration is making a positive contribution to the modernization of public administrations. The school is establishing itself as a suitable regional platform for networking and exchange of good regional practices.
- Through the Energy Treaty, the countries are committed to establishing a competitive, secure and sustainable integrated energy market at regional level. This creates clear benefits for the consumers through greater security of supply and more competitive prices.
- The countries have established International Law Enforcement Cooperation Units. This has substantially improved the flow of information both within and between the countries of the region, and thus significantly reduced the time it takes for law enforcement agencies to answer important and urgent enquiries related to criminal investigations to combat corruption and organised crime.
- Sectoral regional cooperation has also developed rapidly, with the establishment of the Energy Community, the South East Europe Transport Observatory, the signing of the European Common Aviation Area Agreement. I do not need to go into the details of the forty-plus sectoral regional initiatives that bring together policy-makers and experts from the region.

The establishment of the Regional Cooperation Council, [and I am happy to see Secretary General Hido Biscevic today on this panel] marked another step in regional cooperation as it led to increasing regional ownership. As you know, the Regional Cooperation Council took over from the Stability Pact in 2008, placing regional cooperation in the hands of the region itself.

The European Union – has been firm in its support, political as well as financial of the Regional Cooperation Council. We are currently financing around one-third of the costs of the Regional Cooperation Council's Secretariat, as well as financing two initiatives that the Regional Cooperation Council took over in 2011, the Ljubljana Process on Cultural Rehabilitation, and the South East Europe Investment Committee. Both are part of the Regional Cooperation Council's Strategy and Work Programme for 2011-2013. We are committed to assisting the Regional Cooperation Council in successfully completing, the implementation of the Strategy.

We are also looking to the future. Regional cooperation is not static – it is a dynamic process, and its structures should also evolve in order to better reflect the developments on the ground. So how do we see the Regional Cooperation Council after 2013, when the current Strategy should be completed? The proliferation of regional initiatives and activities demands a stronger monitoring of these activities, and we look to the Regional Cooperation Council to play a leading role in this respect. What does this mean in practice? Let me give you a few concrete examples:

By conducting an analysis of the transport networks in the region, the relevant regional structures may conclude that there is a series of gaps that needs to be filled – not only concerning infrastructure, which is also looked at by the South East Europe Transport Observatory – but gaps that have to be filled in order to ensure more efficient border-crossing, for example, or more efficient customs' handling.

On Justice and Home Affairs I firmly believe that regional cooperation should focus not only on fighting corruption and organised crime, important though these are. It should also tackle

the lack of mutual execution of sentences in criminal matters, and of enforcement of court rulings. Legal obstacles that allow criminals to cross borders with impunity have to be removed and these gaps bridged. Fighting impunity and making sure convicted criminals serve their sentences will bring immediate and tangible benefits for all the people of the region, enhancing the rule of law.

For regional cooperation to succeed it has to be owned and driven at regional level and it has to deliver real benefits to citizens by focusing on aspects which affect their daily lives. Regional cooperation is an essential element of the Stabilisation and Association Process, and, thus, one of the criteria for the evaluation of candidates and potential candidates.

Regional cooperation is even more than that – it is a cornerstone of European integration. It is one of the founding principles of the European Union itself. It has an inherent value for the region, for the accession process and beyond.

Each and every aspirant and candidate country in the Western Balkans is judged based on its merits and it is important to understand that this judgement and our decisions are not being made in a vacuum. There are regional aspects to be taken into account. I'm not saying that regional aspects represent a balancing act to the merit based approach; rather it is regional cooperation and the regional approach that will ensure that whatever decision is made by the European Union based on individual merit, it contributes to and strengthens the regional dimension of our enlargement strategy.

Let me turn to reconciliation and the integration process. Reconciliation is important for making peace with a troubling past without forgetting it. At the same time it provides the opportunity to address a number of open issues today and in the future such as border issues or other painful consequences of the recent conflict in the region. The integration process should prove to be the most efficient framework to address those issues and regional cooperation is the most effective instrument.

That brings me to the agreement reached this February between Belgrade and Pristina. It was a major step forward, even if its first few weeks of implementation have been somewhat disappointing. I very much regret the difficulties encountered in the implementation of the agreement. I would like to recall that the agreement is to be implemented to the letter AND in the spirit of the principles of regional cooperation. For regional cooperation to be effective, it needs to be inclusive, representative and efficient. I continue to call on both sides to be pragmatic, not dogmatic.

I would also encourage the countries to profit from enhanced regional cooperation to solve border disputes.

Looking at the landscape of regional cooperation in Western Balkans, the question is not whether we have enough – the question is whether we have the right cooperation, the cooperation translating the political will into practical solutions and moving the whole region closer to the European Union and at the same time creating a solid basis of cooperation and interaction once those countries join the European Union. The time has come not to tell these countries anymore what cooperation they need but that it is up to them to define the scope of such cooperation and look at the experience of the countries that have recently joined the EU and I very much welcome the intensive interaction between the Visegrad Four countries and countries of the Western Balkans.

I would like to conclude with a final thought. What is important is that the European Union and its instruments are up to the task. We need to ensure that through our post Lisbon

instruments and the strengthened coherence of our policies, we can assist countries to make positive changes.

Thank you.

www.europa.eu

Květen 2012

3. 5. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füleho v albánském parlamentu v Tiraně

Madame Speaker, [Mr President, Mr Prime Minister], honourable members of Parliament, ladies and gentlemen,

It is a great pleasure to be in Tirana today. I would like to thank you for the opportunity to address the Assembly and through you the citizens of Albania.

I want to use this opportunity to renew the message that I see Albania's future as a fully-fledged member of the European Union.

I know that the overwhelming majority of the citizens of the country see their future in the European Union. This is essential for the success of the reforms which need to be completed to lead Albania into the Union. This will require a real national effort. Everybody can and needs to contribute to this national goal:

- Government
- opposition
- law enforcement institutions
- the judiciary
- citizens
- civil society organisations

Working together for your country and the citizens you can attain high standards in political, economic and social life. Standards that are in line with what the European Union has achieved in the past decades in a climate of peace, reconciliation and prosperity.

In spite of the current financial crisis, or even because of it, I am convinced that European integration is the right response of the European peoples to the current challenges. This was the case in the early 90s, right after the fall of the Berlin Wall, when my own country profited from the European Union's enlargement policy. After implementing a set of challenging but rewarding reforms, it became a member of the European Union in 2004.

Within the European Union we sometimes tend to underestimate our achievements, especially when looking through the lens of the bleak economic indicators of the current financial crisis. In fact, the current crisis has nothing to do with European Union enlargement. On the contrary, in times when the economy is exposed to the challenges of globalisation our Enlargement policy comes as a solution to tackle these challenges, through increased trade and business opportunities translating into more growth and more jobs.

Enlargement-driven reforms are contributing to political and economic stability in the immediate neighbourhood of the European Union, notably here in the Western Balkans. Promoting democracy and fundamental freedoms and consolidating the rule of law across aspirant countries is therefore a key part of our policy. Structural

economic benefits achieved this way will help bring Europe back on track again. A bigger Europe, based on these values, can become an economically stronger Europe, a Europe with a better quality of life for all. Look at the results of the enlargement policy:

- Croatia will join soon;
- Negotiations with Montenegro should start in June;
- Serbia was granted candidate country status in March;
- and others in the region, including Albania, are making visible progress.

And look how far Albania has already come along the path of European integration. In 2009, the Stabilisation and Association Agreement between the European Union and Albania entered into force. The same year Albania applied for European Union membership, and thus sent an important signal on its commitment to reforms and its engagement on common European values.

Since the end of 2010 Albania has enjoyed a visa-free regime with the European Union. Albanian citizens can now travel for short-term trips across the Schengen zone without the need for a visa - an achievement which I am sure all Albanian citizens appreciate highly when travelling to the European Union. This was only possible due to the successful implementation of a set of demanding reforms in the area of rule of law and movement of persons.

But likewise, through the visa liberalisation process, the European Union has shown its strong commitment to bringing the benefits of European integration to the citizens of Albania. Visa-free travel is beneficial both to Albanian citizens and to the European Union, as it brings our people closer together and abolishes barriers – a key element of European integration.

Let me turn to more recent developments. Since the political agreement between government and opposition reached in November 2011, I see real efforts being made by both political sides to take reforms forward. There have been solid achievements including:

- the election of the Ombudsman in a consensual and transparent way;
- the subsequent adoption of several laws requiring 3/5 majority;
- and serious progress on electoral reforms and on the reform of the parliamentary rules of procedure.

Moreover, the first concrete results stemming from the implementation of the March 2012 Action Plan to address the Key Priorities in the Commission's Opinion are encouraging, including in the area of rule of law and fundamental rights. I also appreciate that the Action Plan was widely consulted with key stakeholders.

But for our joint goal of candidate status and then European Union membership to materialise, more efforts are needed. There is no room for complacency. Further progress will depend on You:

Firstly, it will depend on the stability and sustainability of the dialogue between political forces;

Secondly, it will depend on your capacity to find consensus in parliament; I know that achieving consensus is quite demanding, as it sometimes means making difficult compromises. But frankly, our experience with enlargement shows that accession can be achieved only when there is consensus on key issues over a longer period;

Thirdly, it will depend on Albania delivering concrete and tangible results in effectively addressing important European Union-related reforms identified in the

Commission's Opinion.

These crucial reforms are known as the 12 key priorities. The Action Plan remains the basis for implementation of these priorities in the months to come. It is crucial that Albania makes good use of the period up to the Commission's October progress report to demonstrate the political will required for further European integration. In that respect, I would like to highlight four areas that are of the utmost concern:

- electoral reform
- the role your Parliament can and should play
- the rule of law
- human rights

The first point: A good conduct of elections in line with European and international standards remains a central priority for Albania in relation to its European Union aspirations. It is essential to complete the good work done by the ad-hoc parliamentary committee for electoral reform. Albania needs to deliver on the reform of the Electoral Code by focusing on fulfilling the recommendations of the OSCE Office for Democratic Institutions and Human Rights. This needs to happen well ahead of the next parliamentary elections.

Secondly, Parliament is a key institution in all European countries. Its work, based on constructive dialogue and respect of institutions, is the foundation of functioning democracies. I am very happy to witness here today that the Albanian parliament has again become the place where the government and the opposition contribute equally to law making and policy debate. This constructive attitude is crucial for

- reaching agreement on the necessary reforms;
- a proper scrutiny of legislation in other key areas;
- overseeing that reforms are implemented as agreed and without delay.

I sincerely hope you will be able to maintain the current constructive atmosphere for a smooth conduct of the presidential election. The election should comply with the Constitution's letter and spirit, including on the choice of a candidate that represents national unity. This will provide a further opportunity to demonstrate the good functioning of democratic institutions in Albania.

Thirdly, a strong rule of law, including an independent, efficient and accountable judicial system, has been identified as a main challenge for countries to move towards European Union membership. There is no time to lose and Albania needs to focus on delivering concrete results notably on the fight against corruption and organised crime.

Only in this way can it dispel negative perceptions on the functioning of the judiciary and the respect of rule of law. In this context, it is also essential to shed full light on the events of 21 January 2011 through a credible judicial process free from political interference.

The fight against corruption is also a key challenge for the rule of law. Corruption is a serious problem that affects

- the everyday lives of citizens,
- has negative impacts on the business environment,
- discourages investment, and
- can cause serious damages to the national budget.

An important element in the fight against corruption is limiting or

lifting the immunities of Members of Parliament, high level officials and judges in line with best international standards and practices.

I note with satisfaction that you are close to a political consensus to address this issue and I would like to encourage you to move forward rapidly in order to deliver in this key area.

But removing the immunities will not be enough. Enhancing inter-institutional cooperation, including between the Prosecutor's Office and the police, will be essential to develop a necessary climate of zero-tolerance against corruption, where nobody is above the law.

This is not only important for European integration, but also for strengthening the confidence of Albanian citizens in the political system and the judiciary.

Finally, respect for human rights is a fundamental value of the European Union. Countries aspiring to European Union membership need to demonstrate a high standard in this area, including the rights of vulnerable people (Roma, Lesbian, Gay, Trans-gender and Bisexual, persons with disabilities, etc.). For this to succeed, there is a need for the authorities to ensure an appropriate legal framework. It will also need a change in attitude and mentality of society leading to a climate of enhanced respect for human beings, regardless of their ethnic origin, their religious beliefs, or their sexual orientation.

Looking at all these challenges ahead, it's not going to be an easy task to get into the Union. Aspirant countries have to work hard to fulfil the criteria for accession. First of all they need to ensure respect for democracy, fundamental rights and a strong rule of law. But they also need to have a well-functioning public administration, able to deal with the considerable amount of European Union legislation, which ranges from rules on agriculture, fisheries, environment and energy to competition policy.

And let us not forget the need to have a functioning market economy, supported by a strong rule of law and able to withstand competitive pressure.

But equally, let us not forget the benefits that come with the process of accession to the European Union. Past experience shows that enlargement has contributed to stability, security and prosperity in acceding countries. And there forms that a country must undertake in the process of its European Union integration are investments in improving the lives of its citizens. For example,

- consolidating the rule of law and the respect for human rights;
- making progress towards a more efficient, independent and accountable judicial system,
- increasing the standards of food safety,
- improving the environment,

all this will bring tangible benefits to the Albanian society.

Let me conclude: We are determined to continue our engagement with Albania.

Enlargement should be seen as a joint effort to advance together, and a process which is beneficial for the country, but also for the European Union. Candidates are not alone in this endeavour, as the Commission stands by their side to assist.

I want to reiterate that I have strong faith in Albania's capacity to achieve the necessary progress to move towards opening accession negotiations through acquiring the candidate status.

The year 2012 marks the 100th anniversary of Albania's independence. It could also be the year in which Albania takes an important step towards its European Union

integration – in line with the wishes of the overwhelming majority of the Albanian people. Please turn this opportunity into reality. For the benefit of Albania, of your region and for the benefit of the European Union itself. Please consider this statement as reconfirmation of my personal and passionate commitment to the citizens of Albania.

Thank you.

www.europa.eu

8. 5. 2012

Tisková zpráva eurokomisaře Š. Füleho ohledně projektu pomoci EU k záchraně kulturního dědictví Kypru

The European Commission has launched a two million euro project to preserve the cultural heritage in Cyprus. The project is part of the European Commission's aid programme for the Turkish Cypriot community.

Commenting on the start of the project, EU Commissioner Stefan Füle said: "I believe this new project will help preserve the island's cultural heritage and will foster trust and reconciliation in Cyprus. Cooperation and joint efforts by all communities will be necessary to make this pilot project a success."

The EU contribution will allow carrying out emergency support works on six sites, including the Othello Tower in Famagusta. The sites are part of a list of eleven cultural heritage sites of great importance identified by the bi-communal Technical Committee on Cultural Heritage. The committee selected the sites based on an in-depth study carried out in 2010, which established an inventory of cultural heritage sites on the island.

At the end of the project, five of the six sites will be safeguarded to avoid further decline. The sixth site, the Othello Tower in Famagusta, will be ready to be reopened to the public. The works will be implemented by United Nations Development Programme's Partnership for the Future, in collaboration with the Advisory Board of the Technical Committee on Cultural Heritage.

www.europa.eu

8. 5. 2012

Stanovisko vysoké představitelky EU C. Ashtonové a eurokomisaře Š. Füleho k parlamentním volbám v Arménii 6. května 2012

Catherine Ashton, the High Representative of the European Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice-President of the Commission, jointly with Štefan Füle, Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy, issued the following statement today:

“The European Union takes note of the preliminary results of the parliamentary elections held on 6 May and welcomes the statement of preliminary findings and conclusions of the International Election Observation Mission on the conduct of elections.

We welcome the efforts by the Armenian authorities to hold these parliamentary elections in a way which represents progress towards more transparent and competitive elections. However, the elections also demonstrated the need to address a number of issues in order to fully meet internationally recognized democratic standards. We encourage the Armenian authorities to address the shortcomings identified by OSCE/ODIHR as a matter of priority, ahead of the upcoming presidential elections scheduled for 2013.

At the same time we welcome that six political parties will be represented in the National Assembly. This is a positive step towards the development of a pluralistic and democratic political culture in Armenia.

The EU urges all political forces to refrain from unlawful acts and pursue political dialogue. The constructive dialogue between authorities and the opposition is very important for the consolidation of stability in the country.”

www.europa.eu

12. 5. 2012

Stanovisko vysoké představitelky EU C. Ashtonové a eurokomisaře Š. Füleho k volbám v Alžírsku

Catherine Ashton, the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice-President of the Commission and Štefan Füle, Commissioner for Enlargement and the European Neighbourhood Policy, made today the following statement:

"We welcome the holding of legislative elections in Algeria in a peaceful and orderly atmosphere.

We consider these elections to be a step forward in the reform process which started in April 2011 in Algeria, expected to be concluded by a revision of the Constitution later this year to consolidate democracy and the rule of law in line with the legitimate expectations of the Algerian people. The newly elected Assembly will be called to play an important role in this process. We welcome the increased participation of women in this Assembly.

Algeria's invitation to the EU to observe these elections is a mark of trust and engagement.

We take note of the preliminary results of the elections announced by the Ministry of Interior and of the Local Communities and the official voter participation rate. The preliminary findings of the EU's Election Observation Mission, led by MEP M. Salafranca, have acknowledged positive developments in the electoral process while underlining some areas where improvements can be made. More detailed recommendations will be outlined in the final report which will be made available in the coming weeks.

The EU is fully committed to continuing an open, comprehensive and constructive dialogue with Algeria in order to further strengthen the partnership. The EU looks forward to the newly elected Parliament taking forward the reform process based on democratic principles and the respect for human rights and the rule of law."

www.europa.eu

15. 5. 2012

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po 4. schůzi Rady pro stabilizaci a přidružení s Albánií

This 4th meeting of the Stabilisation and Association Council was very constructive and forward looking.

It was very important that there was – for the first time - also a representative of the opposition at the table, the chairman of the Parliamentary Committee on European Integration Mr Bushati. This is a very significant expression of the commitment of both the majority and the opposition to jointly work on the EU agenda.

We acknowledged that the November 2011 political agreement reached between government and opposition and the resumption of the political dialogue and cooperation has paved the way for encouraging progress on the reform agenda.

Further progress however will depend on their joint capacity to maintain a stable and sustainable political dialogue in order to deliver results.

Full implementation of the November political agreement and achieving a critical mass of results in other areas, are pre-conditions to achieve the next stage in the accession process. This includes in particular the timely finalisation of work on amendments to the Electoral Code and to the Parliament's rules of procedure.

I am concerned to see that the electoral reform has not yet been completed despite today's deadline. I am aware of discussions which are going on between the majority and the opposition and I know there is the willingness on both sides to solve this. Today's deadline is not a concrete wall and if the parties need extra time it is in their hands. But I reiterated what I said in Tirana earlier this month – that it is of exceptional importance to finalise the November package before the procedure for the presidential election starts on 24th May. This is the only way how the November package could become part of the solution. Otherwise it could become part of the problem.

We talked also about the presidential election – it is important to have them in line with the letter and the spirit of the Constitution.

I am convinced that Albania can meet the various challenges that we discussed today and in particular the challenge of addressing the 12 key priorities of the Commission's Opinion. I have absolutely full confidence in Albania's potential and capacity to fulfil the criteria for membership.

Enlargement-driven reforms also have to be seen in the regional context. EU integration in neighbouring countries like Croatia and Montenegro is well advanced.

Today, there has been dramatic change in atmospherics of the Cooperation Council compared to the last one a year ago. Whereas then we focused on the problems, today we were focusing on the solutions.

www.europa.eu

15. 5. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füleho při obědě s tureckým místopředsedou vlády Ali Babacanem organizovaný konfederací TUSCON

President Meral, Deputy Prime Minister, Commissioner Rehn, Members of Parliament, ambassadors and other distinguished guests,

First I would like to thank Tuskon and its President Mr. Meral for inviting me to this dinner debate – which is yet another example of Tuskon's active engagement in and dedication to European Union-Turkey relations.

I would also like to congratulate the Tuskon representation on its 5th anniversary here in Brussels, which – judging from my own, relatively shorter experience in European Union-Turkey relations – cannot always have been "plain sailing". In this context, I can only praise your motivation and constructive approach to European Union matters.

Despite some stormy periods I am convinced that everybody gathered here tonight has a strong interest in this relationship and Turkey's European Union accession process.

Let me also welcome the presence of both Deputy Prime Minister Ali Babacan and Vice-President Olli Rehn. Their presence tonight, and their remarks on the economic challenges for Europe, are a very visible statement about the depth of our relationship. It shows that Turkey cares when Europe is facing hard times, and is willing to contribute to Europe's return to growth.

Ladies and gentlemen,

Once more, Tuskon has shown a great skill for timing in organising today's event. We are meeting here on the eve of the official launch of the positive agenda in Turkey.

On Thursday Egemen Bağış and I will jointly kick-off the concrete work on the positive agenda.

I am happy that the Commission's proposal for the positive agenda was endorsed by all Member States and that it was welcomed by Turkish politicians, business representatives and civil society alike. As you know, its objectives are:

first, to give new momentum to reforms in Turkey; and

second, to enhance cooperation in a number of crucial areas of common interest where such progress is both needed and feasible.

The positive agenda complements the accession process, and does not replace it.

Turkey and the Commission have agreed to set up a first list of eight working groups each devoted to a specific chapter of the acquis, where Turkey will be offered support and guidance to intensify efforts for further alignment with the European Union acquis. Involvement of stakeholders such as civil society and the business sector in this process is a key element, as only an inclusive process can bring the support for domestic political reforms that can deliver on the EU accession aspirations.

Here I see a clear role for Tuskon, and I am confident Tuskon will deliver and be one of the leading stakeholders. And we need stakeholders to be active. Stakeholder involvement will allow us to recreate the process which we have missed while the accession process stalled. Stakeholder involvement will help recreate interest and maintain momentum for further ambitious reforms in civil society.

Together with Justice Minister Sadullah Ergin I will also chair the first meeting of the working group on Judiciary and fundamental rights (chapter 23), which will take place at the same day. Further working groups will follow in the course of the upcoming weeks.

We will also soon be launching our concrete work on the positive energy agenda when I meet Ministers Bağıs and Yildiz together with my colleague, Commissioner Oettinger, in Stuttgart at in June.

In the same spirit, I am working with Commissioner Malmström to make travel of the citizens of Turkey to the European Union easier.

One more area that I want to mention where we are actively improving our strategic dialogue and cooperation is the area of foreign policy. The European Union and Turkey have much to gain from addressing the common challenges in our neighbourhood together.

Let me also explicitly mention how eager we are to build on one of the greatest achievements in EU-Turkey relations, namely the Customs Union. In this audience, I don't need to elaborate on the huge and undisputed success of the Customs Union in terms of trade and investments in Turkey. However, we believe that more should be done to exploit our potential in this area to the full. The Customs Union should be modernised, its functioning improved and its scope expanded. This is the message my colleague in charge of Trade policy, Commissioner de Gucht, and myself conveyed in Ankara last November, and which I repeat today. I have decided to launch a thorough assessment of the Customs Union, which will include a precise analysis of its impact for our economies so far but also suggest avenues to explore in view of its indispensable modernisation. This task will be carried out by an external evaluator and I look forward to sharing the outcome of this exercise with you.

As you see, ladies and gentlemen, the positive agenda is very much based on the conviction that we need to intensify our dialogue and cooperation to solve the challenges we face. Our citizens can not afford that we just pronounce our unconditional positions and let time pass without any progress. Intensifying our dialogue is the only way to find solutions that are mutually acceptable and durable.

Ladies and Gentlemen,

Let me conclude by briefly referring to the reforms in Turkey. I know that Tuskon is a strong supporter of further reforms, and that President Meral shares my view that the new constitution is a key element of Turkey's reform agenda.

The concrete work launched by the Turkish Parliament to bring this process forward, including the constructive cooperation of the four main political parties, is a promising start. I understand the Parliamentary committee is now entering the next – and crucial – phase of the process, which is to take up the pen and start drafting. I look forward to a rich and constructive debate, which will maintain the inclusive spirit we have witnessed so far.

Consensus through a democratic, participatory process remains essential if this new constitution is to serve all Turkish citizens.

Preparing the new constitution is not a process for politicians alone. Nor can it be a discussion behind closed doors. It also needs to be as transparent as possible.

Only an integrated process will allow a compromise to be found that respects the diversity of opinions and of lifestyles within Turkish society.

A new civilian constitution can act as a catalyst and provide a basis for further progress as regards the respect for fundamental rights and freedoms in Turkey.

It needs to find the right balance between protecting society as a whole and protecting the individual citizen; and it needs to consolidate and reinforce the rule of law and fundamental rights of all Turkish citizens, in line with European standards – notably the European Convention on Human Rights and the case-law of the European Court of Human Rights.

In this context, let me pay tribute to the large number of political reforms already underway or foreseen in the near future by the Turkish government. To maintain this momentum, a swift adoption of the third Judicial Reform Package by the Turkish Parliament, which would maintain the positive steps included in the draft, is essential. And I hope that the fourth Judicial reform package – which is devoted to reforms in the area of freedom of expression and the media and should include changes to the provisions in the Turkish Criminal Code, the Anti-Terror Law and the Code of Criminal Procedures – will soon follow.

These issues will have our particular attention when preparing this year's progress report.

For now, however, I would like to thank President Meral once again for hosting this event.

I am looking forward to a stimulating discussion.

www.europa.eu

15. 5. 2012

Tisková konference C. Astonové a Š. Füleho po zveřejnění balíčků „ENP Package 2012“ k jednotlivým sousedským zemím

Remarks by Commissioner Štefan Füle at the presentation of the ENP Package 2012

"Thank you, Cathy

As you already said, the EU has done a lot in the last year to implement the new European Neighbourhood Policy and to start delivering on our commitments.

I would like to mention a few examples of what the EU has done in practice.

On trade, we have completed negotiations on a “Deep and Comprehensive Free Trade Area” with Ukraine, launched new negotiations with Moldova, Georgia and Armenia and obtained negotiating directives for Egypt, Jordan, Tunisia and Morocco. This is key to promote approximation with EU acquis and provide an anchor for sustained economic reform in partner countries

On mobility we are slowly but steadily moving towards a visa free area involving our eastern neighbours. And in the South we have launched Partnership Dialogues on migration, mobility and security with Morocco and Tunisia opening the way to mobility partnerships. This is an offer we have also made to Egypt (not yet taken up) and that we would like to extend to Jordan.

On sector co-operation, let me mention as positive examples: the enlargement of Energy Community to Ukraine and Moldova, the mandate to negotiate the Trans-Caspian gas pipeline, the progress on negotiating comprehensive air service agreements with the Republic of Moldova, Israel and Ukraine. All these are concrete steps towards integration of EU neighbours in the EU internal market.

On civil society, we have established partnerships with societies in neighbouring countries, including those on which the EU has imposed sanctions and suspended financial assistance. This is a fundamental component of the policy. A Civil Society Facility covering the entire neighbourhood was launched with an initial budget of EUR 26 million for 2011 and similar additional amounts planned for 2012 and 2013.

We have refocused EUR 600 million of existing resources to support democratic transition, economic development and people to people contacts. By 2013, we will make available a billion euro of extra grant funding under the ENPI. And through extended mandates of the European Investment Bank (EIB) and the European Bank for Reconstruction and Development (EBRD), we have opened the door to substantial additional investments in partner countries (e.g. 1 billion for the EIB lending to the South Mediterranean countries only for 2011-2013).

Concrete steps like these have helped us to make a success of the 2nd Eastern partnership summit, in Warsaw, last September. The summit confirmed the political commitments of the EU and of its Eastern neighbours to move towards deeper political association and further economic integration and paved the way for deepening the Eastern Partnership.

As part of the 2012 ENP package the Commission and the High Representative have adopted a joint Communication on the Eastern Partnership – A Roadmap to the autumn 2013 Eastern Partnership Summit. The Communication describes for the first time in one set of documents the range of bilateral and multilateral activities under the Eastern Partnership label. It is intended to serve as a practical tool for assessing the progress of the Eastern Partnership.

The Roadmap allows the EU and the Eastern European partner countries jointly to guide the commitment to democratic reforms and economic transformation. It will give impetus to the implementation of work needed to advance the objectives of the Eastern Partnership: to accelerate political association and deepen economic integration of the partner countries with the EU; to increase the mobility of citizens in a secure and well managed environment; and to foster cooperation across a wide range of sectors.

But we should not indulge in self-congratulation. The EU needs to step up the pace of delivery, for example to promote EU investments in partner countries, to accelerate the process leading to DCFTAs, to encourage industrial cooperation and social dialogue. There are also reform challenges and sectors of co-operation on which we need to draw our partners' attention. We expect them to increase responsiveness to our proposals.

Nevertheless I believe that we can say that the ENP "package" presented today gives evidence of concrete and substantial changes in our approach towards our neighbours. It is clear that we want to strengthen our support to the regional cooperation frameworks. But it is also clear that we want to focus increased resources and attention towards the countries most committed to reforms, and that we consider each country with increased respect for their own specificity and reform path."

www.europa.eu

17. 5. 2012

Projev Štefana Füleho na setkání u příležitosti otevření kapitoly 23 s Tureckem

Speech at the Chapter 23 Kick-Off Meeting with Turkey

Launch of the Positive Agenda with Turkey

Having launched the implementation of the positive agenda, we are here now to kick-start the work under what is perhaps the most important chapters, chapter 23. The issues it covers, related to judiciary and fundamental rights, are the essence of the European values and principles on which our societies are built. It covers what we want all citizens to benefit from. What all citizens deserve. Whether in the European Union or in Turkey.

I agree with those that believe it is important to have chapter 23 opened as early as possible, so that Turkey and the European Union have a process within which progress can be made. I regret to say that to date this has not been possible. However, the positive agenda offers an avenue that will indeed allow us to go ahead.

I have mentioned on a number of occasions that the positive agenda is not meant to replace the accession process but to support it. I strongly believe that if we do all we can, results will follow. This will benefit the citizens of Turkey and will contribute to a lasting improvement in the way this country is perceived in our Member States.

Under chapter 23, there are three main building blocks to address: fundamental rights, the judiciary and anti-corruption. I suggest our discussion focuses on these issues.

Let's start with fundamental rights. Turkey has made progress in a number of areas. Every year we painstakingly go through the country's laws and practices and give credit everywhere where credit is due. We will continue to do so with the same professionalism and in the same spirit of partnership. We are not here to criticise or to lecture. We want to assist you as best as we can to achieve progress.

Let me commend you at this point, Minister, on the 3rd judicial reform package. I hope this will be adopted soon by the Turkish Parliament. I also wish in particular to welcome the intention to table a 4th judicial reform package, which foresees further reforms in the area of freedom of expression and the media. This package offers an excellent opportunity to address the outstanding core concerns as regards freedom of expression, the rights to liberty and security, and to a fair trial.

We have closely followed your cooperation with the Council of Europe. I discuss it at every opportunity with Secretary General Jagland and welcome every step of progress made.

Allow me now to define what I think should be the broad lines of the work ahead. This will build on the considerable progress that Turkey has achieved to date and take reforms further.

Turkey needs a framework which would define what the country wishes to achieve in terms of fundamental rights. I understand you have already worked on an action plan that could serve this purpose. I also understand that you are working on another action plan to implement the judgements of the European Court of Human Rights.

I commend these efforts and I encourage you to accelerate your work, consult with stakeholders and finalise both action plans. These would then constitute Turkey's agreed

agenda on fundamental rights indicating the objectives, resources necessary to achieve them and the timing. Needless to say, that we would be ready to be consulted at an appropriate time, to help ensure alignment with EU standards, values and principles. And once finalised I would encourage you to share the results widely with all the stakeholders from the civil society. Because the accountability is a hallmark of a mature democracy.

We would need to address all areas of fundamental rights and freedoms. Let me however focus in particular on some main aspects that we should address.

On freedom of expression we will look carefully at both law and practice: to criminal law in need of amendments and to courts' practices in need of revision.

As regards freedom of thought, conscience and religion, more needs to be done to address the issues that Alevis and non-Muslims are facing, and to implement the European Court of Human Rights' judgments on conscientious objection.

On women's rights, every step needs to be taken to implement the recent law on violence against women; also, to improve the situation on the ground of women in Turkey as regards education, employment and political representation.

European Union law explicitly bans sexual orientation as a ground for discrimination. The time has come for Turkish law to align itself.

The 2011 amendments to the Law on Foundations have constituted significant progress; they need to be implemented. This will guarantee the property rights of non-Muslim community foundations.

Finally, more needs to be done for the protection of persons belonging to minorities, and for cultural rights. As regards the latter, I have in mind mainly matters related to education and use of the mother tongue.

Appropriate institutions are necessary to support these efforts. Turkey has been working for some time for the establishment of an Ombudsman and of a national human rights institution. I would encourage you to accelerate your efforts and establish such institutions that meet European standards as soon as possible.

Let me come now to our second building block, namely the judiciary. I am happy that representatives of the High Council and of the High Courts are here with us today. Many important goals of the 2009 judicial reform strategy have been implemented.

Turkey has a good reform record with the constitutional amendments of 2010 and the legislation that ensued. The central piece has been the establishment of a new, independent High Council of Judges and Prosecutors whose members are mainly elected by their peers. Its independence needs to be safeguarded so that the citizens of Turkey are convinced that an independent judiciary protects their legal rights and freedoms.

The upcoming drafting of a new Turkish constitution gives the opportunity to improve things. I have in mind mainly the introduction of a voting system for judges and prosecutors that would allow representatives of voters from a minority in the High Council.

Work needs to continue and accelerate on criminal justice: unnecessary or long pre-trial detention periods, failures to give detailed grounds on detention decisions, provision of timely information to the public are matters that need to be addressed. Again, it is a matter of trust of the public to the judiciary: justice needs to be done but also needs to be seen to be done.

We should develop these and all other issues in the context of a revised strategy for the reform of the judiciary. I am aware that work has already been launched at the end of last year, with the contributions of peer assessments from the independent European Union experts.

I would like to commend you on your openness. I would also like to encourage you to continue and conclude this effort with consultation of stakeholders, as you have been doing to date. We would be happy to be consulted and contribute, at any time you consider appropriate.

Finally, our last building block: anti-corruption. Political will and commitment are needed to step up efforts in preventing and combating corruption.

Proper legislative framework is essential but it will not bear fruit without effective implementation. This will be only possible with strong and independent institutions dedicated to enhancing transparency and credibility of the anti-corruption efforts.

It is also indispensable to build the track record of investigations, indictments and convictions in corruption related offences.

I mentioned at the beginning that we are not here to criticise; we are here as partners to do all we can to guide your reforms, to help you adopt European standards. We try to provide analysis and assistance tailored to your needs: among other things, eight peer assessment reviews related to all areas of chapter 23 took place last year. Two focused peer assessments were organised this year on the Serious Crimes' courts and on the initial track record of operation of the High Council of Judges and Prosecutors. These are just a few of the ways in which we can help Turkey to achieve its ambitions for reform.

I would like to thank you for your cooperation and I do hope that this exercise will be beneficial for Turkey.

I am looking forward to the successful launch of the technical work of the chapter 23 working group later today.

www.europa.eu

21. 5. 2012

Projev Š. Füleho, komisaře pro rozšiřování a susedskou politiku ve výboru pro zahraniční věci EP

Prezentace balíčku „European Neighbourhood Policy package“

Mr Chairman, Honourable Members,

It is a great pleasure for me to be here with you again to talk about the new European Neighbourhood Policy package. And I am very happy that my good friend the Council of Europe Secretary General, Mr Jagland, is here with us today.

Almost exactly one year ago, I presented the new approach of the European Neighbourhood Policy to you. Now, I would like to tell you about the delivery of this policy. I would also like to highlight our crucial cooperation with the Council of Europe in this domain.

The main goals of the renewed European Neighbourhood Policy are to provide greater support to partners engaged in building deep and sustainable democracies; to support more effectively inclusive economic development; to strengthen the two regional dimensions of the European Neighbourhood Policy, namely the Eastern Partnership and the Union for the Mediterranean.

The renewed ENP is based on the "more for more" approach: more support from the European Union in return for more progress towards democratic reform. It is also based: on mutual accountability between the European Union and its partners; on partnerships not only with governments but also with civil society; on the recognition of the role of women in societal and political transitions; and on increased differentiation by country, which makes our policies more effective and better suited to partners' needs.

One year on, what have we done to implement this policy?

First, let us take sustainable democracy.

To support democratic transition, we have helped a number of Southern neighbours conduct democratic elections with the participation of a diversity of political parties.

The European Union has deployed fully-fledged Election Observation Missions in Tunisia and Algeria, and sent election experts to Morocco.

It has also provided technical assistance to Egypt.

Libya has invited the European Union to observe the forthcoming elections for a constitutional assembly and Cathy Ashton has recently decided to deploy an election assessment team (EAT) which will be present in all main Libyan cities.

And we have also stepped up co-operation with the Council of Europe. The European Union supported the Council of Europe Parliamentary Assembly offering "Partner for Democracy Status" to Parliaments of Southern Mediterranean countries, notably Morocco and the Palestinian Authority.

We also backed Secretary General Jagland's successful proposal for a new Council of Europe strategy towards its neighbours.

Co-operation with the Council of Europe is strategic for us. Our work is mutually reinforcing. I am very grateful to the Council of Europe for the active role that it is playing in the countries of the Eastern Neighbourhood which is essential for establishing sustainable democracies.

I also welcome the positive response of the Council of Europe to the European Union requests to expand our cooperation in the South Mediterranean. The objectives, priorities and actions identified as part of its new neighbourhood policy fully match the priorities and actions we have been discussing together during the past year.

The progress we have jointly made is remarkable, in particular in the Southern Mediterranean: Initial ideas have been developed into a fully fledged cooperation framework, including concrete projects on the ground.

Mr Chairman, Honourable Members,

Second, to support democratic change, the European Union has thoroughly applied the principle of "more for more". Despite the current economic crisis in Europe, funding for our neighbourhood has increased.

One billion euro of additional grant funding is being made available to partners.

We increased the lending ceilings to partner countries from the European Investment Bank by EUR 1.15 billion.

And we successfully operated to extend the mandate of the European Bank for Reconstruction and Development (EBRD) to the Southern partners. In order to fast track the start of the EBRD activities in the South Mediterranean region, the Commission has granted EUR 20 million for supporting private sector development operations.

Third, we have also made progress in important policy areas with those partners that are making most progress in political and economic reforms. In the area of trade, in the context of the ongoing negotiations on Association Agreements with Eastern partners, we launched negotiations for Deep and Comprehensive Free Trade Areas with the Republic of Moldova and Georgia, and we are about to do so with Armenia. The Council also adopted negotiating directives for Deep and Comprehensive Free Trade Areas with Egypt, Jordan, Morocco and Tunisia.

Fourth, in the field of mobility the European Union has recently concluded a mobility partnership with Armenia and plans to conclude mobility partnerships with Morocco and Tunisia. We have also made progress on more technical cooperation in a number of sectors, including agriculture and rural development, and on the participation of neighbours in European Union programmes and agencies, with Morocco as the latest partner to enjoy this benefit.

By contrast, we have reduced our cooperation with partners that are not making progress towards democratic reform. We have imposed sanctions not only on Syria but also on Belarus. As for Ukraine, respect for common values and the rule of law will be of crucial importance for the speed of political association and economic integration with the European Union.

Fifth, reduced cooperation with undemocratic governments should not result in reduced support and cooperation with civil society – quite the opposite. That is why we have launched a special Civil Society Facility for our neighbourhood with an initial budget of EUR 26 million for 2011 and similar amounts planned for the following years.

Last December, the Council agreed on the main principles for the establishment of the European Endowment for Democracy, with an initial focus on the European Union Neighbourhood. We have also greatly increased funding for education and scholarships. Our programmes and initiatives in support of civil society pay particular attention to women's participation in politics and society.

Finally, in line with the objective of strengthening the regional dimensions of the European Neighbourhood Policy, the package includes a Roadmap to the autumn 2013 Eastern Partnership Summit and an additional Roadmap for the Southern partners.

Mr Chairman, Honourable Members,

A key feature of the new approach has been the focus on mutual accountability. This means that we in the European Union are accountable to our partners for the support we promise,

and our partners are accountable to us for their own progress towards political and economic reform.

The progress reports on each partner concern the partners' part of the bargain. The reports seek to measure progress made by each partner in the implementation of the commitments jointly taken in the Action Plan. To do this, we have closely consulted and drawn on the expertise of many stakeholders, civil society organisations, official reports and international organisations, including the Council of Europe.

For the first time, the reports also address recommendations to each partner. The recommendations encourage partners in particular to uphold freedoms of expression, association and assembly and to promote women's rights and gender equality.

They also call for efficient and independent judiciary systems, sustained efforts to tackle corruption and security sector reforms. The recommendations are not a diktat of European officials to the partner countries, but a clear indication of what we consider achievable and desirable in order to advance our partnership.

Mr Chairman, Honourable Members,

We have done much over the past year to implement our renewed European Neighbourhood Policy. However, we need to do even more.

To provide effective incentives for reform, the European Union needs to step up even further the pace of delivery. For instance it needs:

to promote European Union investments in partner countries;

to accelerate the process leading to Deep and Comprehensive Free Trade Areas;

to encourage industrial cooperation and social dialogue.

As you can see in the progress reports, there are also reform challenges and sectors of co-operation on which we need to draw our partners' attention to improve the pace of reform.

I look forward to the continued close cooperation with the Council of Europe in the implementation of the European Neighbourhood Policy. We will continue to draw on their knowledge, on their institutional scope and on their expertise to promote sustainable democracy in our neighbourhood.

I also look forward to the continued close involvement of the European Parliament. You have a crucial role to play in supporting sustainable democracy in our partner countries. As always, I am very grateful for the continued support of this Committee and your personal intense engagement with Parliaments and civil society of the countries in our neighbourhood.

Many thanks for your attention.

www.europa.eu

22. 5. 2012

Stanovisko Š. Füleho k situaci na Ukrajině, případu Julie Tymošenkové, přednesené v EP

Mr. President, honourable members of the European Parliament

The European Union has expressed its indignation at the use of selective justice in Ukraine on a number of occasions over the last year. The statements from Brussels and from Member States, and the messages passed directly to the authorities in Kyiv, refer not only to the case of Yulia Tymoshenko, but to cases against members of the former government such as Mr Lutsenko and others. Politically-motivated justice is a systemic problem in Ukraine, and it needs a systemic solution in the form of a comprehensive judicial reform.

We have indicated to the Ukrainian authorities that a first step to regaining the confidence would be to ensure an environment conducive to Mrs Tymoshenko's recovery, whether inside or outside Ukraine. I am glad that President Schulz and Prime Minister Azarov agreed last week that the European Parliament would play an important role in this respect.

Access to independent visitors is especially important if we are to build a clear picture of former Prime Minister's situation, and in this respect I welcome recent visits, also by Members of the European Parliament.

Most important in terms of the legal rights of Mrs Tymoshenko is that Ukraine's Court of Cassation should announce its decision on her case at the end of June, and that the European Court of Human Rights can announce its own decision shortly afterwards. This also applies in the case of Mr Lutsenko whose own sentence was recently upheld on appeal. Any future trials should strictly respect the provisions of the new Ukrainian Criminal Procedure Code, and thus provide for equality of arms and rights between defence and prosecution, and operate without pre-trial detention.

Mr President, our concern with selective justice remains strong. Last Tuesday, at the Cooperation Council with Ukraine we clearly set out to Prime Minister Azarov how we believe Ukraine can get back on the road to political association. The political relationship between the European Union and Ukraine will not improve without firm commitments and the effective demonstration that the rule of law and the respect for fundamental values are applied systematically in Ukraine.

We have repeatedly urged our Ukrainian partners that we will not be able to move towards signing our Association Agreement if they cannot show that they live in the spirit of political association. To this end, we expect Ukraine to make visible progress. The recent adoption of a new Criminal Procedure Code in Ukraine was certainly a step forward and it should improve the quality of future prosecutions and trials.

However, Mrs Tymoshenko and other victims of politically-motivated justice have already been sentenced. Action to reform the Criminal Code is needed to get to the heart of this problem.

I welcome the initiative taken by President Schulz to ask Prime Minister Azarov to accept that a personality of high international repute be sent on behalf of the European Parliament to observe the second trial, with full access to judges, lawyers and documents.

The parliamentary elections in October will also be an important test. We will follow both the conditions of the electoral campaign and the voting process very closely. It is important that

the elections are free and fair beyond doubt if Ukraine wants to fulfil its European aspirations.

I also wish to refer to the European Parliament resolutions which called on the European Commission to support judicial reform in Ukraine. In December last year the Commission signed a financing agreement of €10 million with Ukraine's Ministry of Justice. It aims to accelerate sustainable justice sector reforms in Ukraine, with a particular focus on criminal justice reforms. We have also recently agreed to engage with Ukraine in an informal dialogue on judiciary reform, with the involvement of the expertise of the Council of Europe.

To summarize, what we expect from Ukraine before we can once again move forward is firstly a concrete strategy to redress the effects of selective justice and prevent it from happening again, second free and fair elections and third the resumption of delayed reforms already agreed in the joint EU-Ukraine "Association Agenda" which has now been in force for two years.

I look forward to hearing your views.

Closing remarks:

Mr President, honourable Members.

You are all right. The situation that we are facing is very complex.

Let me remind you of the bigger picture. We are talking about the transformation and transition of a country of 50 million people, we are talking about the transformation of Eastern Europe and we are talking about a country, a region, where, not a long time ago – and we all here remember this – a totalitarian regime reigned, the Soviet totalitarian regime to be more precise.

This is not the first region where the European Union has tried to transform and expand the values of democracy and legality. There are others – central Europe, the western Balkans – where, through the policy of enlargement and by using those countries' vision of sooner or later joining the European Union, this organisation has been successful.

I have no illusions about Ukraine and that part of Europe. I have a vision that sooner or later we will be able to be bold with regard to this region and this country and that we will help in the transformation there. Now, in that transformation, there has been a discussion about geopolitics being on one side and values on the other side. I do not see a contradiction. I think we need to be aware of geopolitics, but we should not play geopolitics. I think we should do everything possible to help Ukraine to transform and that this is in line with the legitimate aspirations of the people. We should be flexible, innovative and creative. We should not see the situation as being black and white.

At the same time there is one thing on which we should never compromise. We should never compromise on our values and our principles because, if we do and if we make these compromises, sooner or later we will face more than challenges – problems – in our own neighbourhood, if not within the European Union. That was my first point.

My second point concerns boycotting the football championship. In the Commission and the Council we have never used the word 'boycott'. Let me therefore reiterate the position on Euro 2012. As matters now stand, President Barroso has no intention of travelling to the Ukraine or of attending Euro 2012 events in Ukraine. This position is shared by the College, bearing in mind that Commissioners would have been attending in a personal rather than a professional capacity. It is not a boycott and we hope that Euro 2012 will be a great success.

This does not affect the matches in Poland, of course. And yes, the Commission is in favour of the fair play which is so closely associated with sport also being associated with politics.

Turning now to the important question about the elections – free and fair elections. The Member States are agreed on the importance of sending as many European Union election observers as possible as part of the OSCE/ODIHR election observation mission. The European Union delegation in Kiev has already started coordinating actions with the European Union Heads of Missions with a view to supporting training of observers or financing exit polls, which played an essential role in the evaluation of previous elections, particularly those in 2004. A European Union delegation has also observed all the relevant meetings of the Central Election Commission. Also in the pipeline are projects in support of media monitoring, analysis of marketing of parties and so on with the Council of Europe – all the projects to reach out to vulnerable voters. That was my third point.

My fourth point is that, for my part, I care about former Prime Minister Yulia Timoshenko as a person and I care about her as a politician.

As a person, together with you, I will do my best firstly to ensure that she has access to medical care she feels comfortable with and that treatment begins to address the cause of her illness. Next, I will do everything possible, together with you, to ensure that we have access to her and that she has access to her family and to her lawyers. I will also make sure, together with you, that the Court of Cassation will offer a different picture of justice and the rule of law in Ukraine.

But I also care about her as a politician and my motto here is that, whatever the political responsibility – and there were many she had to deal with when she was Prime Minister – whenever we are talking about political responsibility, the right arena is not a court or prison but an open arena and elections. Whenever there is the possibility of criminal responsibility, or talk of criminal responsibility, beyond any doubt all preconditions need to be in place for the rule of law to deliver and for there to be a fair trial.

I have a fifth and last remark. Yulia Timoshenko herself has asked that her case should not be used as an excuse to slow the association process. We respect that. At the same time, we demand that Ukraine show that it respects the spirit of our new agreement before we can confidently open the way to allow its entry into force.

Thank you very much for your attention.

www.europa.eu

Čeven 2012

1. 6. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füle na fóru ve Vroclavi The Future of Europe 2012

Ladies and Gentlemen,

It is a great pleasure for me to be here with you this morning to talk about the European Union and its neighbourhood in a changing world. In today's world I can see three major drivers of change:

1) The emergence of new powers and the consequent power shift at the global level;

2) Demographic trends inside and outside the European Union and it is not a reassuring comparison;

3) Increased globalisation.

What do these changes mean and how do they impact our policy towards the neighbourhood?

First, the emergence of the so-called "BRICS" (Brazil, Russia, India, China and South Africa) and the Asia-Pacific region means that Europe and the North Atlantic are no longer the only dominant players on the world stage.

Size matters and I would add – again- what a wake-up call at the beginning of the 21st century after living in an illusion for 2 centuries.

The emergence of the Asia-Pacific region has led the United States to re-adjust its foreign policy strategy and to embark on the so-called "pivot" to Asia.

It has left the European Union with ever increasing responsibilities in its own neighbourhood. It has to do more to promote universal values and stability, and it has to use its resources more effectively.

Second: demographic trends. Demographics have a particularly stark impact in the broader European region. The European Union now has roughly half a billion inhabitants but we are having fewer children and are getting older. By contrast, our neighbours in North Africa and in the Middle East have booming populations. In twenty years' time, we will have two billion neighbours and they will be much younger. We will have more and more retired people supported by fewer and fewer workers.

Third: increased globalisation. The challenges of globalisation do not stop at our borders and neither do the unprecedented opportunities. We are part of the issues at stake. Therefore, we will have to shape the issues or they will shape us.

We know that all these drivers of change are cyclical and in 100 years' time things could be totally different. However, this is the first time that we face a "perfect storm" of all the drivers of change at the same time.

This means that we must face up to competition (but what kind of competition?). And this competition doesn't start in China or elsewhere on the Asian continent; it starts right here on our doorstep. You can stop a person from crossing an EU or Schengen border but you can't stop globalisation. It has a visa free status.

Most of the difficulties and challenges we are facing are often presented as side effects of an integration that is not thorough enough. Globalisation is actually testing if our integration model is up to the task. It is testing us, it is testing our banks. It is testing our common market. It is testing our environment.

Nevertheless our current difficulties should not be seen as a sign of failure of our integration project. And I am saying that despite the fact that the Euro having offered for many a sweet pillow of living at the expense of our children. If we can deliver on its full potential we will be much more effective in addressing globalisation

That brings me to our enlargement policy. Don't worry; it is not the only sharp curve in my address. End case I will try to make sure that our neighbourhood is not only part of it but part of the solution. Enlargement offers much more than simple alignment with the European Union acquis. It leads to deeper reforms, but also poses greater demands on our partners. Enlargement requires credibility on our side and credibility on the candidates' sides. They

enter when fully prepared. They do their homework, they move forward. We deliver. They join. That is why it is our most successful external policy.

The progress that we have recently made with our enlargement policy is there for all to see:

Croatia will become a Member State of the European Union on 1 July 2013. Its economy is ready to form a part of the internal market. Democratic principles and fundamental rights are respected and the rule of law has been strengthened. However it still has one more year to deliver on its commitments.

Serbia has been granted candidate status.

Montenegro is sustaining its course towards European Union membership and other countries are making visible progress.

Let me turn to our policy towards our neighbours. It is based on two pillars:

first, a commitment to support the process of political reform and democratisation based on our common values of democracy, rule of law and human rights; and

second, convergence with European Union rules and our mutual interests in cooperation, stability and ensuring peace.

These are elements for which we are well equipped. We have the instruments to shape the prosperity and the security of our neighbourhood.

Last year, the European Union launched a renewed European Neighbourhood Policy aimed at:

- providing greater support to partners engaged in building deep and sustainable democracies;

- supporting inclusive economic development more effectively; and

- strengthening the two regional dimensions of the European Neighbourhood Policy, namely the Eastern Partnership and the Union for the Mediterranean.

The renewed Policy is based on the "more for more" approach: more support from the European Union in return for more progress towards democratic reform. The Arab Spring made it even clearer that there can be no sustainable political and economic stability without political pluralism, dignity and accountability. We have redoubled our efforts to encourage civil society in our entire neighbourhood and we have put them much closer to the centre of our efforts.

Our approach to funding is innovative. We have established the SPRING Programme in the South and the EaPIC Programme in the East which are providing additional financial support (1 billion Euro) to the best-performing partners.

Between 2007 and 2013, the European Union budget will have provided over EUR 12 billion in grant funding to the South Mediterranean and Eastern Europe and this doesn't include the top up funding I have just mentioned. A comparable amount of credits will have also been extended by the European Investment Bank and the European Bank for Reconstruction and Development. In a nutshell, we have demonstrated the credibility of our Neighbourhood Policy by being proactive, by interacting better and by delivering on our commitments.

But facing the three drivers for change I described at the beginning, the question is not whether we have all relevant instruments to steer processes in our neighbourhood. The

question is whether we have the ability and the will to use these instruments to their full potential and in a pro-active manner.

Allow me to reflect about the future. I have already outlined what we are doing with our enlargement and neighbourhood policies but the question is: is it enough? In my view, we can and should be doing more to improve our structures and the way we pursue our policies so that we use our external elements to our advantage. Europe doesn't only need firemen; it needs strategists so that it can deal with the impacts of competition and globalisation.

That is why I believe that the time has come for us to collectively increase the pace of delivery so that our neighbourhood policy can be more effective and becomes finally a part of the solution. We need to use all our instruments. Currently we are not making optimum use of them. We are too cautious.

It is no mystery that the most powerful foreign policy instrument of the European Union, the expression of its ultimate transformative power, is the perspective for a country to accede.

According to Article 49 of the Treaty on the Functioning of the European Union, every European country that respects the principles upon which the European Union is founded may apply to join the Union. Our Eastern partners are European countries.

Today there is no agreement within the European Union on the accession perspectives of our Eastern European partners. However, no one has put any limit on the depth and scope of integration they can achieve.

I am convinced that we should send positive signals to our Eastern partners. We should encourage them to advance as far and as fast as possible on the path towards the closest possible political association and economic integration with the European Union. We should be creative as far as our regulatory framework and the extent of approximation that is concerned. But we should be firm on our partners' delivery on values and principles – as any compromises here would ultimately weaken our European Union.

As for our Southern partners, after the Arab Spring we looked at our interests and our values together as genuine partners. We're being ambitious in the south; we're not telling our partners what to do but trying to rise to their needs and ambitions – hence "more for more": more support for more reform.

As I envisage it, the end game for our Southern partners is a common economic space together with the European Union, which means that the Southern Mediterranean could gradually become part of the European Union's internal market for goods and services. Their booming populations and fast-growing economies would help boost the economy of the European Union.

Ladies and gentlemen,

Despite the current crisis, the European Union today is an attractive model of democracy, prosperity and stability to many neighbours. Nevertheless, it will have to find new, bold and flexible ways to become even stronger and to accommodate and anchor itself to those neighbours that also want to share in its democracy, prosperity and stability without compromising the unity and diversity of the European Union.

If we look towards the broader context, it is clear that we will have to find a new, more flexible setup. In making the European Union more adaptive to changes, a reference to a multi-speed Europe should not be taboo. It should have the agility to respond to challenges of globalisation while avoiding any kind of discrimination.

The European Union is in a process of political and economic transformation to face the consequences of the economic and financial crisis. I am convinced that it will come out strengthened. We need to change in such a way that the people's confidence in the ability of the Union to be an outward-oriented geopolitical force is fully restored.

Open-up the EU – make it even more inclusive – don't look for contradictions here. There are none.

Thank you.

www.europa.eu

1. 6. 2012

Evžen Tošenovský: Rozhovor pro deník Právo

Pane europoslance, jsme zhruba v polovině primárek ODS o prezidentskou nominaci a váš soupeř, senátor Přemysl Sobotka, vás lidově řečeno válkuje na plné čáře. Vyhrál jste jen v jednom regionu a to ještě o prsa. Nemáte chuť to vzdát?

Rozhodně nemám. Nikdy jsem ze souboje neutíkal. Je to příležitost objet všechny regiony a diskutovat, protože diskusí v ODS je obecně málo, zvláště v této době. Navíc si myslím, že když jsem do primárek vstoupil, je mou povinností dohrát to až do konce.

Spekuluje se o tom, že za Sobotku lobbují někteří vaši kolegové europoslanci, členové strany prý dostávají dopisy, aby volili jeho. Co na to říkáte?

Asi to tak je a moc se mi to nelíbí. Jedním z předpokladů mého rozhodnutí kandidovat bylo, že budou vnitrostranické primárky a po nich přímá volba. Do nepřímého výběru někde na kongresu nebo ve výkonné radě bych nešel, o parlamentní volbě prezidenta ani nemluvě.

Nešel byste proto, že kongres je vždy víc o zákulisních dohodách než o férové soutěži?

Nešel bych proto, že bych nechtěl být předmětem dohod někoho s někým: my vám kandidáta, vy nám třeba předsedu nějakého úřadu nebo něco jiného, jak to v té nejvyšší politice chodí. Prezidentské primárky jsou pro mě absolutně jiná kategorie.

Vypadá to ale, že v tom tak velký rozdíl není.

Není a zdá se, že ODS tento styl neopustila, a je to pro mě trochu zklamání. Strana hledá nejlepšího reprezentanta s názory a postoji, s nimiž se členové nejvíc shodují, a který ji současně přesvědčí, že má na zvolení v přímé volbě největší šanci. Jestli ale má být výsledkem primárek, že nebudou rozhodovat myšlenky, ale takové dohody jako na kongresech, že bude rozhodovat, kdo komu zavolá nebo napíše a bude ho přemlouvát, tak jsme vlastně žádné primárky nemuseli dělat. Pokud to strana vnímá jinak, je to pro mě taky zkušenost, ale nedonutí mě to k tomu, že budu vysílat emisary, aby upozornili na to, že někam kandiduji, aby za mě něco domlouvali. To bych sám snížil absolutní výjimečnost prezidentského postu pro ODS.

Vašich primárek se účastní zhruba polovina členů. To je ta absolutní výjimečnost

prezidentského postu pro ODS navíc obsazovaného v přímé volbě?

Je pravda, že ODS zas tak intenzívně tím výběrem nežije. Zčásti proto, že volba je ještě hodně vzdálená, zčásti i proto, že část členů opravdu přímá volba tolik neoslovuje. A zčásti třeba i proto, že někteří členové v ní nevidí vysněné jasné figury, nějaké superstar. Myslím, že pro ODS by mělo být důležité vygenerovat svého kandidáta, a teď je jedno, zda to budu já, nebo Sobotka.

A nemůže to být také tím, že – ve vší úctě – se členové mohou domnívat, že ani jeden nemáte v přímé volbě s nestraničnými kandidáty příliš šancí?

Pokud chceme rezignovat jen kvůli tomu, že nemáme šanci, tak to bychom mohli rezignovat na všechny volby. Ale pak je to jen naše chyba.

Jak se vám líbí, že zatímco vy tady bojujete se Sobotkou o nominaci na prezidentský post, váš bývalý stranický předseda Václav Klaus se nechal slyšet, že podporuje Miloše Zemana?

Nevím, nakolik otevřeně to prezident takto řekl, ale přiznávám, že je mi to líto. A teď to není o mně. Je pravda, že rozchod Václava Klause s ODS nebyl ideální, ale přesto mě jeho slova mrzí.

Deník Právo

6. 6. 2012

Prezentace eurokomisaře Š. Füleho v Evropském inistutu pro Středomoří (IEMED) v Bruselu

IEMED Mediterranean Yearbook Presentation

Ladies and Gentlemen,

I would like to thank the European Institute of the Mediterranean and the European Parliament for the kind invitation.

As I had mentioned in our previous encounter in March in Barcelona, we need more than ever to exchange our assessments on the developments in the Mediterranean region.

Events are changing fast. A correct analysis of the realities in the region is crucial, if we wish to understand and adapt our attitudes and policies.

The situation in the Southern Mediterranean remains volatile. We know that transition will take time and will be difficult, with a few setbacks. However, there is a general trend in several countries towards more democracy, a more accountable form of governance and increased respect for human rights and fundamental freedoms.

Unfortunately, we cannot say yet that all countries are firmly on a path of sustainable democratisation. There is a positive momentum in Tunisia, Jordan and Morocco. The situation in Algeria, Egypt and Libya remains uncertain. And Syria remains a cause of grave concern. But, there is no turning back for these countries. Peoples' expectations remain very high and governments know that they have to change.

From our side, with last year's two communications, we have redesigned our approach to the region. As shown by the ENP communication of 15 May, we have implemented our new principles which are matching our values: "more for more" (but also "less for less"); increased differentiation and engagement with civil society.

We have sent the right signals that the EU is willing to engage with the new leaderships in its Southern Neighbourhood and support transitions; of course, we do so based on a clear assumption that the new leaderships will respect democratic values, human rights, women's rights, freedom of speech and religious tolerance. It would be a mistake to refuse engagement with the new authorities rooted in political Islam, if they have been elected democratically.

On the positive side, I would also highlight, in particular, the mobilisation of extra financial resources (up to EUR 1 billion over 2011-2013) which the Commission is delivering through faster mechanisms to those countries committed to genuine political reforms (in particular SPRING programme worth EUR 500 million in 2011-2013). We are also developing our offer on trade (DCFTAs) and migration (mobility partnerships) with the most advanced partners. We have stepped up the engagement with the civil society organisations, notably through the creation of the Civil Society Facility (for which we plan to commit EUR 70 million over the period 2011-2013 with half of this amount allocated for the South) or increased support to the Anna Lindh Foundation.

I am also glad that we are seeing an increased mobilisation of the European institutions, notably the Economic and Social Committee, the Council of Europe (with which we have agreed on a special 4.8 million euro programme to support its new policy of engagement with our Mediterranean Neighbours) and the European Parliament. The European Parliament has played an immensely important role in conveying European Union messages in the region and supporting the calls for change emanating from the Arab societies.

While I am confident that we have indeed made some very positive steps since the last year, I remain uncertain that we are collectively rising up to the historical challenge of the Arab Spring.

Member States are for good reasons caught up in the economic crisis and they tend to put foreign policy on the back burner.

But our neighbourhood, and in particular, the evolution of the Arab world, is an issue for our immediate attention, be it for our own security (through terrorism, radicalisation of segments of European population, illicit traffics), or our own prosperity (through exports and investments). In fact, increased involvement in our neighbourhood is part of the solution to our own internal problems, not part of our problems.

In fact, there is even more justification for the European Union to remain fully committed to the region, and in particular to those countries that are the most engaged in the transition process. We need success stories. And we need to accelerate the pace of delivery, in particular, on concrete means to support governance, democratisation, growth and job creation.

I am also keen to ensure that regional cooperation in the context of the Union for the Mediterranean is put back on a successful track. There are regional challenges that need to be addressed by regional solutions. We have renewed engagement with regional organizations such as the League of Arab States, the Organization of Islamic Cooperation, the Gulf Cooperation Council, the Arab Maghreb Union or the 5+5.

Among them the Union for the Mediterranean plays a special role. It is the inheritor of the Barcelona process and a unique forum where 43 partners can hold a dialogue and develop common strategies. As outlined in our communications, it is fully complementary to the renewed European Neighbourhood policy. Also, the decision by EU Foreign Ministers, to transfer the UfM Northern Co-presidency to the EU demonstrates our commitment and responsibility to support the UfM.

From my part, I am committed to ensure continuous support to the Secretariat of the UfM and its new and dynamic Secretary General, in order to ensure that they are able to identify and launch concrete projects to the benefits of all. Also, I am committed to resume a more intense sectoral dialogue, including dialogue among Ministers, with a view to strengthen regional dialogue and cooperation.

Ladies and Gentlemen,

The challenges in the region remain huge; I could identify the following:

the political challenge of ensuring the success of the transition processes and the establishment of democratic states fully committed to respecting human rights and fundamental freedoms, women's rights, freedom of speech and religious tolerance;

the economic challenge of boosting growth and providing employment to the youth. Without employment and the prospect of better lives, the societies of our partners will continue to face instability. The aim being to unleash private entrepreneurship and investment by ensuring a predictable and transparent business environment, doing away with obsolete rent seeking behaviours of a favoured few and establish a more inclusive model supporting poverty eradication.

Let me conclude by stressing that the Commission and I personally, are fully committed to implement our new approach to our neighbours, an approach that recognizes that the EU needs to take into account better the specific needs of each of our neighbours and their call for more dignity. At the same time, we will also be more demanding, and offer our increased support to those that are most committed to genuine political reforms.

www.europa.eu

6. 6. 2012

Oldřich Vlasák: Založení ESÚS neznamená automatický přístup k evropským dotacím

Pro „Moderní obec“ odpovídá Oldřich Vlasák, místopředseda Evropského parlamentu a místopředseda Svazu měst a obcí ČR pro evropské záležitosti.

Znamená institut ESÚS příležitost, jak by se regiony mohly poněkud vymanit ze závislosti na svých centrálních vládách, neboť by evropské dotace dostávaly přímo z Bruselu, takže prostředníkem by nebyl stát?

ESÚS je o právní formě spolupráce, nikoliv o finančních prostředcích. Primárně jde o to, že se partneři z více zemí dohodnou a vytvoří nový subjekt, který může nakupovat a prodávat majetek a zaměstnávat zaměstnance. V tomto ohledu by se nemělo nic změnit. Evropská komise i nadále zastává názor, že ESÚS by »mělo být výsledkem svobodné a objektivní volby

dotčených stran neovlivněné zvláštními pobídkami nad rámec přirozené užitečnosti nástroje«. Tento názor, který má většinovou podporu Rady i Evropského parlamentu, také podporuji a nemyslím si, že by přímo z Bruselu měly na ESÚS (a stejně tak na makroregiony) směřovat finanční či jiné pobídky.

Nemá však přesto silící příklon k ESÚS v podtextu záměr prostřednictvím takto vznikajících »superregionů« představujících evropskou statistickou jednotku NUTS 1 (3–7 mil. obyvatel) přece jen snadněji dosáhnout na dotace? Vždyť si připomeňme, jak také u nás některé menší kraje se musely pospojovat v regiony soudržnosti, velikostí odpovídající jednotce NUTS 2 s více než 1 mil. obyvatel, a teprve na tomto základě pak mohly těžit z regionálních operačních programů...

Rád bych ještě jednou zdůraznil, že smyslem ESÚS není být pouhým nástrojem, jak se snáze domoci evropských dotací. ESÚS není ani o statistice pro výpočet výše případné podpory. Velikost ESÚS může být zcela různá. Například ESÚS Archimed má členy ze Španělska, Itálie a Kypru, v principu pokrývá Středozevní moře, a má tak nadnárodní charakter. Naopak ESÚS Cerdanya je naopak o regionální formě úzce zaměřené sektorovou spolupráci, kdy v údolí mezi Španělskem a Francií dochází ke sdílení kapacit zdravotnických zařízení pro několik desítek tisíc lidí. Podle informací Výboru regionů, který tuto oblast sleduje, v současnosti funguje 24 ESÚS a dalších 21 se připravuje. Využívání této právní formy spolupráce tak rozhodně není masové, což je mj. i důsledkem zdlouhavého procesu schvalování na národní úrovni.

Ať už budou ESÚS čerpat podporu z jakýchkoliv zdrojů, nebudou tím omezovat možnosti dosavadní tradiční podpory regionů? Vždyť už teď si v souvislosti s rozdělováním peněz z ROPÚ leckteré obce stěžovaly, že se na ně v rámci těchto programů nedostává, zatímco jsou upřednostňovány velké krajské projekty! Nebudou »superregiony« v tomto smyslu ještě více odtrženy od zejména menších sídel na svém území?

Na ESÚS bychom se neměli dívat jako na další úroveň nezávislé veřejné správy či další autonomní superregion podobný regionálním radám regionů soudržnosti. Ale jako na institut, který umožňuje veřejné správě (ideálně za účasti soukromých subjektů) spolupracovat napříč členskými státy při řešení určitých příhraničních problémů. Například ESÚS Eurometropolis založily státy (Francie a Belgie), současně s regiony (Nord-Pas-de-Calais, Flanders, Wallonia, ...), městy a jejich svazy (Lille, Kortrijk,...) a další partneři (Francouzská komunita v Belgii) s cílem uskutečňovat společné projekty v oblasti dopravy, životního prostředí a turistického ruchu. Projekty ESÚS mohou hradit buď přímo zakladatelé, nebo se v roli konečných příjemců (eventuálně správce subdelegovaných prostředků obdobně, jako je tomu v případě Fondů mikroprojektů – FMP euroregionů) mohou ucházet o evropské či jiné dotace. Nicméně je jasné, že objem zdrojů včetně těch evropských je vždy omezený a že pokud se postaví například bilingvní škola na jednom místě, vždy to bude na úkor jiného projektu na jiném místě. V tomto ohledu bude rozdělování dotací vždy určitou formou soutěže a finální rozdělení finančních prostředků včetně evropských fondů mezi různé správce zůstane veskrze politickou záležitostí.

V čem mohou být reálné přínosy ESÚS pro české regiony a česká města a obce?

Přínosem by mohlo být zjednodušení právního rámce příhraniční spolupráce. Určitě stojí za

to počkat na zjednodušení nařízení na evropské úrovni a současně se poučit z chyb seskupení, která již existují. Stojí za to inspirovat se řešeními, které si jiné subjekty v Evropě vyzkoušely. Pro města a obce je určitě zajímavé vědět, že tento nástroj slouží i pro víceúrovňovou spolupráci rovnoprávných aktérů při řešení sektorových problémů. Například téma školství se dotýká jak státu, tak regionů i obcí a má potenciál pro příhraniční spolupráci. Rozhodně však nelze očekávat, že založením ESÚS automaticky získáme přístup k finančním prostředkům EU.

www.vlasak.net

11. 6. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füleho u příležitosti inaugurace prezidenta Nikolice v Bělehradu

Your Excellencies,

Thank you, President, for inviting me to the ceremony for your inauguration.

I have come today to express my deep attachment to Serbia, to Serbia's people and their efforts to modernise their country, and to Serbia's European Integration, the best tool to achieve this. Serbia is now a candidate country for EU accession. It is expected to resolutely continue on its road to the EU. In the aftermath of the elections, its institutions are expected to get back to work and resume an ambitious path of reforms for preparing for accession. There are many urgent challenges that need to be tackled without delay. In the context of the economic and financial crisis, Serbian citizens are also waiting for a comprehensive response to safeguard macro-economic stability and create growth and jobs. We hear and share these concerns and the EU will be your staunchest supporter and will stand side by side with you, your government and the citizens of Serbia.

I welcome the commitments you have taken, Mr President, regarding the continuity of institutions which today's ceremony exemplifies. I am encouraged that this is conducive for a rapid government formation and inclusive constructive cooperation across the political spectrum and institutions.

I also welcome that your first official visit abroad will be to Brussels to visit the institutions of the European Union on 14 June. This is a clear sign of the priority you attach to Serbia's European orientation and your intention to continue the work of your predecessor President Tadic to whom I also pay a special tribute today.

There is still serious work ahead for Serbia before it can be expected that the Commission recommends opening accession negotiations. We will be reviewing progress in our next progress report on Serbia, in October. There are no hidden expectations or agenda. We will in simple terms look into:

First, the progress that Serbia has made in the dialogue between Belgrade and Pristina and further normalisation of relations.

Second, continuity and delivery of reforms, in particular in key areas like the judiciary and the fight against corruption.

President, I came today to underline that the European Union and the region need Serbia to keep the pace on enlargement policy and an EU oriented reform process at the heart of the next government's agenda.

It is the European Union's policy to provide help to each and every country to advance in their European integration and by doing so provide also a clear perspective for the region as a whole. A perspective which can help attract badly needed investment; a perspective that can act as the catalyst for the profound transformation your economies and societies have to undergo and a perspective that can bring a better life and prosperity to the citizens of the Western Balkans.

We have seen visible progress in the last two years in the region. Croatia will become the 28th member state of the European Union in one year's time. Montenegro will hopefully open accession negotiations as from the next European Council at the end of June.

Regional cooperation is a matter close to my heart and Serbia as an inclusive actor in the region will be able to make a difference to both regional cooperation and reconciliation, an area where both deeds and words are vital to move us forward.

For the progress of the entire region and in light of the good level of relations that Serbia has established in recent years with its neighbours, it will be paramount that you, as the new President, pass very clear and forthcoming messages and deliver on the promises that you have made to the Serbian people. Working through concrete deeds and delivering on the expectations of your people and of the region as whole will bring Serbia closer to the EU.

As the granting of candidate status has shown, the EU is eager to move Serbia forward on its EU path.

I am looking forward to the ever further deepening of the relations between the EU and Serbia and to working closely with you President and all Serbian institutions on this common and rewarding objective. You can and all others present here today can count on my personal support and commitment as well as that of the European Commission.

Thank you

www.europa.eu

14. 6. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füleho na schůzi výboru EP pro spolupráci EU a Ukrajiny

Mr Co-Chairmen,

Thank you very much for inviting me to join you today. The European Union-Ukraine Parliamentary Cooperation Committee is meeting at a critical moment in our relations, and I believe you can play a central role in helping to realise our common goals. A shared vision across political forces of a European, modern and democratic Ukraine is the best starting point for getting Ukraine back on track towards political association with the European Union.

Let us make no mistake – the European Union has ambitious plans for its relations with Ukraine. We have read reports, as I am sure you have, about the possibility of a “pause” in our relations. I cannot accept such an analysis. On the contrary, we believe it is more

important than ever to maintain a very focused and continuous dialogue with Kyiv: it is not as if there is a shortage of things to talk about.

Let me put it in very simple terms – we want TRACTION and not DISTRACTION. I would prefer to spend my time talking about how to speed up reforms and how to support reforms, rather than fire-fighting and reacting to negative news stories which put Ukraine on the front pages but not in the way we would like to see.

At the last session of the Parliamentary Cooperation Committee, you called for the soonest possible completion of the technical work on the Association Agreement. I am glad that we were able to initial the Agreement in March, and I can tell you that the technical and legal revision of the consolidated texts is going well. I would like to congratulate the Ukrainian negotiators for their efforts.

The result of this hard work is that we now have, on the table, one of the most ambitious and complex agreements the European Union has ever negotiated with a third country. We want to sign this Agreement – again let there be no mistake: signing the Agreement would open the way to a comprehensive programme of modernization, linked to enhanced support. It would be good for Ukraine, good for the European Union, and good for the Eastern Partnership. And it is even supported by Ukraine's friends from further afield.

So how can we make signature happen? Well, the Parliamentary Cooperation Committee itself has clearly expressed the perspective for deepening our relations in the current climate. In your February recommendations you said “the more Ukraine will share common values with the European Union, and the more it will focus on the implementation of reforms, the deeper its relations with the European Union will gradually become”. I could not agree more.

I want to take up this point because it is very important: the European Union no longer wants explanations from Ukraine, it wants visible action, and in particular in three areas. These three areas are:

elections, where of course the proof of Ukraine's commitment will be in the preparation and conduct of the parliamentary elections in October;

selective justice, where the proof will be in allowing those individuals convicted under demonstrably unfair prosecutions to have access to fair and transparent legal processes which would allow for the elimination of the consequences of political misuse of the judiciary; and

reforms, where the proof will be in an acceleration of the implementation of the Association Agenda.

Within these three areas there are some specific sectors and issues where I think we are succeeding in gaining traction and making progress. I have been encouraged by the commitment to develop and take forward a solid strategy on public financial management – this would help to open the way to resumption of our budgetary aid to Ukraine.

We are also in discussion about informal dialogues on the judiciary and the business climate. I believe Ukraine is also open to resuming substantive discussions on gas transit, linked to the long overdue reforms of Naftogaz. Ultimately the success of the initiative to modernise the Ukrainian Gas Transit System lies in Ukraine's readiness to implement the agreed gas sector reform conditionalities.

There are other sectoral areas where technical work is continuing in the background, including of course in the context of our visa liberalization action plan. This work is all the

more valuable because it keeps the European Union-Ukraine relationship alive and dynamic – I am speaking of areas like education, civil society support, transport and environment.

There is potential to build further on this work and to show that Ukraine is serious about progress on the Association Agenda. I think on parliamentary elections too we have had some encouraging signs which need to be followed through. I am glad that the OSCE- Office for Democratic Institutions and Human Rights has completed its needs assessment report, and that the necessary preparations are being made for an observation mission. I am also glad that the Central Electoral Commission has said it understands the importance of the October elections being conducted according to international standards.

Whatever the results on elections and on reforms, we also expect Ukraine to deliver on the issue of selective justice. Let me repeat - explanations are not enough. The trials of Tymoshenko, Lutsenko, Ivashchenko and others were neither transparent nor fair. They were not conducted according to international standards. There was no impartiality of judges, and there was no equality of arms between prosecution and defence. This is not about personalities or political allegiances, but about a systemic problem. The articles of the Criminal Code on which the prosecutions were based should have been reviewed in close consultation with the Council of Europe, and the defendants themselves should not be in detention.

I am pleased that Kyiv has complied with the ruling of the European Court of Human Rights on the need to ensure adequate medical treatment in an appropriate institution for Yulia Tymoshenko; this was an important intermediary step but not a solution per se. Of course we are also pleased about the adoption of a new Criminal Procedure Code, as this aims to ensure a fair criminal process in the future. We look forward to seeing the adoption of complementary legislation related to the Office of the Public Prosecutor and on the Bar, the revision of the role of the High Council of Justice and amendments to the laws on the Judicial System and the Status of Judges in accordance with the recommendations made by the Venice Commission.

Whatever the political climate in Ukraine, these reforms require cross-party support if they are to succeed in fixing a systemic problem which will impact on the lives of all Ukrainians. I would like to express my sincere hope that you all will unite in swiftly adopting such fundamental reforms for the rule of law.

I cannot move from this point without also saying that the very public hints and revelations from the General Prosecutor's office before the "United Energy Services" trial has even begun do not inspire confidence. Trial by media is in itself an abuse of justice. So we will be watching this new trial very closely, and of course we will be following the appeal processes and the findings of the European Court of Human Rights in relation to the other cases, with great attention. In consultation with the European Parliament we will also provide, as appropriate, support to the realization of the important initiatives agreed between President Schulz and Prime Minister Azarov related to monitoring of future legal proceedings and medical condition of those in detention.

Honourable members of the Parliamentary Cooperation Committee, let me end with one final thought. During my time in this job I have obviously had many opportunities to meet with leaders of the government and opposition, but I have also met with many young people who speak frankly and with a lot of passion about their hopes and ambitions for their country. I can only remind them of my own experiences of a country in transition, and of one lesson in particular: that is that democracy is not just about party politics but also about unity in

critical moments for the nation. I have to tell you that Ukraine's friends are disappointed to see fighting in the Verkhovna Rada, or to hear parliamentarians openly call each other liars and criminals. And the public in the European Union are quite simply confused. They ask themselves how constitutional reform, judicial reform and other critical reforms which need consensus to work, can possibly succeed in such an environment.

The Parliamentary Cooperation Committee's discussions and recommendations, Distinguished Co-chairmen, have always supported the course of European integration, the Rule of Law, and the development of democracy in Ukraine. I hope you will also use your influence and your experience to encourage a cross-party effort for the benefit of Ukraine and for the benefit of our relations. We must live up to this historic opportunity to realize our enormous potential in political association and economic integration. This is about creating opportunities for our future – let us not squander them. You can count on my strong support.

Thank you.

www.europa.eu

13. 6. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füleho na schůzi výboru EP pro spolupráci EU a Turecka

Chairmen, Honourable Members,

This is the first time that I address the Members of both houses here in Strasbourg, the symbol of European unification and democracy. Finding common ground has not always been - and is still not always - easy between the countries that make up Europe. However an open debate here in Strasbourg between elected representatives from all over the continent has helped to create common understanding and to take us where we are today. I am convinced that your Committee has the same pivotal role in allowing ever greater understanding and affinity between the European Union and Turkey.

I have come to your committee on various occasions in the past with a message of concern about the pace of the negotiations. Today, my mood is different. Indeed, exactly a month ago Egemen Bağış and I joined in the kick-off of the Positive Agenda in Ankara. The event was marked by a spirit of optimism and pragmatism: we want to work together on issues that bring us closer to our common goal. And the positive agenda is certainly providing new momentum to Turkey's accession process.

Let me provide you with some details. As you know, we have agreed to set up working groups devoted to a specific chapter of the acquis, where Turkey will be offered support and guidance to intensify efforts for further alignment with the European Union acquis. While in Ankara last month, I chaired the first meeting of the positive agenda working group on Judiciary and fundamental rights together with Justice Minister Sadullah Ergin and Egemen Bağış.

I encouraged Minister Ergin to accelerate the work on fundamental rights and on the implementation of the judgements of the European Court of Human Rights. I underlined the importance in particular of addressing 3 issues:

First issue - Freedom of expression: criminal legislation needs to be amended and courts' practices reviewed. The third package of judicial reform, currently in discussion at the Grand

National Assembly of Turkey, would be a step in the right direction, but clearly not sufficient to address the core issue, which is the definition of the crime as such.

Second issue - Freedom of thought, conscience and religion: more needs to be done to address the issues Alevis and non-Muslims face, and to implement the European Court of Human Rights' judgments on conscientious objection.

Third issue - Women's rights: steps need to be taken to implement the recent law on violence against women and to improve the situation on the ground of women in Turkey as regards education, employment and political representation.

We had a very open discussion, and I am particularly optimistic about the willingness of the Ministry of Justice to push forward these important issues. You, as Turkish Parliamentarians, have an important role to play in improving and adopting reforms in this area.

On another issue, we will also soon be launching our concrete work on the positive energy agenda when I meet Ministers Bağıs and Yildiz together with my colleague, Commissioner Oettinger, in Stuttgart later this month. Our aim is to enhance cooperation on a number of topics of crucial importance in the energy sector, including

energy mix in the European Union and Turkey,

market integration and development of gas and electricity infrastructures, - - cooperation with neighbouring countries,

renewable energy and energy efficiency,

and nuclear safety.

In the same spirit, I am committed, together with Commissioner Malmström, to make travelling of the citizens of Turkey to the European Union easier. I do agree with those people that say that it is high time, after

almost fifty years of contractual relations through the Association Agreement,

fifteen years of Customs Union and

twelve years as a candidate country,

that Turkey is offered a clear perspective of a visa free regime with the European Union.

At the same time, it is equally important that Turkey engages with the European Union on tackling effectively irregular migration transiting through its territory before entering European Union Member States. To this aim, initialling and signing the readmission agreement which has been negotiated with the Commission is of the essence.

I believe we have a very good opportunity to make progress on these issues, provided we are all willing to accept that striving for perfection is often the enemy of achieving a very good result for both sides.

One more area that I want to mention where we are actively improving our strategic dialogue and cooperation is the area of foreign policy. The European Union and Turkey have much to gain from addressing the common challenges in our neighbourhood together, especially in the context of the deep changes we have been witnessing for the past 18 months in our joint neighbourhood.

The fruitful political dialogue meeting that High Representative Ashton and I held with Foreign Minister Davutoglu and Europe Minister Bağıs last week on 7 June in Istanbul

demonstrated once again the importance that both the European Union and Turkey attach to our cooperation on those issues.

Let me also explicitly mention how eager we are to build on one of the greatest achievements in European Union-Turkey relations, namely the Customs Union. The Customs Union should be modernised, its functioning improved and its scope expanded.

We are reflecting on how to achieve that, in particular through the establishment of an efficient and fair dispute settlement mechanism, but also through addressing the legitimate concerns of Turkey as regards the Free Trade Agreements which the EU concludes with third countries.

As you see, the positive agenda is very much based on the conviction that we need to intensify our dialogue and cooperation to solve the challenges we face. Our citizens cannot afford that we just pronounce our unconditional positions and let time pass without any progress. Intensifying our dialogue is the only way to find solutions that are mutually acceptable and durable. And that is why your Committee is of great importance to the success of our common project.

Honourable Members,

Let me conclude by referring to the reforms in Turkey. The concrete work launched by the Turkish Parliament to bring this process forward, including the constructive cooperation of the four main political parties, is a promising start. The Parliamentary committee has now entered the crucial phase of the process, which is to draft the new constitution. I look forward to a rich and constructive debate, which will maintain the inclusive spirit we have witnessed so far.

Allow me to briefly elaborate on this last point, as it is also of greatest importance for any legislation passed which concerns society at large.

We have seen on a number of occasions over the past months that legislative initiatives were launched in Turkey without being preceded by an open debate involving all relevant stakeholders. Allow me to repeat once more that only an integrated process will allow a compromise to be found that respects the diversity of opinions and of lifestyles within Turkish society.

Finally, I wish the political reforms already underway or foreseen in the near future by the Turkish government will quickly translate into concrete action. To maintain this momentum, I hope you as parliamentarians can ensure the swift adoption of the third Judicial Reform Package. This package includes a number of positive steps, but is clearly insufficient to address the core issues which, far too often, limit the exercise of fundamental rights in practice, starting with freedom of expression. The unacceptably high number of journalists in detention in Turkey is a clear sign that a drastic change is needed in this respect – and the sooner the better.

I hope that the fourth Judicial reform package – which is expected to develop freedom of expression and the media – will include substantial changes to the provisions of the Turkish Criminal Code, the Anti-Terror Law and the Code of Criminal Procedures which are the sources of our concerns today. Be assured that we will devote an even greater attention to these issues than in the past when preparing this year's progress report.

I am looking forward to listen to the discussions today.

Thank you for your attention.

www.europa.eu

14. 6. 2012

Společné stanoviskou eurokomisařů Oettingera a Füleho a tureckých ministrů Bağış a Yildize k spolupráci EU a Turecka v oblasti energetiky

Joint statement by EU Commissioners Oettinger and Füle and Turkish Ministers Bağış and Yildiz

Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy Štefan Füle and Commissioner for Energy Günther Oettinger met with Turkish Minister for EU Affairs and Chief Negotiator Egemen Bağış and Energy Minister Taner Yildiz in Stuttgart today to discuss enhanced energy relations with Turkey, in the framework of the positive agenda for Turkey.

Turkey and the EU are important energy partners, sharing common strategic challenges and objectives. There is great scope for cooperation on issues which are in the interest of both sides.

Following their meeting in Istanbul on 9 February 2012, where the Ministers and Commissioners agreed to look at concrete possibilities to deepen EU-Turkey energy relations, they agreed today to focus efforts on 5 topics of mutual interest:

Long term perspectives on energy scenarios and energy mix

Market integration and development of infrastructures of common interest (gas, electricity, oil)

Global and regional energy cooperation

Promotion of renewable energy, energy efficiency and clean energy technologies

Nuclear safety and radiation protection

The Ministers and Commissioners agreed to establish a steering group to coordinate the joint work of teams of experts and to report regularly to the ministers and Commissioners. They also decided on some specific activities which should start immediately, focusing on gas, electricity, energy efficiency, renewable energy and nuclear energy.

This cooperation will contribute to a positive agenda for EU-Turkey relations in general, and it will facilitate the eventual integration of EU and Turkey energy markets. Such integration will not only increase security of energy supply in Europe and Turkey, it will also create important business opportunities.

www.europa.eu

15. 6. 2012

Společné stanoviskou vysoké představitelky EU C. Astonové a komisaře Š. Füleho k jmenování nového tajemníka Rady pro regionální spolupráci

Joint statement by EU High Representative/Vice President Catherine Ashton and Commissioner Štefan Füle on the appointment of the new Secretary-General of the Regional Cooperation Council

Catherine Ashton, the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy and Vice-President of the Commission, and Štefan Füle, EU Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy, made today the following statement:

«We welcome the appointment of Mr Goran Svilanovic as the new Secretary-General of the Regional Cooperation Council (RCC).

We are confident that Mr Svilanovic will provide new impetus to regional cooperation by ensuring that the RCC becomes the principal organisation of South East Europe to strengthen regional ownership, increase efficiency and ensure inclusiveness in regional cooperation.

Regional cooperation is an essential element of the Stabilisation and Association Process and consequently one of the criteria for the evaluation of candidates and potential candidates. Moreover, regional cooperation is a cornerstone of European integration. It is one of the founding principles of the European Union itself. It has an inherent value for the region, for the accession process and beyond.

We also take this opportunity to thank the outgoing Secretary General of the RCC, Mr. Hido Bisevic, for his tireless efforts in setting up the RCC structures and ensuring that it has become the operational arm of the South East European Cooperation Process (SEEC) and the main interlocutor of the EU on regional issues.»

www.europa.eu

15. 6. 2012

Oldřich Vlasák pro „Pravý úhel“: Rozhovor s místopředsedou Evropského parlamentu

"Jednoznačně se ukázalo, že založení naší nové pravicové frakce bylo krokem tím správným směrem, kterým se narušila dlouholetá velká koalice lidovců se socialisty. Nyní máme daleko větší šanci zapojit se do konstruktivní debaty k evropské legislativě. Daří se nám také prosazovat naše myšlenky i během vlastního hlasování, kdy v mnoha případech vítězí nové seskupení evropských lidovců, konzervativců a liberálů proti socialistům, komunistům a dalším menším radikálním evropským stranám."

Letos to budou již 3 roky, co ODS spolu se svými zahraničními partnery (zejména britská Konzervativní strana a strana Právo a spravedlnost z Polska – pozn. red.) založila v Evropském parlamentu novou frakci s názvem Skupina Evropských konzervativců a reformistů a následně i eurostranu Aliance evropských konzervativců a reformistů. Jak hodnotíte ve zpětném pohledu tuto spolupráci?

Tato spolupráce funguje velmi dobře. Jednoznačně se ukázalo, že založení naší nové pravicové frakce bylo krokem tím správným směrem, kterým se narušila dlouholetá velká koalice lidovců se socialisty. Nyní máme daleko větší šanci zapojit se do konstruktivní debaty k evropské legislativě. Daří se nám také prosazovat naše myšlenky i během vlastního hlasování, kdy v mnoha případech vítězí nové seskupení evropských lidovců, konzervativců a liberálů proti socialistům, komunistům a dalším menším radikálním evropským stranám.

A co vyhlídky do budoucna? Jaké jsou cíle evropských konzervativců a reformistů v krátkodobém horizontu, dejme tomu v nejbližších 3 letech?

Tři roky jsou již střednědobý horizont, to znamená, že se bavíme i o nových evropských volbách, které se budou konat za dva roky. V tomto ohledu je cílem naší frakci dále posílit. A to nejen v zemích, kde máme své poslance, což znamená ve Velké Británii, Polsku, České republice, Belgii, Dánsku, Maďarsku, Nizozemí, Lotyšsku či Litvě, v ale i v mnoha dalších státech, ze kterých bychom v naší frakci rádi přivítali nové členy se stejnými názory. Další oblastí, které se politická skupina EKR věnuje, je rozšíření našeho myšlenkového proudu i do jiných mezinárodních orgánů a organizací. Zhruba před měsícem jsme ve spolupráci s předsedou Aliance evropských konzervativců a reformistů Janem Zahradilem založili novou politickou platformu v Kongresu místních a regionálních samospráv Rady Evropy. Nyní usilujeme o ustavení naší frakce ve Výboru regionů - poradním orgánu evropských institucí zastupujícím zájmy místních a krajských samospráv. Věřím, že se nám to v průběhu letošního podzimu podaří.

Pokud byste měl jmenovat 3 věci, na které by se měla soustředit Evropská unie, které by to byly?

Na tuto otázku není jednoduchá odpověď. V první řadě je to samozřejmě dořešení finanční krize, tzn. nastartování ekonomiky tak, aby byla schopna saturovat další oblasti, na kterých Evropská unie stojí. Toto nastartování konkurenceschopnosti ekonomiky je samozřejmě velmi úzce spojeno nejen s omezováním byrokracie, ale především s podporou lidských zdrojů a budováním progresivního vzdělávacího systému. Do budoucna nás čeká vypořádání se s energetickou problematikou, kdy Evropa, která je závislá na dovozu zdrojů z víceméně nestabilních zemí, musí daleko více využívat nové moderní technologie k zajištění soběstačnosti v oblasti energií. V neposlední řadě by se určitě členské státy měly společně soustředit na prosazování demokracie ve světě; situace v Bělorusku, Sýrii či Somálsku potřebují rychlá řešení a není možné nad persekucí a zabíjením civilistů neustále zavírat oči.

Odchod Řecka z eurozóny se zdá den ode dne pravděpodobnějším scénářem dalšího dějství evropské dluhové krize. Myslíte si, že k němu dojde? Pokud ano, kdy myslíte, že se tak stane?

Jsem přesvědčen o tom, že tento krok měl již nastat. Tím bychom se vyhnuli dalším problémům, které zasáhly Maďarsko, Portugalsko, Španělsko a Itálii. Čím déle váháme, tím složitější tento krok bude, protože se do likvidace následků krize investují neustále nové a nové peníze a zamýšlené reformy nejdou tak rychle na svět. Nechci tipovat, kdy k tomu dojde, bude záležet na tom, jak se nastartuje ekonomika i v jiných státech. Zdáli Evropa a zejména pak Německo vůbec bude mít sílu problémy v jiných státech řešit. Pokud by se krize prohlubovala například ve Španělsku či v Itálii, pak odchod Řecka z eurozóny je nevyhnutelný.

Patříte k velkým odborníkům na lokální a regionální politiku. Nemáte pocit, že podporou regionů Evropská unie systematicky podrývá pozice národních států?

Cílem politiky soudržnosti nebo zjednodušeně řečeno evropských fondů je vyrovnávat rozdíly mezi regiony. Pokud se tato politika dělá rozumně a požadavky vychází z té nejnižší, to znamená z regionální a zejména pak lokální úrovně, není třeba se obávat nějakého podryvání pozice národních států. Samozřejmě veškerá tato pomoc musí respektovat strategické rozvojové dokumenty jednotlivých států a musí být organizována tak, aby byla jednoduchá, transparentní, funkční a provázaná. U nás jsme ještě za dob socialistické vlády nastavili systém zcela nezávislých regionálních operačních programů. Jak se ukazuje, tento systém není ani jednoduchý, ani transparentní, ani funkční. Je třeba jej proto do budoucna změnit, potřeby musíme definovat lokálně, systém však musí být organizován centrálně.

V současné době se v souvislosti s dluhovou krizí v Evropě často skloňuje zadluženost jednotlivých států. Čas od času však prosakují zejména ze Španělska informace o vysokém zadlužení některých tamních regionů. Myslíte, že se v budoucnu můžeme dočkat další fáze finanční krize, jejíž ústřední roli budou hrát právě evropské regiony?

Stejně jako v České republice, kde má nyní krajská politika v dresu sociální demokracie tendenci k obrovskému nárůstu zadlužení, jak ostatně nedávno řekl i premiér Petr Nečas, i v jiných státech se některé regionální vlády nechovají odpovědně. Notoricky známá je například situace španělského regionu Kastilie-La Mancha, kde, když v roce 2011 odcházela socialistická vláda, docházely peníze i na výplaty zaměstnanců a někteří politici otevřeně mluvili o bankrotu. Nemyslím si ale, že zadlužování evropských regionů povede k další finanční krizi, protože věřím, že jednotlivé členské státy zavčas přijmou konkrétní opatření, která možnosti zadlužování samospráv a autonomních regionů omezí. Například u nás je uplatňován systém regulace zadluženosti krajů a obcí, kdy těm samosprávám, které překročí stanovenou výši ukazatele dluhové služby ve výši 30 %, Ministerstvo financí doporučí, aby přijaly nápravná opatření. V případě, že se situace nezlepší, stát při projednávání žádostí samospráv o dotaci, půjčku či návratnou finanční výpomoc přihlíží k této skutečnosti. Díky závislosti samospráv na dotacích tak má stát poměrně účinný nástroj regulace jejich zadlužení.

V čele Evropského parlamentu stojí v současnosti německý socialista Martin Schultz, který je všeobecně považován za velmi kontroverzní figuru. Jaká je Vaše zkušenost s tímto politikem, kterému kvůli jeho vystupování nabídl Silvio Berlusconi roli kápa ve filmu z prostředí koncentračního tábora?

Stávající předseda Evropského parlamentu Martin Schultz má opravdu nelehkou pozici, protože byl znám jako velmi nesmlouvavý vůdce socialistické opozice v Evropském parlamentu, a jeho nová funkce po něm chce více méně konsensuální chování založené na stejném přístupu ke všem politickým frakcím. Nutno říct, že se o tuto svoji roli velmi snaží, na druhé straně při některých reakcích se zkušenost z minula samozřejmě nezapře. Výhodou však je, že ve čtrnáctičlenném předsednictvu Evropského parlamentu má koalice evropských lidovců spolu s evropskými konzervativci většinu jednoho hlasu, tím pádem máme možnost případné excesy předsedy Evropského parlamentu korigovat. A s potěšením mohu konstatovat, že se nám to dosud daří!

www.vlasak.net

19. 6. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füleho na oficiální návštěvě Kypru – promluva k politickým stranám reprezentujícím řeckou kyperskou komunitu a tureckou kyperskou komunitu

Distinguished guests, ladies and gentlemen,

I still remember our previous discussion during my first visit in October 2010 and I look for the same encouragement I received from you last time. Then, I left Cyprus with a hope. It is a pleasure to see you again this time and also colleagues from the Slovak and Czech Embassy whom I thank for supporting us.

Please allow me to make some introductory remarks before we engage in less formal discussions. I would like to focus on two issues, namely the worrying situation in the settlement process and the upcoming Cypriot Presidency of the Council of the European Union.

On the settlement talks: it is worrying that no settlement has been reached to date. There have been discussions as to whether the status quo could be a way, but this is nonsense – it does not satisfy anyone. Unfinished business on Cyprus is becoming unfinished business in the EU. You can feel it more and more in the EU. There are many issues where we are reminded on a regular basis that there is still homework to be done even 8 years after Cyprus entered in the EU.

There is no alternative to a comprehensive settlement and the reunification of Cyprus. To continue with the status quo is not a viable option.

New ideas are necessary on how to carry on the process to make it more productive, to deliver results. But until there is a hopefully more conducive environment – after the presidential elections – it is crucial to make best use of this interim period. So, what is going to happen between now and the elections?

The worst thing to happen would be to stop talking to each other. Only through a direct dialogue between Greek Cypriots and Turkish Cypriots can the Cyprus problem be solved.

This brings me to the following point:

The political parties can and should prepare the ground for the compromises that need to be agreed by the leaders. The political agenda is very often limited by the term of office and elections. Politicians are often victims of these calendars and expectations created by political parties. But there is only a limited period of time in the life of a politician to make compromises. If I look back at different political calendars, how can I define the best time for politicians to agree on the solution? We need to release them from the pressure of calendars. Political parties have a tremendous role to play. I want to use this opportunity to make this call: you have a chance to use the interim period to take the issues back to their roots and to make sure that politicians in the elections have all the backing to use the window of opportunity.

So my appeal tonight goes to both communities: Don't stop talking, but discuss how to move forward, discuss how the communities can work together already today for the benefit of the citizens, whether Greek Cypriot or Turkish Cypriot.

The range of issues can be very wide:

Can new crossing points at the Green Line be opened?

Can the economic interaction between the two communities be enhanced?

How can the recently discovered natural resources in the Mediterranean be used as a catalyst for a comprehensive settlement? How to make sure that this is a blessing and not the curse for the region?

How can the cultural heritage important for both communities be preserved?

How can the environment be best protected throughout the island in the interest of the next generations?

The ideas are there and if you want to work together, you can start doing so.

Let me mention the trade in electricity across the Green Line after the tragic events last summer as a good example that more cooperation can be for the benefit of both communities. And it is sad to see in the trade volume that if we take out the electricity, the trade exchange is actually going down. Now is it a sign of the economic crisis or a sign that more needs to be done not to lose momentum? I asked my interlocutors today whether Halloumi/Hellim cheese registration could not be one of the issues where instead of communities approaching the European Commission on their own to protect their legitimate interests could it not be a basis for interaction between Chambers of Commerce or producers from both sides for the benefit of all?

The Commission will be eager and active to underpin financially such bi-communal activities or confidence building measures. As we have shown in the past on issues such as the demining of the buffer zone and the important work of the Committee on Missing Persons.

Let me touch upon the second issue: the upcoming Cypriot Presidency of the Council of the European Union. This is a great honour and a great challenge at the same time.

I do not agree that it is a threat to the settlement process. It is a false impression that the Presidency and settlement are contradictory issues. I believe that the Presidency can benefit all Cypriots and increase the chances for a successful solution to the Cyprus problem.

The increased attention in the next 6 months is in the interest of the pro-solution forces in both communities. The sense of urgency to solve the Cyprus problem will increase as a result of the Presidency.

My vision is to see a successful Council Presidency followed by a successful conclusion of a comprehensive settlement. This will require serious compromises by the leaders of both communities.

As President Barroso pointed out during his visit to Cyprus in 2009: "The challenge is to look at compromise not as a defeat, as losing something, but rather as winning something."

A solution to the Cyprus problem would clearly create a win-win situation, not only for Cyprus, but also for the European Union as a whole.

Eight years' after Cyprus' accession let's all work together to overcome the divide, once and for all in a truly European spirit!

And now one more personal thought: Presidency, hydrocarbons – at the beginning these are not the stories. These are issues. It is politicians who will create stories and opportunities out of these issues. Let us not become victims of our own stories. You have all the right instruments to turn these and any other issues into a positive contribution rather than to a

negative one. As someone who tends to see the glass half-full and not half-empty I have my own idea on how important it is to steer the issue in a positive way. And here you have the special responsibility as parties and political leaders.

Thank you!

www.europa.eu

20. 6. 2012

Projev eurokomisaře Štefana Füleho na setkání výboru pro parlamentní spolupráci EU a Ázerbajdžánu v Bruselu

Chairmen, Honourable Members,

This is an important moment for European Union-Azerbaijan relations. The frequency of debates on the country and the relations with the European Union in the framework of the Eastern Partnership show that the depth and intensity of our contacts are growing. This is also reflected by the large number of high level visits from European Union institutions to Baku including my own at the opening of the second Euronest session in April.

It is also fair to say that we are reaching a decisive moment in defining our expectations and our ambitions in our relationship. There may be some in this room who are disappointed at the extent of our cooperation. I am among those who believe that this is the right moment to dispel possible mistrust and misunderstandings. We need clarity in our relations and clarity on the intentions in the framework of our cooperation.

The common values which underpin our partnership are well known. They have been confirmed by the Warsaw Eastern Partnership Summit. These values are: liberty, democracy, human rights and fundamental freedoms and the rule of law. These are the same values which have allowed members of the European Union to secure peace and prosperity after the Second World War and are now enshrined in the Treaty of Lisbon and the Charter of Fundamental Rights.

By making these values a central part of the Eastern Partnership we wish to extend the area of stability and security to the Eastern part of our continent. We want to see our partnership with our Eastern neighbours becoming more strategic and based on a stronger foundation than just economic cooperation. We want a real partnership based on a joint commitment to democracy, freedom and human rights.

Such a partnership requires serious engagement on both sides, hence the "more for more" approach: more support from the European Union in return for more progress towards democratic and economic reforms. The role of civil society is paramount in this respect. A strong civil society is required in order to transform and modernize society and to build deep democracy with political pluralism and a system of checks and balances.

Against this background, I understand there are growing concerns among honourable members of the European Parliament that the path recently chosen by Azerbaijan might be on a collision course with our common European values. Our job is to avoid such a collision hypothesis.

Having said that, I have three remarks to make:

First, Azerbaijan is a proud nation, a stable country in a fragile neighbourhood, a country that has opted for a tolerant, open, secular society. A country which already today is an important hub for energy, infrastructure and logistics in a new Silk Route. And, clearly, the potential of Azerbaijan in these domains has not yet been fully exploited.

Azerbaijan's achievements in many fields are laudable. Just last month it successfully hosted Eurovision 2012 which was seen by over 100 million viewers. One can only praise its economic growth, stability and its predictable investment climate.

However, President Aliyev has often stated that economic reform without political and social reform is doomed to failure. I couldn't agree more. While our economic relationship grows, while our energy cooperation has reached a strategic level, somehow there exists a certain irritation when we touch on fundamental freedoms. This should not be the case. There should be no taboos in our relationship.

Between friends we need to be frank, sincere and transparent. We cannot welcome the fact that the overall situation of human rights in the country has deteriorated over the last year. We cannot welcome the fact that still at this moment there are journalists and political activists behind bars. We cannot welcome activities that intimidate journalists or human rights defenders.

Let us make one thing clear: there are no discounts on these principles. We are aware that there are regional constraints in the Southern Caucasus. We know the security challenges at many levels, but they should not be used as alibis by anybody. Therefore, we will still encourage the authorities in Azerbaijan to continue and to deepen the reform process and also to create the necessary conditions for a fair and transparent process in the run up to the presidential elections next year including in the areas of freedom of expression, assembly and media.

Last April I had the opportunity to personally convey European Union concerns and views on the country's human rights record to the Azerbaijani authorities and I am convinced of their good intentions to address these. They can count on my and our support in this regard.

I come now to my second remark. Any association, any approximation is sustainable only if it is backed by public opinion and therefore accompanied by progress to the benefit of the people of Azerbaijan in areas such as:

increased mobility between the European Union and Azerbaijan;

increased education exchange opportunities;

the resolution of the Nagorno Karabakh conflict.

To achieve these and other goals we need serious engagement. That is why I have recently been saddened by the lack of progress in providing the necessary information on Public Finance Management Reform, a pre-requisite to mobilise our very substantial budget support programmes in Azerbaijan. The current lack of progress jeopardizes a series of programmes with subsequent loss of substantial European Union financing.

My last remark has to do with the conflict. Most of you certainly share some disappointment on the lack of progress in these 20 years of efforts for a settlement. However, we need to resist any recourse to populism. That would be too easy. Inflammatory language may provide some temporary comfort but it can easily lead to spirals of violence, perhaps sometimes going beyond our control. Therefore, let us all agree on rejecting such practices, wherever they

come from. In order to solve the conflict we need to heal many open scars. Let's be clear. There is no easy solution. Compromise is necessary.

The European Union supports all efforts of the OSCE Minsk Group to find a political solution to the conflict and would like to concentrate on the human face of reconciliation such as:

building bridges between the communities; and

building communication channels.

A new set of confidence building measures is being prepared and will soon be launched to help public opinion to prepare for a peaceful coexistence, whatever the final solution may be. At the end of the day, the two neighbours, Armenia and Azerbaijan will always live side by side.

The European Union is strongly committed to further improving the relationship with Azerbaijan. The President of the European Council will visit Azerbaijan on 5 July to personally contribute in this direction. In order to do that however, we need, as I said at the beginning, to clearly understand our common objectives in the framework of our cooperation without hidden agendas or hidden messages. I have not the slightest doubt that this parliamentary Cooperation Committee meeting could provide for precisely this.

Chairmen, Honourable Members,

I remain personally committed to engaging even more with Azerbaijan through sincere dialogue. Let's continue that dialogue now

Thank you very much.

www.europa.eu

20. 6. 2012

Projev eurokomisaře Š. Füleho při jeho oficiální návštěvě Kypru (otevření obnoveného trhu v severní části Nikósie)

Your Excellencies, honourable guests, dear Nicosians, dear Cypriots, ladies and gentlemen,

I am honoured to be here amongst you today to mark the opening of this beautifully restored market.

Everywhere in the world markets are important common spaces for residents and visitors alike.

Cypriot markets are also reminiscent of the fact that Cyprus is located at a cross-road of cultures and commercial roads where different cultures have mixed for centuries.

In this respect, common spaces are important to foster tolerance, harmony, a sense of interdependence amongst residents, the more so when people come from different communities and diverse backgrounds.

This market enjoys a very strategic position, at the heart of the old walled city. It is located in front of the Bedestan, which was also renovated with European Union assistance. It adjoins the buffer zone. Its boundary includes a small mosque.

The history of this market is a long one and it has been sadly affected by the tragic events that Cyprus has endured.

This market was once the centre of united Nicosia's buzzing life, first a shopping street then a covered market, the main market of Nicosia for both communities until the 1960s. This market was the centre of a united Nicosia where Turkish Cypriots and Greek Cypriots mixed freely to work, shop and trade in their daily lives with no barriers and no separation.

If we close our eyes and go back in time in our mind, we can hear the different languages spoken in this market. The signs in Greek on the shop stalls are a reminder of this not too distant past where all Cypriot communities owned and used this market as their "shared" common space.

The market has seen many changes throughout its history. It has also unfortunately seen tragic divisions. Since the 1960s, Nicosia has been divided and remains still today the last remaining divided capital in Europe. Sadly the little street leading to Ermou Street is now closed and the commercial corridor of Ermou Street lies empty in within the buffer zone.

Today we are celebrating the reopening of the market. Its rehabilitation will bring an added value to the neighbourhood and help promote the conservation of a shared heritage. It will also be an attraction for tourists.

I sincerely hope that the opening of this municipal market is not only a success story for the historical heart of Nicosia, but also a good omen, for a comprehensive and swift settlement of the Cyprus issue. Let us be as daring and ambitious as the founding fathers of the European Union were. The President of the European Council, Herman Van Rompuy, has recently expressed this hope concisely: "A united Cyprus in a united Europe. It is not a dream. It is an opportunity to be seized."

It is time for the Turkish Cypriots to also enjoy the benefits of the accession of this island to the European Union. All of Cyprus is European Union territory and the EU remains engaged to support any constructive effort to overcome the divide. There is no room for any Plan "B" and the Union is fully behind the UN facilitated talks. The more time goes by without a settlement, however, the more cemented the division becomes. This is not good for Cyprus and neither for the European Union. That is why I reiterate my call to the two leaders to muster the political will and determination that are needed to come to a comprehensive settlement and the reunification of the island. The upcoming Council Presidency should be followed quickly by a Cyprus settlement!

Let me thank the shopkeepers for their patience during the renovations. They will be the heart of this restored market. The reopening of the market will, I am sure, increase their trade and their prosperity.

Let me thank the United Nations Development Programme for their excellent work. The renovation of this municipal market gives us one more example of the long-standing and fruitful cooperation between the Commission and UNDP – Partnership for the Future.

Let me thank Mr Cemal Bulutoğluları and his colleagues for their support. He has now the important task to manage this restored building and ensure its long lasting success.

Lastly, let me once again express the wish that all surrounding barriers will be lifted soon and that this market will once again in the near future become the main market of a reunited capital in a reunited Cyprus. Thank you.

www.europa.eu

21. 6. 2012

Komentář europoslance M. Ouzkého: Česká bižuterie měla na kahánku, europoslanci chtěli zakázat olovo

Čeští skláři si zatím mohou oddechnout. V Evropském parlamentu neprošel návrh na úplný zákaz používání olova při výrobě bižuterie. Skleněné ozdoby se přitom nejen v České republice tradičně vyrábějí z olovnatého křišťálového skla, které je zákazníky oblíbené právě pro své jedinečné vlastnosti.

Důvodem zákazu měla být podle předkladatelů návrhu možná zdravotní rizika vyplývající z kontaktu pokožky a křišťálového skla. Hovoří se ale především o silném lobbyistickém tlaku ze strany velkých světových výrobců křišťálu, kteří jako jediní mají k dispozici dostatečné technologické zázemí pro výrobu bezolovnatého křišťálu.

"V tuto chvíli platí hranice 0,05 % obsahu olova ve špercích, všechny typy křišťálu mají ale z nařízení výjimku," říká člen výboru pro životní prostředí Miroslav Ouzký, který na možné ohrožení českých i evropských výrobců bižuterie upozornil jak domácí skláře, tak ostatní české europoslance. Výjimku pro křišťál stanovila evropská agentura pro chemické látky (ECHA) se souhlasem všech států sedmadvacítky i Evropské komise. Podle vyjádření expertů totiž v případě křišťálového skla žádné riziko přenosu olova na kůži neexistuje, olovo ze skla neuniká stejným způsobem, jako z jiných materiálů.

"I sám předkladatel návrhu připouští obrovský lobbyistický tlak," komentuje Miroslav Ouzký předložení návrhu, který by vyhovoval několika velkým společnostem, ale znamenal by faktickou likvidaci malých a středních podniků. "Pro mě je naprosto nepřijatelná už jen skutečnost, že se někdo pokouší vymýšlet normu, která by byla mnohem přísnější než ta, která upravuje obsah olova v dětských hračkách. Navíc v České republice se vyrábí nejširší sortiment skla pro výrobu bižuterie v Evropě a některé druhy skloviny vůbec nelze v bezolovnatém provedení vůbec vyrábět. Někdo tu zkrátka až podezřele horkou jehlou ušil návrh, který by okamžitě poslal ke dnu na dvacet procent českého sklářství," dodává europoslanec.

Návrh na úplný zákaz olova v bižuterii z křišťálového skla předložil v Evropském parlamentu rakouský lidovecký poslanec Richard Seeber společně s německým lidovcem Peterem Liesem, zelenými a komunisty. Text byl ovšem při prvním projednávání ve výboru pro životní prostředí zamítnut poměrem hlasů 29 ku 12.

www.europa.eu

22. 6. 2012

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po jednání rady pro přidružení s Tureckem

Remarks by Commissioner Štefan Füle at the press conference following the Association Council with Turkey.

We had a very extensive and friendly exchange of views covering the whole range of EU-Turkey relations.

I have underlined that political reforms remain at the core of the accession process and that the work launched on implementing the 2010 Constitutional reform package as well as the new process to reform the constitution are steps in the right direction.

Clearly, this process should be as inclusive and transparent as possible.

At the same time, together with the Danish Presidency I have underlined the quintessential importance of the issue of freedom of expression for democracy and for the EU. The voices of dissent and opposing points of view must be heard and respected if democracy is to function.

I have also highlighted the very positive steps related to visa and readmission. It is a big achievement that Council conclusions were adopted yesterday, clearly mentioning - for the first time - the perspective of visa liberalisation for Turkey. This, demonstrates clear commitment of the European Union to move forward on an issue which I know is so important to Turkey and its citizens. On the same day, the EU-Turkey readmission agreement has been initialled.

I know that my colleague Cecilia Malmström has been very committed to work together with both Turkey and the Member States on this first positive step. I hope what we will now be able to take the following steps as swiftly as possible, starting with the signature of the readmission agreement, adoption of the relevant action plan and ending of course with the ultimate objective of visa liberalisation for Turkish citizens.

As regards the accession negotiations, I can but stress that it is in everybody's interest to give the negotiations new momentum.

Therefore, the launch of the positive agenda, covering a broad range of areas of common interest with Turkey, and the work that has been undertaken in this context has been an important step forward and appreciated by everybody

I also thank my Turkish and Danish colleagues for turning what seemed to be a concept few months ago into a new framework of positive approach to our important relationship.

Last week in Stuttgart we put the latest piece to the mosaic of positive agenda this time on energy and identified 5 areas for cooperation.

Finally, I have also underlined that by respecting its contractual obligations towards the EU the implementation of the Additional Protocol would inject new life into the accession process. Several chapters could be opened and some even closed relatively quickly.

www.europa.eu

22. 6. 2012

Tisková konference eurokomisaře Š. Füleho po Mezivládní konferenci o přistoupení Islandu k EU

Remarks by Commissioner Štefan Füle at the press conference following the Intergovernmental conference on Iceland's Accession to the EU

"Only one year after the first chapters have been opened, we have now an impressive balance of 18 chapters opened of which 10 have already been provisionally closed. This is a very good achievement. It is actually more than that, it is the fastest any country any other country has moved since 2006 when the renewed consensus on enlargement was adopted.

This result is proof of the firm commitment by the Icelandic government and the EU to the accession process. It is a vote of confidence for the enlargement.

Let me also express my sincere thanks to the Danish Presidency and the Member States for their constructive work

I am very satisfied that Iceland has progressed so far at a good speed on the way to EU membership. It is clear that accession is a demanding process and its pace depends on how well Iceland will be able to demonstrate that it can eventually make itself ready for EU membership in all areas.

Negotiations are entering more challenging territory now; more challenging chapters come to the table. I am confident that with continuous good cooperation we will be able to tackle the challenges ahead and move forward to our common goal.

And this is important for people to understand: the whole negotiation is not only about how to adopt the EU acquis, but is also about increasing the understanding between us of the priorities, key interests and needs on either side. Such understanding is necessary to allow us to take Icelandic's specificities into account while respecting the principles of the European Union.

To achieve this, it is also important to sustain and nurture the public debate on membership in Iceland and enable the people to make an informed choice. At the end of the day it is up to the Icelanders to decide upon accession."

www.europa.eu

26. 6. 2012

Článek europoslance Jana Zahradila v Hospodářských novinách

Jako odpověď na stávající evropskou krizi obhajují J. Čáslavka a F. Nejedlý ve svém článku další integraci (jinými slovy totéž u nás hlásá např. K. Schwarzenberg). Nic nového, evropští federalisté se rozhodli, že tato krize nepřijde vniveč, že poslouží k dalšímu velkému integračnímu skoku. Proto také vyostřují situaci strašením evropské veřejnosti, že bez tohoto skoku se EU rozpadne.

Mýtus o nutnosti dokončit integraci vytvořením celoevropského kvazistátu má dlouhé a hluboké kořeny. Tato de facto jediná oficiální evropská doktrína je vydávána za objektivní historickou nezbytnost, jíž je proto nutno se podřídít, nikoliv vzpouzet. Pánové Čáslavka s Novotným mají pravdu v tom, že zakladatelé evropské integrace měli vždy jako konečný, byť skrytý cíl na mysli evropskou federaci. Na těchto představách také vyrostli politici jako Kohl, Mitterrand a Delors, kteří ji prakticky uváděli v život. To ovšem nezaručuje žádný patent na historickou pravdu. Dnes se právě na příkladu Řecka a dalších zemí ukazuje, že Evropa je ekonomicky i sociálně daleko heterogennější, než federalisté předpokládali a předpokládají. Tato heterogenita se neodstraní nasazením jednotné institucionální a právní svěřací kazajky na všechny země bez rozdílu. Naopak. Nikoliv nedostatek evropské integrace, ale právě její nadbytek je prapříčinou dnešních problémů EU. A stávající evropští političtí lídři – jejichž názory Čáslavka s Novotným opakují jako ve škole – ordinují jako lék tytéž postupy, které zavedly EU tam, kde je.

Mylná východiska vedou k mylným závěrům. Tak také autoři tvrdí, že "vícerychlostní Evropa nikdy nebyla v zájmu Česka" a že naším zájmem vždy byla jednorychlostní integrace, aniž by

se obtěžovali s nějakou argumentací. Jde o další populární mýtus. Ve skutečnosti je dvourychlostní či vícerychlostní Evropa jednou z reálných možností, jak ven ze současného bludného kruhu. Neměli bychom se jí apriorně bát, měli bychom ji naopak aktivně studovat a pracovat s ní. Řeči o našem ústupu na jakousi periferii nebo vedlejší kolej jsou jen letitým verbálním strašákem. Za určitých podmínek pro nás může být naopak výhodné, dočasně nebo i trvale, stát mimo některé integrační tendence, ať už ekonomické (fiskální, daňové) nebo politické (jednotná zahraniční politika).

Trend stále se prohlubující integrace je z dlouhodobého hlediska neudržitelný. Bude muset přijít nová evropská politická generace, která kriticky zhodnotí přes 50 let stará federalistická dogmata, pojmenuje problémy, které právě federalizace Evropy způsobila, a navrhne jiná řešení než jen pokračování v současném kurzu. A tady by opravdu Česko nemělo stát mimo. Právě proto by si nemělo stoupat do řady za paní Merkelovou, pana van Rompuye nebo pana Barrosa, protože ti do zmíněné generace již patřit nebudou.

Hospodářské noviny

26. 6. 2012

Prohlášení eurokomisaře Š. Füleho po setkání s premiérem Republiky Moldova

Statement by Commissioner Füle following his meeting with Prime Minister of the Republic of Moldova Vlad Filat

I met today with the Prime Minister of the Republic of Moldova Vlad Filat. I commended the Moldovans for the undisputable progress achieved by them: progress towards political stabilisation, with the election of President Timofti and the return of the Communist opposition to Parliament; progress in reforms, with the adoption of much-needed laws and strategies; progress on the Transnistria issue, including the personal investment of Prime Minister Filat and the leader of Transnistria Schevtchuk.

We agreed the priorities to sustain the very active dynamics of EU-Moldova relations. We acknowledged the good spirit prevailing in our Association Agreement negotiations and the progress made since in talks on our future deep and comprehensive free trade area, which will deepen Moldova's economic integration with the EU.

We exchanged views on Moldova's challenges ahead: the need to ensure the sustainability of reforms, the inclusiveness of political processes, the cohesion of Moldovan society; and the importance of strengthening the fight against corruption and improving the business and investment climate. In this regard, we agreed that strict respect for the rule of law was crucial. I also expressed the view that more could be done to improve dialogue between Moldova's political forces. Furthermore, I emphasized the importance of addressing with due attention the situation regarding the NIT TV station and I welcomed the re-assurances that the NIT broadcasting licence will not be auctioned off until the final decision of the Court.

I re-assured Prime Minister Filat that the EU will continue to support Moldova's European ambition, for the benefit of its citizens. In this context, I was glad to announce that the EU is confirming in deeds the application of the 'more for more' principle: in concrete terms, we decided today on an additional €28 million under the Eastern Partnership Integration and Cooperation Programme (EaPIC) to support Moldova's reforms, in particular that of the

justice system; the development of rural areas; and the upgrade of the health system. This increases by 30% our 2012 bilateral grant support to Moldova, to a total of €122 million.

www.europa.eu

27. 6. 2012

Úvodní řeč eurokomisaře Štefana Füleho při zahájení přístupového dialogu na vysoké úrovni s BaH

Opening speech at the launching of the High Level Accession Dialogue with Bosnia and Herzegovina

Presidents, Your Excellencies, dear colleagues,

I am very pleased to welcome you on behalf of the European Commission here in our headquarters, the Berlaymont building, in the heart of Europe.

I am equally delighted that all of you have accepted to come here to engage in this High-level Dialogue on the accession process between the European Union and Bosnia and Herzegovina.

Your presence here today is important for the aspirations of your citizens to join the European Union which have become even stronger as Croatia will join the European Union next year, Montenegro will open accession negotiations by the end of this week and Serbia has been granted candidate status. The European Union has repeatedly underlined that Bosnia and Herzegovina has a clear European Union perspective.

I must confess that, when I launched the idea of today's meeting with you, the political situation in your country was more stable than it is today. It was also with the understanding that the Sejdić-Finci ruling would be taken on board through your agreement to change the Constitution to that effect. Unfortunately, this did not happen. You adopted the State Aid Law and the Census Law, but you have not yet shown "credible efforts" on the remaining condition for the Stabilisation and Association Agreement to enter into force.

I regret very much that you missed the window of opportunity that the Council offered Bosnia and Herzegovina last year, when it indicated the minimum conditions for the entry into force of the Stabilisation and Association Agreement and a possible European Union membership application. For the first time ever, the Council had fixed minimum conditions, and let me be frank; the bar has been set at a level which is within reach for your country.

Let me make three remarks about the accession process:

First, the road to European Union accession is long and challenging; challenging in political, economic and social terms. It requires the willingness and commitment of the political leaders and the Heads of Governments of a country. It requires a common vision between the political representatives inside the country and must therefore be based on an inclusive process, involving all the main political forces.

Second, many changes will be needed in your legal, economic and social system to make it compliant with the European Union requirements. The Structured Dialogue on Justice has given you a first insight of the European Union methodology. And the continued dialogue since 2008, in the framework of the Interim Agreement or the Stabilisation and Association

Agreement, has highlighted the technical aspects of the accession process across all the various policy fields.

Third, it is these mechanisms and how well you prepare for them that will determine the speed of your country towards accession. The mechanism of the process involves also for your country the well-rehearsed steps leading to accession: It consists of the Questionnaire to which you will have to reply once you have submitted your membership application, your Position Papers on all intricate details of the negotiations and Draft European Union Position Papers on each point.

All of these are negotiated and discussed in the Accession Conferences where all Member States sit around the table facing your negotiators. The negotiators on your side need to be organised to answer all issues with all the fine-print. If Bosnia and Herzegovina has no common position on the Position Paper during these negotiations, there will simply not be any progress. After several years of going through the details of your accession, we will only sign an Accession Treaty when there is agreement on every point. In a nutshell: Without internal coordination you will not be able to start the process and complete the negotiations.

In my view, a successful accession process of Bosnia and Herzegovina essentially depends on confidence and mutual trust amongst the various communities in your country. Due to the decentralised structure of Bosnia and Herzegovina, compromises, coordinated legislative approaches and regular exchange of experts, based on mutual trust at all levels of government, will be indispensable.

Let me underline that a decentralised State system, as such, is not an obstacle to accession. We have different models of governance among the 27 Member States, none of which prevented successful accession negotiations or effective political participation in the European Union.

On the contrary, as we will hear from Ms Ana Terron, decentralisation is not an obstacle. However, it requires thorough coordination inside a country. And this is what is missing in Bosnia and Herzegovina today! Whether or not that requires changes to your Constitution or to the Constitutions of the Entities or other levels of government can be discussed at a later date.

Sometimes, though, I have the feeling, that the lack of an effective coordination mechanism is only the tip of the iceberg. What I mean is that in the Entities you want to have your own legislation where competences are clearly defined. And why not - provided that all laws transpose the relevant European Union legislation in a similar manner.

As a matter of principle, European Union law does not interfere in the choice of the form and the procedure by which Directives are transposed nor of the level of the internal structure of the Member States at which transposition takes place. However, regardless of the internal procedures adopted by a Member State for the transposition, including the delegation to local authorities or Federated entities, the Member State remains the sole answerable entity for the correct and timely implementation of a Directive. Therefore let me be very clear: the State remains the sole legal person answerable to the European Union.

I have invited you to this High Level Dialogue to start a process of explaining European Union accession in both political and technical terms. Today is a first step in a process to identify the best political and technical means to achieve this goal, with a particular focus on what is expected from Bosnia and Herzegovina when submitting a credible membership application.

European Union accession means above all acceding to the overarching legal order of the Union, the *acquis*. As you know, the European Union *acquis* is a highly developed legal framework, consisting of several thousands of pages of complex legislation.

All countries that wanted to accede to the Union in the past had to muster all their political, legal and administrative capacities at all levels to overcome the challenge of approximating to European Union directives, regulations, decisions and court judgements.

If this approximation process is not handled carefully, it might result in concrete problems for your enterprises, your farmers, your traders and your citizens.

However, successful approximation is required to modernise your economy and it will give you access to a highly developed legal order which energizes your enterprises, gives the best for your economy and protects your consumers. Only you can ensure that this perspective is fulfilled.

www.europa.eu

27. 6. 2012

Článek Jana Krepiny, mluvčího europoslanců ODS, v Lidových novinách

Nigel Farage, kladivo na EU

Nigel Farage a jeho uskupení v Evropském parlamentu představují fenomén, před kterým ODS i její frakce Evropských konzervativců a reformistů dlouhodobě varuje: laciný populismus, který nenabízí žádnou realistickou alternativu. Kdo chce federalistům čelit, musí shánět argumenty, pečlivě analyzovat projednávanou legislativu, trpělivě vyjednávat a budovat koalice a spojení.

Britský europoslanec Nigel Farage si přijel užít svých pět minut slávy do Prahy. Ohlas na jeho cestu nepřekvapí, Farage je jako většina ostrovních politiků brilantní a břitký řečník. Škoda že nikoho nenapadlo blíže se podívat na to, kdo je tento "nejslavnější euroskeptik" ve skutečnosti.

"Je-li v Evropském parlamentu skupina kolem pana Farage ostrakizována, není to kvůli názorům, ale právě kvůli absolutnímu populismu a pořádné dávce hrubosti"

Pan Farage má samozřejmě pravdu, když upozorňuje na sílící snahu o vyřazení národních demokracií ze hry a jejich nahrazení mocenským centrem s pochybnou demokratickou legitimitou. Není v tomto ohledu žádnou osamocenou Johankou z Arku, podobné hlasy sílí v mnoha zemích, dokonce už i v tradičně proevropském Německu. Na urychlenou federalizaci Evropy tlačí dnes kdekdo, s výjimkou občanů.

Chtějí ji bruselské instituce, protože získají moc. Chtějí ji evropské velmoci, protože dobře vědí, kdo bude v novém superstátě opravdu rozhodovat. Snaha o zastavení nebo alespoň zpomalení tohoto rychlíku není vyloučená, musíte ale kromě rétorických cvičení vynaložit určité úsilí.

Nigel Farage a jeho uskupení v Evropském parlamentu představují fenomén, před kterým ODS i její frakce Evropských konzervativců a reformistů dlouhodobě varuje: laciný populismus, který nenabízí žádnou realistickou alternativu. Kdo chce federalistům čelit, musí shánět argumenty, pečlivě analyzovat projednávanou legislativu, trpělivě vyjednávat a budovat koalice a spojení. Je-li v europarlamentu skupina kolem pana Farage

ostrakizována, není to kvůli názorům, ale právě kvůli absolutnímu populismu a pořádné dávce hrubosti. Kdo bude vyjednávat s lidmi, kteří během vystoupení německého poslance posměšně pokřikují nacistická hesla?

Na výbory, kde se skutečně rozhoduje, chodí poslanci Farageovy strany UKIP jen výjimečně nebo vůbec. Jejich strategie je jasná a poměrně jednoduchá: "ne" ke všemu. Stává se tak pravidelně, že odmítají například návrhy na omezování byrokracie, zjednodušení podnikání, snížení ceny za energie, liberalizaci telekomunikačního trhu nebo volný pohyb zboží. Jsou údajně vždy připraveni hájit klíčové zájmy své země, ale když se v Evropském parlamentu hlasuje o dani z finančních transakcí, která by na Londýn drtivě dopadla, a poměr hlasů ve výboru je 21:21, jejich poslanci na hlasování chybí. Naopak se jim tupým hlasováním proti všemu podaří i takové kousky, jako podpora návrhu regulace slunečního světla, podpora kazetové munice nebo diktátorského režimu v Zimbabwe. Nevím, o co jde, ale jsem proti!

Jestli je strana UKIP v Británii něčím opravdu proslulá, jsou to její finanční skandály. Opakovaně byla vyšetřována kvůli neprůhlednému financování a podvodům. Její vedení zneužívalo státní příspěvek a finanční dary pro své osobní účely, zaměstnanci byli najímáni v rozporu se zákonem, zato za dvě stě tisíc měsíčně. Dva europoslanci UKIP seděli dokonce ve vězení za zpronevěru peněz Evropského parlamentu.

Evropská unie nepotřebuje kobercový nálet, ale reformu. Její destrukce je v současné době nejen nereálná, ale značně by poškodila zájem České republiky na volném trhu a svobodném pohybu osob, zboží a kapitálu. Proto je potřeba při vši kritice současného uspořádání pracovat na realistické reformě EU směrem k její větší demokratičnosti, efektivnosti a flexibilitě. Nigel Farage ani jeho spojenec Ján Slota dobrou alternativu nenabízejí.

Lidové noviny

28. 6. 2012

Prohlášení Š. Füleho k zadržení bojovníka za lidská práva Osmana İşçiho

Statement on the arrest of human rights activist and trade unionist in Turkey

Statement by the spokesperson of Commissioner for Enlargement and European Neighbourhood Policy Štefan Füle

The European Commission has learnt with concern of the arrest of Osman İşçi, executive member of the Euro-Mediterranean Human Rights Network, and dozens of trade unionists affiliated to the Confederation of public workers trade unions (KESK).

The Commission has noted an increase in criminal proceedings launched against human rights defenders, as well as members of trade unions, lawyers and journalist, mostly under terrorism-related legislation.

The legal framework on terrorism and organised crime leads to recurring infringements of the right to liberty and security, the right to a fair trial and the freedom of expression, of assembly and association, and it needs to be amended as soon as possible.

www.europa.eu

29. 6. 2012

Tisková konference komisaře EU Š. Füleho po zahájení přístupových rozhovorů s Černou Horou

"I am very happy that we have opened accession negotiations with Montenegro today. I would like to thank the Danish Presidency for putting enlargement, and in particular Montenegro, so high on its agenda.

Starting negotiations is a success for Montenegro: its authorities, politicians, the whole society. The broad national consensus and reform efforts have paid off. They also confirm that we judge candidates on their own merits.

Montenegro already did a lot. But much more still needs to be done. This next phase of the accession process will mean even more work in more areas, with continued focus on fundamental freedoms, judiciary, fight against corruption and organised crime.

To help the candidate countries, the Commission has established a new approach to chapters covering these areas (Chapters 23, 24). Montenegro is the first country where we will apply it.

This new approach will allow these chapters to be opened early on in the negotiating process and to be closed at the very end; focusing on developing a track record and introducing interim benchmarks, but also with the possibility of applying corrective measures.

These two chapters are the most important and the most effective instruments for the Commission to support transformation in the candidate countries.

The whole Western Balkans region is moving ahead. Croatia will become the 28th member of the EU next year. Serbia was granted candidate status this March. We have launched High Level Accession Dialogues with the former Yugoslav Republic of Macedonia and High Level Dialogue on Accession with Bosnia and Herzegovina. We agreed on a list of deliverables on the key priorities with Albania. We also launched a Feasibility Study with Kosovo this spring.

This progress and continuing interest of the countries in our immediate neighbourhood – and beyond - to join the EU, is the most significant vote of confidence in the European project.

Opening negotiations with Montenegro is also a vote of confidence and it should be understood as an incentive for the country to keep up the reform efforts. Because, after today, the ultimate goal of these efforts – EU membership - is a big step closer for you."

www.europa.eu

Zahraníční politika na ostatních úrovních

Duben 2012

25. 4. 2012

Blahopřání Českobratrské církve evangelické prezidentovi SRN Joachimovi Gauckovi

Z dopisu synodní rady ČCE Joachimovi Gauckovi, nově zvolenému německému prezidentovi
Vážený pane prezidente, milý bratře v Ježíši Kristu,

těší nás, že si Vás Vaše země vybrala za svého prezidenta a věříme, že budete obdarován všemi potřebnými dary k tomu, abyste pomohl evropské civilizaci opětovně odhalovat význam hodnot, které jsou křesťanské a evangelické tradici vlastní. My, kdo žijeme v nedalekém Česku a kdo podobně jako východní část Německa zažíváme dopady komunistické ideologie, budeme se zájmem sledovat Vaše snažení a těšit se ze všeho, co posune duchovní orientaci lidí nejen u Vás, ale i v sousedních zemích. Doufáme, že budete mít dostatek příležitostí slabým dávat sílu a chuť žít, mocným ukazovat přednosti pokory a se zbožnými žít z naděje Božího království.

Vážený pane prezidente, jménem českých evangelíků Vám přejeme všechno dobré do Vaší služby. Ať Vás Pán Bůh provází svým požehnáním a jeho dary Ducha svatého ať jsou zaslíbením plnosti, po které všichni společně sloužíme.

Synodní rada Českobratrské církve evangelické

www.e-cirkev.cz

Květen 2012

4. 5. 2012

Komentář místopředsedy TOP 09 Marka Ženíška: Svatý stolec a komunistické zločiny

O čem si mohou úředníci z českého ministerstva zdravotnictví povídat s představiteli Svatého stolce? Témat je mnoho, v tuto chvíli zejména církevní restituce, paliativní a hospicová péče, duchovní služby ve zdravotnických zařízeních a přirozeně i témata etická.

Svatý stolec tento týden při návštěvě ministra Hegera ve Vatikánu velmi pozitivně přijal záměr ministerstva legislativně zakotvit činnost nemocničních kaplanů, která již neoficiálně v některých zařízeních funguje. Postavení kaplanů v rámci širších týmů a jejich vzdělávání má být brzy upraveno, a to za konzultací s Českou biskupskou konferencí a Ekumenickou radou církví.

Velkou váhu ale Vatikán přikládá zejména vypořádání se s minulostí a navrácení církvím majetku, který jim byl komunisty zcizen. Představitelé Svatého stolce ujišťují, že většina tohoto majetku bude využita pro nemocné, umírající a další potřebné. Je nutné vědět, že právě v oblasti hospicové a paliativní péče doplňuje církev velmi významně celý systém a poskytuje tak služby, které jsou spíše nedostatkové. Záměrem Vatikánu je rozšiřovat a

rozvíjet roli a poslání církve v českém zdravotním a sociálním systému. Církevní restituce jsou i z tohoto důvodu pro nás prioritou (vyšší, než samotná vatikánská smlouva).

Marek Ženíšek
místopředseda TOP 09

www.top09.cz

Červen 2012

8. 6. 2012

Stanovisko ČSSD k připomínce 70. výročí lidické tragédie

ČSSD oceňuje dopis německého prezidenta Joachima Gaucka u příležitosti 70. výročí lidické tragédie. Odstranění zastupujícího říšského protektora Heydricha je klíčovou událostí českých dějin. Český národ se tímto činem postavil na obranu hodnot evropské kultury před jedním z jeho největších ohrožení německým nacismem. Pokládáme za velmi důležité, abychom dokázali tehdejší události reflektovat společně. Oceňujeme, že německý prezident hovoří o tom, že si Německo uvědomuje svoji politickou odpovědnost za tehdejší události a vyjadřuje své soucitění s tehdejším utrpením a bolestí. Dopis prezidenta Gaucka pokládáme za dobrý vklad do česko-německého dialogu citlivě navazující na předchozí vstřícné kroky německé strany.

www.cssd.cz

21. 6. 2012

Rozhovor s apoštolským nunciem Mons. G. Leanzou

Apoštolským nunciem v ČR jsem rád

Přinášíme Vám exkluzivní rozhovor s apoštolským nunciem v ČR Mons. Giuseppe Leanzou. Hodnotí v něm svou bezmála roční misi v naší republice, reflektuje postavení církve v české společnosti či se mj. zamýšlí nad svými úkoly, jenž ho zde ještě čekají. Ve zkrácené verzi si rozhovor Moniky Vývodové můžete přečíst i v Katolickém týdeníku (25/2012).

Rozhovor s apoštolským nunciem v ČR – Mons. Giuseppe Leanzou

S jakým očekáváním jste přijel do České republiky a jak se tato očekávání vyplnila?

Přijel jsem do Prahy v polovině října 2011 a nikdy před tím jsem na území České republiky nebyl. Vždy jsem ale o vaší zemi slyšel, jako o zemi s velmi přívětivými a pohostinnými lidmi, bohaté na přírodní krásy, ale také zajímavé z pohledu historického, uměleckého a kulturního. I z toho důvodu jsem své jmenování apoštolským nunciem v České republice přijal s velkým potěšením a musím říci, že se mé představy naplnily: žiju v nádherné zemi mezi srdečnými a pohostinnými lidmi.

Jak byste shrnul své téměř roční působení v ČR? Co se Vám z Vašich plánů již podařilo uskutečnit a co naopak na své uskutečnění teprve čeká?

Jak je známo, poslání nuncia má dvojí rozměr. Především je zástupcem Svatého otce u místní katolické komunity. To znamená, že jeho úkolem je rozvíjet svazek společenství se Svatým

otcem, Petrovým nástupcem v Římě, pomáhat biskupům v jejich službě, podporovat a povzbuzovat kněze, řeholníky a věřící v jejich apoštolátu, a to samozřejmě s ohledem na kulturní kontext, zvyky a náboženské tradice. Nuncius je ale i papežův zástupce u státu a celého národa. Jeho posláním je v tomto případě podpora a rozvoj dobrých vztahů mezi Svatým stolcem a státními autoritami v souladu s pravidly mezinárodního práva. Měl by tedy „tlumočit“ papežův zájem o dobro země, snažit se vést s místními autoritami konstruktivní dialog o problémech a společenských otázkách.

Na základě výše uvedených kritérií musím říci, že jsem v České republice našel příznivé a vstřícné prostředí jak u katolického společenství, tak i u představitelů státu. Vztahy mezi Svatým stolcem, vládou a episkopátem, stejně jako mezi místní církví a státními autoritami jsou dobré, založené na respektu i vzájemné úctě. Důkazem toho jsou slavnostní bohoslužby např. u příležitosti 800 let od narození sv. Anežky České, 450. výročí od obnovení Arcibiskupství pražského nebo u příležitosti jmenování arcibiskupa Dominika Duky kardinálem. Těchto oslav se vždy účastnili vysocí státní představitelé. Rovněž o tom svědčí i nedávná setkání ve Vatikánu mezi Benediktem XVI. a premiérem Petrem Nečasem a rovněž květnová návštěva ministra zdravotnictví Leoše Hegera na Státním sekretariátu i dalších úřadech Římské kurie. To vše mi usnadnilo začátek mise ve vaší zemi.

Samozřejmě že existují otázky, které se musí dořešit; konkrétně jsou to restituace církevního majetku nebo ratifikace smlouvy mezi Svatým stolcem a Českou republikou. Myslím si, že s trpělivostí a dobrou vůlí se uspokojivá řešení naleznou. A mé plány do budoucna? Doufám, že budu moci v rámci svých možností nabídnout dobrou službu církvi a české společnosti.

Pocházíte z Itálie, jak byste tedy srovnal postavení církve v této tradičně katolické zemi s postavením církve v tzv. „ateistickém“ Česku?

Vždy je obtížné srovnávat skutečnosti, které jsou velmi rozdílné. Itálie a Česká republika jsou země s vlastní historií, tradicí a kulturou. Obě země mají své přednosti, lidské, kulturní a náboženské bohatství, svoji minulost i přítomnost.

V důsledku změn v roce 1989 zažila Česká republika veliké sociální, politické, náboženské a kulturní změny. Stala se multietnickou, multináboženskou a multikulturní zemí. Katolická církev s pochopením a zájmem sledovala celý tento transformační proces. V prostředí znovunabyté svobody a tolerance pak mohla pokračovat ve svých náboženských, pastoračních a charitativních aktivitách. Snažit se být nablízku lidem a nabízet podporu díky svým zařízením s pečovatelskou či charitativní službou (zejména díky Charitě ČR) skupinám lidí, kteří jsou nějak znevýhodněni nebo v nouzi.

Jaký hlavní úkol podle Vás před českou církví stojí?

I když je katolická církev v České republice v menšině, nemůže se vzdát svého původního poslání hlásat Krista a podávat o něm svědectví současnému člověku ve vztahu k nadřazenosti svědomí. Žádná vnější síla totiž nemá právo zasahovat do svobody lidského svědomí. Posláním církve je prostřednictvím evangelizace a katecheze přinášet víru, aby i současný člověk mohl objevit její krásu, i když se často zdá být vůči Bohu lhostejný nebo je od něj daleko. To je i podstata toho, co měl na mysli Svatý otec, když vyhlásil Rok víry, který v České republice probíhá souběžně s výročím 1150 let od příchodu svatých Cyrila a Metoděje, misionářů a apoštolů slovanských národů, na Velkou Moravu. Může se zdát, že je mnoho lidí náboženství vzdáleno nebo ho odmítá, ale nemyslím si, že jsou zcela lhostejní opravdovým hodnotám evangelia.

Velmi důležitý úkol je vyhrazen rodině, která tvoří základní buňku společnosti a byla nazvána "malou místní církví". Rodina hraje hlavní roli při předávání víry a poselství evangelia novým generacím. Každý křesťan je tedy povolán být "solí země a světlem světa", a má tedy povinnost hlásat a podávat konkrétní svědectví z evangelijní zprávy.

Je něco, co Vás za dobu pobytu v ČR skutečně překvapilo, něco, co jste opravdu nečekal?

Věděl jsem, že je Česká republika nádherná země a Praha velmi hezké město, ale nikdy jsem nečekal, že budou až tak krásné, bohaté na historii, umění a kulturu. Praha je kouzelné město, svým způsobem magické a tajemné. O tom ostatně svědčí i velké množství turistů ze všech koutů světa, kteří ji navštěvují během celého roku. Láká je krásná architektura, synagogy, kostely, kláštery, renesanční paláce, podloubí, zvonice a galerie. Totéž lze říci o mnoha dalších městech a koutech této země, ve kterých se nachází mnoho památek, hradů a zámků. Historické, kulturní a umělecké bohatství je nepopsatelné. Přijet do Prahy a České republiky znamená být neustále příjemně překvapen!

Co se Vám v ČR nejvíce líbí?

Jak jsem již zmínil, Česká republika nabízí mnoho zajímavostí: umění, hudbu, krásné přírodní scenerie, řeky, horké prameny, typické výrobky, křišťál, keramiku a mnoho dalších krásných věcí! A pak, český národ je národ umělců!

Dovolte mi, abych skončil srdečným pozdravem všem čtenářům a připomenul, že 27. června v 17.00 hodin, dva dny před slavností sv. Petra a Pavla, si bude místní katolická církev připomínat sedmé výročí pontifikátu papeže Benedikta XVI. slavnostní bohoslužbou v katedrále svatého Víta v Praze. Doufám, že se mnozí z vás budou moci na této mši spojit v modlitbě a děkovat Bohu za papeže a vyprošovat mu dostatek síly a odvahy od Pána, aby i nadále vedl příkladem i slovem církev, která mu byla jako otci a pastýři svěřena do péče.

www.cirkev.cz